PENTHOUSE

KERST/NIEUWJAAR '96/'97 F 8.-/BFR.165

VOOR DE MAN DIE ALLES WIL

GEPIERCED, GETATOEËERD, GESCHOREN!

LOTTI

RUNNER UP JUBILEUM-PET VERKIEZING

NIEUW! PENTHOUSE COMIX: EEN X-RATED *STRIP*-TEASE

EEN OPWINDEND 1997!

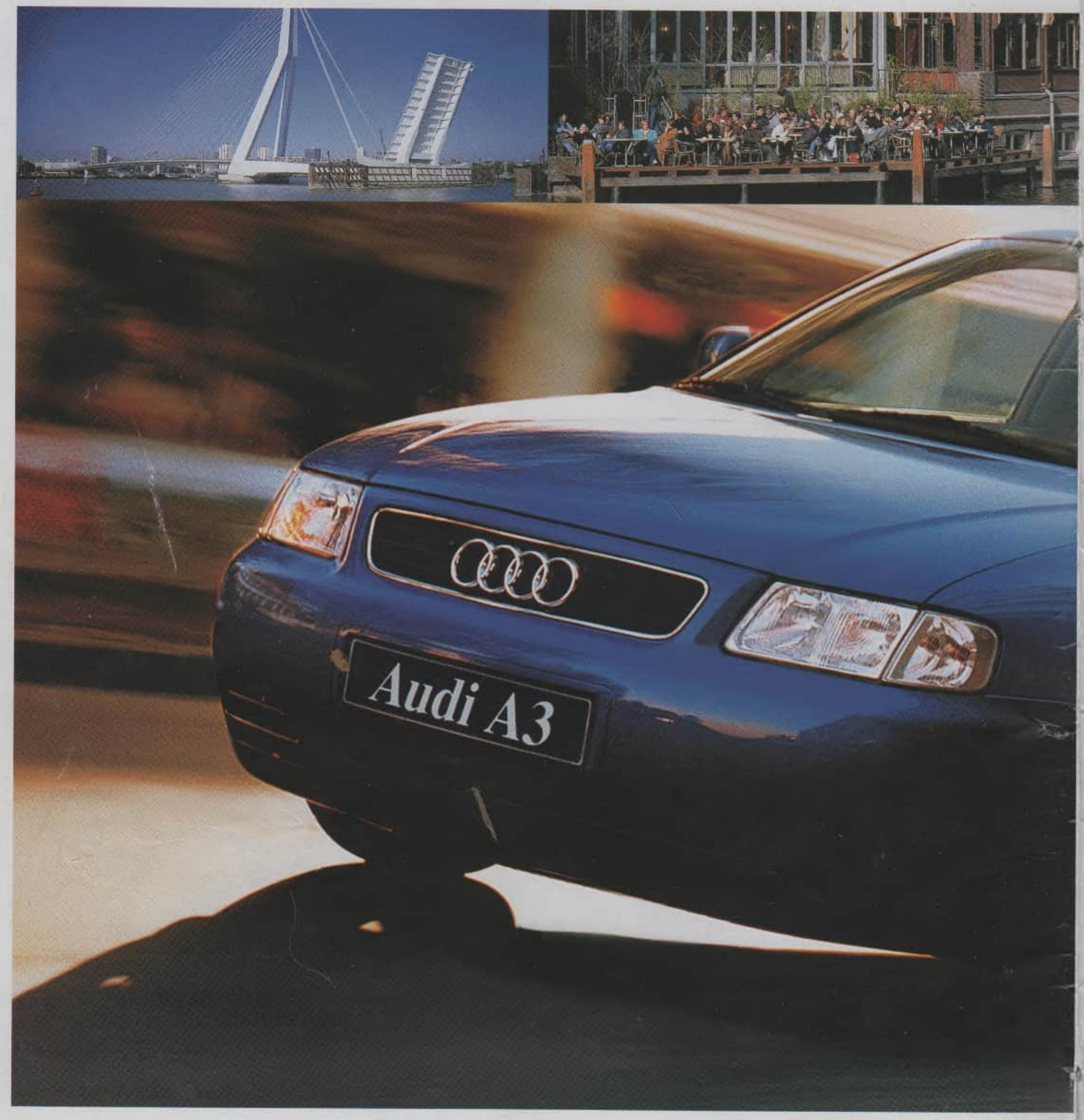

Laat 'm alle hoeken van

De Audi A3. ABS met elektronische remkrachtverdeling (EBV), 2 airbags, stuurbekrachtiging, zowel in hoogte als ook in lengte verstelbaar ramen achter, 15" lichtmetalen velgen, 195/65 R 15 banden. De Audi A3 is er in drie uitvoeringen: de complete Attraction, de sportieve Ambition en kW/150pk en een 1,9 liter TDI turbodieselmotor met directe inspuiting met 66 kW/90 pk. Audi A3 1.6 f 41.900,-. Audi A3 1.8 5V f 46.900,-. Audi A3 1.8 5V

je bovenkamer zien.

Audi

stuurwiel, hoofdsteunen achter, een neerklapbare achterbank, centrale portiervergrendeling, buitenspiegels, elektrisch bedienbare ramen vóór en uitstel-
de luxueuze Ambiente. Keuze uit: een 1,6 liter motor met 74 kW/101 pk, twee 1,8 liter vijfkleppenmotoren met 92 kW/125 pk of met turbo met 110
Turbo f 51.900,-. Audi A3 1.9 TDI f 46.900,-. Deze prijzen zijn inclusief BTW en BPM, exclusief kosten rijklaar maken. Wijzigingen voorbehouden.

'Limited editions'

ENRIC ADSERÀ RIBA

Enric Adserà Riba werd in 1939 geboren in Cabra del Camp (Catalonië), Spanje.
Na twee jaar leerling te zijn geweest van de beeldhouwer Josep Busquets gaat hij in 1954 de opleiding aan de Escuela de Bellas Artes in Barcelona volgen.
In 1960 maakt Enric Adserà Riba zijn eerste reis naar Nederland. 's Avonds volgt hij lessen aan de Hendrick de Keyzerschool in Amsterdam.
Na een verblijf van twee jaar in Marokko, keert Adserà Riba in 1962 definitief terug naar Nederland. In Amsterdam volgt hij van 1963-'68 de opleiding aan de Rijksacademie van Beeldende Kunsten.

Het werk van Adserà Riba kan in verschillende periodes worden ingedeeld. Tot omstreeks 1970 bestond zijn werk voornamelijk uit figuratieve schilderijen, tekeningen en etsen. Geleidelijk aan is hij overgegaan tot het zeer intensief experimenteren met verschillende materialen zoals hout, ijzer en karton. Hieruit ontstonden non-figuratieve panelen en objecten.
In 1990 verenigt hij al zijn kennis en ervaring opgedaan in voorgaande jaren. In de serie 'Muren van mijn ateliers' laat hij o.a. vroege tekeningen en etsen zien, aangebracht op een 'muur'. Enric Adserà Riba legt in deze werken de emoties en herinneringen van zijn kunstenaarsleven en werk in verschillende ateliers vast.

In november 1996 verscheen, in samenwerking met Kunstcentrum Zaanstad, een luxe map met een zestal steendrukken op het formaat 65x50 cm., getiteld 'Las Majas' van Enric Adserà Riba. Deze litho's werden door de kunstenaar direct op de steen getekend en gedrukt bij Forrer-Steendruk.
De oplage werd beperkt gehouden tot 100 genummerde en gesigneerde series.

Kunstcentrum Zaanstad biedt U deze 6 steendrukken en het colofon - gevat in een luxe map - aan voor de prijs van f. 2.400,- (inkl. 17.5% BTW). Van slechts 10 series zijn de steendrukken, die getiteld werden 'Concepción','Consuelo','Asunción','Dolores', 'Virginia' en 'Inmaculada', apart verkrijgbaar.
Per telefoon of fax wordt Uw bestelling aangenomen, waarna U van ons een nota krijgt toegezonden. Na ontvangst van Uw betaling leveren wij het werk volgens telefonische afspraak bij U af.

'Immaculada'

'Conceptión'

'Virginia'

'Asunción'

'Dolores'

'Consuelo'

Kunstcentrum ZAANSTAD

Westzijde 39, 1506 EB Zaandam
Tel. (part.) 075-616 05 99
Tel. (bedr.) 075-670 31 90
Fax 075-612 48 75

Expositie
Kunstuitleen
Kunstbemiddeling

AVÉRO

VOORSPEL

Een waarschuwing aan alle naïeve meisjes: Penthouse-fotografen adverteren niet in krantjes en scouten niet in disco's!

Ze was al te zien bij Veronica, in het programma 'EROLIFE', de *runner-up* van onze Jubileum Pet-wedstrijd: Lotti Rump. De brutale brunette vierde laatst haar verjaardag op een wel heel bijzondere manier: poserend voor Philip Mond in Florida. "Mijn 23e verjaardag... Als ik de foto's terugzie, komt de hele Amerika-trip weer boven drijven. Het was een fantastische ervaring, die mij m'n hele leven bijblijft." Wat ook blijft, zijn Lotti's foto's. Die zijn top!

J. Stephen Hicks en Didier Pédron. Ze behoren tot de elite van glamour-fotografen. Constant op zoek naar uitdagingen, kwamen ze als vanzelf bij de computer terecht. Het onwezenlijke en sensuele resultaat van hun electronische experimenten ziet u in dit Nieuwjaarsnummer. Droom weg, bij hun alternatieve werkelijkheid.

Een vervelende prijs van het succes: mannen die zich uitgeven als fotograaf van Penthouse en zo meisjes strikken. De laatste maanden lijkt het alleen maar erger te worden. Helaas kan in veel gevallen de redactie weinig méér doen dan de slachtoffers adviseren de zaak aan te geven bij de politie en voortaan wat minder naïef te zijn. Penthouse werkt louter met professionele fotografen, die hun modellen bij de gevestigde agency's selecteren, en dus zeker niet in krantjes adverteren of kroegen en disco's afstruinen.

FRÉDÉRIQUE

Bij deze dus een waarschuwing: mocht u benaderd worden door iemand die zegt fotograaf, journalist of medewerker van Penthouse te zijn, vraag dan om een legitimatie èn een visitekaartje en neem bij twijfel contact op met de (hoofd-)redactie. Hoe sluw er soms te werk wordt gegaan, bewijst de brief van de zogenaamde 'Unit Werving & Selectie Regio Zuid-Gelderland'. Op briefpapier met daarop het logo van Penthouse (!) schreef een zekere mevrouw Q. Danzigs het volgende aan een potentieel slachtoffer: *'Het blad Penthouse bestaat reeds sedert 1965. Ons streven is voortdurend geweest 's werelds mooiste vrouwen voor een uitermate selectief edoch breed publiek toegankelijk te maken. Dit streven is mede mogelijk gemaakt door ons zeer intensief en direct acquisitiebeleid, welke wordt gevoerd door onze unit Werving & Selectie. Wij houden niet van een 'kat uit de boom kijken' houding en zullen u direct kenbaar maken welke onze voornemens zijn ten aanzien van uw persoon. Voor het eerst maakten wij 'kennis' met u op ... oktober middels het televisieprogramma 'Over De Rooie'. U heeft onze redactie de nodige prikkels bezorgd en derhalve verzoeken wij u een portfolio (bestaande uit 4 kleurenfoto's) toe te zenden. U wordt vriendelijk verzocht 2 recente pasfoto's en 2 recente foto's in badkleding toe te zenden. Aan de hand van deze afbeeldingen zal onze redactie een selectie toepassen waardoor u wellicht als Pet van de Maand Januari zult worden gekozen. De door u verstrekte bescheiden zullen uitermate vertrouwelijk worden behandeld.'* Bij de brief zat een zogenoemd *castingformulier*, waarop o.a. borst, taille- en heupomvang vermeld moesten worden. Achterdochtig geworden door het ontbreken van een adres en telefoonnummer – slechts een postbusnummer in Nijmegen werd vermeld – nam het meisje contact met ons op, waarna zij uit de droom werd geholpen. Wèl voor een *onvervalste* Penthouse-fotograaf poseerde **LOTTI RUMP**, *runner-up* bij de Jubileum Pet-verkiezing en volgens art director **LORENZO LEDEL** nou typisch een exponent van het fin de siècle-tijdperk, omdat zij aan alle bekende cliché's voorbijgaat en met haar tattoos, piercings en gladgeschoren body de laatste, extraverte jaren van deze eeuw belichaamt.

NICHOLSON

FERRARI

Ook uiterst bekoorlijk om te zien is het topmodel **FRÉDÉRIQUE**. Tegenover **ROBERT-HENK ZUIDINGA** deed de frèle Haagse haar wereldomspannende plannen uit de doeken. Verbluffend om te zien blijven de borsten van **LOLO FERRARI**. Zij doet u haar Kerstgroetjes en je ziet hoe zij pruilt bij de gedachte dat de Kerstman maar één keer per jaar komt... Ontluisterend èn leuk waren de escapades van **JACK NICHOLSON** tijdens een sex & rock 'n' roll-revue. Zie hoe de paljas van Hollywood vrolijk ten onder gaat temidden van vrouwelijk schoon. Tot slot: per 1 januari regeert **VENUS** over ons, het moet dus wel een lekker Penthouse-jaartje worden. Wij wensen u een gezond en liefderijk 1997 toe. *Peter Yeh, Hoofdredacteur.*

In 1997 op de markt: Penthouse ComiX, Strips Met Ballen. Zeg maar een blad 'voor de man die alles getekend wil'. Een succes in de States, en vanzelfsprekend ook in de striplanden bij uitstek: Frankrijk en Spanje. 's Werelds beste tekenaars werken aan deze brutale mix van rauw realisme en hemelse fantasieën: Corben, Manara, Liberatore en, uit Nederland, Dick Matena & Eric Schreurs! Een eerste kennismaking met een volwassen ComiX-blad, waar de stripminnaar jaren op heeft moeten wachten.

'Van deze software krijg je hardware.' Mike de Leede en Johan Elings lieten de wereld de wereld en zonderden zich af met dozen vol computergames op CD-ROM: games zo realistisch, ingenieus en meeslepend, dat je er aan verslaafd raakt en als een junk 24 uur per dag slechts naar één ding verlangt: die joystick in je handen houden en je missie afmaken. Zoals De Leede schrijft: De CD-Rom is het nieuwe opium voor het volk, het ultieme digitale orgasme! 'Thrill' mee!

PENTHOUSE®

THE INTERNATIONAL MAGAZINE FOR MEN
Founded march 1965

BOB GUCCIONE Editor in Chief & Publisher
KATHY KEETON President & C.O.O.
PENTHOUSE INTERNATIONAL LTD. (U.S. EDITION)

THE CORPORATION
Bob Guccione (Chairman and Chief Executive Officer)
Kathy Keeton (Vice-Chairman and Chief Operating Officer)
William F. Marlieb (President/Magazine Publishing Group)
Patrick J. Gavin (Exec. VP/Operations and C.F.O.)
Frank DeVino (Exec. VP/Graphics Director)
James B. Martise (Exec. VP/Group Publisher and Circulation)
Hal Halpner (VP/Director of Manufacturing)
New York: 277 Park Avenue, New York. N.Y. 10172-0003;
Tel. 001 212 702-6000. Telefax: 001 212-702 6262
Internet: http://www.penthousemag.com

REDACTIE
Redactie New York: Gabrielle Barth
Redactie München: Gerlinde Griesser,
Peter Herzberg, Helga Seegers
Vaste medewerkers: Gideon van Aartsen, Luc Bavinck, Clifford C. Cremer, Jan Doense, Frans van der Beek, Willem van den Elskamp, Eddy Esman, Theo van Gogh, Xaviera Hollander, Koene & Heuvink, Hein de Kort, Hugo Kuipers, David de Leeuw, Wim Meiners, Donald Olie, Toine Rongen, Gijsbert Spierenburg, Anjès Verhey, Nico Vrielink, François de Waal, Feije Wieringa, Robert-Henk Zuidinga.

AAN DEZE PENTHOUSE WERKTEN VERDER MEE:
ABC Press, ANP Foto, Benelux Press, Johan Elings, Paul van de Graaf, Nandy Groenestein, J. Stephen Hicks & Didier Pédron, Kippa, Jacqueline van der Kort, Raymond Lobato/Art Connection, Max Studio's/Ger van Wulften, Philip Mond, Christophe Mourthé, Ray Newton, Omnipress, RBP, Sunshine, Kalo Tan, Tony Ward.

REDACTIE-ADRES
MagaSell,
Prins Hendriklaan 26, 1075 BD Amsterdam,
Tel. 020-664 30 16, Telefax: 020-662 62 36.

Als het niet uitdrukkelijk anders vermeld is, ligt het copyright van artikelen en afbeeldingen bij PENTHOUSE. De redactie neemt geen enkele verantwoording voor ongevraagde inzendingen.

ABONNEMENTENADMINISTRATIE
Voor Nederland en België:
BetaPress Abonnementen-Services,
Postbus 97, 5126 ZH Gilze
Tel. 0161 457901
Abonnementsprijs voor Nederland: f 84,- p/j
Abonnementsprijs voor België: BF 1770 p/j
Buitenlandse abonnementen:
land/zeepost f 144,-; luchtpost f 206,40
Opzeggingen/adreswijzigingen: Schriftelijk en tijdig aan BetaPress Abonnementen-Services.
Bij alle correspondentie dient u de titel van het tijdschrift, uw abonneenummer en uw volledige adres te vermelden.
U heeft een opzegtermijn van 8 weken.
Betaling abonnementsgeld: U ontvangt een acceptgiro-kaart. Indien u op andere wijze wenst te betalen, graag o.v.v. uw abonneenummer en volledige adres (levert vertraging op).
Gironummer ABN-Amro bank is 1091055.

DISTRIBUTIE
Voor Nederland:
Betapress B.V., Postbus 77, 5126 ZH Gilze
Tel. 0161 457800
Voor België:
Imapress N.V., Brugstraat 51, 2300 Turnhout.
Tel. 0032 1 4423838.

ADVERTENTIEWERVING
MagaSell,
Prins Hendriklaan 26,
1075 BD Amsterdam,
Tel. 020-664 30 16.
Sales Manager: Claudia van der Reijken

LITHOGRAFIE
SCAN Stragenegg, Rosenheim,
Duitsland.

DRUK & TECHNISCHE REALISATIE
Tusch-Druck Ges. m.b.H., Neudörfl,
Oostenrijk.

ISSN: 0920-8305

BUITENLANDSE EDITIES
International Division Director, USA: George Rojas: Tel. 001/2127026000; fax: 001/2127026270. Australië: Tel. 0061/29016161. Duitsland: Tel. 0049/892025200. Frankrijk: Tel. 0033/144397831. Griekenland: Tel. 0030/16890510. Hongkong: Tel. 00852/29630111. Italië: Tel. 0039/63200105. Japan: 0081/332225112. Spanje: Tel. 0034/33214190241. Thailand: Tel. 0066/22196104. Taiwan: 00886/25587266. Tsjechische Republiek: Tel. 0042/224223676. Zuid-Afrika: Tel. 002711/8847660. Zuid-Korea: Tel. 0082/25651888/7.

PENTHOUSE

VOOR DE MAN DIE ALLES WIL **KERST/NIEUWJAAR 1996/97**

NEDERLANDSE EDITIE
UITGEVER: EUROPEAN PUBLISHING N.V.
DIRECTEUR: CARLO FREY
REDACTIE: MAGASELL
HOOFDREDACTEUR: PETER YEH
CREATIVE DIRECTOR: LORENZO LEDEL
EINDREDACTIE: ALEXANDRA DE JONG
VERSLAGGEVING: MIKE DE LEEDE
BUREAUREDACTIE: DRS. MADDY STOLK
OFFICE MANAGEMENT: JOKE STEVENS

1997, het jaar van Venus. Geen beter begin dan met een Penthouse in de hand. En als toegift, van een uiterst geslaagd jaar, waarin Penthouse het tienjarig bestaan vierde, staat er in deze editie een verpletterende kerstgroet van boezemwonder Lolo Ferrari. Waarschuwing vooraf: eerst diep ademhalen... (Foto: Christophe Mourthé)

INHOUD

			PAGINA
COVER	**Lotti Rump**	Philip Mond	
FORUM	**Bedgeheimen**		8
PENTHOUSE PINS: ICEPRINCESS	**Pin-Up van de Maand**	Raymond Lobato	9
KERSTGROETJES... VAN LOLO	**Boezemwonder**	Christophe Mourthé	11
• PENTHOUSE COMIX: 'STRIPBLAD MET BALLEN'	**Tijdschrift**	Max Studio's	15
XAVIERA	**Adviezen**	Xaviera Hollander	26
LIFE	**Service**	Alexandra de Jong & Mike de Leede	28
FRÉDÉRIQUE	**Profiel**	Robert-Henk Zuidinga	34
ROCK 'N' ROLL	**Column**	Luc Bavinck	37
DE WAAL	**Column**	François de Waal	39
POKEREN: BLUF JEZELF RIJK	**Reportage**	Gideon van Aartsen	41
MANNEN & MYTHEN	**Column**	Wim Meiners	45
• LOTTI RUMP: WHOLE LOTTA LOVE	**Pet van de Maand**	Philip Mond	47
HUMOR			64
OLIE OP HET VUUR	**Sportcolumn**	Donald Olie	65
STYLE	**Service**		66
JACK NICHOLSON: NAAR DE KLOTE...	**Reportage**	Ray Newton	69
FILM	**Service**		73
EN DE COMPUTER ZAG DAT HET GOED WAS...	**Erotische reportage**	J. Stephen Hicks & Didier Pédron	75
DE WAAN V/D WERELD	**Satire**	Robert-Henk Zuidinga	84
SOFTWARE WAAR U HARDWARE VAN KRIJGT	**Games**	Mike de Leede & Johan Elings	86
FASHION: DE STROP	**Mode**	Alexandra de Jong & Maddy Stolk	98
CULT VIDEO & ANDERE VREEMDE VERSCHIJNSELEN	**Service**	Jan Doense	103
VIDEO X-RATED	**Service**	Johan Elings & Mike de Leede	105
TONY WARD: SENSUELE WAANBEELDEN	**Erotische reportage**	Tony Ward	108
"DE (KERST)BALLEN," VAN HEIN DE KORT	**Cartoons**		120
VOLGENDE MAAND	**Vooruitblik**		122

• = COVER-ONDERWERPEN

BEWAAR
VUURWERK NOOIT IN
JE BROEKZAK

PENTHOUSE FORUM

In Penthouse Forum bediscussiëren lezers intermenselijke relaties. De brieven moeten voorzien zijn van naam en adres (in blokletters), maar worden op verzoek anoniem gepubliceerd. Ingezonden brieven worden te allen tijde eigendom van de redactie. Zendt uw zieleroerselen aan redactie Penthouse, Prins Hendriklaan 26, 1075 BD Amsterdam, onder vermelding van 'Forum'. De hier geplaatste meningen hoeven niet noodzakelijk overeen te stemmen met die van de redactie. Geplaatste inzendingen worden beloond met vijftig gulden. Gaarne bank- of gironummer vermelden.

WATER & VUUR

Een *uitslover* vond ik het; de echtgenoot van mijn zus. Ik heb hem nooit gemogen. We waren als water en vuur. Al jaren. Hij heeft een grote mond, is onbeschoft, valt je in de rede, praat met te luide stem, lacht alleen om de grappen van mensen die hij mag, vindt zichzelf geweldig, weet alles beter, kortom: een eikel eerste klas. Haat en liefde liggen niet ver uit elkaar zeggen sommige mensen. Nou, ik wist wel beter.

Na het zoveelste meningsverschil en de zoveelste irritatie, besloot ik hem eens goed te laten merken dat de wereld niet om hèm alleen draait. Op een verjaardag zat ik mij de hele avond al aan hem te ergeren. Hij leunde achterover in zijn stoel, was luidruchtig, blufte mij regelmatig af en voelde zich zoals gewoonlijk de held van de avond. Vol tegenzin luisterde ik naar de onzinverhalen die hij aan het vertellen was en waarin hij verschrikkelijk overdreef. Ik ergerde me groen en geel. Op een gegeven moment was voor mij de maat vol. Midden in zijn monoloog maakte ik een opmerking die hem gigantisch onderuit haalde. Kwaad keek hij mij aan, gooide in één keer zijn biertje achterover, zette met een dreun zijn glas op tafel en vertrok. Verontwaardigde gezichten keken mij aan. Ik deed of mijn neus bloedde. Bekijk het maar, lul, dacht ik.

Om mijn door het incident gepikeerde zus een plezier te doen, besloot ik een paar dagen later – geheel tegen mijn zin – mijn excuses aan te bieden. Zij had een vergadering die avond en hij zou alleen thuis zijn. Ik wilde snel even 'sorry' tegen hem zeggen en mij daarna direct weer uit de voeten maken, zo had ik mij bedacht.

ILLUSTRATIE: NICO VRIELINK

Ik besloot om gewoon in mijn huis-tuin-en-keuken kloffie te gaan. Ik zou me echt niet netjes aankleden voor die kerel. Met mijn oude spijkerbroek vol verfspatten, een slobbertrui voorzien van rafels en een paar oude afgetrapte gympies zag ik er ongeïnteresseerd uit. Mijn haar hing voor mijn ogen en van mijn staart was ook niet veel over. Met tegenzin liep ik naar de schuur, pakte mijn fiets en smeet de deur dicht. Daar ging ik dan, op weg naar mijn zwager.

'Gewapend' met een cd van Joe Cocker belde ik bij hem aan. Verbaasd deed hij open en liet me binnen. Ik wist niet wat ik zag, hij zag er lekker uit! Een geknipt koppie, een rood shirt met de polosluiting half open zodat zijn borsthaar zichtbaar was, een mooie spijkerbroek waardoor mij opviel dat hij eigenlijk best een lekker kontje heeft en cowboylaarzen. Een mooie jongen om te zien eigenlijk, moest ik toegeven; jammer van dat rotkarakter! Een beetje onwennig stond ik in de kamer. "Koffie?" vroeg hij. Voor ik nee kon zeggen had hij al een beker ingeschonken. Ik gaf hem de cd. "Vanwege laatst," zei ik. "Het was niet zo bedoeld."

Hierna liep ik stuntelig naar de deur; ik was niet van plan om de koffie op te drinken. Ik had laten zien dat ik te ver was gegaan, maar meer van mijn gevoelens wilde ik niet aan hem laten zien. Hij greep me bij mijn hand en hield me tegen. "Ga eens even zitten," zei hij. Met tegenzin plofte ik op de stoel. Wat nu weer, vroeg ik me af. Hij stak een sigaret op en keek me aan. Dit was een heel andere zwager dan ik gewend ben. Deze blik in zijn ogen kende ik niet van hem. Ik ging verzitten, voelde me niet op mijn gemak. "Staat je goed, die nonchalante kleding," zei hij. Ik wist niet wat ik hoorde. Wat kregen we nu? Complimentjes maken? Hij keek me indringend aan en zei niks meer. Ik keek naar hem en kreeg kriebels in mijn buik. Verward stond ik op, hier had ik geen zin in. Ook hij stond op. Ik wilde naar de deur lopen, maar hij pakte me bij mijn hand en trok me terug. Hij pakte mijn hoofd, trok mij naar zich toe en gaf me een zoen. Ik trok mijn hoofd terug en keek hem aan. Wat moest ik hier mee? Ik wilde niet op dit soort avances in gaan, maar de blik in zijn ogen maakte me gek. Opeens gingen alle remmen los. We grepen elkaar vast en zoenden alsof ons leven er vanaf hing. Hij rukte de trui van mijn lijf en trok de haakjes van mijn bh stuk. De aanblik van mijn borsten maakte hem wild. Gretig deed ik zijn trui en broek uit. Mijn handen voelden nu overal: door zijn haar, over zijn gezicht, langs zijn lichaam, door zijn borsthaar, over zijn strakke kontje. Zijn handen grepen meteen naar mijn borsten. "Wat een heerlijk grote tieten heb je," kreunde hij verrukt. Hierna draaide hij mij om zodat ik met mijn rug tegen zijn borstkas aanstond. Wild pakte hij mijn tepels vast en liet ze door zijn vingers rollen. Het gaf me een geil gevoel. Zijn ademhaling versnelde, *mijn* ademhaling versnelde. Mijn hemel, wat was ik opgewonden. Hij rukte mijn broek van mijn lijf. Zijn handen gleden over mijn dijbenen en heupen. Daarna pakte hij me bij mijn kont. "Je hebt lekkere billen," zei hij hees. Zijn verkenningstocht ging door en hij stak een paar vingers in mijn sappige

PENTHOUSE **PINS**

ILLUSTRATIE: RAYMOND LOBATO/ART CONNECTION

Voor meer informatie: Art Connection bv, Jacob Obrechtstraat 16, 1071 KL Amsterdam. Tel.: 020-6649011. Fax: 020-6758839.

gleuf. Hij vingerde me zalig en voerde het tempo gestaag op. Zijn vingers verhitten mijn lichaam, hij beroerde mijn klitje op een fantastische manier. "Je maakt me gek. Stop, dit kan helemaal niet," kermde ik nog. "Ik zie toch hoe lekker je het vindt," fluisterde hij in mijn oor. Ik knikte en liet mijn handen in de richting van zijn harde staaf glijden. Ik zakte door mijn knieën en stak zijn lul in mijn mond. Ik sabbelde en beet zachtjes in zijn eikel. Oh, wat wilde ik deze lans graag in mijn kut voelen. Alsof hij mijn gedachten kon lezen, pakte hij me vast, trok me omhoog, draaide me om en duwde me behendig naar voren. Ik boog voorover, klaar om hem te ontvangen. Hij drong in één keer ruw bij me binnen. Ik zakte door mijn knieën op mijn hurken en duwde mijn kont omhoog; ik wilde hem helemaal. Mijn borsten kletsten tegen elkaar door al zijn mannelijk geweld. Jezus, wat was dit lekker! Na zo een tijdje tekeer gegaan te zijn, stopte hij even om mij in een ander standje te zetten. Hij tilde me op, zette me tegen de rugleuning van de bank, stak zijn geile lul weer in mijn spleet en vervolgde met dezelfde snelheid zijn bezigheden. Voor de laatste keer verhoogde hij het tempo en niet veel later voelde ik hoe ik volgepompt werd met zijn sperma. Toen hij weer een beetje op adem gekomen was, gingen zijn vingers nog éénmaal richting mijn klitje en vingerde hij me doelgericht in rap tempo klaar. Mijn orgasme was intens, ik geloof dat ik me nog nooit eerder zo aan mijn gevoel overgegeven heb.

Als een echte heer hielp mijn zwager me even later weer in mijn kleren. Mijn bh stopte hij in mijn broekzak. Die kon ik zo weggooien, schatte ik in.

Voor ik met mijn hoofd in de wolken wilde weglopen, gaf hij me nog een warme tongzoen. "Haat en liefde liggen soms dicht bij elkaar, vind je niet? Ik vind je diep in mijn hart eigenlijk een goddelijk mens!" bekende hij. "Ik koop binnenkort ook een nieuwe bh voor je," vervolgde hij. "Dan moet je er eerst wel een heleboel passen. En terwijl ik je dan in de spiegel van het pashokje bekijk, geef ik je een gigantische beurt," mijmerde hij. De gedachte hieraan maakte me gek. Wat een vooruitzicht. *Op verzoek anoniem gepubliceerd*

> ‘Een ogenblik stond je in de volle zon, als een prachtig blank beeld. Je ronde vormen, borsten, buik en billen in één barokke harmonie’

IN HET HOLST VAN DE NACHT

Ik hield je al lang in de gaten. Ik zag je overdag, bezig met je kinderen, altijd maar gejaagd. Als je me soms voorbijliep, keek je me met blosjes op de wangen vluchtig aan en sloeg daarna je ogen snel naar beneden, je schouders wat opgetrokken. Soms liep je in een strakke jeans. Prachtige billen. Uitdagend groot en lekker rond. Soms ook droeg je een nonchalant T-shirt en ademloos volgde ik dan het deinen van je borsten. Wat ik daar al niet over heb afgefantaseerd! Zo stelde ik me eens voor hoe ik onzichtbaar zou zijn. Zodat ik zou kunnen toekijken als je de liefde bedreef. Met die ander, maar soms ook met jezelf zoals op die prachtige zomerse zondagmorgen.

Ik had al verschillende malen rond je huis gezworven in de hoop een glimp van je op te vangen. Toen zag ik je opeens. In een wijdvallende badjas sleepte je een stoel de tuin in. Met een nonchalante beweging gleed de jas op je voeten en daar was je! Een ogenblik stond je in de volle warme zon, als een prachtig blank beeld. Je ronde vormen, borsten, buik en billen in één barokke harmonie. Voor ik kon reageren, had je je al op de tuinstoel gevleid. De zon en ik keken op je neer, met warmte, verlangen... tederheid. Eerst lag je doodstil, alsof je de warmte van de ontwakende dag diep in je wilde laten doordringen. Toen, na een paar minuten, gleed je hand langs je lichaam, strelend, zoekend, tastend. Mijn adem stokte, terwijl ik behoedzaam dichterbij sloop. Inmiddels had je je benen iets gespreid en de zon en ik lieten onze blikken rusten op de mooiste lippen die ik ooit had aanschouwd. Voorzichtig verkennende vingers gingen vervolgens op pad en het duurde niet lang of een tere glinstering vonkte in het licht van de zon. Kennelijk liet een en ander je niet onberoerd en ademloos keek ik toe.

In een uitdagend spel van afwisselend tempo, bewoog je lichaam mee op het ritme van je stuwende hand. Minutenlang ging dit zo door, het onzekere tempo zweepte zich op tot een woeste cadans en plotseling kwam je met een onverhoedse, wild kronkelende beweging tot rust. Een zachte uitroep perste zich tussen je opeengeklemde tanden door. Het was voorbij, als een droom. Verdoofd maakte ik mij uit de voeten.

Vanaf dat moment had ik geen rust meer, ik had je gezien en wilde meer. Uur na uur heb ik op je gewacht en vaak bewonderend toegekeken hoe je door je man werd bemind. Hoe zijn handen zich een weg zochten over die volle billen, je zacht welvende buik en die prachtige borsten. Soms hield ik het nauwelijks uit. Ik wilde je en dat mijn kans zou komen stond voor mij als een paal boven water. Maar wanneer, wanneer?

Op een avond stond ik op mijn vertrouwde plek, vlak naast jullie slaapkamerraam. Ik zag hoe je je kleren aflegde en met een glimlach je man begroette die juist binnenkwam. Voor mijn ogen ontwikkelde zich jullie liefdesspel. Dit was het moment, nu wilde ik het ook meemaken! Met klamme handen staarde ik

Reality Sex Lijst

Rijpe vrouwen, jonge vrouwen, amateurprosti's, kakmadammen, ordi vrouwen: Allemaal horny, allemaal live....
06-9886

P&P, gouden douches, S&M, bondage, zeer pervers, zeer live:
06-9821

Bizarre sex bekentenissen. Vrouwen vertellen alles.
06-350 150 50

Black Lady's Paradijs. Hier vind je ze van Surinaams tot Thais, van jong tot zeer rijp, van slank tot aan dik, en allemaal hebben ze zin.
06-9558

Live Privé lijntjes: Boerin, meesteres, prostituee, verpleegster, secretaresse, politieagente en meer!
06-350 199 00

'T ALLERLAAGSTE SEXTABOE Beestachtig spannend!
06-320 329 20

Mo's Pintel Club. Voor maar 150,- een maand lang onbeperkt bellen, daten, liven, afluisteren, boxen, ect... Geen 06-vermelding.
010-429 07 00

Afspraakjes versieren. Vandaag nog een date (vrouwen bellen gratis).
06-9898

alle 06 nrs ca. 1 gld/min.

FOTOGRAFIE CHRISTOPHE MOURTHÉ

KERSTGROETJES...

...VAN LOLO

PENTHOUSE

naar die twee naakte lichamen, innig verstrengeld. Onder zijn liefdevolle aanraking spreidden zich je dijen, waarna zijn vingers zich opmaakten voor een zinderende dans. Ik hoorde hoe je zachtjes kreunde. Dan weer duwde je je heupen omhoog, je hoofd rolde in extase heen en weer. Je bevochtigde je lippen en smeekte hem om bij je binnen te komen. Maar plagerig stelde hij dit keer op keer uit. Ineens greep je hem beet, hij rolde over je heen, je benen spreidden zich nu geheel en omvatten hem met één machtig gebaar. In een flits zag ik iets glinsteren tussen je benen. Hij gleed bij je binnen en al na een paar bewegingen van zijn stuwende lendenen kwam je hees kreunend klaar.

Toen voltrok zich mijn ultieme fantasie, de lang gekoesterde droom. Via zijn pieper werd hij opgeroepen. Hij had kennelijk nachtdienst. Hij schoot in zijn kleren en zei: 'ik ben zo terug!' Nahijgend lag je in het donker te wachten. Dat was mijn kans. Ik glipte door de openstaande terrasdeur naar binnen en sloop naar je toe. Zachtjes streelde ik je been. Je opende je ogen, keek me aan en lachte alleen maar. Een ondeelbaar moment was ik bang dat je het alsnog op een gillen zou zetten, maar in plaats daarvan liet je een instemmend gegrom horen. Ik vatte moed en zet mijn strelingen voort, vanaf je voeten, langs je enkels en verder langs je dijen omhoog. God, hoe vaak had ik hem dit zien doen. Toen mijn hand even later over je zachte billen gleed, voelde ik hoe mijn broek zich spande. Hoger gleed mijn hand, over je licht gebogen rug, je nek en schouders en zo weer terug. Je lichaam bewoog, in een vloeiende beweging betrok ik ook mijn tweede hand in het opwindende spel. Van boven naar beneden, kriebelend, strelend. Ik kon me niet langer beheersen. Ik omvatte met beide handen je prachtige grote billen. Jij kreunde zachtjes en bracht ze uitnodigend omhoog. Vol verlangen liet ik mijn vingers tussen je dijen glijden om ze even later te laten verdrinken in een duistere grot, vol kloppend verlangen.

Opnieuw streelde ik je benen, je buik en nu ook die zalige borsten, waarvan de tepels zich inmiddels stijf hadden opgericht. Mijn handen gleden over je armen en legden deze in een soepele beweging achter je hoofd. Schijnbaar onbewust van wat erom je heen was gebeurd, liet je me begaan. Ik gleed naast je op het bed en legde voorzichtig een been over je heen. Je rolde naar me toe. Jè leek alle begrip van tijd en handeling te hebben verloren, je ogen waren gesloten en je wrong je been tussen mijn dijen. Daar ontwaakte de opwinding opnieuw en met kloppend hart liet ik alle voorzichtigheid nu varen. Ik richtte me op en terwijl mijn handen in een opzwepend tempo je lichaam verkenden, vleide ik mijn lijf op het jouwe neer. Je zuchtte diep en probeerde je handen los te maken, maar dat wist ik met zachte dwang te voorkomen. Je accepteerde het spel en zocht met je vochtige lippen naar mijn mond. Op het moment dat mijn tong bij je naar binnen gleed, leek het alsof ik in een duizelingwekkende val naar beneden gleed. Ik drukte mijn knie tussen jouw benen, duwde mijn onderlijf wild naar voren. Terwijl ik mijn adem onder controle probeerde te krijgen, drong ik wild bij je naar binnen. Ik ben aanmerkelijk groter geschapen dan je man, maar dat vond je niet erg; drijfnat als je was en inmiddels wild van ontembaar verlangen.

Zacht maar beslist bracht ik een opzwepend ritme op gang. Wild bood je me weerwerk en steunend nam je ten slotte de leidende beweging van mijn stotende lendenen over. Het klopte in mijn hoofd, een rode schemer gleed voor mijn ogen. In een razend tempo dreef je me naar een hoogtepunt en ik voelde me wegdrijven op een zee van genot. Mijn zaad perste zich omhoog. Je leek dit te voelen en met een beslist gebaar nam je mijn ballen in je handen. Pal voor het moment van ontlading drukte je een scherpe nagel in het niemandsland tussen zak en anusopening. Daarmee leek de doorgang voor mijn aanstormende explosie te worden geblokkeerd en loeiend van genot ervaarde ik hoe extatisch genot en pijn zich seconden-lang vermengden tot een orgasme als nooit tevoren.

Ik greep je billen beet en dwong je strak tegen me aan. Als een ruiter op een wild steigerend paard. Toen mijn passie zich ontlaadde, was het ook met jouw zelfbeheersing gedaan. Je tanden zetten zich in mijn oorlelletje en je kermde: "Oh god, ik wil neuken, nu!"

> ‘Wild bood je me weerwerk en steunend nam je ten slotte de leidende beweging van mijn stotende lendenen over’

Met één wilde beweging wierp je me van je af en zo werd even later de ruiter bereden. Terwijl een duizeling van genot mij opnieuw doortrok, sloot ik mijn ogen. Toen ik ze weer open deed, zag ik een schouwspel dat ik nooit meer zal vergeten: jij met je hoofd in je nek, je tong tussen je lippen en je borsten ritmisch deinend. Je onderlijf stuwde en schokte nu in een woeste cadans. Je gaf me de sporen. Pijn en genot wisselden elkaar opnieuw af. Ten slotte kwam je gillend klaar. Mijn innigste droom werd op dat moment vervuld. Volkomen bevredigd kroop ik uit je bed en liep terug de duistere, verkoelende nacht in... *Op verzoek anoniem gepubliceerd*

SEMMIE

Het is broeierig en benauwd weer. Aangezien ik het niet zo op de zon heb, lig ik uitgestrekt onder de mooiste en grootste boom die ik hier in het park heb kunnen vinden. Terwijl mijn gedachten op nul staan, zie ik opeens iemand aan de overkant van het slootje waar ik aan lig naar me zwaaien. Ik moet even goed kijken, maar ik ontdek al snel dat het een oude liefde van me is, Semmie. Ze ziet er nog steeds heerlijk geil uit. Ze heeft een heel kort rokje aan zodat je nog net niet haar billen kan zien, maar wel heel veel been. En mooie benen heeft ze zeker. Over haar bovenlichaam draagt ze een kort navelshirtje dat net over haar borsten heen valt. Als je plat op je rug op de grond zou liggen en zij zou boven je staan, zou je haar kutje en haar borsten kunnen zien. Zo kort is de kleding die ze draagt en waarschijnlijk zal ze ook nog steeds geen slipje en bh dragen. Dat deed ze vroeger ook al nooit.

Ik heb best lang een relatie met haar gehad maar voor mijn gevoel niet lang genoeg. Het was om eerlijk te zijn ook meer een neukrelatie dan een goede relatie die gebaseerd is op liefde, trouw en respect.

Het rare aan Semmie was dat ze wat sex betreft geen schaamte kende. Hoe vaak we niet in de open lucht sex hebben bedreven en er toevallig een voorbijganger langskwam; het is tientallen keren gebeurd. Het leek wel of ze daar juist geiler van werd. Ja, geil was ze zeker. Ze was – en dat zal ze waarschijnlijk nu nog wel zijn, mijmerde ik terwijl ik naar haar keek – er echt zo eentje die je sperma met liefde doorslikt als je in haar geile mondje spoot. Heerlijk gewoon.

Ik weet nog wel dat ik op een dag had afgesproken om haar bij een vriendin af te halen. Susanne heette die vriendin. Ze hadden met z'n tweeën zoals gewoonlijk weer iets te bepraten of zo. Enfin, ik belde op de afgesproken tijd bij het huis van Susanne aan om Semmie op te pikken maar er werd niet opengedaan. Ik wist dat Susanne vaak de achterdeur van haar huis open liet staan, en ik besloot het daar eens te proberen. Aangekomen bij de achterdeur zag ik dat deze inderdaad open stond. Ik liep de huiskamer binnen en zag Semmie noch Susanne. Wat

VERVOLG OP PAGINA 102

IN DEZE BIJLAGE

STRIPS MET BALLEN • EEN VOORPROEFJE

PENTHOUSE COMIX

NIEUW

DE NEDERLANDSE UITGAVE

PETER

ADRES ONBEKEND

NA 10 JAAR STRIPTEASE VAN BETEKENIS IN PENTHOUSE NU GETEKENDE STRIPS IN PENTHOUSE COMIX

DE HELDEN VAN DE EROTIEK

STRIPAUTEURS UIT DE VS

CORBEN
SUYDAM
BEACHUM

ITALIE
LIBERATORE
AZPIRI

NEDERLAND
SCHREURS
MATENA

NÊÊRLANDS INTERNATIONAALSTE TEKENAAR DICK MATENA
BINNENKORT EXCLUSIEF VOOR PENTHOUSE COMIX

Land
Nederland.
Typering
'De alleskunner'.
Grootste talent
Professionaliteit, aanpassingsvermogen.
Bekendste werk
Lazerus Stone, Mythen.
Stijl
Gestyleerd. Realistisch met een emotionele lading.
Geliefd onderwerp
Erotiek en religie.
Berucht vanwege
Prediker. Na dit gewaagde werkje over een twaalfjarig meisje en een geestelijke werd Matena zijn medewerking opgezegd bij *Donald Duck*.
Terugkerend element
Stations; droomsymbolen.
Zijn vrouwen
Blond, aards, grote boezem. Uitersten. Dom en onzeker, lief en verlegen of bitches die mannen om hun vinger winden.
Zijn mannen
Zakkenwassers of macho's.
Erotiek
Tamelijk expliciet.
Citaat
'Die uitgesproken erotiek van mij heeft mijn internationale carrière naar de knoppen geholpen. Tegenwoordig camoufleer ik meer, ook vanwege de tijdgeest'.

Dick Matena is een uiterst productief illustrator die van alle markten thuis is. Hij verleent zijn medewerking aan een groot aantal stripuitgaven in binnen- en buitenland. Tekent net zo makkelijk Japanse manga's als illustraties voor *Dick Trom*, *Pietje Bel* of *Kruimeltje*. Kan zich verplaatsen in veel verschillende stijlen, maar er bestaat maar één onmiskenbare Matena-stijl.

Elke maand strips èn erotiek, met als voorspel een portie humor.

Abonneer je op
PENTHOUSE COMIX
en ontvang als welkomstgeschenk de verzameluitgave met de voetbalstrips van Joop Klepzeiker, de hoogte- en dieptepunten van een all round voetbalschlemiel.
Door Eric Schreurs.

Stuur of fax deze bon naar:
Penthouse Comix
Postbus 15660
1001 ND Amsterdam
Telefoon: 020-6254852
Fax: 020-6382955

JA, stuur mij een jaar lang (11 nummers) Penthouse Comix toe. Hiertoe machtig ik Stichting Loosz eenmalig het bedrag van ƒ 87,- van mijn rekening af te schrijven.
Als welkomstgeschenk ontvang ik de voetbalstrips van Joop Klepzeiker.

(invullen in blokletters)

NAAM: . . . . . M/V
STRAAT: . . . . . .
POSTCODE: . . . . . .
WOONPLAATS: . . . . . .

POSTGIRONUMMER: . . . . . .
BANKREKENINGNUMMER: . . . . . .

HANDTEKENING: . . . . . .
DATUM: . . . . . .

CD EROTIEK

De interactieve erotische CD Rom is er voor wie geen genoegen neemt met alleen kijken naar plaatjes of filmpjes, maar zelf invloed wil uitoefenen op de loop van het verhaal en zelf zijn hoofdrolspelers wil kiezen, om hen met zwoele stem tegen zich te laten praten.
Het aanbod van erotische CD Roms verschilt nogal: van 'Doom'-achtige spelletjes waarbij je als een voyeur door een gangenstelsel dwaalt en in verschillende kamertjes kan gluren, tot echte *adventure games* waarbij je voor elke uitgevoerde opdracht een beloning staat te wachten.
De geboden porno is het bekende werk: de gebruikelijke typetjes in een flinterdun verhaaltje van vrouwen met elkaar, masturbatie en veel orale seks. Voor de stiekeme kijker is er de geruststellende aanwezigheid van een *panic button*: middels één druk op de knop van het toetsenbord verandert de erotiek op het scherm in een veilig niets-aan-de-hand-beeld. Waardoor er in ieder geval aan de computer niet meer is te zien waar de gebruiker mee bezig was...
Porno via de pc, het heeft ook nadelen... De beeldkwaliteit van het gebodene is matig en sterk afhankelijk van de kracht van de pc. Daarbij is het kader met bewegende beelden slechts zo'n 15 bij 15 cm. De gebruiker moet dus echt geïnteresseerd zijn in het spelelement van deze CD Roms. Anders is gewoon een video bekijken wel zo comfortabel!
Voordeel is dat erotische CD Roms niet alleen verkrijgbaar zijn bij de sekshandel, maar ook bij computerdetaillisten en warenhuizen.

Bekeken: *Seymore Butts II interactive* **(dubbel cd)**, *Nightwatch II interactive*, *Dream Machine*. **New Machine Publishing, 1996. Gedistribueerd door Home Soft Benelux BV. Adviesprijs ƒ 49,95.**

EROTISCHE PRENTEN

De onlangs uitgebrachte catalogus met werk van de Belgische etser en tekenaar **Félicien Rops** (1833-1898) bevat een aantal aardige erotische prenten. Zoals 'Pornokratès' uit 1870, waarop een nagenoeg naakte, geblinddoekte vrouw een varken uitlaat. Het beest staat symbool voor de slaafsheid van de vrouw aan haar eigen wellust, een daad van de duivel. In 'Doodsstrijd' uit dezelfde periode beft een gevleugeld skelet een jonge vrouw met rozenkrans op een doodskist. Explicieter en fascinerender nog is de vrouw in 'Wellust', wier gezwollen clitoris uit haar vagina steekt als een vurige tong. Haar vlammende

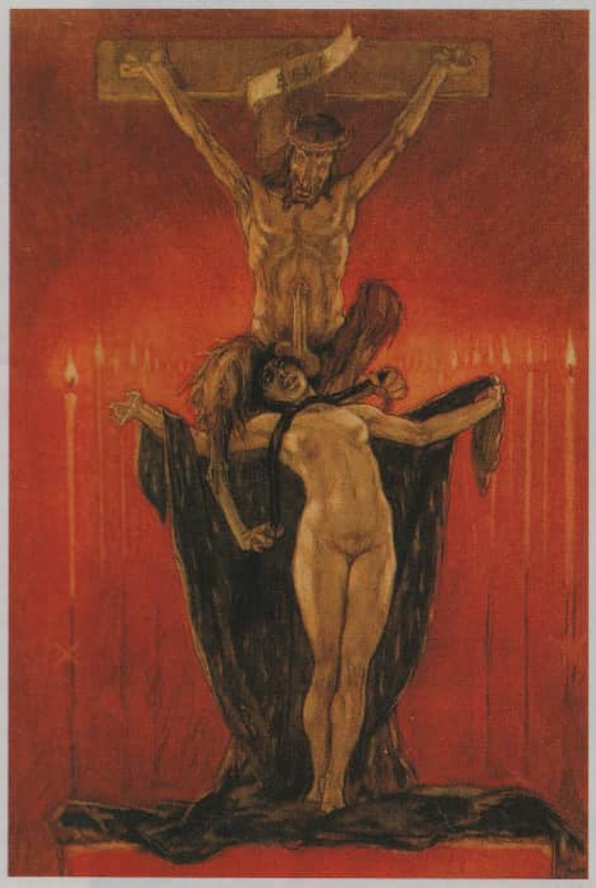

tepels richten zich op naar het enorme lid in erectie waar ze tegenaan zit. **Rops' prenten zijn ruim een eeuw na dato nog goed te pruimen. Maar dat hij 'van alle negentiende-eeuwse kunstenaars ongetwijfeld de meest actuele' is, zoals de catalogus vermeldt, is misplaatst. Evenals de opmerking dat hij 'het vrouwelijk naakt tot een volkomen nieuw onderwerp' maakt.**
We slaan er het verzamelboek met erotische prenten van Gilles Néret, *Erotica Universalis*, maar eens op na. En vinden daarin werk van bijvoorbeeld tijdgenoot Achille Deveria, die beelden toont van een copulerende vrouw met paard, vrouw met aap en een sm-bedrijvende monnik met een vrouw die zich vastklampt aan een crucifix. En Deveria is niet de enige. *Erotica Universalis* wemelt van de uitermate expliciete afbeeldingen van diverse kunstenaars uit het tijdvak Rops, en zelfs veel eerder.

Voor wie is geïnteresseerd in het erotische werk van **Félicien Rops**: ook zijn werk is te vinden in *Erotica Universalis*. Met een uitgebreidere selectie, in mooiere kleuren, en – anders dan in de catalogus – zonder dat er prenten zijn versneden. Toch jammer van de luxe, gebonden uitgave van circa ƒ 80,-.
Oeuvres de Félicien Rops, **Ronny van de Velde NV & Maurice Keitelman SPRL, 1996. Te bestellen bij de Belgische uitgever.**
Erotica Universalis, **Gilles Néret, Benedikt Taschen, 1994.**
ISBN 3-8228-8963-6.

PENTHOUSE COMIX

GEIL GEDICHT

E. du Perron (1899-1940)

Liedje voor een oude hoer

Amanda, je jaren,
Je grijzende haren,
Je vingers als scharen
Deren mij geen zier,
Want slechts in jouw armen
Kan men zich zò warmen,
Een hoorn in je darmen
En geil als een stier.

De paarsrode randen
Om je ogen, je tanden
Zo zwart als je schande
Van hoer lang-verrot,
't Is niets, want je prammen,
Je tepels als krammen,
Je dijen als hammen
Zijn 't hoogste genot.

Zolang je kunt graaien
Naar ballen, doen laaien
De lullen, en draaien
Ze glad in je hel,
Zolang zal je blijven
Het Wijf van de wijven
Die wrijven de stijven
Tot lappen rauw vel.

De gretige lippen
Die niets laten glippen,
De sliertende slippen
Van je kale trut,
Hebbe' op alle wijzen
De wortels, radijzen,
Komkommers, saucijzen,
Geslikt en beschut.

Maar wat mij doet branden
En valle' in je handen,
Ten spijt van Yolande
Zo blank en zo blond,
Het zijn je twee billen
Die persen en drillen
Als mijn pijl mag trillen
In 't gat van je kont!

Uit: *Brieven I Amsterdam.*
Bron: *De Nederlandse poëzie van de 19de en 20ste eeuw in 1000 en enige gedichten*, Gerrit Komrij, Bert Bakker.

Penthouse Comix is een uitgave van
Stichting Loosz
© Alle rechten van deze uitgave zijn voorbehouden aan Stichting Loosz.

Redactie/abonnementen
Postbus 15660
1001 ND Amsterdam
Telefoon 020-6254852
Fax 020-6382955

Met dank aan
Zachary Bohart,
Har van Fulpen,
Peter Yeh.

VOORWOORD

Een maandblad vol erotische strips, waarin een keur van internationale striptekenaars z'n verbeelding de vrije loop laat. Met schoonheid, erotiek, kunst en humor. En een bijzondere vormgeving. Want Penthouse Comix vindt dat edele delen een edele behandeling verdienen.
Penthouse Comix is vermaard in de VS. En verschijnt in maart '97 ook in Nederland. Een blad met een wereldnaam waar wij dankbaar gebruik van maken!

De Amerikaanse uitgave van Penthouse Comix heeft vanaf het eerste nummer in 1994 te maken gehad met weerstand uit de hoek van de zogenaamde 'politiek correcten'. Deze vorm van intellectueel terrorisme heeft niet kunnen voorkomen dat Penthouse Comix een blad is geworden met volwassen strips, waar met veel fantasie en overgave aan wordt gewerkt.

Maar wij vinden natuurlijk dat we meer kunnen. In de Nederlandse uitgave meer humor, nog meer spanning, explicietere beelden. Maar hoeveel meer? Die grenzen gaan we verkennen met onze tekenaars, die er altijd al blijk van hebben gegeven over rekbare grensspieren te beschikken. Onze Penthouse Comix is er een met ballen. Daar staan talenten als **Eric Schreurs**, **Dick Matena**, **Alphonso Azpiri**, **Mark Beachum**, **Arthur Suydam** en vele anderen voor garant. Maar pas op. Ook in Nederland ligt er altijd wel een vat morele munitie klaar voor gebruik.

Ter prikkeling van de zinnen van de liefhebber van de erotische strip presenteert Penthouse Comix in deze bijlage een aantal van zijn stokpaardjes.

En wat ons betreft: liever strips met ballen dan ballerige strips.

De uitgever
Ger van Wulften

MARK BEACHUM

Land
Verenigde Staten.
Grootste talent
Indringend en tegelijkertijd sensueel effect sorterend ondanks realistische stijl.
Stijl
Combinatie van realisme en fotografie, met gebruik van montagevorm. Sterk kleurgebruik.
Terugkerende elementen
Motoren, leer, kettingen, naaldhakken.
Zijn vrouwen
Glamorous, modelachtige jarennegentig- types.

Erotiek
Dominant aanwezig, met veel terugkomende extremiteiten, zoals bondage en sm.

In Penthouse Comix: *Backlash* door Mark Beachum

Het is 2014. Een geheime organisatie van mannenhatende, radicale feministes heeft de macht genomen in Amerika. De sadistische Suborna Ross regeert met ijzeren vuist. Degenen die weigeren haar te dienen eindigen als willoze seksslaven of... worden gedood.

De politiek correcte studente Roberta Lindsey is geronseld voor Suborna's topgeheime project 'Dubbel Y', waarbij agressieve mannen reeds in de baarmoeder worden opgespoord en hun geslacht wordt veranderd in het vrouwelijke. Als Roberta haar medewerking weigert, heeft Suborna een ergere straf voor haar dan de dood... Maar met behulp van de mysterieuze Mostress W – leidster van het verzet – ontsnapt Roberta en wordt ze het geheime wapen van het verzet. Jarenlange lesbische hersenspoeling wordt ongedaan gemaakt en ze wordt omgevormd tot de ultieme vrouwelijke vechtmachine...

BACKLASH!

ARTHUR SUYDAM

Land
Verenigde Staten.
Typering
'De emeritus kunstenaar'.
Grootste talent
Het creëren van een erotische sprookjeswereld met een flower power-achtige sfeer. Veelzijdigheid.
Stijl
Klassieke strip; neigend naar realisme.
Bekende strips
Mugwog, Cholly & Flytrap, Libby in the Lost World.
Zijn vrouwen
Domme blondjes.
Erotiek
Lieflijk.
Beïnvloed door
Albert Dorne, Norman Rockwell, Frank Frazetta.

De autodidact Arthur Suydam is een van de weinige striptekenaars die erkenning ondervindt als strip*kunstenaar*. Zijn werk wordt tentoongesteld in verschillende kunstgalerieën in de VS. Suydam schrijft zijn verhalen zelf, verzorgt de inkleuringen van andere tekenaars en is als adviseur sterk betrokken bij de Amerikaanse editie van Penthouse Comix.

In Penthouse Comix: *Libby in the Lost World* door Arthur Suydam

Het zit de arme Libby Eisenberg niet mee. Thuis in New York willen de mannen maar één ding van haar... Gelukkig vindt ze een rijke Arabier die met haar wil trouwen. Maar helaas... Het vliegtuig stort onderweg naar haar bruiloft neer in een mysterieus land waar de tijd heeft stilgestaan. Libby komt oog in oog te staan met bedreigingen die nog veel erger zijn dan seksuele intimidatie. In plaats van opdringerige mannen wordt ze nu opgejaagd door enorme reptielen met scherpe tanden. Maar Libby is een pittige tante die zich weet te verweren. Ze wordt de levende godin voor een stam wilde holbewoners. Zou ze het redden in een wereld zonder haardrogers, winkels en schoenen?

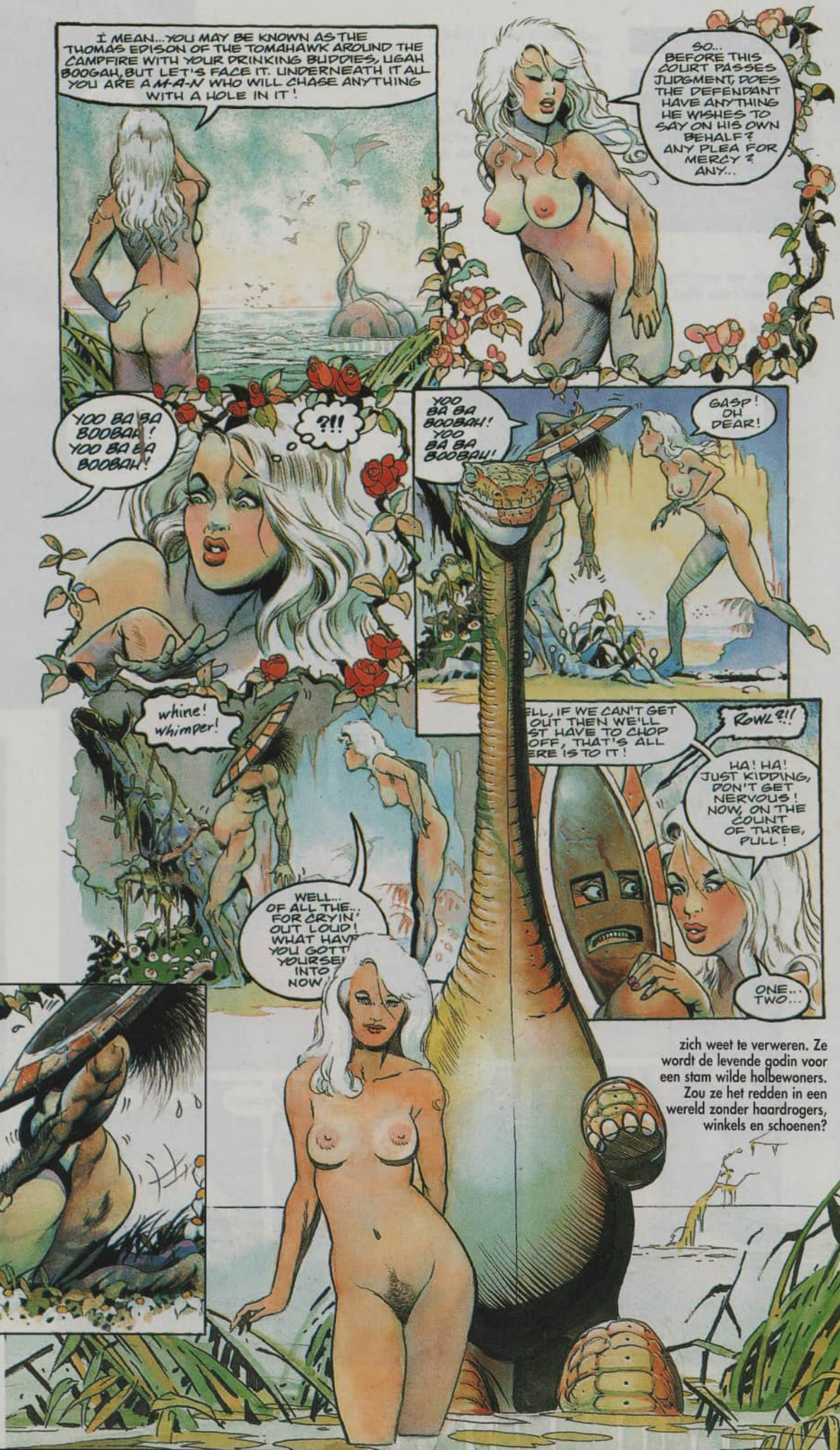

PETER

De identiteit van Peter hullen wij vooralsnog in nevelen... Deze tekenaar met de mysterieuze identiteit heeft erotische verhalen op zijn naam staan als *Nagarija, Vlucht zonder einde, Judith en Holo* en *Thamara en Juda.*

Stijl
Realistisch, met verfachtige techniek die een intens effect sorteert.

Verhaal
Speelt zich vaak af in een andere, paradijselijke tijd. Met oude woestijnvolken in bijbelse setting.

Zijn vrouwen
Sensueel en beeldschoon. Beleven veel plezier aan hun erotische avonturen. Eva's die het niet bepaald erg lijken te vinden dat ze de ertzonde over zich afroepen.

Erotiek
Zeer expliciet.

ALPHONSO AZPIRI

Land
Italië.
Stijl
Weinig realistisch, enigszins karikaturaal.
Grootste talent
Het oproepen van een andere wereld met heksachtige types en boze mannen.
Bekendste personage
Bethlehem Steele, naar het gelijknamige verhaal.
Zijn vrouwen
Popperig, doen denken aan de Japanse manga. Met korte stevige benen.

Erotiek
Voornamelijk suggestie. Bondage.

In Penthouse Comix: *Bethlehem Steele* door Alphonso Azpiri

Het is 2194. De robotvrouw Bethlehem Steele is ontworpen als de perfecte vrouw, die geprogrammeerd kan worden voor het ultieme genot. Ze is mooi, intelligent, sensueel en met persoonlijkheid. Geheel tegen haar karakter in dient ze als het speeltje van Baron Sho Tanaka, de rijkste man van het melkwegstelsel. Ze weet samen met haar minnares Thea Burroughs te ontsnappen. Maar Tanaka laat het er niet bij zitten en weldra werkt Beth zich weer in de nesten. Ze valt in handen van allerlei heerszuchtige types en wordt uiteindelijk als slaaf verkocht aan een duister rijk in de melkweg.

De heerseres Majestrix Daxor is een absolute tiranne die er genoegen in schept om mooie slavinnen seksueel te martelen. Beth wordt hevig op de proef gesteld door haar seksuele prikkeling te weigeren...

ERIC SCHREURS

Land
Nederland.
Grootste talent
Humor; ontroering, ontmaskering van het burgermansfatsoen, overdrijving.
Bekendste personage
De schlemiel Joop Klepzeiker uit de gelijknamige albums 1 t/m 11.
Stijl
Gedetailleerd, karikaturaal.
Geliefd onderwerp
Kroegen, hoeren, honden, seks.
Zijn vrouwen
Hoeren, gevoelloze bitches.
Zijn mannen
Losers, zuiplappen, viezeriken en onbenullen.
Erotiek
Liefdeloos, onhandig, grof.
Citaat (van moeder Schreurs)
'Eric is een hele lieve jongen'.
Bewonderd door
O.a. Herman Brood en Jan Wolkers.
Publiceert o.a. in
De Nieuwe Revu, Penthouse, Penthouse Comix.

Schreurs' prenten zijn van een hevigheid die van het papier spat. In de harde, absurde en liefdeloze wereld waartoe Klepzeiker is veroordeeld bestaat geen mededogen. Maar door de herkenbaarheid van deze anti-held met zijn hond zou Klepzeiker je eigen vertrouwde buurman kunnen zijn.

Eric Schreurs is een van de weinige striptekenaars in Nederland met de magische mix van goede tekentechniek, eigen stijl, humor en een aantrekkelijk plot. Naast *Klepzeiker* is Schreurs ook bekend door werken als *Geharrebar, Retep, Dick van Bil.*

Voorjaar 1997 verschijnt *Klepzeiker* nummer 12. Evenals een luxe editie van *Recreatie,* een uniek duodocument met teksten van Theo van Gogh. Schreurs' illustraties hakken erin door hun indringende stijl en macabere karakter.

RICHARD CORBEN

Land
Verenigde Staten.
Typering
Een van de grondleggers van de moderne volwassen strip.
Grootste talent
Karakteristieke stijl, gedurfd kleurgebruik, het creëren van een eigen universum en sfeer.
Bekendste personage
Den, de kaalhoofdige bodybuilder uit de strip *De geheime scepter van 'Nooitland'*.
Stijl
Met duidelijke animatie-invloeden: uitgewerkte voorgrondfiguren en vaag gehouden achtergrondpartijen. Geeft een bedrieglijk driedimensionaal effect.
Opvallend
Subtiele versmelting van elementen uit de steentijd en het heden, van magie en wetenschap.
Genres
Horror, Science Fiction, 'Sword-and-Sorcery'.
Terugkerende elementen
Fantasiewerelden, monsters, kale vlaktes.
Opvallend
De bijna dwangmatig overdreven anatomie van zijn figuren: welgevormde en voloptueuze vrouwen en overgespierde en zwaargeschapen mannen.
Erotiek
Discreet.

Overig werk
o.a. *Bloodstar, New Tales of the Arabian Nights, Denz.*

Begonnen als industrieel animator, maakte Corban in 1969 de succesvolle live action/animatiefilm *Neverwhere*, die twee jaar later in stripvorm verscheen. *De geheime scepter van Nooitland* geldt als de blauwdruk voor zijn latere werk.

TANINO LIBERATORE

Land
Italië.
Typering
'De nieuwe Michelangelo'.
Grootste talent
Vakmanschap, verbeeldingskracht, karakteristieke stijl.
Bekendste personage
Ranxerox, de held met de stompe neus uit de gelijknamige punk-heavy-metal-strip.
Stijl
Krachtig, direct, realistisch, met horror-effecten.

Favoriet onderwerp
Veel, zinloos geweld en aangevreten vrouwelijk schoon.
Zijn vrouwen
Bikkelhard, sterk, uitdagend, extravagant, soms misvormd.
Zijn mannen
Evenals de vrouwen keiharde randfiguren.
Erotiek
Niets verhullend, onverbloemd.
Uitspraak
'Het is een feit dat seks niet het belangrijkste bestanddeel vormt van mijn werk. Maar wel van mijn leven... En van ieders leven...'.

Bewonderd door
Velen, waaronder wijlen Frank Zappa, voor wie hij het album 'The man from Utopia' illustreerde.

Liberatore beschikt over het bijzondere vermogen om met perfecte lijnvoering en gevoel voor esthetiek het begrip schoonheid te vermorzelen. De erotiek in zijn werk gaat steeds vergezeld van een venijnig kwelduiveltje dat eraan herinnert dat schoonheid eindigt in vergane glorie, afgetakelde lichamen en, tenslotte, rottende lijken.

Maar het aangevreten vrouwelijk schoon waar Liberatore patent op heeft, is er niet minder opwindend door. Wie hem 'pervers' noemt, heeft geen gevoel voor het intense, authentieke karakter van zijn werk, noch voor Liberatores 'blues'.

Typisch Liberatore:
chique Marilyn Monroe-achtige vrouw die met afwezige blik kakkerlakken, schorpioenen en kevers van haar bord prikt. Man die fluitend de puisten open scheert in zijn pokdalige gezicht.

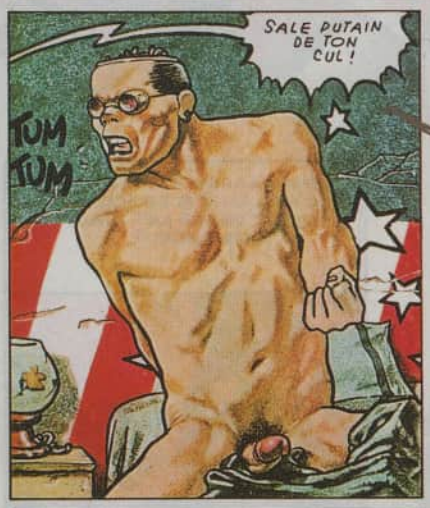

En Ranxerox?
Dat is een primitieve machorobot die zijn aan heroïne verslaafde vrouwtje Lubna tot bloedens toe verdedigt.

LEZERSAANBIEDINGEN

DE DROOMVROUWEN VAN RAYMOND LOBATO

Sinds juli sieren zijn droomvrouwen de pagina's van Penthouse. Of ze nou schilder, matroos, boerin of danseres zijn, de *Working Girls* van Raymond Lobato prikkelen en plagen en zijn mooier dan de werkelijkheid. Goed nieuws is dat ze binnenkort bij u aan de muur kunnen hangen, verzameld als ze worden in een verjaardagskalender op groot formaat. Teken nú vast in. Kunt u niet wachten, bestel dan ook de gesigneerde en in een beperkte oplage gedrukte 'Matroos', waar de naam van uw lijfblad fier in terugkomt.

REDDENDE ENGEL BIEDT ZICH AAN!

Deze prachtige 'Matroos' ("...bij de marine moet je zijn") sierde de juli 1994-cover van Penthouse. Speciaal voor onze lezers is deze pin-up voor een vriendenprijs te koop als luxe poster. Gesigneerd door Raymond Lobato en gedrukt in een beperkte oplage, op groot formaat van 49 x 69 cm.

U kunt deze exclusieve poster bestellen door ƒ 47,50/Bfr. 1250 (incl. porto) over te maken op rekeningnummer 42.25.69.895 van de ABN/AMRO Amsterdam, ten name van 'PINS/LOBATO'. Vergeet niet op uw overschrijving duidelijk uw naam en adres te vermelden. Na ontvangst van uw overschrijving wordt de poster in een stevige map naar u toegezonden. Op aanvraag is deze zeer sensuele, reddende engel in een donkerblauwe lijst leverbaar. Tevens kan zij direct worden afgehaald bij Art Connection bv, Jacob Obrechtstraat 16, 1071 KL Amsterdam. Tel.: 020 6649011. Telefax: 020 6758839.

'PINS VERJAARDAGSKALENDER': 12 MAANDEN FEEST!

In juli startte Penthouse met de serie PINS. Droomvrouwen van de hand van de 41-jarige Amsterdamse kunstenaar Raymond Lobato. Zoals hij het zelf in een interview met Penthouse stelde, zijn het "supervrouwen. Vrouwen die zo mooi zijn, dat ze eigenlijk niet bestaan." Lobato, die minimaal twee weken met een pin-up bezig is, noemt zijn werk 'fotorealisme', "want in eerste instantie zie je niet dat ze getekend zijn." Eind dit jaar verschijnt er een luxe, full colour verjaardagskalender, met twaalf van zijn Pins, gedrukt in een beperkte oplage van 2000 stuks op 200 grams houtvrij, speciaal gestreken machinecoated papier op een formaat van 49 x 69 cm. De kalenders, ongetwijfeld straks een collector's item, en alle gesigneerd door de kunstenaar, kennen een prijs van ƒ 125,-/BFR 2500,-, ex porto. De mogelijkheid bestaat per briefkaart op deze exclusieve kalender in te tekenen. Stuur uw naam en adres naar: Art Connection bv, Jacob Obrechtstraat 16, 1071 KL Amsterdam, onder vermelding van LOBATO/KALENDER. Onder de eerste 500 inzenders zal een originele PINS worden verloot! U krijgt t.z.t. bericht of uw aanvraag kan worden gehonoreerd. Na betaling krijgt u de verjaardagskalender toegestuurd.

XAVIERA

Op een gegeven moment geloofde ik zelfs dat ik homofiel was, zo gefixeerd was ik op penissen

GEFRUSTREERD NA BESNIJDENIS

Lieve Xaviera, eindelijk heb ik de moed gevonden je te schrijven. De kwestie waar ik mee in mijn maag zit, speelt namelijk al sinds mijn prille jeugd. Twaalf was ik, toen de schooldokter in mijn aanwezigheid aan mijn moeder vertelde dat ik 'geholpen' moest worden. Ik had geen idee waar hij het over had. Mijn moeder vertelde mij vervolgens dat ik geopereerd moest worden, 'omdat ik anders geen kinderen zou kunnen maken'. Nog steeds had ik geen flauw idee waar ze het over had. Sexuele voorlichting had ik op die leeftijd nog niet gehad.

Ik had in die tijd wel al het een en ander opgestoken van de dieren op het platteland waar ik mee opgegroeid ben. Enig vermoeden van hoe de bloemetjes en de bijtjes te werk gingen had ik dus wel. Maar wat mij in het ziekenhuis boven het hoofd hing, had ik nooit kunnen bevroeden. Het enige wat ik wist, was dat er iets aan mijn penis ging gebeuren. Mijn moeder maakte er verder weinig woorden meer aan vuil, het enige dat ze nog zei was dat ik na de operatie 'anders' zou zijn.

Vanaf dat moment begon de schaamte. Tegen de rest van mijn familie zei mijn moeder dat ik voor een liesbreuk naar het ziekenhuis moest. Zelf had ik gevraagd of de operatie in de zomervakantie plaats kon vinden zodat de klas er niets van hoefde te weten.

Van de operatie zelf kan ik me weinig meer herinneren. De tijd ná de operatie staat echter in mijn geheugen gegrift. Na een paar dagen mocht het verband eraf, en ik mocht weer douchen. In de doucheruimte van het ziekenhuis bevond zich nog een jongen, ook van een jaar of twaalf. Hij zat in het bad en bleef maar staren naar mijn pik. Ik voelde me ellendig en vreselijk bekeken. Toen de jongen het bad verliet zag ik voor het eerst hoe een 'gezonde', onbesneden piemel eruit ziet.

De jaren na mijn operatie schaamde ik me wezenloos. Ik wilde wel sporten maar deed dat niet, omdat ik dan met al mijn teamgenoten samen zou moeten douchen. Ik was ontzettend preuts, maar tegelijkertijd nog steeds vreselijk nieuwsgierig naar 'normale' penissen.

De vrienden met wie ik me in die tijd omringde, waren wel echte goede vrienden, maar net zo preuts als ik. Tijdens vakanties verkleedde iedereen zich in het donker of met de rug naar elkaar toe. Juist doordat alles zo stiekem gebeurde, groeide mijn fascinatie met de dag. Op een gegeven moment geloofde ik zelfs dat ik homofiel was, zó gefixeerd was ik op penissen.

Eén heel goede vriend wist dat ik besneden was. We hadden tijdens een vakantie een paar keer wat onschuldige, experimentele sexspelletjes met elkaar gedaan. Hij had nog nooit een besneden penis gezien, maar deed er verder niet raar over. Wat ik wel merkte was dat hij een beetje jaloers reageerde op de omvang van mijn pik; zelf is hij nogal klein geschapen.

Op een gegeven moment hield ik het echt niet meer uit en sprak ik hem over mijn probleem aan. Tijdens een zwaar gesprek diep in de nacht – na heel veel drank – vertelde ik het hem, jankend van schaamte. Hij was zoals het een echte vriend betaamt vol begrip, maar hij was ook verbaasd dat ik er zo mee zat. Hij vond een besneden penis namelijk helemaal niet iets om je voor te schamen.

Na ons gesprek voelde ik me zó ongelooflijk opgelucht, er viel een enorme last van mijn schouders. Na die opluchting echter, bléef ik vreselijk nieuwsgierig naar andere penissen. Ook werd ik nu heel benieuwd naar de reactie van anderen op mijn besneden piemel. Ik zette mij dus eindelijk over mijn schaamte heen en vertelde het ook aan de rest van mijn vrienden. Hun normale reacties gaven mij zoveel zelfvertrouwen, dat ik de gelegenheid meteen aangreep om hen mijn behandelde pik te laten zien. Het leek achteraf gezien wel wat op een vorm van exhibitionisme.

Mijn zelfvertrouwen werd in die tijd groter en groter. Ik was er inmiddels namelijk ook achter dat in erecte toestand het verschil tussen mijn penis en een onbesneden penis nauwelijks zichtbaar was, en dat ik me dan ook niet hoefde te schamen, integendeel.

Nu ben ik al weer een stapje verder. Ik ga sporten, sta fluitend onder de gemeenschappelijke douche en loop bloot de kleedkamer in. Het maakt me allemaal niets meer uit. Wat wel gebleven is, is die 'fixatie'. Ik blijf kijken naar penissen, ik blijf vergelijken. Als ik een andere besneden piemel zie, dan ben ik blij een lotgenoot te zien. Je begrijpt nu misschien dat ik tijdenlang gedacht heb dat ik homofiel was; alleen al vanwege mijn belangstelling voor pikken. Ik heb met jongens zoals ik je al schreef ook een beetje geëxperimenteerd, maar ik geloof toch niet dat ik homosexueel ben. Bovendien heb ik al zo vaak gelezen dat ieder mens bisexuele gevoelens heeft; ikzelf in ieder geval wel.

Hoewel ik nu enigszins over mijn schaamte heen ben, durf ik mij bij vrouwen nog steeds

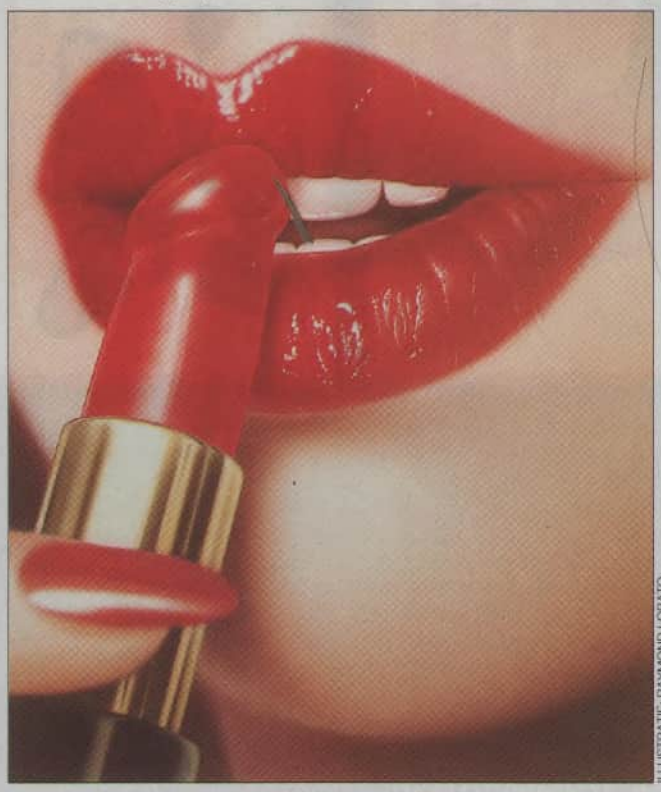

ILLUSTRATIE: RAYMOND LOBATO

Alle vragen worden vertrouwelijk behandeld. Zend uw problemen naar Xaviera Hollander/Penthouse, Prins Hendriklaan 26, 1075 BD Amsterdam. Tot haar spijt kan Xaviera problemen alleen in deze rubriek behandelen.

– letterlijk en figuurlijk – niet bloot te geven. Ik ben bang dat zij niet weten wat zij zien en mijn besneden penis maar een vreemd en raar geval vinden. Daarom heb ik nog steeds geen sexueel contact met een vrouw gehad, uit pure angst. Ik wil het wel graag, maar ik durf het gewoon niet....

ANTWOORD

Gezeten op het zonnige terras van mijn huis in Marbella, las ik jouw brief in gezelschap van een goede vriend van mij. De jongeman in kwestie is 26 en net als jij op jeugdige leeftijd besneden. In zijn geval gebeurde dit vanwege *phimosis*. Dit is een aandoening waarbij de voorhuid te strak is om over de eikel heen te trekken.

Ik was nieuwsgierig of hij ook zulke dilemma's als jij gekend heeft in zijn jeugd en vroeg hem er naar. Hij vertelde mij toen dat zijn ouders hem al op jeugdige leeftijd grondig hadden voorgelicht. Bovendien hadden ze hem ook verteld dat het helemaal niet abnormaal was om een besneden penis te hebben. Ze legden hem onder andere uit dat het in landen zoals bijvoorbeeld de Verenigde Staten vanuit hygiënisch oogpunt heel normaal is besneden te worden en dat het natuurlijk ook onder de joodse bevolking een vanzelfsprekendheid is.

Op mijn vraag of hij wel eens als kind door zijn vriendjes belachelijk gemaakt werd, zei hij dat ze dat nooit durfden omdat ze wisten dat hij ze anders van pure woede in elkaar zou rammen. Maar altijd als een gesprek bijvoorbeeld op school op 'ziekenhuizen' kwam, vond ook hij het iedere keer weer pijnlijk om te moeten zeggen: 'Ik heb ook wel eens in het ziekenhuis gelegen, vanwege een operatie aan mijn penis.'

En ook hij heeft zich – in lichte mate – wel eens gegeneerd. Bijvoorbeeld toen hij tijdens een zomervakantie samen met een vriendje van hem onder de douche stond en deze zich plotseling voorover boog om zijn penis van dichtbij te bekijken. Volgens hem was dat de enige keer dat het nodig was geweest om uitgebreid uit te leggen wat er met hem aan de hand was.

Ikzelf zag ook onmiddellijk dat hij besneden was toen hij voor het eerst bij mij het zwembad in dook. Zonder blikken of blozen vertelde hij mij na zijn verfrissende duik dat hij 'gepeld' was, maar hij voegde er niet aan toe waarom. Aangezien hij joods noch Amerikaans is, trok ik al gauw de conclusie dat het phimosis moest zijn.

Soms komt besnijdenis ook wel eens voor naar aanleiding van venerische wratjes op de voorhuid. In plaats van die eraf te branden – wat een pijnlijk proces kan zijn – wordt in zulke gevallen de penis vaak geheel of gedeeltelijk van de voorhuid ontdaan.

Overigens denk ik dat het nogal logisch is dat je je afvraagt of je misschien (ook) op mannen valt vanwege je fascinatie voor penissen; jij hebt aan jouw ervaringen duidelijk een trauma overgehouden. Waarom je je daarentegen niet aan vrouwen durft bloot te geven, begrijp ik niet. Neem van mij aan, beste jongeman, dat het heerlijk is om met een kerel met een mooie besneden penis te vrijen; zijn geslachtsorgaan is immers altijd schoon en je loopt als vrouw veel minder risico op de overdracht van vervelende bacteriën. Het enige eventuele minpuntje wat ik van mijn besneden vriendjes vernomen heb, is dat het masturberen in sommige gevallen wat moeizamer gaat. Jongens die wel een voorhuid hebben, kunnen deze nu eenmaal makkelijker op en neer bewegen tijdens het afrukken. Meestal gebruiken besneden jongens wat babyolie om hun geslachtsdeel soepeler in hun hand op en neer te laten glijden.

Het is duidelijk dat een groot deel van jouw probleem voortkomt uit het feit dat jij nooit voorgelicht bent. Vroeger niet door je ouders, maar ook op latere leeftijd is goede voorlichting achterwege gebleven. Ondanks het feit dat we in een liberaal land als Nederland leven en we via de televisie doodgegooid worden met tv programma's over kinky sex, SM, en fetisjisme wordt er eigenlijk bitter weinig aandacht besteed aan 'gewonere' onderwerpen zoals bijvoorbeeld besnijdenis en de gevolgen hiervan.

Stap jij eenmaal over jouw angsten heen – wat je geloof ik zo langzamerhand wel aardig lukt – en begin je aan een relatie met een lieve en ervaren vrouw, dan wil ik wedden dat die fascinatie voor pikken minder wordt en je je 'meer' hetero zult gaan voelen!

> ‘Neem van mij aan, beste jongeman, dat het heerlijk is om met een kerel met een mooie besneden penis te vrijen’

SEX ONDER DE DOUCHE OF IN BAD

Lieve Xaviera, ik ben een Nederlandse jongen en heb een leuk Amerikaans vriendinnetje op wie ik erg dol op ben. Toch heb jouw advies dringend nodig. Elke keer namelijk als ik met haar gevreëen heb, staat ze onmiddellijk op en duikt onder de douche. Ik vraag me af waarom ze dat doet. Ik krijg dan steeds het gevoel alsof ik haar 'bevuild' heb.

Zij beweert dat ze dat altijd zo gedaan heeft, zodat ze lekker fris kan gaan slapen. En dat geen van haar minnaars daar ooit over geklaagd heeft. Ikzelf echter, vind niets lekkerder dan haar geurige lichaam tegen het mijne te drukken nadat we gevreëen hebben, om vervolgens samen in 'lepeltjeshouding' in slaap te vallen. Zij gaat echter meestal heel afstandelijk aan het uiterste einde van het bed liggen. Ze weert op zulke momenten alle lichamelijk contact met mij, alsof ik haar, door een enkele aanraking, opnieuw zou bezoedelen! Toch is ze beslist geen koude kikker.

Wel heeft ze een enorme drang naar hygiëne. Haar oksels scheert ze bijna elke dag; ze is als de dood dat er ook maar een zweempje zweet te bespeuren is. En dat is nu juist iets waar ik – in beperkte mate – dol op ben... Omdat ze weet dat ik haar het liefst na het vrijen meteen in mijn armen sluit en zo wil slapen, heeft ze dat een paar keer geprobeerd. Uit een gesprek dat we kort geleden hadden blijkt echter, dat ze het helemaal niet lekker vindt om op die manier te gaan slapen. Lieve Xaviera, wat moet ik doen? Vind je het overdreven dat ik hier een punt van maak?

ANTWOORD

Natuurlijk weet iedereen dat de geur van heerlijk samenzijn adembenemend kan zijn, maar juist dat adembenemende – het woord zegt het eigenlijk al – kan voor sommige mensen net een tikkeltje te veel zijn om er van in te kunnen slapen. Jouw vriendinnetje is, net als het merendeel der Amerikanen trouwens, naar mijn mening wel érg bezig met hygiëne.

Ik vraag me af of ze niet ook nog regelmatig op het bidet (als ze zo'n ding in haar badkamer heeft laten installeren) haar vagina schoonspoelt na ieder plasje dat ze pleegt...

In Amerika kun je ook amper iemand vinden die een gewone, gezonde transpiratiegeur met zich meedraagt. Er wordt daar zoveel geboend, gewassen en met parfums en anti-ditjes en anti-datjes gespoten, dat er van de natuurlijke menselijke geur niets meer overblijft. Nee, geef mij dan maar de dierenwereld waar het hele sexleven gebaseerd is op dierlijke afscheidingen en dierlijke instincten.

Wat mij geen slecht idee lijkt, is om eens samen met je vriendinnetje onder de douche te vrijen. Op die manier komen jullie elkaar halverwege tegemoet. Zij kan dan onmiddellijk na afloop, als je haar liefdevol hebt afgedroogd en misschien zelfs met lekker geurende talkpoeder hebt ingewreven, het bed in duiken en ook jij bent op een prettige manier aan je gerief gekomen. Jij hoeft je dan niet langer zorgen te maken of ze zich soms vies voelt na afloop van jullie vrijage. Je kunt zoveel leuke en opwindende dingen doen met lekkere zeep of in een bubbelbad, en dan heb ik het nog niet eens over alle mogelijke verschillende standjes die je onder de douche kunt uitproberen... Ga maar eens experimenteren!

REDACTIE: MIKE DE LEEDE & ALEXANDRA DE JONG
(M.M.V.: MARGOT BAKKER, PAUL VAN DE GRAAF, MADDY STOLK, FEIJE WIERINGA)

SPIRITUALIËN

EEN KIJKJE IN DE KEUKEN

Van Laurent-Perrier

Zoals u weet is wat champagne betreft onze smaak allereenvoudigst. Wij zijn louter en alleen tevreden met het beste. Maar waarom moet dat toch altijd zo duur zijn, vroegen wij ons af. Volgens de slijter om de hoek komt dat door het gevolgde procedé, dat bij champagne erg bewerkelijk schijnt te zijn. Daarnaast groeien de gebruikte druiven op een beperkt aantal hectares en zijn dus kostbaarder. Bovendien moeten ze met extra zorg geplukt en geperst worden om de delicate smaak te waarborgen. Tot slot is de champagnefles wat zwaarder (en dus duurder) dan een doorsnee wijn-bouteille. "Ziehier een verklaring voor het wat hoge prijskaartje," aldus de goedlachse middenstander.

Desondanks is champagne in onze ogen 'gewoon' mousserende wijn, maar wordt op de een of andere manier niet als zodanig behandeld. "Het stijgt als 'godendrank' ver uit boven alle andere wijnen," aldus een verongelijkte importeur van het kostbare Franse vocht. "Het ontkurken en nuttigen ervan is bijkans een mystieke gebeurtenis. Ik zeg altijd: wijn drink je met goede vrienden, Champagne alleen met je beste."

Hoog tijd dus om eens ter plekke de kelders te inspecteren van zo'n exclusief champagne-huis. Onze keus viel op **LAURENT-PERRIER** in Tours sur Marne, in de eerste week van de oogsttijd. Topdrukte in de champagnestreek, waar de opbrengst van ruim 1000 hectare wijngaard door LP wordt opgeëist. In hun persruimtes is het dan ook een komen en gaan van boertjes met volle en lege druivenkratten. Dagelijks worden hier 4000 kilo *Pinot Noir, Chardonnay* en *Pinot Meunier* verwerkt tot 2050 liter sap. Negentig procent hiervan wordt afgevoerd naar de distilleerderij, aan de andere kant van de weg. Daar stroomt het koelwater langs 240 enorme metalen cilinders, waarin het gistende druivensap zes maanden verblijft, onder een temperatuur van gemiddeld 18°C. Daarna volgt het mengproces (het 'blenden') en wordt het sap gebotteld, met een snelheid van 8.000 tot 14.000 flessen per dag. Deze verdwijnen vervolgens tussen de drie en zeven jaar ondergronds, in de enorme keldergewelven van LP, die een oppervlak bestrijken van negen kilometer. Hier liggen 30 miljoen flessen (!) met het vloeibaare goud opgeslagen, de meeste met de hals schuin naar beneden gericht. Twaalf personeelsleden zijn continu bezig met het draaien der flessen; 6000 per persoon per dag (ga er maar aan staan). Het bezinksel aan de bovenkant wordt, als de tijd rijp is, bevroren tot -28°C. Daarna wordt de fles ontkurkt, waarna het bezinksel er door de druk uitknalt. Vervolgens gaat de definitieve kurk op de fles en verdwijnt-ie fris gewassen per lopende band richting daglicht, zij aan zij met duizenden andere. Bovengronds worden de flessen in een steriele, high-tech omgeving *gelabeld*, in dozen gestopt en door robots op pallets gezet en gedistribueerd. Dit alles geheel computergestuurd, maar door mensenhanden gecontroleerd.

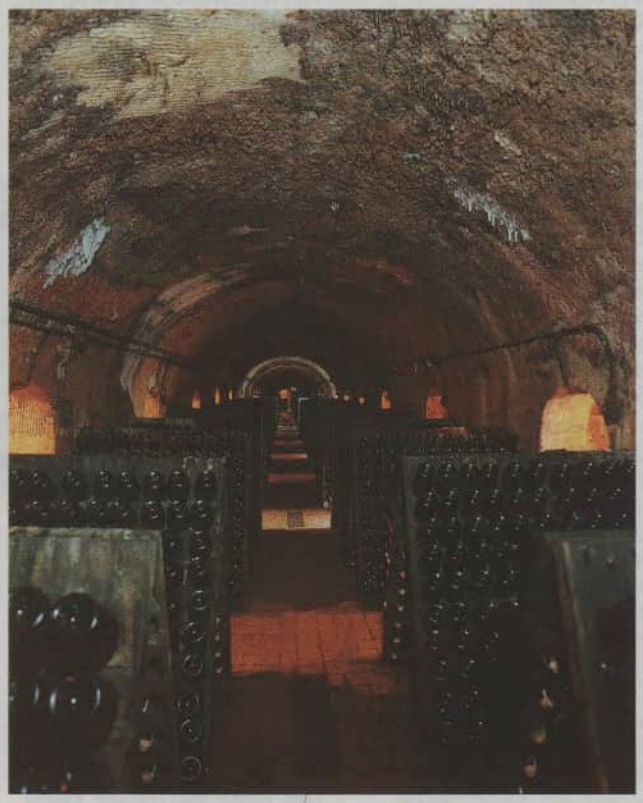

Werden er in het begin (vanaf 1812) door monsieur Laurent en madame Perrier zo'n 18.000 flessen champagne per jaar verkocht, tegenwoordig vinden jaarlijks 7 miljoen flessen Laurent-Perrier hun weg naar de consument: *Brut Vintage, Grand Siècle* ('88 en *Alexandra*), *Cuvée Rosé Brut, Brut, Ultra Brut* en *Demi-Sec*. Waarmee ze nummer vier staan op de wereldranglijst.

De kelders en het gastvrije champagnehuis waren indrukwekkend, net als het gevolgde procédé. De geïnspecteerde wijngaarden hingen overvol. En de druiven die wij plukten waren van uitzondelijke kwaliteit (ze zijn terug te vinden in de LP Champagnes van het jaar 2000, dus *beware*!). Het eten was vorstelijk en meer dan overvloedig, net als alle begeleidende champagnes. Het was zelfs zoveel, dat wij regelmatig een glas hebben moeten afslaan of onaangeroerd hebben laten staan. Doodzonde! (MdL)

WASTELAND: HET FEEST VAN HET JAAR

Als party-animal moet je er geweest zijn!

Op vrijdag 27 december kunnen *kinky & partyminded people* zich weer onderdompelen in extatisch genot. In het *Vrieshuis Amerika* in Amsterdam – een geweldige locatie, die geheel in stijl zal worden aangekleed – vindt dan namelijk de laatste **WASTELAND** party van dit jaar plaats. Diegenen die zich die avond in het feestgedruis willen storten, doen er goed aan de *dresscode* in acht te nemen. Want wie zich niet in lak, leer, rubber, pvc of een andere *outrageous* sexy outfit hult, komt ècht niet verder dan de deur. Wie die avond wel moeite doet om er adembenemend uit te zien, stapt daarentegen binnen in een bizar en extravagant niemandsland waar duistere ruimtes, opzwepende *housebeats*, fascinerende podiumacts en uitbundige partygangers in de meest geweldige creaties de hoofdrollen spelen. Tot vroeg in de ochtend draait Wasteland op volle toeren door en is de lucht doordrenkt met spanning en erotiek. Echte *diehards* kunnen rekenen op een *after party* in de nabijgelegen Kinky Club op de Oostelijke Handelskade. Kaarten voor Wasteland zijn in de voorverkoop voor f 45,- o.a. te koop bij *Café Blitz, Demask* en *Joyce van Heek* in Amsterdam en *Skin Tight* in Rotterdam. Wilt u meer informatie, dan kunt u bellen met discotheek Richter: 020-6261573.

* Overigens wordt op deze Wasteland ook de eerste gelijknamige cd gepresenteerd. De door EVA uitgebrachte compilatie staat vol met erotisch geladen *clubhouse* die je doet voelen waarom Wasteland een uiterst spannend partyconcept is. Kopen dus! En dan thuis je eigen kinkyparty organiseren. (AdJ)

VUURWERK OP DE PIER

Vier dagen na Wasteland, op dinsdag 31 december, vindt voor de tweede keer alweer het Oud & Nieuw evenement *Het Feest Van Het Jaar* plaats. Op een unieke locatie: de Pier in Scheveningen, met de *skyline* van de residentie als achtergrond!

Volgens organisator **GOTHAM CITY** belooft het wederom een geweldige happening te worden. Aan alles is gedacht om zelfs de meest verwende partygangers te behagen. Op de Pier bevinden zich drie zalen, met elk een eigen thema, eigen dj's en optredende artiesten. Zo zullen **ERIC BENJAMIN** en **MARCEL TOET** op de *Dance Classics Party* de beste dance-klassiekers ten gehore brengen, terwijl op de *Mega Dance Party* de Haagse dj's **FREEK** (*Tahiti*) en **DIM** (*Temple, Westwood*) vanaf de draaitafels toppers uit het Modern Dance-genre op het publiek zullen afvuren. Liefhebbers van *trance* en *clubhouse* komen aan hun trekken bij de groovy *Club Party*. Daarnaast is er een casino en een soul & rock café, waar ondermeer **THE RASPERS** (vorig jaar in het Congresgebouw dè publiekstrekker) het publiek in extase zullen brengen. En ook **TOTAL TOUCH** (met de zwoele **TRIJNTJE OOSTERHUIS**) en Neerlands beste dance-act **T-SPOON** zullen optredens verzorgen. Een absoluut knalfeest dus, waarmee 1996 waardig wordt afgesloten en '97 fraai begint. Een gokje wagen in het casino, rock 'n' rollen in het *Muziek café*, verkwikkende glazen Champagne drinken, genieten van allerlei lekkere hapjes, relaxed swingen op dance classics, heftig housen in de Club Party of uit je panty knallen op de grootste hits van het jaar. Het kan allemaal vanaf half tien, voor een all-in prijs van f 75,-. Inlichtingen over de kaartverkoop: 070-3509192. Wees er snel bij, want op is op. (MdL)

SCHEREN

EEN FLEXIBEL ZWAARD

In de strijd tegen de eeuwige baardgroei

Mochten wij inderdaad afstammen van de aap, dan is onze beharing door de eeuwen heen redelijk afgenomen. In principe zijn wij zelfs nagenoeg kaal, op hier en daar een plukje haar na. Baardgroei is door de geschiedenis heen steeds flink onder handen genomen, maar zo glad als de mannen vandaag de dag zijn, waren ze nog niet eerder. **WILKINSON SWORD**, in 1772 begonnen als zwaardfabriek onder leiding van een wapensmid, werkt hard mee aan de gladdemannen-mode. Het bedrijf brengt namelijk alweer een nieuw scheergerei op de overvolle natscheerdersmarkt: de *FX Performer*. Een matte metallic krabber met FX-scheermesjes: dubbele mesjes met daarboven een mintgroene Aloë Vera-strip, om het scheren te vergemakkelijken. De afkorting FX staat in de filmwereld voor 'special effects'. Uw kin geeft straks het antwoord.

Niet de mesjes zijn flexibeler dan voorheen, maar het zwarte kunststof waarin zij zitten, buigt meer mee. Het apparaat zou zich hierdoor aanpassen aan de vorm van het gezicht van elke man. De FX Performer wordt geleverd met twee mesjes en een houder voor f 9,-. De FX scheermesjes zijn ook los verkrijgbaar in een set van vijf (f 12,25). (MB)

GEUREN

BETAALBARE UNISEX

Als oude bekende

Na *CK One, Paco* en *Dalimix* weten we het wel: hij doet graag een greep in háár geuren-assortiment, en andersom. De charme van het 's ochtends in één eensgezinde walm de deur uit lopen blijkt echter beperkt houdbaar. Zeker nu de unisexgeur tot een ware *hype* is uitgegroeid en in trein, lift of kroeg alsmaar meer van hetzelfde de neusgaten binnendringt.

FALCON INTERNATIONAL COSMETICS denkt daar echter anders over. En dus introduceerden zij onlangs *JFK;*

A fragrance for both. In een verpakking die, net als de naam, verdacht veel weg heeft van de initiator van de unisex geuren, *CK One*, huist een geur die door de minder doorgewinterde neus al snel voor *Paco* kan worden aangezien. De enige factor waarmee *JFK* zich van zijn origineler soortgenoten onderscheidt is de prijs: voor slechts f 29,95 zet u deze melk-witte fles bij in uw collectie unisex geuren. Dáár hoeft u het dus niet om te laten. (MS)

MACHO MANNEN MET KLEIN BUDGET

Sinds kort is de **AMANDO**-lijn uitgebreid met Amando Oriental. Wat hier nou zo noemenswaardig aan is? Deze

geur is zowaar niet gericht op de sexueel ambivalente New Age aanhanger. Neen, deze geur is bedoeld voor de enige echte *macho*. Voor een 'sterke, overheersende persoonlijkheid,' aldus het persbericht. Beelden van Mickey Rourke in *9 1/2 Weeks* doemen voor ons geestesoog op. Wat schetst onze verbazing dan ook als het persbericht doodleuk vervolgt: 'Net als de Amando Oriëntal-man blijkt de geur na verloop van tijd verrassend zacht en romantisch te zijn.' Het beeld van Rourke wordt verdrongen door een schaapachtig grijnzende Arnold van der Leijden, hét prototype van een schaap in wolfskleren. Amando Oriëntal lijkt geschapen voor de pseudo-macho met een beperkt budget: een snelle rekensom leert ons dat u de gehele Oriëntal-lijn (after shave, douchegel en deodorant) al voor f 23,85 tot uw bezit mag rekenen. Vanaf f 6,95. (MS)

CD-ROM

DIGITALE SHOWROOM

Van alle automobielen

Dit is 'm: de derde editie van het beste autojaarboek dat op CD-Rom beschikbaar is. Maar liefst 3300 auto's van modeljaar 1997 glimmen u digitaal tegemoet (waarvan

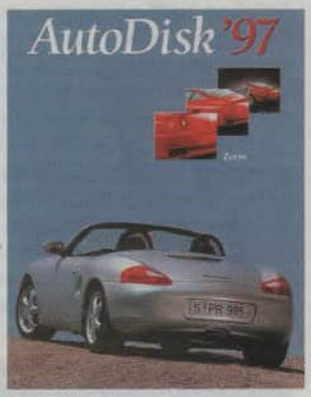

1500 in kleur, met *inzoomfunctie*). Met technische gegevens, prijzen, belastingtarieven, omslagpunten autogas, prototypes en dealerlijsten. Van elk model is een afbeelding opgenomen. De werking van ondermeer airbag, kreukelzone en motor zijn zelfs in bewegend videobeeld te bewonderen (o.a. van Aston Martin, Bentley en Jaguar). Alle informatie is uit te printen (makkelijk!) en ook aan het interactieve bedieningsgemak is veel aandacht besteed: met één muisklik maakt u wereldwijd via Internet verbinding met fabrikanten. *AutoDisk '97* van **A&A AUTOMOBIEL ADVIES** en **PMR INTERNATIONAL** is verkrijgbaar bij V&D, Dixons, Free Record Shop, Superclub en diverse computershops. De prijs bedraagt net geen 30 gulden. (MdL)

MANNENTAAL: HAPPY EYE PILLOW

Tien minuten gebruik van de HAPPY EYE PILLOW kan net zo ontspannend zijn als een uur rust nemen, aldus de importeur. De Happy Eye Pillow: een zijden oogkussentje gevuld met vlaszaad, lavendel en mint dat zacht de acupressuurpunten rond de ogen masseert. Het wordt van oudsher gebruikt door de Chinezen en men dicht er een ontspannende en verjongende werking aan toe. We namen natuurlijk direct de proef op de som. Branderige, vermoeide computerogen van de redactieleden voelden na een aantal minuten bedekt te zijn geweest door het geurige kussentje weer tintelfris aan, opgezwollen oogleden slonken gestaag en verder werkte het kussentje inderdaad echt ontspannend. Een echt hebbedingetje dus, voor slechts f 20,-. Informatie: ITC bv, tel.: 020-6736770. (AdJ)

DEBUUT

SHE FLIES ON STRANGE WINGS

Het mysterie Amelia Earhart

Amelia Earhart is een van de meest tot de verbeelding sprekende avonturiersters uit de geschiedenis. Ze was al een feministe voor maar iemand dat woord had uitgesproken. Ze was aantrekkelijk, mysterieus en vond dat vrouwen net als mannen waagstukken moesten uitproberen. "Alleen al omdat ze het willen." Dat standpunt droeg ze al uit in de vroege jaren dertig, een tijd waarin de gemiddelde vrouw maar al te goed haar plaats wist (en er anders wel op gewezen werd). Ze raakte in de ban van het vliegen. In augustus 1932 vloog ze solo over de Atlantische oceaan. Een paar maanden later vloog ze in ruim 19 uur nonstop van Los Angeles naar New Jersey; een afstand van 4000 kilometer! Ze had daarmee meteen een record in haar zak. In juli 1933 vloog ze nog één keer van kust naar kust. Die lange afstandsvluchten zorgden er voor dat haar naam bij een groot publiek bekend werd en haar verrichtingen begonnen steeds meer tot de verbeelding te spreken. De vrouw die liefst alleen in de lucht was, werd bijna nationaal bezit. En dat legde een druk op Amelia om haar grenzen verder te verleggen: ze vatte het plan op om iets te doen waaraan nog geen mens had gedacht: een solovlucht van Hawaii naar Californië; 4000 kilometer over de stille oceaan. Om de naamsbekendheid van Hawaii te vergroten loofden zakenlieden nog een bedrag uit van meer dan tienduizend dollar. Voor Earhart een extra stimulans om aan het waagstuk te beginnen, voor critici een ondersteuning van de stelling dat Amelia een roekeloze figuur was. Na 18 uur te hebben gevlogen, had ze wederom een record op haar naam gebracht. Ze was nu net zo beroemd als Lindbergh. Maar ze wilde meer: een vlucht rond de wereld maken. Daarvoor werd een van de meest moderne vliegtuigen uit die tijd aangeschaft, een tweemotorige *Lockheed Electra*. Samen met de navigator Fred Noonan, een man de wegens overmatig drankgebruik bij PanAm was ontslagen, maar iemand in wie Earhart een vreemd, bijna blind vertrouwen had, zou ze vertrekken. Op 1 juli 1937 startten Earhart en Noonen daadwerkelijk. Om het vliegtuig lichter te maken, hadden ze het zoveel mogelijk 'gestript'. Tot schrik van het thuisfront hoorde daar ook het korter maken van de antennes bij,

zodat er sprake was van zeer spaarzaam radiocontact tijdens de – overigens probleemloos verlopen – reis van 30.000 kilometer. Op 2 juli startten ze vanaf Nieuw-Guinea met 1400 liter benzine in de tanks van de Electra en nog 6400 kilometer voor de boeg. De vlucht zou 19 uur moeten duren. Het weer was ongunstig, maar vanuit de Electra werden vooralsnog geen problemen gemeld. Een half uur voor het toestel zou landen, raakte het radiocontact verloren. Het een-nalaatste bericht maakte melding van slecht zicht en een tekort aan benzine. Daarna werd Amelia Earhart's stem nog éénmaal gehoord: *"We vliegen noord en zuid."* Daarna stilte. Een uitgebreide zoekactie leverde niets op. Mythen en verhalen spraken later van een moedwillige verdwijning, tot een Japanse gevangenname en executie. Maar nooit is ergens meer een spoor van Earhart en Noonan gevonden. Waarschijnlijk zijn ze gewoon in de oceaan gestort door benzinegebrek en rusten ze voor eeuwig tussen de riffen en koralen.

Auteur **JANE MENDELSOHN** schetst in haar debuutroman *Ik Was Amelia Earhart* (uitg. Prometheus) een prachtig beeld van wat er met Earhart en Noonan gebeurd zou kunnen zijn. Na een macabere vlucht slagen ze erin te landen op een eiland, in een gebied dat ze *hemel* dopen. Daar zijn ze op elkaar aangewezen en raken langzaam overweldigd door de eenzaamheid en de daverend stilte. Noonan hervat z'n drinkgewoontes en Earhart kwijnt weg in de Electra, dromend van een laatste vlucht. Het is een ragfijn geschreven speculatie over één van de grote raadsels uit de geschiedenis. Het boek is een eerbetoon aan een grote, intrigerende vrouw, maar lost het raadsel allerminst op. Desondanks is Mendelsohn er op briljante wijze in geslaagd iets van het mysterie rond de persoon Amelia Earhart op te lossen. En ze weet een onuitwisbaar beeld op het netvlies te toveren van die vreemde, bijna vergeten, drankzuchtige navigator Noonan. (FW)

PENTHOUSE VIDEO TOP-5

1. THE BIRDCAGE

(MGM/UA, huurvideo)

Val en Barbara hebben trouwplannen. Hoog tijd dus dat de ouders aan elkaar worden voorgesteld. Daar zitten echter wel wat haken en ogen aan; Val's pa Armand (Robin Williams) is heel erg homo en zijn 'moeder' Albert (Nathan Lane) ook. Samen bestieren ze een travestie-club in Miami. Dat terwijl Barbara's vader (Gene Hackman) een oer-conservatieve senator uit Washington is, met een degelijke vrouw (Dianne Wiest) die zich totaal aan zijn politieke carrière opoffert. Een giller met uiterst warm-menselijke ondertonen.

2. ADVOCAAT VAN DE HANEN

(Arcade, huurvideo)

Advocaat Ernst Quispel belandt na een nacht zuipen in een politiecel en is daar getuige van de dood van een kraker. Als hij deze onfrisse zaak in de maag gesplitst krijgt, gaat gaandeweg zijn rechtsgevoel spreken en groeit hij naar de volwassenheid. Maar zijn vrouw houdt het ondertussen met zijn beste vriend. Gelouterd belandt Ernst in de goot: werk kwijt en vrouw pleite. Pierre Bokma speelt dit drama naar een redelijk niveau.

3. JUMANJI

(Columbia, koopvideo)

Als kind vindt Alan in een bouwput het mysterieuze spel *Jumanji*. Wanneer hij het gaat spelen, ontdekt hij dat het spel bovennatuurlijke krachten heeft. Door een ongelukkige worp met de dobbelstenen wordt hij de jungle van het Jumanji-bord ingezogen. Daar blijft hij 26 jaar lang opgesloten. Nooit eerder trok Hollywood de special effects machines verder open dan in dit moderne sprookje.

4. THE JUROR

(Columbia, huurvideo)

Annie Laird (gespeeld door Demi Moore) is een alleenstaande moeder die wordt uitgekozen om als jurylid op te treden in een geruchtmakend proces tegen een mafiabaas. Om haar onder druk te zetten, huurt deze een mysterieuze man in, bijgenaamd 'The Teacher'. Als zij niet meewerkt, zal haar 12-jarige zoontje Oliver gedood worden door de mafia. Een provocerende thriller.

5. LES MISÉRABLES

(Warner, huurvideo)

Na de afgelopen jaren toneel te hebben gedaan, keert Jean-Paul Belmondo met *Les Misérables* terug op het witte doek. In een karakterrol, die herinnert aan z'n begintijd. Een ontroerend levensverhaal, vol vaart en schitterende beelden.

(PvdG/MdL)

AANBIEDING

LANDAL GREEN PARKS

Doet u een aangenaam aanbod

Jakkeren om de massale stroom vakantiegangers vóór te blijven, en vlak voor de grens weer rechtsomkeert maken. Want: hadden we de gaskraan nou wèl dichtgedraaid? En dat terwijl u nu juist zo snakt naar rust, ruimte en nieuwe energie. Er is een voor de hand liggende oplossing voor deze perikelen: vakantie in eigen land. Juist, denkt u nu. Neen, wij hebben het niet over de camping op Bakkum. Landal GreenParks offreert rust en ruimte in de ongerepte natuur, ruim opgezet en met merendeels vrijstaande bungalows.

Penthouse en Landal GreenParks bieden u de gelegenheid 1997 op aangename wijze in te luiden. Samen met uw geliefde kunt u zich een weekend (aankomst vrijdag, vertrek maandag) of een *midweek* (aankomst maandag, vertrek vrijdag) terugtrekken in één van Neerlands mooiste natuurgebieden: Hoog Vaals in Zuid-Limburg. Dit park, op steenworp afstand van Thermae 2000, beschikt over perfecte golffaciliteiten, lesmogelijkheden en een 9-holes baan. Tot het arrangement behoren een driegangen diner inclusief aperitief; een beauty-arrangement voor hem èn haar (gezichtsbehandeling, rug-, schouder- en nekmassage en gebruik van sauna, Turks bad en zonnebank); een gratis verblijf van twee uur in Thermae 2000 en twee toegangskaartjes voor het casino in Valkenburg. Prijs: f 247,50 all-in. Reserveren kunt u bij Landal GreenParks Hoog Vaals: 043-3068383. Deze aanbieding is geldig van 3 tot 20 januari en van 31 januari tot 7 februari 1997. (MS)

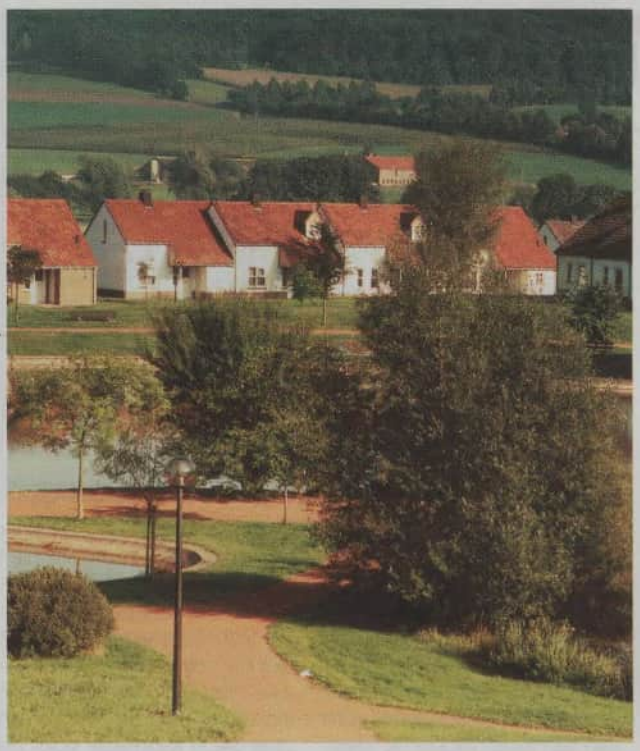

DROOGRACEN

BLINKENDE MOTOREN

Voor op het dressoir

Voor de verzamelaar van auto- en motorminaiaturen geldt geldt: klein maar fijn, én: hoe meer hoe beter. **HOBBIMEX** uit Raamsdonk (0162-512415), heeft een nieuwe collectie zelfconstructie-pakketten van het merk **PROTAR** afgeleverd. Daaronder de Ferrari-412T2 waarmee Jean Alesi en Gerhard Berger vorig seizoen in de Formule1 rondreden (schaal 1:24), de Suzuki 50cc Grand Prix racer uit 1965 (schaal 1:9), de Malaguti F10 Phantom scooter (schaal 1:16) en de Ducati 916 Biposto (1:9). Als Penthouse-adept zult u dit model vast wel herkennen. Lilly Scholtens, onze *Pet Of The Year 1995*, hield deze motor al eens stevig tussen de welgevormde dijen geklemd (schaal 1:6). Ze zijn er bij PROTAR tot dusver niet in geslaagd een model van vlees en bloed in een bouwdoos te stoppen. Waar het aankomt op vrouwelijk schoon, zult u het dus voorlopig niet zonder uw lijfblad kunnen stellen. (PvdG)

BAKKIE

VAN CAPPUCCINO TOT KINKY KOFFIE

The Coffee Company héeft 't

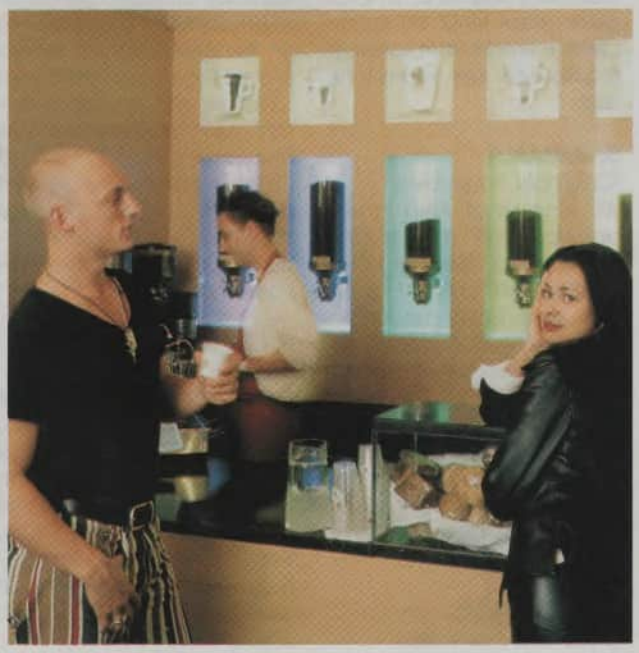

Alle soorten koffie die u maar kunt verzinnen, zèlfs *kinky* koffie zijn te koop bij **THE COFFEE COMPANY** in de hoofdstedelijke Leidsestraat. U kunt hier even schuilen onder het genot van een snel kopje koffie, maar ook kunt u – naar Newyorks voorbeeld – een kartonnen beker mee de straat op nemen. Het initiatief van **DICK DE KOCK** en **RICK BEKKEMA** slaat aan. Zozeer zelfs dat de heren hun liefde voor koffie binnenkort ook buiten Amsterdam zullen uitdragen.

Perfecte koffie is het uitgangspunt van deze gloednieuwe onderneming, en daarom wordt de koffie persoonlijk gehaald (van plantages in onder andere Brazilië, Kenia, Sulawesi en Ethiopië), persoonlijk gebrand en uiteindelijk gemalen voor het oog van de klant. Doordat de koffie rechtstreeks van de boer naar The Coffee Company gaat, kunnen zij garant staan voor de hoogste kwaliteit van uw *bakkie*. U kunt in het fraai ingerichte pandje in de Leidsestraat 60 zeven dagen per week terecht, van 8.00 tot 22.00 uur. (MS, foto: Wout-Jan Balhuizen)

DANCE, TRANCE AND CLUBHOUSE

Met geestverruimende ingrediënten

Door de vele nieuwe stromingen in de club- en house-scene is muziek niet meer wat het geweest is. Wie zijn oren de kost geeft, zal ervaren dat deze pulserende klanken kunnen werken als een weergaloze *mindtrip*. Om al luisterend of dansend geheel in op te gaan. Penthouse selecteerde enkele actuele juweeltjes.

• Wilt u zichzelf *updaten* over de laatste trends, dan is de zesde compilatie uit Europa's meest spraakmakende nachtclub een onvermijdelijke aanschaf. *IT, The 6th Album* werd wederom geproduceerd en gemixed door de inmens populaire **DJ JEAN** en uitgebracht bij EVA. De cd bevat 18 *kinky* clubhits die echt overal draaibaar en genietbaar zijn: in de auto, thuis of op het werk. Als geestelijke voorbereiding op het naderende weekend. Energiek, modieus en erotisch!

• De hoofdstedelijke discotheek RoXY heeft zelfs een eigen label: **KUBIN** (i.s.m. EMI en Mojo Concerts). Eind 1995 verscheen daarop de eerste compilatie, *Swet* getiteld, waarop dj **ERICK E** vakkundig een zaterdags house-orgasme samensmelt. Daarna volgden *Foreplay* (een licht sensuele verzameling Trip-Hop tracks) en *This Hi-tech Soul Movement*, waarop dj **DIMITRI** energiek heerst. Op 2 december werden twee nieuwe titels gereleased: *No Sweat* (een hybride verzamelaar vol compromisloze house; een gedigitaliseerde zaterdagavond met RoXY's eigen hitman **ERICK E**) en het door **DREAZZ, NUBIAN** en **DYLAN** samengestelde *Flow*, dat een aardig idee geeft wat er vrijdagavond in RoXY gedraaid wordt: lekker dansbare *Drum 'n Bass* en bijna filmische *Jungle*, gloeiend heet van de naald. *The next Big Thing?*

• De soundtrack van *Naar de Klote* (EVA) verschaft, net als de gelijknamige film, een aardig tijdsbeeld en zal minstens zoveel stof doen opwaaien. De dubbelaar gaat namelijk

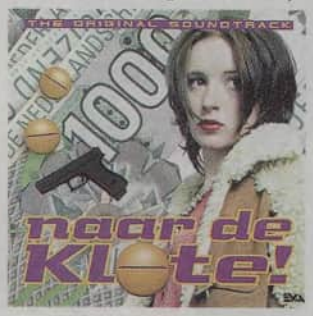

van jungle naar clubhouse en van (hard)trance naar happy hardcore *(Alles naar de klote!* van **EUROMASTERS**). Let wel: bijna naadloos, met hier en daar wat typerende *one-liners* uit de rolprent ("Wat doe je?" "Ehm, voorspel". "Voorspel? Da's voor bejaarden. Pleur 'm d'r in!"). Tussen de 33 nummers vinden we ondermeer gloednieuwe tracks van **GROOVEYARD, PARTY ANIMALS** en **JUAN ELMZOON**. Met recht een geluidstrip, waar je bijna net zo stoned van wordt als van een pilletje.

• Wederom vanaf het vinyl gedigitaliseerd en gefotografeerd door haar eigen dj **Cowboy: 100 % ISIS**, de meest gevraagde en succesvolste vrouwelijke dj van Europa. Haar eersteling werd door 'kenners' als integer, moedig en avontuurlijk ervaren: uiterst dansbaar en opwindend. Van der Wels tweede cd gaat zelfs een stapje verder en is iets experimenteler. Via 17 lekker gevarieerde clubtracks trekt de mooie burgemeestersdochter u nog verder haar wondere wereld binnen. *Listen. Feel. Try to open your mind,* bezweert ze vanaf de *inlay* van haar tweede cd-kindje. *Only than magic will appear to you and show you the pureness of joy.* Laat u dus maar eens lekker overrompelen. (EVA)

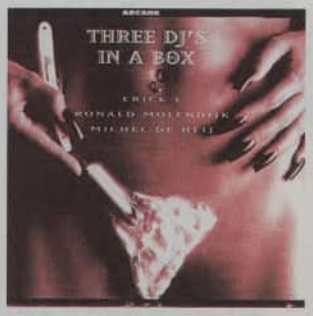

• Over gewaagd gesproken: Arcade offreert u drie absolute supersterren uit de mellow house-scene, gladgeschoren samengevoegd in één attractieve box: RoXY's **ERICK E** (daar zijn we weer!) en **RONALD MOLENDIJK & MICHEL DE HEIJ** (beiden bekend van het Rotterdamse Nighttown, Lunapark en de MTC-parties). Resultaat: een originele visie op shave-sex (van **MIKE VAN DEN TOORN**) en drie topklasse cd's (40 tracks in het totaal) die garant staan voor dat overheerlijke clubgevoel in uw huiskamer.

• Platenzaak **OUTLAND** is ook 'n begrip in de Amsterdamse house scene. Onlangs werd aan de Zeedijk het tweede deel van *The Best Of Outland/Spiritual*-serie uitgebracht, onmiskenbaar geïllustreerd door **DADARA**; Outlands huiskunstenaar. Achter zijn baby gaan tien topnummers schuil die iedere DJ inmiddels wel tussen zijn verzameling vinyl heeft zitten. Lekker stevige en dance-able mellow- en clubhouse tracks, die u warmdraaien voor een lange hete dansnacht. U kunt ze natuurlijk ook thuis op uw eigen private party laten daveren. Succes verzekerd!

• Hij is al maandenlang niet van onze digitale draaitafel af te branden: de Mercury-dubbelaar *Immortality*, een daverende hardtrance-compilatie om u op te warmen voor de zaterdagavond, samengesteld door ISP (o.a. bekend van *Hellraiser*) en vernoemd naar de legendarische *Digital Overdosis* evenementen in de Amsterdamse Sporthallen Zuid. De leek zal in eerste instantie denken dat 't hier om pure hardcore handelt, mede door het uiterlijk van de cd. Lekker heftig is-ie wel; echte onvervalste hardtrance. Niet voor doetjes dus.

• De techno-liefhebber doet er goed aan zijn oor eens te luister te leggen bij de loeihard voortstampende cd's van het MOCCA-label van Roadrunner Records. Wij waren vooral zeer gecharmeerd van *Vanity X* (73 minuten en 13 nummers lang keihard gaan op z'n Duits!) en *Energize* van het Engelse **VORTEX**. Wat een enorme dosis gedigitaliseerde energie!

• *Nightclubbing 1 & 2* (blueprint), tot slot, verschaft u een origineel staaltje commercieel verantwoorde modern dance, die staat als een wolkenkrabber. Op meesterlijke wijze tot een zinderend geheel omgetoverd door **JOOST VAN BELLEN**, die van het ene naar het andere hoogtepunt draait. Lekker afwisselend en van hoge kwaliteit. Opzwepende beats en zang die geen enkele dance-fan onberoerd zullen laten. Met recht een tijdloze luistert(r)ip voor de ware freak, die houdt van de roots die DJ Van Bellen door zijn werk mixt: disco, gospel, soul en funk. Horen wij daar nu Donna Summer? (MdL/AdJ/DJ Bertino)

EEN MERK. EEN LOOK. EEN GEZICHT. EEN BODY.
EEN GEUR. EEN IMAGE. EEN TOPMODEL ONDER DE TOPMODELLEN.
DE NAAM? ZEG MAAR

FRÉDÉRIQUE

Frédérique van der Wal verruilde al jong Den Haag voor New York, bereikte daar binnen de kortste keren de status van topmodel en hoort sindsdien tot het selecte gezelschap der supermodellen. Ze werd het huismodel van Victoria's Secret, Amerika's grootste verzendhuis van luxe lingerie, ze is een – letterlijk – graag geziene gaste in Amerika's meest bekeken tv-programma's: de talkshows van David Letterman en Jay Leno, en stond bij de Oscar-uitreikingen tijdens de nominaties voor het mooiste kledingontwerp vooraan in een fabuleus kostuum uit Richard III.
Maar omdat de loopbaan van een topmodel vaak nog korter duurt dan die van een beroepsvoetballer, keek ze al snel verder dan haar mooie neus lang was. Ze zette een eigen badpaklijn op, gevolgd door een geurlijn en een lingerielijn, die alle de naam dragen van wat wereldwijd een begrip moet worden: Frédérique. En met succes.
In een interview met Robert-Henk Zuidinga praat zij over beide kanten van het modellendom en over haar zakelijke activiteiten, over filmrollen en MTA, over gevechten om de macht en over nuchterheid. Want vóór alles blijft ze een gezonde Hollandse meid, van wie het koppie misschien wel het gezondste deel is. Een meid die ondanks haar succes, roem en rijkdom stevig op haar benen blijft staan. Maar wat een benen!

ROBERT-HENK ZUIDINGA
FOTOGRAFIE: RBP/ABC PRESS

Ik had nog nooit van *modellen* gehoord, ik had zelfs niet het idee dat het *werk* is wat die vrouwen doen...

Penthouse: Hoe word je topmodel?
Frédérique: Ik kan beter beginnen met hoe je model wordt.
Penthouse: Hoe word je model?
Frédérique: Bij mij is het, zeg maar, per ongeluk gegaan. Ik zat gewoon in Den Haag op school, een lief schoolmeisje, had mijn baantjes hier en daar.
Penthouse: Hoe lief?
Frédérique: Euh, eigenlijk niet zo lief...
Penthouse: Wat voor meisje was je dan?
Frédérique: Ik was een *tomboy*; ik dacht heel eigenwijs dat ik alles al wist. Ik moet af en toe een verschrikking voor mijn ouders zijn geweest. Op een gegeven moment, ik was 16 denk ik, wilde ik op skivakantie, met een groepje vrienden. Mijn ouders wilden daar financieel niet aan meedoen. Een vriend van een vriendinnetje van me zei toen: Weet je wat, ik neem je wel mee naar een bureau, *de Boekers* in Amsterdam, want met *modellen* kun je veel geld verdienen, blablabla. Nou, ik had nog nooit van *modellen* gehoord, ik had zelfs niet het idee dat het werk is wat die vrouwen doen. Mode was trouwens toch iets waar ik nooit erg bij had stilgestaan. Ik ben met hem meegegaan, maar meer lachend, giebelend, van ik zal wel zien. Al vrij snel belden ze me op, ze hadden een klus voor me, iets voor een krantje van de Bijenkorf. Ik zal nooit vergeten dat ik die krant later ergens op straat zag liggen. Een heel gek gevoel! Maar ik had lekker f 750,- verdiend en ben op vakantie gegaan. Daarna belden ze nog een paar keer, voor een cover van *Avenue* en zo. Ik vond het vreemd allemaal.
Penthouse: Waarom?
Frédérique: Omdat ik me niet op mijn gemak in dat hele wereldje voelde. Ik vond het allemaal van die net te hippe luitjes. Ik was maar een meisje uit Den Haag, ik was niet zo bezig met make-up, met haar en met kleren. Op een gegeven moment kreeg ik te horen dat Elite *The Look of the Year* organiseerde. *De Boekers* was in die tijd partner van *Elite* en deed de nationale selectie. Je kon een auto winnen. Dat vond ik een leuk idee, dus heb ik meegedaan. En gewonnen, haha. Ja, het was voor mij toen een geintje. Samen met het meisje dat tweede was geworden, werd ik naar Mauritius gestuurd. We waren anders dan alle andere kandidaten. Heel nuchter gewoon. De meeste meisjes die er waren, droomden hun hele leven al van model worden, en wij liepen daar rond van hé, we zijn hier op vakantie, ver weg, we zien het allemaal wel. En, tot mijn grote verbazing, won ik daar ook. Ik kreeg een contract van *Elite* voor twee jaar, dat ik kon laten ingaan wanneer ik wilde. Wel moest ik nog even naar de VS, naar New York, om als winnares van *The Look of the Year* overal voorgesteld te worden. Vervolgens ben ik teruggegaan naar Nederland, daar heb ik mijn school afgemaakt en in die tijd zijn mijn ouders overleden. Toen besloot ik: studeren, dat komt wel. Ik wilde toch een jaar gaan reizen en ben naar New York teruggegaan.
Penthouse: Dan sta je daar met je koffers en wat dan?
Frédérique: Elite had al bepaalde dingen voor me geregeld, een appartement en zo. Eigenlijk ben ik naar New York gegaan met het idee van: ik kijk wel. Misschien studeer ik wat, of ga ik wat modellen. Maar al snel had ik werk. Normaal moet je met je foto's bij iedereen langs. Dat heb ik ook moeten doen, hoor, maar ik heb geluk gehad, zodat ik me nooit lullig en afgewezen hoefde te voelen. De Amerikaanse *Vogue* was meteen één van mijn eerste jobs, en *Guess Jeans* en *Revlon*. Toen kon het niet meer stuk. Leuk heb ik het echter nooit gevonden. Ja, het reizen, vond ik waanzinnig, en het geld was interessant, maar dat hele modellengedoe, nee, ik vond het maar zozo. Ik werd elke dag nuchterder en nuchterder. *Hollands, méér Hollands, nóg Hollandser.*
Penthouse: De buitenwereld ziet alleen de glamour, de buitenkant.
Frédérique: Er zit zeker glamour aan. De mooie plaatsen waar je naartoe gaat, de keren dat ze een limousine sturen om je te komen ophalen, prachtig. Maar ja, die mensen hè, die zijn zo nietszeggend. Ik heb in het begin ook eerst gestudeerd. Verschillende *courses*, van business management tot onroerend goed tot kunstgeschiedenis. Dat was uit protest, omdat ik iets deed wat niet de normale weg was. Normaal gesproken zou ik zijn gaan studeren, en ineens sta je daar als model in de schijnwerpers.
Penthouse: Hoe oud was je toen je naar New York vertrok?
Frédérique: Achttien.
Penthouse: Wat had je voor school gedaan?
Frédérique: VWO. In Den Haag, het Maerlant-lyceum.
Penthouse: En hockey in het weekend?
Frédérique: Ja, erg, hè. En tennis in de zomer. Ik heb vijf, zes jaar gehockeyed.
Penthouse: HCKZ?
Frédérique: Nee, HGC. *Sarry hoar, HGC.* Waren wel de leukste feesten vroeger, hockeyfeesten.
Penthouse: Heb je dat van thuis meegekregen, je Hollandse nuchterheid?
Frédérique: Ja, zonder twijfel.
Penthouse: Wat deed je vader?
Frédérique: Mijn vader was partner in een aannemersbedrijf. Mijn moeder was meer moeder, een trotse moeder. Mijn ouders zijn gescheiden toen mijn broer en ik een jaar of vier waren. En mijn stiefvader zat in de scheepvaart. Hij was een zeer bereisde man en een gerespecteerd iemand in Nederland. Een grote zakenvent. Ik weet zeker dat ik van zijn reizen veel heb opgestoken, de verhalen die je altijd hoorde als klein meisje en de verschillende mensen van over de hele wereld die bij je thuis langskwamen.
Penthouse: En je moeder?
Frédérique: Mijn moeder was iemand die mij altijd liet gaan, omdat ze wist dat ik niet in zeven sloten tegelijk sprong. Ze was niet een type dat me steeds vasthield. En ik denk dat ik daar op jonge leeftijd erg veel van heb geleerd. Ik was altijd 'handige Truus'. Mijn moeder noemde me soms een haaibaai.
Penthouse: Daar zul je zeker reden voor gegeven hebben.
Frédérique: Ja, dat zal best. Ik redde mezelf altijd, en ik denk dat zij dat goed zag. Ik ben heel blij met de manier waarop zij mij opvoedde, dat heeft mij een goede basis gegeven. Zodat ik ook zonder hen toch goed op mijn benen ben blijven staan.
Penthouse: Je was al jong zonder ouders.
Frédérique: Ja, mijn broer en ik, we waren zeventien en achttien. Binnen één jaar is èn mijn vader overleden èn zijn mijn moeder en stiefvader omgekomen bij een ongeluk. Ik ben daar veel sterker door geworden, denk ik eigenlijk. Liever niet natuurlijk, maar ik heb er veel van geleerd. Je weet ook meteen dat het leven niet zo gezellig en gemakkelijk is, dus niet alleen maar hockey en feestjes en school. In het begin heb ik jaren doorgemaakt dat ik hard was en koud.
Penthouse: Denk je vaak aan ze?
Frédérique: Ja. Ik vind het verschrikkelijk om er af en toe over na te denken dat ze dit niet meemaken. Maar ik weet zeker dat ze ergens zijn, dat ze ergens zitten te gniffelen. En mij beschermen.

Wat ik nu heb bereikt, is relatief, het is maar een stukje uit het leven. Wat er allemaal bijvoorbeeld wordt gespendeerd aan privéjets en limo's en weet ik wat allemaal niet... Ik lach erom en ik geniet er van, maar ik weet ook hoe het 'normale leven' in elkaar zit. Dat is een nuchterheid die mij is meegegeven en waardoor ik de weg niet ben kwijtgeraakt. Dat had gemakkelijk gekund.
Penthouse: Een geschikt punt voor de vraag: hoe word je topmodel?
Frédérique: Topmodel worden is iets waar geluk bij komt kijken. Het heeft vooral ook met *timing* te maken. Neem Claudia Schiffer. Zij was er toen juist dat Brigitte Bardot-gevoel weer terugkwam, die hele *seventies*-sfeer. Claudia had al een tijd gewerkt als gewoon model en ineens, boem, twee campagnes, en ze stond aan de top.

ROCK 'N' ROLL

Welkom bij de *Penthouse Pop Awards!* 1996 was een raar popjaar. Ogenschijnlijk gebeurde er weinig. Okay, de hiphop zakte in elkaar, Engeland pijpte zichzelf stijf op Oasis, de sterren van de jaren tachtig fokten baby's en de Belgenpop brak door. Maar was dat nu alles? Neen, want de grootste muzikale vernieuwing, *jungle* genaamd, ging totaal aan de aandacht van het grote publiek voorbij.

Luc Bavinck

Irritantste succes: De Amerikaanse Fugees verkochten van hun cd *The Score* meer dan tien miljoen exemplaren. Bovendien werd hun versie van Roberta Flacks *Killing Me Softly* (oorspronkelijk uit 1972) dé zomerhit van 1996. Toch is er iets zeikerigs aan dit trio. Zangeres Lauryn Hill heeft weliswaar een prachtige soulstem, die zich prima leent voor het *coveren* van oude hitjes, maar verder irriteerde het schaamteloze opportunisme van het groepje ex-vluchtelingen *(Refugees)* toch behoorlijk. Waarom moesten ze een zo strijdbaar en heftig genre als hiphop met een commerciële zeursaus overgieten? Voor de centjes? Als hiphop in de richting evolueert die the Fugees aangeven, dan kan men de naam van het genre beter veranderen in *Ivo Niehe-hop*.

Dood: Tupac Shakur (25), de succesvolste gangsta-rapper van het jaar, werd begin september in Las Vegas neergeknald en overleed aan zijn schotwonden. Een treurig einde aan een treurig leven. Want hoewel hij platen als water verkocht (van zijn laatste, *All Eyez On Me*, gingen er bijna drie miljoen over de toonbank) was hij al talloze keren door de politie opgepakt, had in de gevangenis gezeten wegens verkrachting en was al vaker (zij het met iets minder radicaal gevolg) als schietschijf uitgetest door vijanden uit het criminele rap-circuit. De dood van Shakur onderstreept weer eens hoe desastreus de zaken ervoor staan in de Amerikaanse getto's.

Geboren: Lourdes Maria Ciccone Leon, dochter van Madonna. Ook Maite, de echtgenote van Tafkap (a.k.a. Prince) baarde een kind (naam onbekend). Kortom: de grootste sterren van de jaren tachtig zorgden – toevallig beiden 38 jaar – voor *nachwuchs*.

Split: 2 Unlimited's Ray Slijngaard en Anita Doth hielden het niet meer met elkaar uit. Gevolg: Nederland is zijn succesvolste house-act kwijt!

Chauvinisme: Oasis maakte *(What's The Story) Morning Glory?* al in 1995, en kon het gehele daaropvolgende jaar teren op de miljoenen-sales van die plaat. Maar daar ging het niet om. Heel Groot-Brittannië leek de adem in te houden toen de broertjes Liam en Noël Gallagher in de VS met elkaar op de vuist gingen. Niks bijzonders, de broertjes konden elkaar al langer niet luchten of zien, maar in Engeland had het incident een impact die te vergelijken valt met wanneer Lady Diana zich op Trafalgar Square in haar hol laat neuken door een bataljon mariniers. Trouwens: ook het simpele nieuws dat één van beide broertjes een baard liet staan, een huis kocht of op doktersadvies een keelpastille diende in te nemen, werd in het trotse Albion gevolgd met de hitsige intensiteit van copulerende konijnen. Begrijpen wij al deze poeha bij Penthouse? Welnee, Oasis is gewoon een soort namaak-Beatles en daar gaan wij niet hysterisch over doen.

Sympathiek: Belgenpop. Niet schrikken. De term Belgenpop heeft niks met kinderporno te maken. Toch is het opvallend dat de Belgische popmuziek juist in het jaar-Dutroux zo overtuigend van zich heeft doen spreken. dEUS kwam met het fraaie album *In a Bar under the Sea*, de groep *Hoover* maakte heerlijk helder swingende triphop en K's Choice lijkt Amerika te gaan veroveren.

Belofte voor '97: Kula:Shaker. Deze Britse groep, aangevoerd door de jeugdige zanger/gitarist Crispian Mills, die als het ware gefiguurzaagd lijkt naar het Britse popsterrenmodel, speelt heerlijk simpele sixties-soul/rock. Compleet met orgeltje en Indiase sitarklanken.

Interessantst: Jungle. De grootste kenners weten niet precies wat ze onder jungle moeten verstaan en dus snapt het grote publiek er al helemaal geen bal van, maar zeker is wel dat het geluid van ratelende (aan elkaar geplakte drumsamples) en diepe bassen de meer trendy gemoederen danig in beroering weet te brengen. Jungle-artiesten die de moeite waard zijn, dragen obscure namen als DJ Aphrodite, Shy FX of L.T.J Bukem. Voorlopig is dit genre echter nog zo ondergronds, dat het nog wel even zal duren voor de eerste echte grote 'junglesterren' zich aandienen.

Nieuwe grootheden: Skunk Anansie, Lamb, Type O Negative. De laatsten zijn voormalige fascisten uit New York, die onder aanvoering van de zwaar geschapen zanger Peter Steele (zie de Amerikaanse Playgirl) de nazi-filosofietjes afzwoeren en nu hitsig broeierige heavy metal-romantiek brengen over mannen die in weerwolven veranderen als hun vrouwen menstrueren en meer van dat soort ongein.

Lamb is een intrigerend duo Britse triphoppers met een heel vervelend, doch prachtig zingend, zangeresje genaamd Louise Rhodes. En Skunk Anansie is de in Londense politiek geëngageerde heavy metal–groep van de zwarte, zelfbenoemde bisexuele kale zangeres *Skin*. Waar Lamb het moet hebben van onderkoelde emoties, schreeuwt Skin met haar Skunk Anansie de hele wereld bij elkaar.

Nedertrots: De Osdorp Posse kreeg alom erkenning, maar maakte samen met metalgroep Nembrionic dit keer toch een wat tegenvallende plaat.

Beter verging het Urban Dance Squad, al jaren de Nederlandse top. Het Amsterdams/Utrechtse gezelschap lijkt op de cd *Planet Ultra* het rappen te hebben afgezworen en speelt nu ineens geen crossover meer, maar heuse *liedjes*. Variërend van snoeihard tot geinig. Een verdomd goeie plaat!

Conclusie: Uit de oogst van 1996 valt eigenlijk *geen enkele* conclusie te trekken.

Modellen hebben al een slechte *rep* wat films betreft. Ze hebben er zelfs een naam voor: *MTA, Model Turned Actress*

Penthouse: Dat is het?
Frédérique: Ja... Ineens kun je er worden uitgepikt. Dat ze, net als jij aan het modellen bent, op zoek zijn naar zo'n look als jij hebt. Als ik een paar jaar geleden was begonnen, toen de *Waif*-girls *en vogue* waren, had ik het wel kunnen vergeten.
Penthouse: *Wave-girls*?
Frédérique: Nee, *waif*. Het was de tijd dat 't Twiggy-idee terugkwam, erg mager, beetje jongensachtig. Zeker geen borsten. Beetje *doje* ogen, hangend, en sommige heel jongensachtig. En héél jong. *Waif* staat voor...is het kort haar? Ik weet het eigenlijk niet. Magere dingetjes, daar staat *waif* voor. (*Waif* betekent letterlijk 'zwerver' of 'verwaarloosd kind' - RHZ). Maar omdat ik toen al een naam of een positie had, kon ik mijn werk blijven doen. Maar je merkte goed dat voor de ècht grote campagnes Cindy C. of Frédérique ineens niet meer gevraagd werden. Er zijn nu nog een paar meisjes, dat zijn *leftovers* van de *waif*, maar veel van die meiden zijn weer uitgespuugd. Het werkte gewoon niet.
Penthouse: Meer dan in de meeste andere beroepen lijkt het me voor een model belangrijk aan carrièreplanning te doen.
Frédérique: Tien jaar geleden was het rond de dertig afgelopen met je. Ik ben nu 28, in mijn *late twenties*, en vroeger had ik dus zwaar in mijn nadagen gezeten. Dat is nu niet langer het geval, omdat je een groep meiden hebt, de Linda's en de Cindy's, die rond de dertig en soms zelfs nog ouder zijn, en daarbij nog volop aanwezig zijn. Dus die *timespan* is uitgebreid. Maar als je het grote werk niet meer doet, hangt het ervan af of je inmiddels een televisie-personality bent geworden en of daardoor je naam blijft rondgaan. Voor mij is de reden voor publiciteit nu zakelijk, want doordat ik mijn parfum, lingerie en badpakken heb, kan ik ook elke keer overal aanwezig zijn: ik heb iets te promoten, ik heb iets om over te praten. Je kunt het niet elke keer alleen maar over je modellenwerk hebben, dat wordt al gauw vervelend en saai.
Penthouse: Steeds meer topmodellen zoeken het na de dertig in de film.
Frédérique: Ja. Ik heb net de meiden van het *Fashion Café* gesproken: Claudia Schiffer, Naomi Campbell, Elle McPherson en Christy Turlington, en twee daarvan doen al film of zijn ermee bezig. Het is momenteel *the hip thing*.
Penthouse: Ben jij ooit benaderd?
Frédérique: Ja.
Penthouse: Maar?
Frédérique: Ik moet zeggen dat ik gek ben op film. Ik ben gek op goeie acteurs en actrices. Maar als ik word gevraagd, is de kans groot dat ik word gebruikt als lekker ding. In een film spelen is ook niet iets waarvan ik zeg: o, ja, gezellig, dat doe ik even. Dat is een vak, daar gaat heel wat aan vooraf. Onlangs werd er gebeld. Ze wilden me hebben voor een film met Mickey Rourke, het vervolg op *9 1/2 Weeks*. Of ik zijn tegenspeelster wilde zijn. Nou, dat heb ik dus maar niet gedaan.
Penthouse: Waarom niet?
Frédérique: Ten eerste is Mickey Rourke geschiedenis. Hij heeft in vijf jaar geen hitfilm meer gehad. Verder heeft hij een bijzonder slechte *rep*; 't is een onmogelijke man. En daarbij is *9 1/2 Weeks* een cult-film. Dat was van die tijd, midden jaren tachtig, en je maakt gewoon geen nummer 2 cult-film.
Penthouse: Hollywood puilt uit van de mensen die er alles voor over hebben in de filmwereld aan de bak te komen, en jij zegt doodleuk 'nee' tegen een grote rol die je op grond van je naam en je reputatie op een presenteerblaadje krijgt aangereikt.
Frédérique: Nou, ik denk dat het ook veel te maken had met mijn lichaam... En dan pas ik. Kijk, ik ben zakelijk bezig, bloot past niet in mijn strategie. Om die reden zeg ik ook telkens nee tegen een naaktreportage, wie de fotograaf ook is of hoe bevriend ik ook met hem ben.
Penthouse: Waarom?
Frédérique: Het heeft geen zin. Ja, oké, je bekendheid kan misschien nóg groter worden, maar met mijn produkten heb ik een cliëntèle die uit vrouwen bestaat. Ik zou niet iets willen presenteren wat weer zo leeg is als het modellenwerk. Ik wil ergens voor staan. Als ik de filmkant op zou gaan, dan ga ik voor een substantiële rol. Liever dus een psychopate, en niet de mooie meid. Ik heb vaak dingen aangeboden gekregen om of Frédérique te spelen of gewoon een model. Dat interesseert mij echter niet. Daar zit geen enkele uitdaging in.
Penthouse: In *9 1/2 Weeks* zou jij het type stoeipoes zijn geweest.
Frédérique: Jij zegt het. En mooie vrouwen in films zijn vervelend en nietszeggend. Na tien minuten ben je ze beu. Verder word je meteen *getypecast* op een manier die ik jou niet hoef uit te leggen. Het hangt er vanzelfsprekend vanaf hoe het wordt gedaan, maar ik weet hoe Amerikanen tegen naakt aankijken, en hoe het er wordt gedaan en gemaakt: niet natuurlijk. Met uit de kleren gaan geef ik geen goede presentatie van mezelf. En modellen hebben al een slechte *rep* wat films betreft. Ze hebben er zelfs een naam voor: *MTA, Model Turned Actress*. Verschrikkelijk toch...?.
Penthouse: Heb je *Fair Game* gezien, met Cindy Crawford en Billy Baldwin?
Frédérique: Nee, hoef ik niet te zien ook. Ik vind het ontzettend jammer dat ze 'ja' tegen die filmrol heeft gezegd. Ze wilde nooit de Hollywood-kant op, en ineens doet ze het toch. Ik heb er stukjes van gezien; die waren niet best. Ik heb groot respect voor Cindy, daarom ben ik bewust niet naar haar gaan kijken. Ik denk zelf dat ze een inschattingsfout heeft gemaakt. Ze had een kleinere rol moeten nemen en ze had naast een acteur moeten staan met een *stature* als een Jeremy Irons, iemand aan wie ze zich had kunnen optrekken.
Penthouse: Het fenomeen 'supermodel', hoe lang is dat er al?
Frédérique: Zo'n tien jaar geleden wist je als meisje nauwelijks wat model-zijn was. Nu willen ze het allemaal worden. Toen ik opgroeide – ik lijk wel een ouwe deurklink, hahaha – had je geen verhalen over modellen. Dat bestond helemaal niet.
Penthouse: Dat verbaast me.
Frédérique: Toch is het zo.
Penthouse: Maar zelfs 25 jaar geleden had je toch ook modellen en grote namen die tot de verbeelding spraken?
Frédérique: Het is een feit, zelfs in Amerika, dat er pas sinds een jaar of vijf namen bij de gezichten horen. Nu zijn de namen soms zelfs belangrijker. Het modellendom is zo ontzettend gegroeid, omdat acteurs en actrices veel terughoudender zijn geworden qua uitgaan en met wie ze uitgaan en waar ze wonen en naar welke evenementen ze toe gaan, terwijl modellen juist wèl overal aanwezig zijn. En de pers vindt dat leuk. Ik krijg verder veel brieven van kleine meisjes uit Nederland die schrijven dat ze model willen worden. In mijn tijd had je dat niet.
Penthouse: Hoe oud zijn die meisjes?
Frédérique: Van alle leeftijden. Je lacht je rot. Ik heb ook moeders die zeggen dat ze hopen dat hun dochter wordt als Frédérique, maar dat is misschien typisch Amerikaans.
Penthouse: Nou, dan moet je in Nederland eens naar de *Playbackshow* kijken, met kinderen van vier die Whitney Houston imiteren, of The Three Degrees, en die doen dat heus niet omdat ze dat zelf zo graag willen. Die worden gepusht door hun moeder die via hun kind alsnog hun eigen droom willen waarmaken.
Frédérique: Maar dat was eerst nooit zo. Ik bedoel, ik zie in Nederland nu ook veel vaker het soort televisieprogramma's uit Amerika. Dat is gewoon overgewaaid. Net als al die quizshows als het *Rad van Fortuin* en god weet wat allemaal niet en *Baywatch* en *BH 90210* en *Models Inc.*. Het wordt gevroten, jammer genoeg.
Penthouse: Maar goed, de plotselinge opkomst van het begrip *supermodel*.
Frédérique: Zelfs in de States praat men erover hoe groot het modellendom ineens is geworden. Modellen zijn bekender dan

DE WAAL

"Weet je, ik lees wel eens die stukjes van jou, maar als ik eerlijk ben... vind je niet erg, hè?"
Nee, wees alsjeblieft eerlijk.
"Oké, als ik dus eerlijk ben, moet ik zeggen dat ik jou niet vertrouw..."

François de W.

Je vertrouwt me niet...

"Nee, ik vertrouw jou niet. Ik ken je een beetje, je bent een intellectueel, of je dat nou leuk vindt of niet. Je bent afgestudeerd, je leest veel boeken, je bent gepassioneerd over cultuur. Maar altijd zit je maar te koketteren met je populaire smaak. Er bestaat zelfs een woord voor mensen als jij. Jij bent een 'populist'!"

Oei! Nou..., ik moet eerlijk zeggen dat ik wel vaker ben uitgescholden voor populist. Is dat niet iemand die wel beter weet, maar net doet of zijn smaak populair en oppervlakkig is en zo het domme volk naar de mond praat?

"Precies! Heel goed geformuleerd. Ja, we weten best dat je slim bent, hoor. Maar goed, ik bedoel dus dat je dat niet echt meent, die populaire smaak."

Je bedoelt dat ik beweer van populaire dingen te houden, maar in wezen elitair ben, dus niet van populaire dingen hou.

"Ja, en ik zal het uitleggen. Het is simpel. Je hebt rommel. En je hebt kwaliteit. Daar hoef je toch niet lang over na te denken? Wie wil er nu rommel? Als kwaliteit voorhanden is. Jij weet absoluut beter, maar kiest steeds maar weer voor rommel!"

Mmmmh... ga verder.

"Nou, je hebt bijvoorbeeld rommel-televisie en kwaliteits-televisie. Goedkope, stupide shit als *Waku waku* of een mooie documentaire van de BBC."

Ik weet wat je bedoelt. En ik moet eerlijk zeggen dat ik zo'n BBC-documentaire veel liever zie dan, hoe zei je dat ook alweer?...goedkope, stupide shit als Waku waku.

Wie kan er nou genieten van een dertien-in-een-dozijn-kutfilm van een zelfbenoemd 'acteur' als Arnold Schwarzenegger? Inderdaad, François de Waal...!

"Nou, wat zei ik? Jij vindt eigenlijk precies hetzelfde mooi als ik. Maar meestal schrijf jij het omgekeerde. Wie naar de BBC kijkt, is volgens jou een 'leugenachtige opschepper'."

Daar heb ik inderdaad wel eens over geschreven.

"Zie je wel! Dat geldt ook voor boeken en films. Volgens jou moeten mensen vooral géén literatuur lezen en géén kunstfilms bekijken."

Ai..., ik begrijp het al. Kijk, natuurlijk hou ik van kwaliteit, maar als men het heeft over goeie boeken en goeie films, dan is dat meestal gekunstelde, onwaarachtige, pretentieuze troep waar niet veel aan te genieten valt.

"Toch niet allemaal?"

Dat is nou precies wat ik bedoel. Wel héél erg veel! Als er kunstenaars aan te pas komen, gaat het altijd fout. Geef mij dan maar een goeie Hollywood-film. Stom en sentimenteel, maar wel goed gemaakt. Daar kunnen al die kunstenaars van jou nog een puntje aan zuigen.

"Maar als je zou moeten kiezen tussen naar de bioscoop gaan voor de nieuwe film van Scorsese of thuis de zoveelste dertien-in-een-dozijn-kut-film op RTL of SBS bekijken..."

Ja, dat vind jij simpel, maar ik niet. De ene dag ga ik naar een goeie film in de bioscoop, maar ik kan ook erg genieten van met vrienden iets te veel drinken en dan met z'n allen naar een stomme karate-film gaan kijken.

"Maar als je moet kiezen!"

Maar ik wil helemaal niet kiezen...!

"Je móet kiezen in het leven! Wil jij dan bijvoorbeeld een rommelvakantie? Slapend in een volle tour-bus naar Spanje tuffen en daar tussen allerlei patjepeeërs het Rembrandtplein imiteren en vervolgens enigszins aangeschoten door Ursul de Geer geïnterviewd worden. Terwijl je ook kan kiezen voor kwaliteit. Je van tevoren op de hoogte stellen van de reis, een mooie langzame tocht maken en op de plaats van bestemming alle inheemse mensen en dingen bewonderen."

Dat laatste klinkt heel redelijk. Maar ja, lekker voor pampus liggen op een strand in Spanje...

"Zie je wel, jij zit weer te koketteren. Luister, je hebt honger en overal vind je wel goedkope fastfood-joints. Pizza Hut en McDonald's en Kentucky Fried Chicken. Rommel-eten. Maar even verder zoeken en je kunt rustig aan een gedekte tafel en smullen van een met liefde bereide maaltijd. Kwaliteits-eten. Wie twijfelt nu waarvoor hij moet kiezen?! Simpel toch."

Nee, niet zo simpel. Ik eet graag van een mooi gedekte tafel in een goed restaurant. Maar op z'n tijd ben ik ook gek op McDonald's, hoewel ik Burger King trouwens beter vind. Als je fast food aan je voorbij laat gaan, doe je je zelf tekort. Waarom toch? Friet met veel mayo is heerlijk! Jij kunt maar niet begrijpen dat dezelfde persoon 's middags kan genieten van Arnold Schwarzenegger en 's avonds van Ingmar Bergman.

"Ik begrijp je niet. Hoe kan dezelfde persoon nou van allebei houden? Jij weet precies het onderscheid tussen rommel en kwaliteit maar je kiest niet! Oké, mijn laatste poging. Je hebt rommel-sex en kwaliteitsex. Even vlug anoniem de broek op de enkels laten vallen en tien minuten 'gymnastieken'. Of met iemand die je mooi en aardig vindt urenlang een vurige dans uitvoeren in een groot warm bed."

Je zegt het zelf al. Goed hoor, die dans van jou, maar even vlug tien minuten 'gymnastieken'... Geil!

"Ik geef het op!"

Weet je wat trouwens pas echt rommelsex is? Na die tien minuten 'gymnastieken' merken dat er geen Kleenex in de buurt is! En dan toch maar weer je snikkel afvegen aan de gordijnen.

Je komt in een leven terecht waarin iedereen prachtig en aardig lijkt en het volgende moment is dat ineens afgelopen

ze ooit geweest zijn. Je ziet het ook aan de zakelijke kanten, er zijn oorlogen om de macht gaande. Er was vorig jaar een show in Parijs, waarbij ze meisjes lieten lopen met maskers op en een stuk stof om hun hoofd, om te benadrukken dat het om de kleren ging en niet om het model. Want bepaalde modellen kunnen nu gewoon zeggen: ik doe dit en ik doe dat niet. En de ontwerpers moeten daarin maar toegeven.

Penthouse: Calvin Klein heeft een show gegeven met alleen maar normale mensen, tussen aanhalingstekens. Hij heeft dus mensen van de straat geplukt, om te laten zien: luister eens, ik kan ook een show geven zónder jullie meiden.

Frédérique: Topmodellen zijn bijzonder machtig geworden. Een bepaalde campagne met een Claudia Schiffer heeft een veel grotere kans van slagen dan met een nieuw meisje. Dus kiest men in veel gevallen voor zekerheid. Calvin Klein is verder natuurlijk ook wel iemand. Hij kan zich het een en ander permitteren. Hij maakt zelf sterren uit het niets. Kate Moss, bijvoorbeeld, die was nog nooit aangeraakt door iemand, en op het moment dat ze *CK* deed, was ze een ster.

Vroeger was een model alleen een *tool* om kleren te laten zien of een campagne op te fotograferen. Nu is het een persoonlijkheid. Het *Fashion Café* dat er ineens is gekomen, is daar een goed voorbeeld van. De tijd was er rijp voor. Het grote publiek houdt van modellen, omdat ze niet langer naamloos zijn.

Penthouse: Die maskers in Parijs, pikten de modellen dat?

Frédérique: Ja, het is gedaan, en ik denk dat bepaalde mensen er boos om zijn geworden, maar ik vond het heel leuk, ik vond het goed.

Penthouse: Heb je meegelopen?

Frédérique: Nee.

Penthouse: Had je meegelopen?

Frédérique: Ja. 100 %! Want ik vind het voor de designer een waanzinnig *statement*. Het gaat om de kleren, díe moeten verkocht worden.

Penthouse: De publiciteit die je als model krijgt, is anders mooi meegenomen voor je zakelijke activiteiten.

Frédérique: Ja, het model-zijn is voor mij nog steeds heel belangrijk. Als alleen zakenvrouw red ik het nog niet. Die basis is vooralsnog te smal. Ik geniet trouwens veel meer dan vroeger van het model-zijn. Ik kan nu, als iemand mij vraagt wat ik doe, veel makkelijker zeggen: ik ben fotomodel. Ik hoef niet eerst een uitgebreid verhaal te gaan houden, waar ik dat vroeger wel vaak had.

Penthouse: Waarom?

Frédérique: Omdat modellen me is aan komen waaien en ik me er nooit 100% lekker in voelde. En omdat je toch al gauw werd gezien als 'blond & dom'. De zakelijke kant heeft mij meer een basis gegeven van wie ik ben en wat ik doe en waar ik voor sta. Dat heeft me iets laten zien van: Frédérique, je kan het op deze manier. Ik kan nu meer aanwezig zijn, ben meer gefocust en vind bepaalde jobs ineens een stuk leuker om te doen. Ik ben meer mijn eigen persoon geworden. En de meeste mensen weten ook wat ik heb gedaan en respecteren me op een andere manier.

Maar ik denk dat het vooral iets van mezelf was, dat ik het voor mezelf wilde waarmaken. Ik ben uit Holland weggerend en ben hier een leven begonnen dat niet volgens het gebaande pad was en dat had toch, ja, een bepaalde leegte. Je wordt hier ook onmiddellijk getypecast als je er leuk uitziet. *'Oh, you're a model?'* Dat is een gegeven. En dat zijn dingen waar ik vaak moeite mee had. Daarom ging ik studeren, ik moest er iets bij doen, ik wilde doorleren. En toen begon het zakelijke. Daar heb ik keihard voor moeten vechten. Het is niet iets wat je zomaar een-twee-drie kunt doen. En zeker om het succesvol te doen. Ik heb laten zien wat ik kan en daardoor voel ik me duidelijk lekkerder in mijn vel, en veel zelfverzekerder.

Penthouse: Nóg zelfverzekerder?

Frédérique: Ik ben nooit een erg onzeker mens geweest, maar ik sta toch beslist steviger in mijn schoenen. Kijk, de modewereld is een onzekere, vreemde wereld. Aan veel kanten is het ook afschuwelijk. Eén van de dingen die ik altijd zeg tegen jonge meiden of tegen de ouders is: begin niet te vroeg. Want je krijgt een bepaalde persoonlijkheid. Als je 14, 15 bent, dan wordt jouw persoonlijkheid gemaakt in dat wereldje, en dat wereldje is nogal van *we love you one moment and we hate you the next,* weetjewel, nu vinden we je ineens niet meer interessant of je bent nu niet het type dat we willen.

Penthouse: De tendens is toch dat modellen steeds jonger worden?

Frédérique: Steeds jonger en steeds ouder ook. Je komt in een leven terecht waarin ineens iedereen prachtig en aardig en leuk lijkt en limo's worden gestuurd en first class-tickets en de hele reutemeteut en het volgende moment is dat ineens afgelopen. En dan krijg je een klap. De meeste meisjes kunnen dat niet aan. Het is ook moeilijk, hoor. Ik moet zeggen dat ik veel respect heb voor sommige meiden die het wèl hebben overleefd, maar grotendeels redden ze het niet. Ik denk dat 80% van alle modellen niet goed in elkaar zit in hun hoofd. Die zijn verpest.

Penthouse: Waarin?

Frédérique: In hun manier van leven, manier van denken, ze hebben weinig ware vrienden om zich heen. Zelfs onder de topmodellen zijn er de nodige van wie je denkt: o mijn god, wat een zootje ongeregeld. Die nog competitiegevoel hebben op een bepaalde manier. Niet zozeer naar elkaar toe, maar vreselijk onzeker zijn.

Penthouse: En jij?

Frédérique: Ik kom dat cirkeltje af en toe binnen en ik loop er weer uit. Ik ben nooit echt een model geweest en als iemand mij iets vertelde wat me niet aanstond of mij op een bepaalde manier bejegende, hield het op. Ik was altijd eerlijk: zo ben ik en hier geloof ik in en anders kun je de pot op. Mijn vrienden zijn ook altijd mensen geweest die niet in dat wereldje zaten.

Penthouse: De overstap naar de zakenwereld moet niet makkelijk geweest zijn, zeker niet in een stad als New York.

Frédérique: Ik werd benaderd door een PR-agent en dat kwam waanzinnig goed uit. De badpakken was mijn eerste *venture*. En de bal begon echt te rollen doordat ik ermee in de pers kwam, van *CNN* tot *ET Extra* (*Entertainment Time* – RHZ), elk soort programma, of het nou een zakelijk programma is of niet, dat maakt allemaal niet uit, het gaat er in de States om te scoren.

Penthouse: Is je bekendheid als model een voordeel of nadeel om in het bedrijfsleven een voet aan de grond te krijgen?

Frédérique: Nou, ze laten je binnen omdat ze weten wie je bent en het volgende moment geloven ze erin en geven ze je ook de kans. En als het niet lukt, nou ja, dan was het leuk je ontmoet te hebben en dag. Maar ze staan er voor open en geven je die kans. Ze zeggen niet: ja, Jezus, is ze niet nog wat te jong of: ze is model, moet ze eigenlijk niet in dat vak blijven? Dat is leuk om dat hier te zien. En je bent hier ook maar een paar personen weg van wie je wil ontmoeten. Dat is ook wel apart, je kan hier iedereen ontmoeten die je maar wil. Maar je moet er zelf achteraan gaan.

Penthouse: Geen heimwee meer?

Frédérique: Ik vind Nederland een waanzinnig land, maar ik weet niet of ik er ooit nog zal kunnen wonen. New York, dat is *mijn* stad. Wel verlang ik naar een wat rustiger leven. De laatste vier jaar heb ik zo ontzettend hard gevochten en zo hard gewerkt, dat ik laatst besloten heb: ik moet het wat kalmer aan gaan doen, dit kan zo niet langer. Ik probeer te leren meer tijd voor mezelf te nemen of gezellig met vrienden door te brengen en af en toe 'nee' te zeggen.

Penthouse: Bedankt dat je tegen ons 'ja' zei.

DE GENADELOOSHEID VAN POKER

EEN ZENUWENOORLOG ONDER STALEN *KINGS* & MEEDOGENLOZE *QUEENS*

Beroepspokeraars in Nederland. *No booze, cigars, girls or guns.* Wèl stapels vuurtorentjes en snippen. *Penthouse-Ace* Gideon van Aartsen trok enkele weken op met de beste pokeraars van ons land. Geliefde slachtoffers: restaurant-Chinezen en 'toffe penoze-peren' met zware gouden kettingen en te dikke portemonnaies. Zelf zijn ze jong, frisgekapt, rap van de tong en universitair opgeleid, in wiskunde, computerkunde of economie. Een maatschappelijke carrière zien ze (nog) niet zitten. 's Nachts gaan ze op jacht, 'sufferds' uitkleden. Zelf geen sufferd? Geen baan? Geldgebrek? Leer dan pokeren! In de chique Concord Card Club, in het Holland Casino of in gokholen. Uw (toekomstige ex?)-Penthouse verslaggever volgde een korte beroepsopleiding en verdiende in zijn eerste *poker-nights* meteen al een paar duizend gulden.

GIDEON VAN AARTSEN
FOTOGRAFIE: BENELUX PRESS/BOZENA CANNIZZARO/CONCORD CARD CLUB

"Raise," zegt de Chinees, met zijn onverstoorbare grijnslachje. Tulpen-Pietje wist zich met een zakdoek de dikdruppende zweetparels van het voorhoofd. Zijn brede kop met grijswitte haren is vuurrood aangelopen. Zijn bril heeft hij op tafel gesmeten. Zijn gouden ketting bungelt nerveus uit z'n, inmiddels, half opengeknoopte overhemd.

Dealer Roel, een jonge dertiger en gesjeesd rechtenstudent, vraagt: "Mee voor 300?" Niklas, de ijskoude Zweed met het vlassige baardje die na *TP* aan de beurt is, laat zijn stapeltje vuurtorens, snippen en steenuiltjes alvast knisperen door er met zijn duimnagel langs te roetsjen. Een kleine zenuwenoorlog. De Scandinaviër laat zo merken dat hij de zwaar verliezende bloemengroothandelaar zal *raisen* (de inzet verhogen) zodra deze besluit ook driehonderd gulden in te zetten. Wordt Tulpen Pietje *geraised*, dan zal hij straks zijn allerlaatste geld in de pot moeten bijplaatsen. Is zijn kaart dat waard?

Piets grove handen trillen. Hij kijkt nog eens naar de twee kaarten tussen zijn vingers, schuift ze van elkaar, weer over elkaar en werpt ze vervolgens over de gele lijn op tafel.

"Fold!" roept Roel. TP heeft gepast. De Zweed grijnst. Hij verhoogt niet, maar betaalt 'gewoon' driehonderd.

Er zijn nu nog drie spelers over. Zelf tel ik duizend gulden op de tafel voor mij. Ik heb een *pocket vier*, twee vieren, in mijn hand. Een derde vier ligt, samen met een tien en een heer, op de *flop*, de drie kaarten die de dealer voor algemeen gebruik heeft opengelegd. Er komen zo nog twee 'open' kaarten bij; winnaar is degene met de beste combinatie uit zeven (de twee voor de andere spelers onzichtbare kaarten in de hand en de vijf zichtbare op tafel). Ik heb in elk geval al een *Trips* (drie vieren), maar ik maak ook nog kans op een *Carré* (vier vieren) of een *Full House* (drie vieren en twee andere, gelijke kaarten, dus nog twee tienen of twee koningen).

Ik ga mee met de andere twee. *"Call,"* zeg ik, terwijl ik driehonderd gulden naar voren schuif. "Jij gaat ook mee? *Isse hastikke gesellug*," giechelt Smiley, de bebrilde Chinees, die bijna nooit past en soms grote potten op 'de laatste kaart' wint. Dealer Roel draait de vierde tafelkaart open: een ruitenacht. Er liggen nu, naast de schoppenkoning, drie ruiten op de *flop*: een vier, de tien en de acht. Dat betekent kans op een *Flush* (vijf kaarten van dezelfde soort), voor degene die één of twee ruitenkaarten in de hand heeft.

Smiley *checkt*. Checken is tijdelijk passen, eerst even zien wat de andere spelers van plan zijn. 't Is ook mogelijk dat de Chinees een *check-raise* beraamt, wat inhoudt dat je met een sterke kaart het initiatief tot verhogen eerst aan een volgende speler overlaat, om die vervolgens met een *re-raise* om de oren te slaan: een verhoging op verhoging.

De ruiten acht versterkt mijn drie vieren niet, dus ik check ook. Niklas checkt eveneens. De Scandinaviër, die een plastic Wikkie de Viking-poppetje als mascotte voor zich op tafel heeft staan, blufte Tulpen Pietje uit het spel, maar de kille beroepspokeraar ruikt dat ik over een sterke kaart kan beschikken, waartegen hij geen risico's wenst te nemen.

Hij heeft dus in elk geval nog geen 'winner' in de hand, anders had hij wel meteen een paar honderd gulden ingezet. Omdat ook de Zweed afwacht, mag Smiley niet re-raisen. Hij dient samen met ons de volgende open kaart af te wachten. De laatste kaart wordt opengedraaid: een ruiten koning.

Mijn hart begint te galloperen. Met drie vieren en twee koningen heb ik *full house*! De Chinees schuift vijfhonderd gulden naar voren. Niklas gooit zijn kaarten over de lijn. Ik aarzel niet en ga *all in*, d.w.z. ik riskeer alles wat ik op tafel heb liggen: zevenhonderd gulden. Aangezien we de laatste twee spelers zijn en ik ál mijn speelgeld nu in de pot heb gelegd, kan Smiley mij niet meer *re-raisen*. Hij betaalt nog tweehonderd gulden bij zijn vijfhonderd bij om aan mijn bedrag van zevenhonderd te komen. Het is dan tijd voor de *showdown*, het openen van de kaarten.

"Cards on the table," zegt de dealer. Triomfantelijk gooit Smiley het ruiten aas op tafel: *Flush*! Hij schaterlacht en strekt zijn handen uit om de pot bijeen te graaien. Smiley ziet echter niet dat juist mijn hart nu een vreugdesprong maakt. Hij had mij kunnen pakken met twee koningen in zijn hand (op carré koning), twee tienen (Full House tien met koningen), twee achten (Full House acht met koningen), een koning en een acht (Full House koning met achten) of een koning en een tien (Full House koning met tienen). Mogelijkheden te over, maar zijn Flush Aas is niet voldoende. Eén voor één leg ik mijn twee vieren op tafel. "Full House vier met koningen wint," zegt de dealer. Smiley's overwinningslach verstart, zijn handen blijven nog even boven de pot hangen. En dan laat de Chinees zich terug in zijn stoel zakken. Hij kijkt me even verward aan, grijnst dan zijn tanden bloot en zegt: "Hastikke gesellug..."

Mijn winst is, na twee uur *Pot limit Texas hold'em*-pokeren, in een illegaal Chinees gokhol in de buurt van het Amsterdamse Leidseplein, een dikke duizend gulden. Er zijn in Nederland een handvol mensen die op deze manier een aardige boterham verdienen. Peter L. (31) – een wat slungelachtige beroepspokeraar met één oog dat zo loenst dat een ieder die hem ook maar even aankijkt zich spontaan onzeker voelt – studeerde informatica aan de TU Twente. Drie jaar lang werkte hij als programmeur voor het Nederlands Instituut voor Zuivelonderzoek in Ede. Zijn burgerlijk bestaantje veranderde toen Holland Casino Nijmegen haar deuren opende.

L.: "Als joch van 13 was ik al gek op gokken. Fruitautomaten. Ik gooide enorm veel geld in die rotdingen. Gelukkig was ik niet zo verslaafd dat ik uit stelen ging. *Geld op* was gewoon *geld op*. Maar naarmate ik ouder werd, ging ik me wel steeds meer interesseren voor zaken als kansberekening: bestaan er systemen, hoe kun je winnen bij een gokspelletje? Ik heb flink was lesgeld moeten investeren. In het Holland Casino – ik schaam me echt, als serieus pokeraar, dit nu te moeten vertellen – begon ik met roulette. Bij dat verderfelijke spel staat de speler 2½ procent achter op de bank, vanwege de 'nul'; er zijn 37 getallen en je krijgt maximaal 36 maal je inzet terug. Speel je alleen rood of zwart, dan is het bij 18 getallen raak en bij 19 getallen mis. Roulette is echt een spel voor *losers*, je verliest heel snel heel veel geld. In Las Vegas verloor ik ook met *craps*, het gooien met twee dobbelstenen: zo'n tweeduizend Amerikaanse dollars. Met *black jack* heb je meer kans. Ik heb het op de computer uitgerekend. Iemand, die *basic* black jack speelt zonder al te grote risico's te nemen, staat slechts een half procent op de bank achter.

Sommigen passen een speciale strategie toe, zij tellen de kaarten (de plaatjes en tienen) die uit het spel verdwijnen en bepalen dan hun inzet volgens het zogenoemde *Kelly Criterium*, een rekentabel waarmee je je kans van -1/2% naar maximaal +3% kan verhogen. Daarmee kun je uiteindelijk aan het langste eind trekken. Er zijn in Nederland enkele beroeps-blackjackers, die de kost met het Kelly Criterium winnen. Het systeem sluit, maar het probleem is dat je over engelengeduld moet beschikken. Je verdient maar heel langzaam. En je moet ook nog eens een flink vermogen durven riskeren, tussen de 50.000 en 100.000 gulden, om zware tegenvallers op te kunnen vangen. Soms verlies je weken achtereen voordat je weer in een winstgolf terechtkomt. Zelf verloor ik, in drie maanden, 16.000 gulden met black jack. Op dit moment zie je in Nederland vrijwel geen beroeps-blackjackers meer. Ze gaan de grens over, naar België, waar je, voordat je je eerste kaart koopt, mag *surrenderen*. Dat wil zeggen: je hebt slechte kaarten en je geeft jezelf aan de bank over. Je betaalt dan slechts de helft van je begin-inzet. Op die manier heeft de speler, die geen grote risico's neemt, ook zonder het kaarten tellen een licht voordeel op de bank, die altijd tot 17 punten door moet trekken en zich niet

mag overgeven."

Peter L. was enige tijd professioneel black jack-speler, maar nu is hij verslingerd aan het pokeren, een spel vooral bekend uit rokerige, naar whiskey stinkende Amerikaanse westerns, waar onenigheid over de kaarten doorgaans werd beslecht met het trekken van revolvers .

"I'm sorry, partner. The money is mine. Four Queens..."

"Take your hands from that table or bite the bullet, mister: Four Aces!"

"What?!!! You pulled that Ace of Spades out of your sleave! Count your last minutes, you asshole!"

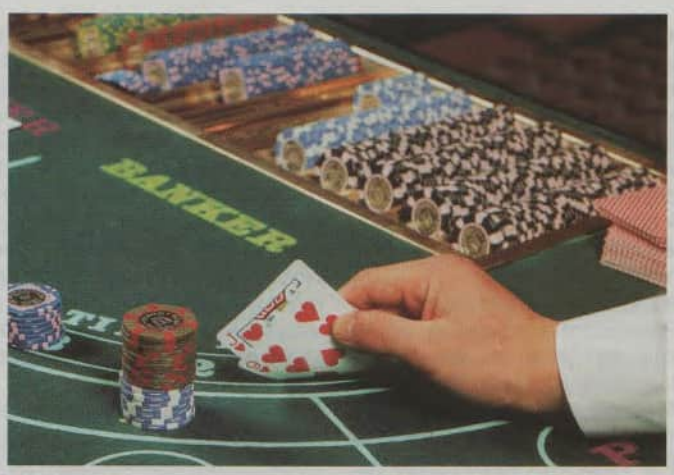

In het Amerika van de 20e eeuw worden beroepspokeraars geassocieerd met snelle, nerveus gesneden kostuums, rijk gedecoreerde penthouses, fatale vrouwen en diamanten, Porsches en Corvettes. In het land van de Stars & Stripes leven duizenden professionele *gamblers* van het pokerspel. Sommigen halen er een keurig modaal inkomen uit. Superprofs als Dan Harrington, Tom McEvoy, Mike Caro en Johnny Chan werden multi-miljonair, dank zij het winnen van hoge prijzen in pokertoernooien en hun meedogenloze spel in *cash-games*. In het Binion's Horseshoe Casino in Las Vegas wordt jaarlijks het Worldseries-toernooi gehouden met een hoofdprijs van een miljoen dollar. Chan won dit toernooi tweemaal, Harrington won vorig jaar de Worldseries en een maand later streek hij een paar honderdduizend Engelse ponden op tijdens een toernooi in Londen. Wat meteen bewijst dat winnen met poker geen toeval is. Het is niet zo maar een gokspel. In principe wint degene die goed pokert uiteindelijk altijd.

In Nederland staat het pokerspel nog in de kinderschoenen. Pas toen het Holland Casino in Amsterdam in 1993 begon met het exploiteren van enkele pokertafels, maakten enkele black jack-spelers de overstap naar de poker-professie. Ook in het Holland Casino Rotterdam kan tegenwoordig worden gepokerd. En in Amsterdam-Zuidoost opende de chique Concord Card Club haar deuren. In dit exclusieve *pokerhouse* kan – na een lange juridische strijd – legaal op zestien tafels met verschillende minimum-maximum-limieten 24 uur per dag worden gespeeld. Verder zijn er in Nederland nog een aantal 'underground'-casino's, waar zeer grof wordt gepokerd. De illegale gokbazen houden zo'n vijf procent van elk pokerpotje in, wat bij potten van een paar duizend gulden (die niet zelden voorkomen) een forse winst 'voor het huis' betekent.

Peter L. heeft zijn eerste pokermiljoen nog lang niet bij elkaar. "Ik woon bij mijn ouders," bekent hij, "ik poker bijna elke avond en ga dan de hele nacht door, tot twee, drie uur in de middag. Daarna stap ik in mijn auto, op weg naar mijn bed. Ik heb eigenlijk geen privé-leven. Pokeren is gewoon dag en nacht werken. Mijn vriendin vond het maar niks; ze is er vandoor gegaan met een miljonair van wie ik dacht dat hij mijn beste vriend was. Sindsdien ben ik nog meer gaan pokeren. Bij wijze van therapie, want tijdens het pokeren vergeet ik alles. Twee van de zeven dagen kaart ik bewust niet. Ik werk 16 uur per week als computerprogrammeur. Puur voor de hobby en om 't contact met de wereld waaruit ik vandaan kom niet helemaal te verliezen. Wat ik daarmee verdien, is een schijntje in vergelijk met mijn pokerinkomsten. Speel ik *Texas Hold'em*, dan pak ik gemakkelijk tweeduizend gulden per nacht. Maar soms ga je ook voor tweeduizend het schip in. Gemiddeld verdien ik, zo heb ik uitgerekend, zestig gulden per uur. Belastingvrij, hè. Voor de belasting leef ik van die zestien uur programmeren."

Peter L., die onlangs twee van de drie pokertoernooien van Holland Casino Valkenburg won, behoort, samen met zijn vriend Niklas S. (31) alias *de Zweed*, tot de vijf beste pokerprofs van Nederland. Niklas is drs. mathematica, hij kwam naar ons land om, als medewerker aan de Universiteit van Amsterdam, zijn proefschrift te voltooien.

Niklas: "In Zweden zat ik met een stel vrienden in een pokerclubje. Toen ik hier in Amsterdam kwam wonen, vertelde iemand me dat er in het Holland Casino ook gepokerd werd. Ik ging er eens een kijkje nemen en al heel snel ontdekte ik dat je met een flinke portie logisch denken en een klein beetje intuïtie veel geld kan verdienen met pokeren. Het is geen gokspel, maar een 'spel voor denkers'. Vergeet niet dat de Nobelprijs voor economie in 1994 naar de Amerikanen Nash en Harsanyi en de Duitser Selten is gegaan. Deze drie speltheoretici gebruikten het doorgronden van de tegenstander in het schaak- en pokerspel om een model te ontwikkelen voor het inschatten van concurrenten, consumenten en overheidsfunctionarissen in een economische omgeving. Ik ben begin dit jaar gestopt met mijn doctoraal-scriptie. Ik weet nu dat ik met pokeren op een leuke manier meer geld kan verdienen dan als wetenschappelijk medewerker mathematica aan een universiteit. Vijf à zes avonden per week ben ik vanaf acht uur 's avonds in het Holland Casino te vinden. Helaas sluit het casino 's nachts om drie uur. Na dat tijdstip gaan Peter, ik en nog wat pokervrienden samen de nacht in, we spelen bij mensen thuis of in illegale clubs. Soms tot de volgende middag vier uur. Ik bezit een appartement in Amsterdam, waar ik zo af en toe mijn vriendinnetje tegenkom. Zij woont in Zweden, ik ken haar nog van vóór mijn profpoker-periode. Ze scheldt vaak op me, want ze vindt het pokeren, net als mijn ouders, niet bepaald een eerzaam beroep voor iemand met een universitaire opleiding. Maar de verdiensten maken een heleboel goed. Ik heb geen tijd om het geld op te maken, zij wel, haha."

Wie het pokerspel zonder al te veel financiële schrammen en schaafwonden wil leren, kan terecht in de Amsterdamse Concord Card Club, waar elke zondagmiddag na speluitleg een beginnerstoernooi wordt georganiseerd. Voor slechts een tientje kan men meedingen naar de hoofdprijs van tachtig gulden. Verder zijn de hapjes en drankjes gratis. Afgelopen jaar haalde de Concord Card Club nog de voorpagina's van alle landelijke dagbladen met een bijzondere rechtszaak.

In de zomer van 1995 namen de Oostenrijkse casino-directeuren Peter Zanoni en Walter Ruppert het initiatief het voormalige Chinese restaurant Asian Tower, naast het McDonald's-restaurant in Amsterdam-Zuidoost, om te dopen in de Concord Card Club Tower. De voor Nederland unieke openbare pokerclub werd professioneel ingericht: een restaurant en een live entertainment-afdeling, twee verdiepingen met zestien poker- en nog wat andere speltafels, waarbij de bovenste verdieping één groot cirkelvormig plateau is, met grote vensters, dat langzaam ronddraait terwijl de spelers zich over hun Flushes, Full Houses en Carré's buigen. Ruppert en Zanoni maakten 8,2 miljoen gulden vrij voor het pand plus de renovatie. Ruppert ging tijdelijk in Nederland wonen en wierf tientallen streng geselecteerde jonge Nederlandse mannen en vrouwen, die allen in Oostenrijk tot *table dealer* werden opgeleid. De Concord Card Club draaide slechts enkele weken en werd toen door de politie gesloten, verdacht van overtreding van de Wet op Kansspelen. Volgens ingewijden speelde het Holland Casino in het Amsterdamse Lido een belangrijke rol in de (tijdelijke) sluiting van de Concord Card Club. De Holland Casino's zijn eigendom van de Nederlandse staat, en bezitten als enige een vergunning voor het organiseren van kansspelen als roulette en black jack. In 1993 kwamen daar een aantal pokertafels bij. Met het openen van de Concord Card Club doorbrak Walter Ruppert het poker-monopolie van de staatscasino's. En meteen werd er actie ondernomen: Justitie werd ingeschakeld en tijdens de rechtszaak die volgde probeerde een zaalchef van het Holland Casino Amsterdam de rechter ervan te overtuigen dat poker geen – zoals Ruppert beweerde – *behendigheidsspel* is, maar een

doodgewoon kansspel. Helaas voor het Holland Casino werd de zaalchef op een aantal onwaarheden betrapt. De man beweerde onder andere dat de *overall*-winnaar van het Holland Casino's Master Classics Toernooi '95 een beginnende speler was, die de regels van het pokerspel pas op de eerste dag van het toernooi had geleerd. Penthouse leerde deze winnaar, Willem W., kennen tijdens het tot stand komen van deze reportage. W., drs. economie: "Ik een beginnend speler? Ik ben sinds twee jaar semi-professional. Toen ik in 1995 meedeed aan de Master Classics, had ik al vele internationale toernooien gewonnen."

Walter Ruppert bracht de onderzoekingen van de professoren dr. Ben van der Genugten en dr. Peter Borm in het geding, die na uitvoerig onderzoek tot de slotsom waren gekomen, dat winst bij poker veel meer wordt bepaald door de factor behendigheid dan door geluk. Ook professor dr. W.A. Wagenaar van de Rijksuniversiteit te Leiden onderzocht het pokerspel nauwkeurig. Hij richtte zich op de kunst van het 'bluffen' en kwam tot de conclusie dat het bluffen tot winst kan leiden, 'mits bekwaam uitgevoerd'.

Wie over een groot eigen vermogen beschikt, in pokerkringen *the bankroll* genoemd, kan hogere basis-inzetten (limieten) spelen en zodoende meer verdienen. Beroepspokeraars reizen de ganse aardkloot rond om mee te doen aan toernooien, waarbij hoge geldbedragen te verdienen zijn. Walter Ruppert bracht het bestaan van deze toernooien, en het feit dat ze vrijwel altijd door de pokerprofs worden gewonnen, onder de aandacht van de rechter. Was poker een simpel kansspel, waarbij de hoogste kaart altijd tot winst zou leiden, dan zou elke Jan Jurk zo'n toernooi kunnen winnen. Bij toernooien gaat het ook om de eer en de uitdaging, zoals in het vroegere wilde westen: *Who's the coolest, who shoots first, who kills the fastest?* In zijn hart voelt iedere pokeraar zich de Wyatt Earp van het *Texas Hold'Em*-, het *Seven Card Stud*- of het *Omaha High*-poker, om maar eens enkele veel gespeelde spelvarianten te noemen. Er zijn – zoals de Karpovs, de Kasparovs en de Timmans bij het schaken – slechts enkele pokergrootmeesters, die na afloop van pokertoernooien veelvuldig succesvol de rook van hun *gun* kunnen blazen. Onder de Nederlandse pokeraars zijn er tientallen, die keer op keer proberen Willem W., Peter L., Niklas S., Holle Bolle Hans of Vera Belinda – *Ace Queen In The Hole* – Blokker, om maar eens een paar van de beste profs te noemen, omver te knallen. Zelden met succes.

Op uitnodiging van Walter Ruppert begaf de Amsterdamse rechter mr. Mastboom zich in gezelschap van een aantal getuigen-deskundigen naar de Concord Card Club voor een middagje pokeren. Het resultaat was: vrijspraak van overtreding van de Wet op de Kansspelen. De rechter achtte winnen bij pokeren geen toeval. Na een jaar procederen – en een verlies van één miljoen gulden, winstderving niet meegeteld – mocht Walter Ruppert, tot groot verdriet van het Holland Casino, de deuren van zijn Concord Tower weer opengooien. Voor hen die het pokerspel willen leren beheersen, is dat uiterst prettig, want waar het in het Holland Casino alleen maar draait om het ordinair omzetten van zoveel mogelijk geld, kun je in de Concord Card Club bij een minimumlimiet van twee gulden vijftig voor honderd gulden gemakkelijk een hele avond spelen. In het Holland Casino zijn in de loop der jaren de minimumlimieten voor alle gokspelletjes fors omhooggeschroefd. Wie er wil pokeren, moet over een forse beurs beschikken, want de minimuminzet bedraagt tien gulden. In een enkel potje poker raak je dan gemakkelijk 120 gulden kwijt. Verlies je een paar potjes achter elkaar, dan eet je als doorsnee Nederlander de eerstvolgende twee weken alleen nog patat. Ook de 'hapjes en snapjes', die je in de Concord Club gratis krijgt, zijn in het Holland Casino fors aan de prijs. Als derde Holland Casino-minpunt, zo laten de pokeraars ons weten, geldt het personeel. Een pokerprof meldt ons: "Het HC is een typisch staatsbedrijf, het personeel gedraagt zich als ambtenaren. Men is vaak onvriendelijk, op het hooghartige af. Soms word je openlijk als een gokverslaafde sloeber behandeld en heel brutaal te woord gestaan. De service is ook ronduit slecht. En dan de toiletten; vroeger was alles clean en keurig, maar nu zijn ze vaak zo smerig dat iemand die flink met roulette heeft verloren ze nog te vuil vindt om zich er te verhangen! Ik heb nog nooit gegokt. Ik verafschuw de roulette of de *eenarmige bandieten*, waarmee de Nederlandse staat via de Holland Casino's zwakke gokverslaafde burgers probeert nog meer geld af te troggelen. Het pokeren is voor mij een beroep, waarbij je zo af en toe risico's moet nemen. Net als in het zakenleven, of in andere vrije beroepen."

Is *Texas Hold'em*-poker nu een moeilijk spel, dat alleen maar door doorgewinterde profs te winnen valt? Nee. Eigenlijk is het spelletje zeer eenvoudig. Het lijkt een beetje op *Yahtzee*. De bedoeling is meerdere kaarten van één soort te verzamelen (azen, koningen, tienen, etc.) of een 'straat' van opeenvolgende kaarten te bouwen (bijvoorbeeld 9, 10, boer, vrouw, koning). Iedere speler krijgt van de dealer twee blinde kaarten, die men weer mag weggooien of waarop men kan inzetten. Vervolgens worden er drie kaarten op tafel opengedraaid. Deze drie kaarten worden tezamen de *flop* genoemd. Vormen de twee kaarten, die de speler in zijn/haar hand heeft een mooie combinatie met de flop, dan zet men opnieuw in. Hierna volgen nog twee inzetrondes, waarbij een vierde en een vijfde kaart worden opengedraaid. De spelers mogen te allen tijde hun kaarten weggooien. Winnaar van de pot is degene met de beste combinatie uit de vijf open en twee gesloten kaarten. Een klein bedrag uit de pot wordt door de dealer afgehouden voor 'het huis'. Aangezien men niet tegen het casino speelt, maar tegen elkaar, hebben alle deelnemers aan tafel in principe evenveel kans de pot te winnen. Beroepspokeraars zullen hun kaarten vaak eerder weggooien dan beginnelingen en verspelen dus minder geld aan 'slechte handen'. Toch kan een beginneling met geluk, of een pure gokker, die het erop waagt dat een slechte startkaart alsnog in een 'winner' verandert, zeer succesvol zijn. Dat maakt het pokerspel zo interessant.

Het pokeren is een beroep, waarbij je zo af en toe risico's moet nemen. Net als in het zakenleven, of in andere vrije beroepen

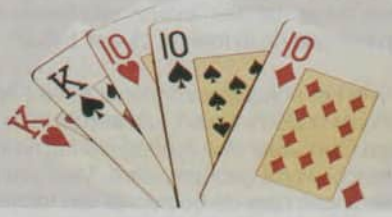

In principe kun je op twee manieren *Texas Hold'Em* spelen: via toernooien en via *cash-games*. Bij een toernooi betaal je bijvoorbeeld 75 gulden inschrijfgeld. Zijn er 50 deelnemers, dan zit er 3750 gulden in de pot. Iedere deelnemer krijgt hetzelfde aantal *chips* (fiches), waarmee hij/zij begint te spelen. Wie zijn chips verliest, valt uit het toernooi. De laatste acht spelers strijden om de prijzen één tot en met acht, variërend van zo'n 2100 tot 100 gulden. Zo kan men dus met 75 gulden 2100 gulden verdienen!

Bij de *cash-games* koop je gewoon *chips* die een bepaalde waarde aan contant geld vertegenwoordigen. Het is de bedoeling zoveel mogelijk *chips* van je tegenstanders te winnen. Stop je met spelen, dan wissel je de vergaarde fiches bij het casino weer in voor contant geld.

Wie een maandje of twee ronddwaalt in het Nederlandse pokercircuit, zoals Penthouse voor deze reportage deed, leert een wereldje vol bijzondere karakters kennen. En een aantal uitdrukkingen, die de vocabulaire verrijken.

Peter L.: "Enkele profs zijn zogeheten *betonspelers*, zij spelen bijna nooit als hun eerste twee kaarten zwakker zijn dan twee azen, een aas met koning, twee koningen of twee vrouwen. Een betonspeler kiest in feite voor sex met twee condooms. Verschijnen er twee vrouwen 'op de flop' en je hebt ook nog eens twee vrouwen in je hand, dan beschik je over *the nuts* (de ballen - red.), de twee kaarten dank zij welke niemand je kan verslaan. Twee dezelfde kaarten in je hand, noem je een *pocket*. Dus twee tienen

MANNEN & MYTHEN

De Echte Man lijkt in onze Westerse samenleving uitgestorven, kapotgefokt als hij is door concessies. Wat rest is een vage herinnering aan riten en mythen, en het besef dat er ergens diep in hem een oerman, een *Wildeman* moet schuilgaan. In een serie columns gaat Penthouse op zoek naar de wortels van het Man-Worden, het Man-Zijn.

Wim Meiners

Het wemelt in de wereld nog steeds van de initiatie-riten. Het zijn vaak plechtige gebeurtenissen waar aanzienlijke mannen en het gewone volk samenkomen. Er is muziek, er zijn wat priesters, er is een hoge rechter, en ten slotte verschijnt, met veel tamtam, de initiant.

De inhuldiging van de Amerikaanse president, altijd in januari, is zo'n inwijdingsritueel. Hij is de initiant, en in aanwezigheid van alles en iedereen wordt hij naar zijn exclusieve positie begeleid. Het gebeurt eens in de vier jaar, en dat is geen toeval. Er is gekozen voor net zo veel jaren als er seizoenen zijn, en windstreken, een heel getal. Het ritueel helpt hem over de drempel.

Eenmaal voorbij die drempel gebeuren er soms rare dingen. Driekwart eeuw geleden sloop president Harding ijlings naar zijn nieuwe werkkamer, waar hij een muurkast had. In die kast wachtte een jonge meid op hem, waarna Warren Harding, een legendarische vreemdgaander, pas goed werd ingewijd. Een paar jaar later gebeurde iets soortgelijks, ditmaal met de vrouw van de president. Toen een lakei tijdens de feestelijkheden even naar de wc moest, trof hij daar tot zijn verbijstering Eleanor Roosevelt aan, samen met haar vriendin!

Rituelen maken hongerig, en opgewonden. Van JFK wordt gezegd dat hij na zijn initiatie al op de eerste avond een juffrouw te grazen nam. En de reeds bejaarde Harry Truman verwende zijn vrouw Bess zo uitbundig dat ze samen door het bed zakten. Zoiets is eigenlijk ook wel de bedoeling van de inwijding. De initiant heeft een oude levensfase achter zich gelaten, en een nieuwe betreden. In die nieuwe fase lonkt het leven. En waar het leven lonkt, regeert de erotiek. Rituele feesten eindigen van oudsher vaak in uitspattingen.

Dat is te verkiezen boven een vreemde gewoonte in Sierra Leone, waar de mannen een nieuwe koning uitbundig mishandelden. Niemand weet waarom ze dat deden, wel is bekend dat de meeste koningen hun inwijdingsdag slechts kort overleefden. Er waren nooit kandidaten voor de functie, ze moesten worden aangewezen, of uit het buitenland worden geplukt. Zo'n pak slaag uitdelen had iets ontladends, ongetwijfeld. Maar dat heeft sex ook, en aanzienlijk minder pijnlijk.

Er is sinds duizenden jaren eigenlijk niets veranderd aan onze vaste rituelen. Er is nog steeds een soort geheimprater die bezwerende formules roept: iedere inhuldiging heeft z'n eigen dichter. Er is nog steeds een vertegenwoordiger van gods geboden: de opperrechter in z'n strenge toga. Er is nog steeds een toverspreuk: iedere president legt een hoogdravende eed af. En het is geen toeval dat de Amerikaanse inwijding in januari valt: er komen steevast drie wijzen uit het oosten opdraven: een dominee, een pastoor en een rabbijn. Ze mogen allemaal een korte wens uitspreken.

Die gewoonte is pas echt oud, nog veel ouder dan het verhaal van de drie koningen die op weg gingen naar de ster van Bethlehem. Al in het oude Egypte, dik vierduizend jaar geleden, noemden ze de drie sterren in de Orion-gordel 'de drie wijzen'. Als die opkwamen, kondigden ze de komst van Sirius aan, een helder-stralende ster waarvan de naam nog aan hoofdgod Osiris herinnert. Waarom was dat zo gewichtig? Omdat het oprijzen van Sirius gelijk opliep met de Nijl die jaarlijks buiten zijn oevers trad. Egypte had zonder Nijl-overstromingen geen grote beschavingen gehad. Het rivierwater maakte van de gortdroge grond een vruchtbare bodem.

Daarom bouwden de mensen een feestje. Daarom vierden ze dat het Driekoningen was, want hoera, er zou weer brood op de plank komen. Ze vierden de bevruchting van het land, de aanstaande geboorte van nieuw leven, een nieuw begin. En dat doen we dus nu nog steeds, telkens op 6 januari, Driekoningen-dag, maar ook bij de initiatie van een nieuwe president in Amerika. De drie wijze geestelijken komen zeggen dat er goddank een nieuw begin is aangebroken.

Anders dan in Sierra Leone moeten de initianten niet dood. Ze moeten juist leven, en van hun nieuwe begin een groot succes maken. Ze moeten een voorbeeld zijn voor ons, de mindere goden. Ze moeten door hun nobele daden de toegang tot de hemel verwerven. Namens ons. Vandaar dat er aan het eind van de ceremonie 21 saluutschoten worden afgevuurd, driemaal zeven stuks. Dat is de uiting van een heel oude hoop: moge deze koning snel de zevende hemel bereiken. Driemaal uitgesproken, namens iedere wijze uit het oosten één keer.

En dan? Voorbij met de pret? Bijna. Nog even, en de initiant krijgt het zwaar te verduren. Zijn politieke tegenstanders gaan aanstonds proberen om hem alsnog af te rammelen, en hij moet straks alle zeilen bijzetten om op koers te blijven. Maar eerst nog even dansen, precies zoals ze op Java doen, in Afrika, India, Nieuw-Guinea, overal. Alle stammen ter wereld dansen, het is een vast onderdeel van het ritueel: de nieuwe president moet 's avonds langs zeven gala-bals.

Omdat alle rituelen een voorgeschreven tenue hebben, doet hij dat in *tuxedo*. Strak zwart jasje, glimmende streep op de broek, stijf hemd, en een *cummerband*, zo'n kleurige lap om het middel. Het gaat om die band. Het is het enige dat er echt uitspringt, al was het maar vanwege de nutteloosheid. En toch draagt de initiant 'm. Omdat we allemaal heel diep van binnen weten dat *kamar–band* een Indiaas woord is: *lendendoek*. De initiant danst, symbolisch alleen gehuld in een iets te hoog opgetrokken schaamkleed. Dat doet hij om z'n nederigheid te tonen. Want zo zijn mannen ook wel weer.

De inauguratie van Bill Clinton (januari 1993). Ook van hem is inmiddels wel bekend hoe hij zijn stoom pleegt af te blazen.

zijn een 'pocket tien'. Vormen de twee kaarten in je hand samen met nog twee kaarten 'op de flop' bijna een straat; je hebt bijvoorbeeld vrouw, koning en op tafel liggen een negen en een boer, dan wacht je in feite op de tussenkaart tien. Die tussenkaart wordt de 'tussenpin' genoemd. Een beroepspokeraar vindt de kans dat zo'n tussenpin komt vaak te klein en gooit zijn kaarten weg. Maar er zijn spelers, die de gok wel wagen en doorgaan met inzetten. Je gaat dan voor een *guts-shot*, een *darm-shot* of een *belly buster*. Kortom: stront aan de knikker! Wij beroepspokeraars vinden dat dom, maar we prijzen onze tegenstanders als ze het wel doen met 'moedig'. Want je hoopt dat ze het de volgende keer weer doen. Ze brengen immers met een te groot risico veel geld in de pot. En dat vindt elke beroeps prettig. Veel pokeraars overschatten zichzelf. Winnen ze, dan spreken ze van goed spel. Verliezen ze, dan is 't *bad luck*. Je verdient het meeste geld aan mensen die teveel betalen aan slechte combinaties. Maar je kunt bij hoog spel ook zo maar 2000 gulden verliezen aan gestoorde randdebielen, die met veel geluk op de laatste kaart alsnog een *winner* van hun combinatie maken. Door die ene 'tien'-tussenpin te trekken, bijvoorbeeld. Een veel gehoorde opmerking van koele beroepspokeraars is dan: *Shit happens!* Andere profs beginnen te jammeren en tegen de gokker roepen ze dan: "Je had die kaart nooit zo mogen spelen, je verdient die pot niet!" Zulke jongens noemen we de *jankers*."

Een notoire *janker* onder de semi-profs is bedrijfseconoom drs. Ronald G. (37), eigenaar van een Amsterdams reclamebureau. G. is het prototype van de snelle blonde boy, universitair opgeleid, zijn zaken heeft hij zo geregeld dat hij gemiddeld veertig uur per week aan pokeren kan besteden. G. stelt lachend: "Ik kan inderdaad tien minuten na-janken, wanneer de een of andere idioot als laatste kaart een tussenpin trekt. Maar ach, ik ben geen binnenvetter. De emoties moeten er meteen uit, anders slaap ik daarna verrotte slecht. Van huis uit ben ik een spelletjesgek: Monopoly, schaken, hartenjagen, Scrabble. Maar gokken was voor mij altijd taboe. Ik had nog nooit roulette gespeeld, zelfs geen black jack. Via een vriend hoorde ik dat er in het Holland Casino werd gepokerd. Ik heb toen een boekje over het pokerspel gekocht, ik heb de verschillende combinaties thuis op de computer uitgeprobeerd en ik kwam erachter dat je met pokeren vrij gemakkelijk geld kon verdienen. In het begin waren de emoties heftig. Zette ik twintig gulden in, dan kwamen de hartkloppingen: als dat maar goed gaat! Nu begint het voor mij pas spannend te worden als ik vier- of vijfhonderd gulden de pot induw. Je kunt mij dag en nacht wakker maken voor een potje poker. Ik heb mijn mobiele telefoon altijd bij me. Die is voor mijn pokermaten en voor mijn lekkere vriendinnetje. Alleen zij kan me van de speeltafel weghouden. Piept de pocket terwijl ik zit te pokeren, dan roep ik *Sorry jongens, pikphone!*, omdat ik weet ik, dat ik dan met mijn pik in actie moet!"

Zo'n mafia-figuur maakte zich zo kwaad, dat het bloed bijna uit zijn ogen sprong. De jongens hebben toen maar hun kaarten over de lijn gegooid...

Ronald G. is fanatiek beoefenaar van het zogeheten *pot limit-Texas Hold'em*. Waar in het Holland Casino of de Concord Card Club slechts met een gelimiteerd bedrag 'geraised' mag worden, is het bij *pot limit* toegestaan het volledige bedrag dat in de pot staat te verdubbelen. Hierdoor ontstaan binnen de kortste keren potten van duizenden guldens. De handige zakenman G. besloot zijn pokerbusiness extra aantrekkelijk te maken, door samen met twee kameraden een *pot limit*-pokertafel te huren in een illegaal casino, vlakbij het Leidseplein. Ronald en zijn twee vrienden ronselen elk weekend grof geld-gokkers, die om drie uur 's nachts, na sluitingstijd van het Holland Casino, nog *hot* zijn en door willen spelen. Zij brengen hun slachtoffers (meestal buitenlanders, restaurant-Chinezen of toffe penoze-peren met zware gouden kettingen, gevulde nekken en te dikke portemonnaies), die ze met veel liefde hun *vrijers* noemen, naar de op loopafstand van het HC gelegen gokhol, eigendom van enkele Chinezen. Ronald en zijn kameraden toucheren een groot deel van de 5 procent die uit elke pot aan het huis wordt afgestaan, de rest gaat naar de Chinezen. Aangezien de *vrijers*, ook wel de *sufferds* genoemd, niet de beste spelers zijn, pakken G. & Co zo nog eens een paar duizend gulden per nacht.

G. vertelt: "We gaan in de weekends vaak tot de volgende middag drie, vier uur door. Daarna rol je doodmoe je bedje in. En 's avonds om acht uur zit je dan weer in het Holland Casino. Maar het is de moeite waard. Een waanzinnig leuke business. Soms komen er idioten met 90.000 gulden cash naar de casino's. Heerlijk toch, als je zo iemand leeg mag trekken? En weet je wat? Als ze na twintig uur pokeren totaal *rut* zijn, zeggen ze ook nog dat je ze een hartstikke gezellige nacht hebt bezorgd. Nou, wat wil je nog meer?"

Pokeren wordt vaak geassocieerd met sigaren en sterke drank, met name whisky. G.: "Geen van de slimme pokerboys, die ik ken, drinkt tijdens het werk. Maar als onze 'klanten' een glaasje whisky willen? Graag. Wij betalen! En ze gaan er echt niet beter door pokeren."

Soms treft men in het illegale gokcircuit ook minder gemakkelijke klanten. Een *pro*, die ook in het gokhol van G. speelt, vertelt: "Johan V., alias *De Hakkelaar*, kwam hier altijd. En weet je nog dat toen die Turk uit de gevangenis van Groningen is ontsnapt? Met een motor en een helikopter, hele toestanden? Nou, die gozer zat dus opeens bij mij aan tafel. Echt zo'n superturk. Je hebt daar van die grote heroïne-jongens, ze zitten zelfs in het Turks parlement, bezitten kastelen. Nou, die vent pokerde bij ons met een stel bodyguards bij zich. Koffers met miljoenen dragen die gasten met zich mee. En in een ander hol, dat nu door Italianen wordt gerund, zo hoorde ik laatst van Roel (beroepspokeraar en gelegenheidsdealer in het Chinese gokhuis -red.), durfden de huisspelers niet meer in te zetten. Daar ontstonden toestanden toen zo'n mafiafiguur met bodyguards zich zo kwaad maakte dat het bloed bijna uit z'n ogen sprong. Die gozer speelde met de slechtste kaarten door en kreeg dus vreselijk op zijn donder. Bij de zoveelste ramp-flop kon hij z'n verlies niet meer dragen. Hij schreeuwde bijna al z'n spaghetti bolognese naar buiten en de jongens aan tafel hebben toen maar hun kaarten over de lijn gegooid. Had ik ook gedaan. Als ze mij vragen: Je kaarten of je leven?, dan kies ik toch voor het laatste."

Peter L.: "Ook in het Holland Casino kom je veel criminelen tegen. Een van hen, *dikke Harry*, pokert graag. Hij komt er gewoon voor uit dat-ie een echte crimineel is. Hij draagt country & western-overhemden onder *oversized* colbertjasjes. Hij is erg aardig, maar een volkomen wereldvreemd figuur. Als je tegen hem praat, luistert hij vaak niet eens en hij lijkt in een continue staat van lichte dronkenschap. Harry is een tikje autistisch. Soms heeft-ie iets in z'n hoofd zitten en daar praat hij dan over. In een volstrekte monoloog, wat jij zegt hoort-ie niet. Laatst zat ik met hem aan de pokertafel en hij vertelde me dat-ie ergens in *notime* 50.000 gulden mee verdiend had. Da's mooi, Harry, zei ik. Geef mij ook zo'n klus. 'Dat kan,' antwoordde hij spontaan. En hij vroeg me of ik een auto vol drugs over de Deense grens wilde rijden. 'Vèftien roodjes voor jou, Peet...'

Marco (25) is één van de compagnons van Ronald. Hij pokert sinds mei 1996 professioneel en wordt een 'aanstormend talent' genoemd. In zijn beste maand tot nu toe won Marco 20.000 gulden netto. In zijn slechtste maand, in het begin, verloor hij zeven mille. Marco: "Toen dacht ik: Ik stop ermee. Twee weken niet gespeeld. Daarna ben ik toch weer begonnen. De grootste fout die je kunt maken is 'te licht' spelen. Op een relatief zwakke kaart

VERVOLG OP PAGINA 68

Runner-Up Jubileum-Pet van het Jaar

LOTTI

“ Zoenen met een tongpiercing is een heel verrassende ervaring ”

FOTOGRAFIE: PHILIP MOND

Runner-up van de Penthouse Jubileum-Pet verkiezing 1996/'97 is punkie Lotti uit Deventer. De ondeugende studente reisde daarom in augustus af naar Florida, alwaar fotograaf Philip Mond deze spectaculaire pictorial van haar maakte. "Ik heb een ontzettend leuke tijd in Florida gehad; ik heb hard gewerkt maar ook genoeg tijd gehad om te genieten van de omgeving en mij eens helemaal te ontspannen." In Florida vierde Lotti deze zomer ook haar 23e verjaardag. "Het was een onvergetelijke ervaring om juist op die dag in de stralende zon voor de lens van Philip Mond te staan. Zelfs als ik tachtig ben, zal ik nog weten hoe uniek ik mijn 24e levensjaar heb ingeluid!"

De 1.77 meter lange Lotti is een opvallende verschijning. Ze is mooi, uitdagend, gaat graag extravagant gekleed, draagt twee zelf ontworpen *tattoos* en een tweetal piercings. Eén door de navel en één door haar tong. "Ik heb ooit eens gezoend met iemand met een tongpiercing en vond dat een heel verrassende ervaring. Op dat moment wist ik het direct: dat wilde ik ook! En ik kan je vertellen dat mijn nieuwe aanwinst ook bij orale sex erg lekker is. Overigens merkte ik tijdens ons tripje naar de States dat de mensen een stuk conservatiever zijn dan in Nederland," vertelt Lotti. "Door het dragen van bijvoorbeeld korte truitjes en een navelpiercing, shockeer je daar nog steeds een hoop mensen. Al op het vliegveld zag ik vele starende blikken op mij gericht en kwam er zelfs iemand naar mij toe om te vragen of zo'n piercing niet ontzettend eng en pijnlijk was."

CANDY
ROCKET

Ook al komt Lotti als een *cool girl* over, ze is een warme persoonlijkheid. "Ik ben kwetsbaar; een echt gevoelsmens. Ik ben van nature erg behulpzaam en zeker voor familie en vrienden sta ik altijd klaar. Maar, ik heb daarnaast wel een sterk eigen willetje en ben zo af en toe koppig en eigenwijs."

Na haar middelbare school studeerde Lotti geschiedenis aan de lerarenopleiding. "Ik ben dol op cultuur en geschiedenis. Ik vind het heerlijk door geschiedenisboeken te bladeren en zo van alles en nog wat te weten te komen." Momenteel volgt Lotti een jaartje volwassenenonderwijs; 5 en 6 Atheneum in één jaar. Het is leuk alle vakken die ik op de HAVO heb gehad weer een beetje op te frissen. En daarna wil ik naar de toneelschool. Ik vind toneelspelen heerlijk en denk dat ik in de opleiding veel van mijn gevoel en emotie kwijt kan."

FLORIDA
PNT 53J
PALM BEACH
T.J.RAWLITE

De Deventerse heeft op dit moment geen vriendje en geniet van haar vrijheid. "Ik ben een onafhankelijk type en houd er erg van om mijn eigen tijd en leven in te delen zoals ik dat zelf graag wil. Ik verlang soms natuurlijk wel naar warmte, genegenheid en iemand aan wie ik mijn verhaal kwijt kan, maar op zoek ben ik zeker niet." Op wat voor mannen Lotti valt? "Ik houd van ondernemende, boeiende mannen die gevoel voor humor hebben. Verder is het naar mijn mening heel belangrijk dat je goede gesprekken met elkaar kunt voeren en echt maatjes van elkaar bent. Iemands uiterlijk is voor mij niet zo belangrijk, het is de uitstraling die telt."

Wanneer we over sex praten, vertelt Lotti dat ze het ontzettend spannend zou vinden ooit nog eens met twee mannen te vrijen. "Het lijkt me het ultieme genot om door twee mannen tegelijkertijd behaagd te worden. Maar, het moeten wel mannen zijn die ik ken en die ik vertrouw. Zodat ik me met volle overgave in het genot kan storten."

Visagie: Korinne Postma. Tekst: Alexandra de Jong.
Met speciale dank aan: Hotbox Unique Rubber Clothing, Florida, tel.: 001-407 3472843; Funny Skin by Karin Wit, Haarlem, tel.: 023-5421870; Bizarre Design, Amsterdam, tel.: 020-6276844.

LOTTI RUMP, RUNNER-UP JUBILEUM PET VAN HET JAAR 1996/'97

PENTHOUSE **HUMOR**

Herman Schmidlap wandelt zwaar gehavend een café binnen. Zijn arm zit in het gips en zijn gezicht is helemaal bont en blauw.
"Wat is er met jou gebeurd? Verkeersongeval gehad?"
"Zo zou je het kunnen noemen," antwoordt Herman. "Ik was bij mijn vriendin toen haar man op zakenreis was."
"Nou...en?"
"Hij is nooit gegaan."

Voor de ogen van twee muizen struikelt een olifant. Het dier smakt tegen een boom en blijft voor dood liggen. De muizen, die erge honger hebben, barsten in gejuich uit. "Houd jij hier de wacht," zegt de ene muis, "dan ga ik hout sprokkelen en braden we 'm lekker boven een vuurtje." Als hij na een kwartiertje terug is, is de olifant verdwenen. Zegt zijn vriend: "Hij was niet dood. Hij kwam bij en is weer weg gewandeld."
Roept de andere muis: "Lieg niet! Ik zie wel hoe je nog zit te kauwen."

Bij de CIA zijn ze op zoek naar geheim agenten. Drie mannen solliciteren en worden getest of ze wel geschikt zijn voor de harde wereld van de spionage. Van de officier die hen test, krijgt de eerste sollicitant een pistool in zijn handen gedrukt onder de woorden: "In de kamer hiernaast zit jouw echtgenote. Ik wil dat je haar nu executeert." De man weigert, met als verklaring dat hij teveel van zijn vrouw houdt. Sollicitant twee verdwijnt wel naar de kamer ernaast, maar komt na vijf minuten terug en roept: "Nee, ik kan het niet; ze is mij te dierbaar." Sollicitant drie pakt eveneens het pistool aan. Vervolgens hoort de officier drie schoten, meteen daarna gestommel, wat weer gevolgd wordt door gerochel. De officier stormt de kamer binnen, en ziet de echtgenote van de sollicitant dood op de vloer liggen. "Wat is er gebeurd?" schreeuwt hij.
"Ach," zegt de sollicitant rustig, "de een of andere idioot had losse flodders in het pistool gedaan, "dus toen heb ik haar maar gewurgd."

Een bejaarde dikke dame bezoekt haar huisarts en meldt hem dat er iets vreemds met haar aan de hand is. "Dokter, ik voel me over het algemeen prima, maar ik heb wel verschrikkelijk last van *flatulentie*. Ik wind in de tram, ik wind in de winkels, ik wind in de kerk, en zelfs bij u in de wachtkamer heb ik er minstens tien gelaten. Ik vind dat een vies idee. Maar mijn omgeving heeft er geen last van, want het gekke is: je hoort ze niet en je ruikt ze ook niet."
De dokter schrijft haar een recept voor en zegt haar drie dagen later terug te komen.
Wanneer de dikke dame haar huisarts weer bezoekt, spuwen haar ogen vuur. "Dokter, u moet wel een heel goed excuus hebben, want sinds ik dat middel van u slik, zijn mijn winden werkelijk vreselijk gaan ruiken."
"Prima," klinkt het aan de andere kant van het bureau, "nu uw neus weer doet wat-ie moet doen, kunnen we aan uw gehoor gaan werken."

Karel komt bij de psychiater. Hij heeft een probleem. Althans, dat vindt de rest van de wereld. Zelf vindt Karel het namelijk helemaal geen probleem dat hij verliefd is op een paard en met het dier de nachten doorbrengt. "Want dokter, één blik op die prachtige lange manen, die glanzende hoge schoften, de lange gespierde achterbenen, de heerlijke dikke zoenlippen... Ook u zou voor de bijl gaan."
Vraagt de psychiater: "Gaat het om een hengst of om een merrie?"
Brult Karel verontwaardigd: "Wat voor pervers iemand bent u wel niet... Een merrie natuurlijk!"

In de bioscoop draait een lachfilm. Naast een man zit een teckel, die het uitschatert, met zijn poten zijn buik vasthoudt en zelfs af en toe zijn stoel uitrolt. Een vrouw die naast de man zit zegt tegen hem: "Zo'n vreemde hond als die van u heb ik nog nooit gezien."
"Hij is ook vreemd," zegt de man, "het boek van de film vond-ie namelijk niets aan."

Op z'n dooie akkertje banjert een nijlpaard een café binnen en bestelt een pilsje.
De waard doet vanzelfsprekend alsof dat de gewoonste zaak van de wereld is, zet het glas bier voor het nijlpaard neer en rekent af.
Toch kan hij zijn verbazing niet onderdrukken en na een paar minuten stamelt hij: "Ik sta al dertig jaar in deze zaak, maar ik moet eerlijk zeggen dat dit de eerste keer is dat ik een nijlpaard hier een glas bier heb zien bestellen."
Schampert het nijlpaard: "Nou, met de prijzen die u berekent, zal het wel de láátste keer zijn ook."

Waarom is het van stewardessen vaak de laatste wens dat hun as op een start- en landingsbaan wordt uitgestrooid?
Zodat de hele cockpit-crew er voor een laatste keer nog één keer overheen kan...

Op een morgen, in de badkamer...
Hij: "Als ik me lekker geschoren heb, voel ik mij weer twintig jaar jonger."
Zij, met dodelijke ondertoon: "Kun je je voortaan niet 's avonds scheren...?"

Een man komt thuis en vindt zijn vrouw in bed in de armen van zijn beste vriend. Die zoekt naarstig naar een excuus en uiteindelijk stamelt hij: "We kennen elkaar nu al zoveel jaren... Onze vriendschap mag niet om een vrouw stuk gaan. Weet je wat, we pokeren om haar..."
"Goed idee," beaamt haar man, "maar laten we, om het spannend en interessant te houden, elk eerst 25 gulden inzetten."

BELANGRIJKE MIJLPALEN IN DE GESCHIEDENIS

25 december 1939: KERSTMIS MET DE JONGE BOB DOLE

SPORT

Wat kan er nu leuker zijn dan voetbalhumor? Weinig, getuige de verheffende voorbeelden van de hand van onze sportcolumnist. Maar nóg leuker zijn evenwel de analyses van de voetbalheren zelf, na afloop van een wedstrijd. Ruud Krol en Johan Cruyff spannen daarbij de kroon. Waarschijnlijk door het leven dat zij 'geleden hebben'...

Donald Olie

Voetbalhumor is een soort van boertige grappenmakerij die stoelt op een solide fundament van 'boeren en scheten'. Het is naaste familie van de lolbroekerij die hoogtij viert in de fabriekshal, bouwkeet en kazerne. Zeg maar overal waar mannen op een kluitje zitten en er meer met de handen dan met het hoofd gewerkt wordt. Het is ook een vorm van humor die ten koste van een ander gaat. Liefst van iemand die zich laag in de pikorde bevindt. Wat dat betreft zijn er absoluut overeenkomsten tussen voetbalhumor en die andere, veel geprezen lolbroekerij, *Amsterdamse humor* geheten. Dit alles in aanmerking genomen, was de FC Amsterdam natuurlijk een kweekvijver waar de 'voetbalhumor' tot onwaarschijnlijke bloei kon komen.

Nico Jansen, de toenmalige spits van dit vriendenteam, gaf in een interview eens weer wat die 'voetbalhumor' betekende voor en bij de FC Amsterdam. Toen ik las hoeveel tijd en inspanning de spelers zich destijds getroostten met het bedenken en uitvoeren van grappen, leek het mij een mirakel dat ze het nog zo'n tijd in de eredivisie hebben uitgehouden.

De absolute 'evergreen' volgens Jansen, ook wel *snoetje* genoemd, betrof de grap met de moorkop. Als een jarige speler trakteerde, wist-ie namelijk van tevoren al dat hij na de training de lekkernij in zijn schoen kon terugvinden. Een mop met een geweldige baard, maar inmiddels bij alle profclubs geprolongeerd.

Het deponeren van zachte substanties in bezittingen van anderen was sowieso nogal gewild. Bij het vertrek van een niet bijster populaire teamgenoot, had de voltallige selectie eens 's mans voetbaltas volgekakt. Voor veel voetballers betekent die herinnering nog steeds het hoogtepunt uit hun carrière.

Eén keer ging een grap de mist in, toen een aantal jongere spelers de brommer van een terreinknecht onklaar hadden gemaakt. Na de start maakte de man een nagenoeg haakse bocht en boorde met zijn Kreidler een kleine krater in het toen al broze gesteente van het Olympisch stadion. De berijder kwam, wonder boven wonder, met wat schaafwonden en de schrik vrij, maar zijn buikschuiver kon meteen door naar het oud vuil. Vervolgens bleek dat er in die ruwe bolsters toch nog iets van een blanke pit school, toen de spelers spontaan geld lapten voor een nieuwe brommer.

Mocht de FC Amsterdam elk seizoen de teamprijs van de voetbalhumor winnen, in het enkelspel was Wimpie Suurbier de ongeslagen kampioen. In het zeer lezenswaardige anekdotenboekje *Eens zullen wij de kampioenen zijn* van Peter Smit, las ik hoe de Amsterdamse deugniet eens Jan Mulder (bijnaam: *Snuf de Snuivert*) had beetgenomen. Mulder, die van Anderlecht kwam, liet de Ajax-spelers weten dat het in Amsterdam maar behelpen was. Er deugde letterlijk niets; de ballen waren niet van het goede leer, de netten van het doel schenen verkeerd geknoopt, uit de douches kwam te weinig water, enz. Voor ras Amsterdammer Suurbier werd die kritiek uiteindelijk teveel. Uit wraak spijkerde hij de slippers van Jan Mulder aan de vloer van de kleedkamer vast, met als gevolg dat de Winschotenaar, toen-ie na de wedstrijd in zijn slippers schoot, een enorme doodsmak maakte. Deze vorm van humor deugde volgens Mulder trouwens ook niet...

Nog gekker maakte Suurbier het toen hij tijdens een galadiner zijn gulp openritste en voor het oog van bestuurders en andere hoogwaardigheidsbekleders, en al hun echtgenotes, zijn geslacht tevoorschijn haalde en in de soep dompelde, waarna hij de verlossende woorden sprak: "De soep kan gegeten worden!"

Maar ook de grappenmaker zelf kan het slachtoffer zijn van een grap. In de jaren zeventig had het studentenblad Propria Cures eens onder een afbeelding van de weelderig besnorde Abe van der Ban de naam 'Aboe Nidal' geplaatst, naar een berucht terrorist. Abe zag de lol er niet van in en nam terstond een advocaat in de arm. "Dit zijn geen grappen meer," sprak de sportman, die je als FC Amsterdam-speler natuurlijk niet hoefde te vertellen wat leuk was en wat niet. Grappen ten koste van een ander zijn toegestaan, behalve als je zelf de ander bent!

Veel grappiger dan voornoemde voetbalongein is het optreden van de spelers in de media. Vooral als de heren direct na de match met natte haartjes in foute pakken een wedstrijd-analyse ten beste geven, lig ik gegarandeerd in een deuk. *Dat is pas humor, meneer Sonneberg!* Dan hoor je een absurdistisch Nederlands, dat het midden houdt tussen stadhuistaal, vertegenwoordigersjargon en haptonomenpraat.

Ruud Krol, die inmiddels oogt als de louche eigenaar van een bruiningscentrum, komt de eer toe de grondlegger te zijn van deze kolderieke deftigdoenerij. Van hem is ook de inmiddels klassieke uitspraak over het nemen van een 'penantie': "Je neemt je aanloop en daarna weet je van wijken geen pardon."

Krol mag dan een talent zijn, de kampioen van het krompraten is uiteraard Johan Cruyff. In Studio Sport weet hij met zijn woordblubber de modale voetballiefhebber tot wenkbrauwen fronsende verbazing te drijven. Gedurende zijn mistige verslagen heet Dani bij Johan als zijn vrouw 'Dennie', is Witsche 'Wietse' en heeft hij het bij voortduring over een bij mij onbekend personage dat hij 'Babawiwa' noemt.

De hoofdprijs voor de fraaiste uiting van hogere voetbalhumor gaat uiteraard óók naar het fenomeen uit betondorp, vanwege zijn poging zijn loopbaan samen te vatten met de voltreffer: *"Het leven dat ik geleden heb..."*

LIFESTYLE

Houdt dat spannende meisje met die tongpiercing u al weken bezig? En lijkt zij ook niet ongeïnteresseerd? Dan zijn de komende feestdagen de gelegenheid bij uitstek om haar te overweldigen met uw klasse, stijl en decadentie. U pakt uit! Kaviaar – Sevruga, uiteraard –, Royal Class gerookte zalm, Champagne! U stuurt uw secretaresse als het moet naar de andere kant van het land om bij kaviaarkenner Jacobus Toet in Scheveningen de juiste producten en accessoires op te halen. En u verheugt u al op het moment dat u het paarlemoeren lepeltje tegen het koele staal in haar zachte mond hoort tikken: "Kaviaar, liefje, eet je met een paarlemoeren lepeltje. Het is namelijk een enorm eiwitrijke delicatesse en zo blijft de smaak optimaal." Uw persoonlijke assistente stuurt u vervolgens op pad om voor de aankleding van uw tafel te zorgen. Wat gerenommeerde kunst op tafel in de vorm van een champagnekoeler of kandelaar maken het geheel af. En langzaam haalt u uw lijntje in.

Smirnoff 'Black' vodka f 31,95
'Saint Hilaire' bowl met vodkaglaasjes en flesje in houder f 905,- (Toet)
Paarlemoeren lepeltjes f 24,50 per stuk (Toet)
Paarlemoer mesje f 27,50 (Toet)
100 gram Sevruga f 195,- (Toet)
250 gram Royal Class zalm f 23,75 (Toet)
Borek Sipek Kandelaar f 2150,- (Multiple Choice)
Borek Sipek Champagnekoeler f 1375,- (Multiple Choice)
Kristallen glazen van Riedel f 27,- (De Gouden Ton)
Champagne Gosset 'Grande Réserve' f 75,- (De Gouden Ton)
Champagne Taittinger 'Collection' (Multiple Choice)

FOTOGRAFIE: KOENE & HEUVINK
PRODUCTIE: ALEXANDRA DE JONG & MADDY STOLK

INFORMATIE:
Jacobus Toet
Scheveningen
070-3544711
Multiple Choice
Amsterdam
020-6391917
De Gouden Ton
Amsterdam
020-6796231

DE GENADELOOSHEID VAN POKER

VERVOLG VAN PAGINA 46

als 'Aas, tien' meedoen aan de begin-inzetronde, omdat je op de flop wilt kijken of er misschien toch nog iets moois verschijnt. Nog een Aas of een tweede tien, bijvoorbeeld. Voor je het weet verschijnt er inderdaad een redelijke kaart en dan moet je aan alle inzetrondes meedoen. Om uiteindelijk te verliezen van iemand, die op de laatste kaart zijn straatje of een *trip* trekt."

Marco studeerde bedrijfskunde aan de Universiteit van Groningen. Na drie jaar hield hij zijn studie voor gezien. Een kennis verleidde hem met een interessante job in Duitsland, waarmee veel geld te verdienen viel.

Marco: "Ik belandde in de foute valutahandel. Dat zijn allemaal jongens met een vlotte babbel. Ze bellen rijke particulieren en ondernemers op, die ze proberen te interesseren in valuta-speculaties. In praktijk komt het erop neer dat die mensen minimaal 25.000 gulden van hun vermogen moeten inzetten. Op papier verdienen ze, maar uiteindelijk, wanneer het op afrekenen aankomt, zijn ze gewoon heel veel poen kwijt. Ik heb daar een tijdje telefonische acquisitie gedaan en ik moet zeggen: je komt in die business de beste verkopers ter wereld tegen. Ik maakte mee hoe één van mijn collega's probeerde een klant voor 50.000 gulden op te geilen. 'Nou, meneer Jansen,' zei-ie, 'u heeft uw telefoon in de rechterhand, hè? Links nog een hand vrij? Ja? Stop die nu eens even in uw broekzak! Heeft u 'm daar? En wat voelt u nu? Ballen of niet? Als u geen ballen voelt, moet u gewoon niets doen met die vijftig mille. Weet u wat, ik bel u over twee minuten even terug.' Twee minuten later belt-ie weer: 'En meneer Jansen? Ballen? Ja natuurlijk. Dat dacht ik wel. Ik noteer u!' Zo strak was die gozer. Zo allejezus goed! Op de een of andere manier voelen de klanten best dat ze gewoon een oplichter aan de lijn hebben, maar ze zwichten toch."

Chinezen belazeren je niet. En jij belazert een Chinees ook niet. Als je tenminste niet in de tjap tjoy wilt verdwijnen...

Marco, klein, kort en snel geknipt, slank, met een open, uiterst vriendelijk gezicht, zag een leven lang telefoneren uiteindelijk niet zo zitten. Hij leerde Ronald G. via het aandelen- en valuta-wereldje kennen. Ronald introduceerde Marco in de geheimen van het beroepspoker en de twee werden compagnons door dik en dun. Marco: "In het begin werkten Ronald en ik met een derde compagnon, die ons bestal. Wij brachten pokerspelers aan, wisten hoeveel er 'gepot' werd, maar wanneer we om ons percentage vroegen, kregen we telkens veel minder dan wij aan tafel hadden berekend. Nu, bij de Chinezen, gaat het uitstekend. Chinezen belazeren je niet. En jij belazert een Chinees ook niet. Als je tenminste geen zin hebt in de tjap tjoy te verdwijnen."

Marco en Ronald voelen geen berouw, wanneer ze weer eens een groepje 'sufferds' hebben uitgekleed. Ronald: "Van echte pokeraars winnen we niet, die spelen op safe en nemen geen onverantwoorde risico's. Wij beuren het geld van de woeste gokkers, die, op hun beurt, het liefst óns blut zouden maken. Die gokkers vinden zichzelf fantastische pokeraars, omdat ze met veel geld smijten. Zij noemen zichzelf moedig. Wij beamen dat natuurlijk: jullie zijn moedig. Maar 'moedig' is 'dom', dat weet elke pokeraar met hersens."

Natuurlijk was ook de Penthouse-reporter zo 'moedig' het pokerpad te betreden. Ooit gehoord van *Het geluk is met de moedigen?* De allereerste *game* vond plaats in de Concord Card Club, waar ondergetekende door het personeel op een avondje speluitleg werd getrakteerd. Omdat ik ooit met veel liefde, als Delftse wiskunde-student, met *drawpoker* (vijf dichte kaarten ontvangen, maximaal drie kaarten wisselen en dan spelen) mijn collegegenoten mocht uitkleden, dacht ik ook wel talent te hebben voor de *Seven Card Stud*- èn *Texas Hold'em*-variant. Na anderhalf uur neprondjes werd het tijd voor *the real McCoy*: spelen met de tweeëneenhalf-vijf gulden limiet. En verdomd, binnen twee uurtjes onttroggelde ik mijn tafelgenoten ruim 350 gulden. Puur geluk, zo besef ik nu, twee maanden later. Want ik speelde op alle kaarten, zette woest in en op de een of andere manier trok ik meer winnende dan verliezende handen. Bij de tweeëneenhalf-vijf guldenlimiet mag je gedurende de eerste twee inzetrondes maximaal met een rijksdaalder *raisen*; bij ronde drie en vier ligt het maximum op vijf gulden.

Beroepspokeraars als Peter L., Ronald G. en Marco halen hun neus op voor de 2½-5-tafels. Maar er zijn ook profs, die als mussen aan de beginnerstafels komen zitten om wat smakelijke kruimels op te pikken. Nu zou je als lezer-leek misschien denken: nooit gaan pokeren, je wordt uitgekleed door de profs! Toch is dat bezijden de waarheid. Een prof, ook als hij of zij aan een beginnerstafel speelt, wacht op goede kaarten, speelt met engelengeduld en neemt met een zeer bescheiden winst genoegen. Wat de prof van de recreatieve speler onderscheidt, is dat de prof op de langere termijn altijd wint. Wie een avond lang goed pokert en toch geld inlevert, verliest dat meestal aan de *desperado's*: de wilde spelers, die bluffen en *raisen* op de malste kaarten. Laat je je verleiden met zo'n desperado mee te doen, dan vliegen de *chips* over tafel en ben je in no-time *leeg*.

Al tijdens mijn eerste pokeravondje in de Concord Club leer ik enkele desperado's en profs kennen. 'Holle Bolle Hans' wordt tot de betere Nederlandse beroepspokeraars gerekend. Hij zet nooit grote bedragen in en neemt al genoegen met honderd gulden winst. Holle Bolle Hans speelt overal waar gratis buffetten worden opgedist, zo ook in de Concord Card Club. Holle Bolle Hans heeft slechts één oog – "mijn broertje heeft de ander uitgestoken" – en met dat ene oog doet hij slechts twee dingen, waarmee hij zichzelf in leven houdt: hij spoort er zijn voedsel mee op en bekijkt zijn kaarten ermee. Holle Bolle Hans geneert zich er niet voor vier à vijf overvolle borden aan het buffet te ontvreemden. Zijn eeuwig excuus: "Ik moet nu even stevig dooreten, morgen ga ik op dieet." Het gevolg: een omvangrijke buik, die telkens weer zijn overhemd uit de pantalon duwt.

Holle Bolle Hans is de vriendelijkheid zelve. Hij woont samen met een televisie-toestel; wanneer hij honderd gulden op een avond verdient aan wat eenvoudige beginners, en zijn maag gratis kan vullen, is hij een tevreden mens.

Fathi, een kletsgrage medelander van Arabische afkomst, is een desperado. Ook hij verdient de kost met poker. Zijn lievelingskaart is de koning. Wanneer hij die in handen heeft, kondigt hij dat meestal aan: *"Ikke hep de koekoeroekoe."* Soms liegt hij, soms ook spreekt hij de waarheid. Fathi speelt net zo gemakkelijk aan de 40-80 gulden-limiet-tafel als aan de 2½-5. Zo lang hij maar kan pokeren. Soms kaart hij meer dan 24 uur achterelkaar, tot hij aan tafel in slaap dreigt te vallen. Kletsgraag wil zeggen, dat Fathi zijn spelers de oren van de kop rapt en grapt zolang-ie wint. Verliest hij, dan is hij nukkig en stil. Maar onder alle omstandigheden tòch beleefd en een onverbeterlijke charmeur. Waar hij mannelijke tegenspelers liefst in een regenton (zie Lucky Luke) naar huis stuurt, weigert hij van het zwakke geslacht te winnen. Mijn vriendin (ja, ook haar heb ik in het pokerspel meegesleept) verloor – in een toernooi met een prijzengeld van tienduizend gulden – 200 fiches in een pot, die Fathi binnensleepte. Terwijl de dealer even niet oplette, schoof Fathi de fiches snel weer naar mijn vriendin terug. Hij verwachtte, en kreeg, die ene steelse glimlach.

"Pokeren is een echte mannensport," vindt desperado Bart

JUMPIN' JACK 'FLESH'

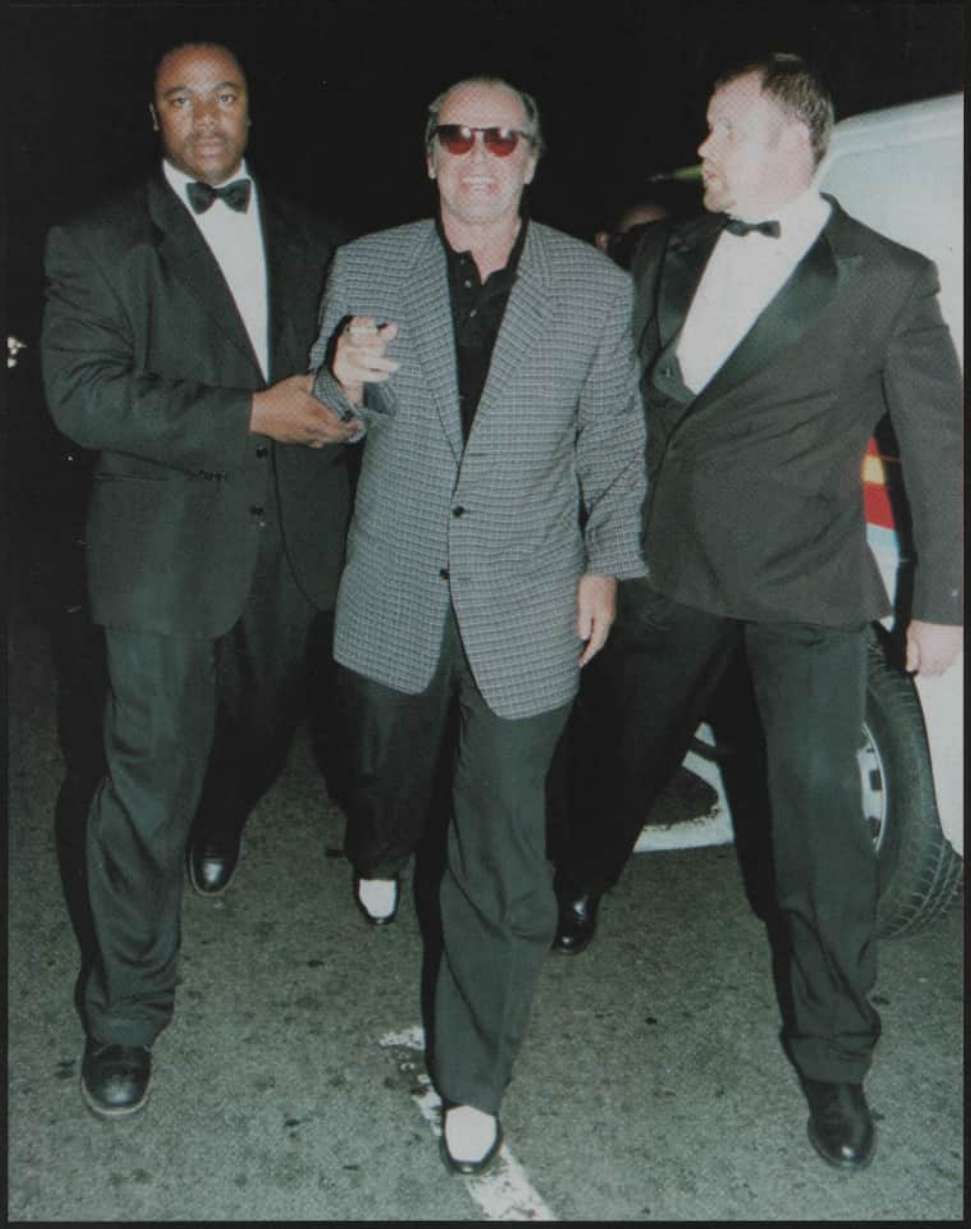

Hij is al bijna zestig, heeft zijn grijzende haren ietwat verloren maar qua streken is hij nog immer de Meest Misse Baas van Hollywood en omstreken. Zijn grijns is diabolisch, zijn lach de holle lach van een waanzinnige en zijn Casanova-woorden en daden zijn zó macho, dat geen 'normale' man ze zelfs ook maar zou durven dromen. Collega-acteur/regisseur Sean Penn, één van zijn intiemste vrienden en wat attitude betreft bijna net zo mis als Jack zelf, gaf daar laatst, in een talkshow, nog een sterk voorbeeld van. Op stap met Jack was hij in een nachtclub beland. Een jeugdige schone heupwiegde zelfverzekerd op Nicholson af en vroeg zonder blikken of blozen: *"You wanna dance with me?"* Nicholson, als gewoonlijk getooid met

FOTOGRAFIE: RAY NEWTON/SUNSHINE

zijn onafscheidelijke *shades*, fronste de borstelige wenkbrauwen, liftte de zonnebril even van de coke-neus om de jongedame in kwestie goed in ogenschouw te kunnen nemen, en sprak toen de historische woorden: *"Wrong verb, honey;* 't verkeerde werkwoord." Onlangs was hij, in zijn hoedanigheid van Hollywoodster – waardoor hij zich een zeer verkeerd jasje en zeer verkeerde schoenen kon permitteren – eregast bij een nieuwe theatershow, de Sex & Rock Revue *Voyeurz*. Haast onnodig te zeggen dat Jumpin' Jack zich na afloop het 'flesh' liet welgevallen en, de wereld om zich heen vergetend, backstage vrolijk ten onder ging in een poel van wellust en zonde.
Jack, we houden van je. *(Peter Yeh)*

Bot, een groothandelaar in boeken, die tijdens het pokerspel graag met geld mag smijten. Profpokeraars zijn gek op Bart, ze spelen graag tegen hem, want, zo zeggen ze: "Hij staat garant voor een fors deel van ons inkomen." Bot, een over het algemeen alleraardigste macho, zorgt meestal voor de nodige gezelligheid aan tafel met zijn strakke *one liners*. Maar soms moeten meespelende vrouwen, die niet voldoen aan Bots definitie van een 'lekkere meid', het ontgelden. Wint Bot een potje van zo'n minder charmante dame, dan mag hij graag het geld naar zich toetrekken met opmerkingen als: "Zo, en nu weer terug naar de afwas!" Ook grovere opmerkingen ("Dat wijf verdient met d'r benen wijd toch meer dan met pokeren?") ontsnappen aan zijn lippen, met als gevolg dat Bot enige maanden geleden in het Holland Casino een aantal draaien om zijn oren kreeg van degene die zich Nederlands kampioen pokeren noemt; Vera Belinda Blokker. Jawel, een vrouw!

Blokker (29) noemt zich Nederlands kampioene, omdat zij in 1995 tijdens de HC Master Classics de grote *Texas Hold'em No Limit*-prijs (ruim 80.000 gulden) in de wacht sleepte. Anderen echter, zien Willem W. – winnaar van de Master Classics overall prijs – als officieel Nederlands kampioen 1995/'96.

Kampioene of niet, Blokker mocht afgelopen november, tijdens de Master Classics '96, haar titel niet verdedigen. Het Holland Casino strafte haar – nadat ze Bot de bril van het gezicht had gemept – met een entreeverbod van een jaar. Penthouse zocht Blokker thuis in Amsterdam op.

Blokker: "Bot heeft gelijk, wanneer hij zegt dat pokeren een mannensport is. Er zijn nu eenmaal veel meer mannelijke pokeraars dan vrouwen. Dat een vrouw niet echt welkom is in hun wereldje, laten sommige heren graag merken. Ze praten niet tegen je, gebruiken aan tafel ruige taal, kletsen alleen maar over auto's en 'geile wijven'. Ik trek me er niets van aan. Voor mij zijn ze allemaal *fish* of *konijnen*, zo noemen wij profs onze slachtoffers. Ik sta mijn mannetje wel. Maar Bart Bot ging gewoon te ver. Ik was van hem al gewend dat-ie mij minachtend behandelde. Kan gebeuren, sommige mensen zijn nu eenmaal niet elkaars vrienden. Dat gebeurt zowel buiten het pokerwereldje als aan tafel. Maar die ene avond ging-ie echt te ver. Hij had me al eens behoorlijk gepest met het voortdurend in mijn gezicht blazen van dikke walmen sigarenrook. Ik vroeg hem een andere kant op te puffen. Hij antwoordde: 'Ik moet zelf weten welke kant ik opblaas.' Uiteindelijk blies ik zijn sigarenrook gewoon terug in zijn gezicht. Toen riep-ie: 'Hou je gore rotadem bij je!' Op de avond dat ik plots bloed voor m'n ogen zag, maakte hij weer de ene grove opmerking na de ander, zo erg dat ik van ellende van tafel op stond en maar een stukje ging lopen. Toen bedacht ik me: waarom zou ik me laten wegjagen? Ik ging weer zetten, met als gevolg dat Bart opnieuw begon met zijn tirade. Ik vroeg de Holland Casino-dealer in te grijpen: Wil je die meneer vragen zijn mond te houden? Maar de dealer deed net alsof-ie niets hoorde. Ook de andere spelers aan tafel hielden zich stoïcijns. Op zeker moment riep Bart, nadat ik een pot gewonnen had, iets in de trant van: 'Zo, voel je je nu lekker bevredigd?' Ik antwoordde: Man, stop nou toch eens met dat getreiter. Waarop Bot reageerde met: 'Ik stop nooit.' Daarmee was voor mij de maat vol. Ik stond op en haalde uit. Bèng! Bèng! Bèng! Een hele serie lellen recht op die brede kop en dat brilletje van hem, het bloed droop van zijn voorhoofd. Bart haalde de zaalchef erbij en ik kreeg een entreeverbod van een jaar. Bot ging vrijuit."

Bot zelf haalt zijn schouders over het voorval op, wanneer Penthouse hem ernaar vraagt: "Die Belinda is zo irritant als de ziekte, ze is vals, speelt gemeen, klaagt over alles en nog wat bij de dealers of de zaalchef. Ze haalt niet alleen mij het bloed onder de nagels vandaan. Bijna iedereen haat haar."

Vera Belinda Blokker raakte zo verbitterd, dat zij een tijd lang uit Nederland vertrok. Ze begon een lange reis langs casino's in Europa en Amerika, waarbij ze vele duizenden dollars aan toernooien en cash-games verdiende. Blokker is een echte *carrabina*, een altijd-raak-schutter, zoals de profs worden genoemd die alleen ijzersterke handen spelen. Ze heeft inmiddels een pokervermogen van enkele tonnen vergaard. Toch speelt ze pas sinds 1993.

Blokker: "Na mijn HBO-opleiding biologie/gezondheidskunde had ik geen gezin in een gewone baan. Ik werd beroeps-blackjacker. Roel B. en Peter L'Ami – je hebt hen inmiddels ook leren kennen – waren mijn vaste partners, we opereerden met z'n drieën, deelden winst en verlies met elkaar. Onze vaste speelplek was het Holland Casino in Nijmegen. Toen het HC in Amsterdam een paar pokertafels opende, togen Roel en Peter naar de hoofdstad. Ik ben nog een tijdje in m'n eentje doorgegaan met black jack, maar dat vond ik veel minder leuk dan met z'n drieën spelen. Ik besloot ook te gaan pokeren. Aanvankelijk had ik veel geluk. Op mijn eerste pokeravond won ik binnen tweeëneenhalf uur 850 gulden. Net als alle beginnelingen speelde ik zowat elke hand. Toch bouwde ik een *bankroll* van 40.000 gulden op. Een *bankroll* is het bedrag dat een pokeraar met spelen bijeensprokkelt en als reserve bewaart voor periodes van tegenslag. Maar toen brak het spelen van teveel handen me opeens op. Het geluk liet me in de steek en binnen een maand hikte ik tegen een verlies van tien mille aan! Ik vond dat zo eng, dat ik in een ernstige dip raakte. Wat deed ik fout? Ik verdiepte me in de Amerikaanse pokerliteratuur, onder andere in het boek *Hold'em Poker For Advanced Players*, van David Sklansky en Mason Malmuth, dat ook wel de *Pokerbijbel* wordt genoemd. Nu speel ik gemiddeld één op de negen handjes en dat werkt uitstekend. Liefst speel ik op de 20-40-gulden-tafels, maar ook de 100-200-gulden-limiet is voor mij geen probleem. Ondanks dat je alleen sterke handen speelt, kun je als prof tóch een periode van pech doormaken. Daarom is het van belang dat je klein begint en een stevige *bankroll* opbouwt. Is je bankroll sterk genoeg, dan schakel je door naar hogere limiettafels. Uitgangspunt is dat je over een *bankroll* beschikt, die het duizendvoudige bedraagt van de hoge inzet. Wie 20-40 speelt moet dus een *bankroll* van 40.000 gulden bezitten."

Een omhoogtrekkende wenkbrauw, bibberende handen; veel mensen verraden hun kaarten met een bepaald stereotiep gedrag

Er zijn ook pokerprofs, die beweren dat 10.000 gulden spaargeld voldoende is om veilig mee te doen aan de 20-40-limiet.

Een degelijk spelende prof verdient aan de 10-20-tafel gemiddeld 35 gulden (belastingvrij) per uur en aan de 20-40-tafel 55 gulden per uur. 's Werelds pokermiljonairs spelen limieten, die vele malen hoger liggen, tot aan 500-1000 dollar toe. Wie de 'Pokerbijbel' uit zijn hoofd kent en *tight* (strak) speelt, is nog geen echte pokerkampioen. De allerbeste pokeraars zijn psychologen: ze lezen de gedachten van hun tegenstanders en proberen daarnaast à la Kasparov hun tafelgenoten ook nog eens op allerlei manieren van het spel af te leiden.

Blokker: "Ik ben een enorme kletsmajoor aan tafel. Ik verzin duizend en één grappen en grollen om de concentratie van mijn tegenspelers te breken. Soms, dat geef ik toe, probeer ik ze ook te irriteren, zodat ze uit nijd met hun geld gaan smijten. Tegelijkertijd bestudeer ik hun typische gedraginkjes zo nauwkeurig mogelijk. Een omhoogtrekkende wenkbrauw, bibberende handen, het heen en weer schuiven van kaarten; veel mensen verraden hun kaarten met een bepaald stereotiep gedrag, zonder dat ze dat zelf weten. Dan Harrington, de World Series-kampioen, neem echt de moeite en tijd om zijn tegenstanders te bestuderen. Ik heb veel van hem geleerd."

Blokker richtte onlangs samen met beroepspokeraars Nic

Szeremeta en Micky Finn de *European Poker Players Association* (EPPA) op, een soort vakbond voor pokerprofs, die inmiddels driehonderd leden telt. Blokker: "We hebben nu een eigen EPPA-magazine, waarin we alle toernooien bekend maken, evenals de spelresultaten. We treden als EPPA op, wanneer we vinden dat bepaalde clubs teveel *tax* (het gedeelte uit de pot dat het huis afhoudt) incasseren en we maken deals met bijvoorbeeld hotels, voor goedkopere overnachtingen. Er zijn nu zelfs hotels met 24 uurs-pokerzalen, zoals het Poker Paradise Hotel in het Oostenrijkse Bregenz, waar je als pokeraar gratis kunt overnachten. Je kunt rustig een bergwandeling gaan maken; je krijgt dan een speciale *beeper* mee, die afgaat wanneer er voor jou een plaatsje aan een tafel vrijkomt."

Evenals de mannelijke pokerprofs in dit artikel ontbeert Vera Belinda Blokker een vaste relatie. "Ik leef ontzettend onregelmatig. Welke jongen wil nu een meisje dat altijd op reis is en elke nacht in het casino zit? Ik heb niet eens tijd om mijn geld uit te geven, laat staan dat ik aan een vriendje toekom. Natuurlijk zijn er aan de pokertafels heren zat, die een kansje bij mij wagen. Soms zijn ze zo dom, ze proberen mij te charmeren door mij expres te laten winnen. Daar maak ik natuurlijk graag gebruik van. Ik knipoog en ik lach, maar ik neem ze na afloop niet mee naar mijn hotelkamer. Tenzij de man in kwestie natuurlijk uitzonderlijk knap is. Liefst zou ik een sexy beroepspokeraar vinden, met wie ik samen rond de wereld kan trekken. 's Nachts spelen, overdag vrijen. Heerlijk!"

Onze Lieve Heer heeft rare (poker)kostgangers. In de twee maanden (zestig pokernachten) waarin dit verhaal tot stand is gekomen, hebben wij er velen leren kennen. Zoals Danny W., een goedlachse prof, student van Vera Belinda, die, wanneer ik hem bij de pokerkampioene thuis aantref, een vuurrood gelaat heeft. Nee, hij heeft niet 'de dag' met Vera Belinda doorgebracht, maar zojuist zijn 15 *personal radical shield*-tabletten geslikt. "Omdat ik alleen maar in donkere casino's zit en bijna geen gezond UV-licht krijg, slik ik, net als sommige andere pokerprofs, ter compensatie de stof *niacine*. Zo'n twee gram per dag, dat is zo'n hoge dosering dat je er twintig minuten lang een rode kop van krijgt."

Mijn vriendin en ik slaan dubbel van het lachen. We voelen ons alsof we de haaien, die ons wilden verscheuren, zelf hebben opgevreten

Theo van T., gepensioneerd eigenaar van een lampenwinkel, durft nooit te *raisen*. De zachtaardige, magere, bebrilde en eeuwig sjekkie's draaiende oud-detaillist is gewoon niet brutaal genoeg. Theo nam tot voor kort zijn vrouw en zijn 'favoriete' dochter vrijwel dagelijks mee naar het HC of de Concord Card Club. Theo beklaagde zich vaak over zijn 'eeuwige pech'. Zijn keurige en allerliefste echtgenote mocht van hem best meepokeren, waar het ging om de kleine limieten, de 2½-5-tafel. Maar het echte werk, de 10-20-tafel, moest ze toch maar aan Theo overlaten. Ook al had ze aan de 2½-5-tafel, naar Theo's zeggen, vaak "gewoon vreselijke mazzel." Terwijl Theo op een avond, afgelopen oktober, in het Holland Casino 'aan het werk was', was vrouwlief met een handvol zakgeld de grote zaal ingegaan. Plots rinkelden er allerhande bellen. Aan de *Caribbean Stud*-tafels, naast de echte *pokerpit*, flitsten zoveel gekleurde spotlights aan en uit, dat de ex-lampenhandelaar even dacht: Moet ik hier wat repareren? Wat bleek aan de hand? Theo's vrouw had een gedeelte van haar zakgeld ingezet bij het *Caribbean Stud*-poker (een gokspel, waarvoor de profs hun neus ophalen) en de jackpot-kaart (een flush-straat tot de aas) getrokken: 183.000 gulden belastingvrij! Theo zag eerst groen, toen geel, hapte naar adem en... rookt nu sigaren. Aan Theos 'eeuwige pech' is na ruim zestig jaar eindelijk een einde gekomen. Dank zij 'mams', dat wel...

In de Concord Card Club leerden we ook Jan Maarten kennen, geneticus aan de Universiteit van Groningen. Aangezien de hedendaagse wetenschappelijk medewerker niet echt wordt overbetaald, reist Jan Maarten elk weekend naar Amsterdam om met pokeren bij te verdienen. In de hoop op een flinke portie snel geld laat Jan Maarten zich regelmatig verleiden tot een nachtelijk bezoek aan het illegale Chinese gokhol, waar Ronald G. en Marco opereren. Aangezien gedeelde smart nog altijd halve smart is, verzocht Jan Maarten mij en mijn vriendin mee te gaan naar de obscure *pot limit*-club, gevestigd in een nauw straatje achter het Leidseplein.

Nadat we door Ronald G. als 'bekend volk' zijn bestempeld, mogen we de donkere trap op, naar de eerste verdieping. Een breedgeschouderde, rijk getatoeëerde uitsmijter in een mouwloos hemdje (want anders zie je die tatoeages natuurlijk niet) laat zwijgzaam merken: dit is geen club voor grapjassen. Aan tafel – achter flinke stapels snippen, vuurtorens en uiltjes – tref ik onder anderen de Zweed, Smiley de Chinees, Tulpen Pietje, de Boer (een Fries met blond stekeltjeshaar, die zijn vee van de hand heeft gedaan, omdat er na het melken van pokerspelers minder stront overblijft dan na het melken van koeien), allemaal gezichten die ik inmiddels ken uit het Holland Casino en de Concord.

Ronald vertrouwt me lachend toe, dat ook hij nu een entreeverbod van het Holland Casino heeft gekregen. Omdat hij, met iets te luide stem, in de HC-pokerpit mensen had overgehaald na drieën 's nachts met hem verder te spelen in een andere gelegenheid. Ronald: "Ik werd ervan beschuldigd mensen te ronselen voor de Concord Club, de concurrent van het HC. Ik heb ze in die waan gelaten. Morgen krijgen ze een briefje van mijn advocaat. Wedden dat ik overmorgen weer in het Holland Casino kan spelen? Die mensen van het HC haten de Concord Club, maar als ik morgen een café binnenstap en een paar vrienden vraag na sluitingstijd met mij mee te gaan naar een ander café, dan kunnen ze je toch niet plots gaan weigeren. We leven in een vrij land!"

Niet gehinderd door enige kennis van (poker)zaken verlies ik tijdens het *pot limit*-spel binnen een half uurtje 700 gulden. Mijn vriendin kijkt me bezorgd aan. En aan tafel wordt gegrinnikt: "We geven hier geen gratis les." Even voel ik me er door Jan Maarten, die al *leeg* is, ingeluisd. Ik ben een sufferd, een *fish*, een konijn! Maar dan krijg ik twee vieren in mijn hand. Tulpen Pietje geeft op, de Zweed haakt af en...ik win 'hastikke gesellug' van de Chinees: duizend gulden in de plus! Ik kijk op mijn horloge en zeg tegen mijn vriendin: "Hoogste tijd!" We staan op, ik steek het geld in mijn zak en iemand aan tafel roept: "Maar dat is crimineel! Je hoort ons de kans te geven ons geld terug te winnen!"

"Sorry jongens, bedtijd," grijns ik. En ik voel dat in mij een echte pokeraar geboren is. Wanneer we even later in het nauwe straatje staan, slaan mijn vriendin en ik dubbel van het lachen. We voelen ons alsof we de haaien, die ons wilden verscheuren, zelf hebben opgevreten... ⊖⊢

Een woord tot slot: Ondergetekende is nog altijd in de ban van het pokerspel. In het begin was er sprake van zó'n aardige winst, dat de verleiding prikkelde Penthouse te bedanken voor de jarenlange samenwerking. Weg met dat urenlang gezwoeg achter de tekstverwerker, lang leve de pokerpit! Maar het geluk keerde. Echt geld verdienen met pokeren is een kunst. Na enkele goede tips van Peter L. – waarvoor dank – en het lezen van Vera Belinda's Pokerbijbel speel ik nu met veel plezier hele spannende potten in mijn vrije tijd, zonder al te grote winst- of verliesschommelingen, zowel in het Holland Casino (laagste limiet 10-20-gulden) als in de Concord Card Club (laagste limiet 2½-5-gulden).

** Sommige namen van pokerspelers zijn, op speciaal verzoek, veranderd.*

Storm. Scheveningen is uitgestorven. Zo ook de megabioscoop. In de zaal 16, 17, 18 mensen. Bij *Last Man Standing!* Met Bruce Willis. Shit! 15 piek weggegooid? Immers, geen kritischer publiek dan het Haagse publiek. Het doek gaat op. Bruce Willis rijdt onze verbeelding binnen, op een door merg, been en stoel heen bassende soundtrack van Ry Cooder. 110 minuten later, buiten in de nacht, raast de adrenaline door mijn bloed. *Holy fuckin' shit!* Wat een film!

Net als zijn *brothers in arms* Sam Peckinpah, John Carpenter en John Milius schreef en/of regisseerde Walter Hill actiefilms die het B-genre naar epische proporties tilden, met naamloze helden wier *machissimo* en genadeloosheid werd gestuurd door dat wat hun in het stof bijtende tegenstanders ontbeerden: geweten.

Hill, bij wie de mannelijke heroïek steevast centraal staat, schreef geschiedenis met *The Getaway, The Driver, The Warriors, The Long Riders* en *48 Hours* maar boette eind jaren tachtig aan glans in door op de *auto-pilot* over te schakelen. Nu is hij terug! Met het doemrijke *Last Man Standing*, waarvan het scenario is gebaseerd op Akira Kurosawa's klassieker *Yojimbo*, over een samoerai die betrokken raakt bij een machtsstrijd tussen twee bendes.

In 1964 gebruikte Sergio Leone dit gegeven ook, voor *A Fistful of Dollars*, de allereerste spaghetti-western, vol zweet en stof en bloed en dood, met Clint Eastwood als de eenzame, dolende en zwijgzame *Man With No Name*. Een Wreker, wiens rokende Colts Gian Maria Volonté terugzenden naar de hel waar hij vandaan is gekomen. Vervolgens bestijgt Eastwood zijn paard en rijdt, zónder nog om te kijken en nagestaard door Marianne Koch – wier zieleheil hij gered heeft – de woestijn in, om als een fantoom op te lossen in een trillende, bloedrode horizon.

Eigenlijk stond vanaf dat moment het, mythisch geworden, thema vast: 'Mannen zijn schoften. Maar onder die schoften zit soms een held. En vrouwen zijn hoeren. Maar onder die hoeren zit soms een Maagd.'

Het voortdurend testosteron afscheidende *Last Man Standing* wijkt niet van deze oeropvatting af. Plaats van handeling is het gat Jericho, op de grens van Texas en Mexico. Het is de tijd van de drooglegging. Van *booze* smokkelende gangsters. Een Italiaanse en een Ierse bende strijden – ongehinderd door een corrupte sheriff – om de macht. Dan rijdt een vreemdeling het stoffige stadje binnen... Een Man Zonder Naam; *John Smith* kun je immers nauwelijks een naam noemen. Tegen het einde – de doodgraver is dan al vertrokken wegens rijkdom en een gebrek aan toekomstige cliëntèle – staan er nog drie mannen levend overeind. Smith zelf, de barkeeper (eens temeer een bewijs wat voor een fatsoenlijk beroep dat toch is), en verrassend genoeg ook de, tot inkeer gekomen, sheriff (een prachtrol van de welhaast vergeten karakteracteur Bruce Dern; o.a. *The Driver*).

Last Man Standing is vóór mannen, dóór mannen en met bijna alleen maar mannen. Er komen twee dranken in voor, illegaal bier en illegale whiskey, en precies drie vrouwen. Alledrie hoer. De eerste is het van professie; de tweede – het liefje van de Italiaanse bendebaas – is het ook maar wil het van zichzelf niet weten; en de derde – het 'bezit' van de Ierse bendebaas, door hem bij een spelletje kaart gewonnen – wordt beschouwd als hoer maar eigenlijk is ze niemand minder dan de Heilige Maagd zelf, zoals ze voortdurend, haar gepijnigde gezicht in flakkerend kaarslicht gehuld, in een ingestorte kapel tot Onze Heer bidt om Verlossing van het Kwaad. Bruce Willis verhoort haar gebeden, gelijk een apocalyptische Engel der Wrake. *'God forgives, Smith doesn't.'*

Het *film noir*-achtige *Last Man Standing* raakt je vol op je ballen. Hallucinerende, ultragewelddadige *shoot-outs*, weelderige panorama's van een van de hitte zinderende *tex mex*-woestijn, en twee kanonnen van acteurs. Bruce Willis, als de ongekruisigde Verlosser, en de gelittekende Christopher Walken als één van de kilste *hired guns* ooit ('He looks like Death itself.') Ga 'm zien, deze film. Bij voorkeur op groot doek en met het volume onbeschoft op max. *Peter Yeh*

Halverwege *Sleepers* zien we een paar knapen door enkele bewakers de gewelven van een idyllisch gelegen

opvoedingsgesticht ingetorst worden. We weten dan dat er taferelen zullen plaatsvinden die associaties oproepen met de recente onthullingen uit Wallonië. Op het punt waar de cipiers hun sexuele martelingen beginnen, rijdt de camera achterwaarts, de tunnels door, uit zicht. Langzaam horen we in de verte de jammerkreten wegsterven; het gaat door merg en been.

De scène doet denken aan de – niet getoonde – derde stropdasmoord in Hitchcocks *Frenzy.* De 'Master of Suspense' wist al dat de suggestie van gruwelijkheid dieper in de ziel snijdt dan met een moker erop in rammen. Het pleit ook voor de integriteit van regisseur Barry Levinson. De pedofiele wandaden worden in *Sleepers* vooral gesuggereerd, en zo worden we gedwongen de eigen fantasie te gebruiken.

Het openen van de Dutroux-beerput heeft de macabere kanten van onze geperverteerde samenleving aan het licht gebracht. Als de maatschappelijke machtsstructuren, waarbinnen dergelijke tragedies plaatsgrijpen, worden gecomprimeerd tot een hermetische arena, levert dat beklemmende films op. Machtsmisbruik binnen de muren van een psychiatrische inrichting hebben we al kunnen zien in *One Flew over the Cuckoo's Nest.* In *Sleepers,* gebaseerd op de autobiografische roman *Hell's Kitchen* van Lorenzo Carcattera, staat een tuchtschool centraal. We volgen vier boezemvrienden in een Newyorkse gribusbuurt in de *sixties*, die een onbezorgd leven vol schelmenstreken leiden. Hun onschuld gaat verloren als het viertal op het Wilkinson Jongenstehuis beland, na een uit de hand gelopen diefstal van een hotdog. Als de film niet zo'n serieuze toonzetting had, zou dit gemakkelijk als een potsierlijk symbool kunnen worden opgevat. Op tuchtschool worden de jongens slachtoffer van een stel sadistische bewakers, onder aanvoering van Kevin Bacon, die *blow-jobs* afdwingt met de bullepees. Jaren later, en inmiddels volwassen, nemen de jongens op geraffineerde wijze wraak, door, hoe wrang, een loopje te nemen met Justitie. Het is hun laatste gezamenlijke triomf; het traumatische verleden zullen ze nooit van zich af kunnen schudden.

Met *Diner* (1982) bewees Levinson treffend vriendenclubjes te kunnen portretteren en met *Rain man* (1988) demonstreerde hij uit te kunnen pakken met modieuze onderwerpen, zonder het overigens nauw te nemen met de feitelijke juistheid. Voor *Sleepers* werd een keur aan mannelijke filmsterren opgetrommeld. We zien Robert de Niro als priester, Dustin Hoffman als een louche maar sympathieke jurist en Brad Pitt en Jason Patric als slachtoffers-op-leeftijd. Dat maakt de cast topzwaar; door de sobere opzet kantelt de boel net niet.

De zaak Dutroux tilt *Sleepers* onbedoeld naar een ander niveau. De schrijnendste films blijken door de werkelijkheid te kunnen worden ingehaald. Dat mag geen argument zijn om de ogen te sluiten voor *Sleepers.* Het echte leven is vaak perverser dan welke verbeelding ook. *Paul van de Graaf*

IEDERE WEEK EEN ANDER BLAD IN DE BUS

Een beetje wereldburger houdt van nieuwe dingen en een breed perspectief. Vandaar het nieuwe At Random-abonnement: iedere week een ander tijdschrift in uw bus! Het At Random-abonnement omvat in totaal maar liefst achttien verschillende maand- en weekbladen. U kunt daarbij natuurlijk altijd aangeven op welk tijdschrift u al geabonneerd bent of welk tijdschrift u om een andere reden niet wilt ontvangen.

Verras uzelf, elke week opnieuw. Met een At Random-abonnement. Of verras een vriend of vriendin. Want wie leest er niet graag iedere week wat anders?

DE EERSTE TWEE WEKEN GRATIS ALS U NU EEN ABONNEMENT NEEMT!

Streep de namen van de tijdschriften door die u niet wilt ontvangen* en vul uw gegevens in of bel ons even. U kunt ook bellen als u een At Random-abonnement cadeau wilt doen.

* ELLE WONEN - PENTHOUSE - PRIVE - PSYCHOLOGIE - PC ACTIVE (MET CD-ROM) - MAN - OOR - QUOTE - AVANTGARDE - ESQUIRE - ELLE - SPORT INTERNATIONAL - OPZIJ - TIME - VRIJ NEDERLAND - VOETBAL INTERNATIONAL - HP/DE TIJD - DE GROENE AMSTERDAMMER

Ja, ik wil een
At Random-abonnement .....(handtekening)

Naam..... m/v

Adres.....

PC Plaats..... Geboortejaar.....
Ik betaal per ○ kwartaal (*f*65,-) ○ halfjaar (*f*124,-) ○ jaar (*f*247,-)

Stuur de advertentie in een envelop zonder postzegel naar:
Antwoordnummer 10511 1000 RA Amsterdam, of
bel 020 63 80 208, of
fax 020 62 61 049, of
surf via Internet naar
http://www.pi.net/
~atrandom/

at random
HET LEUKSTE LEZEN

En de computer zag dat het goed was...

J. STEPHEN HICKS & DIDIER PÉDRON

Beiden behoren sinds jaar en dag tot de elite van glamour-fotografen. Constant op zoek als ze zijn naar nieuwe uitdagingen in hun vak, kwamen ze als vanzelf bij de computer terecht. Het even onwezenlijke als toverachtige en uiterst sensuele resultaat van hun electronische experimenten, onder strakke regie van wizard Ray Katchatorian, ziet u op de volgende pagina's. Geniet, van hun Alternatieve Werkelijkheid.

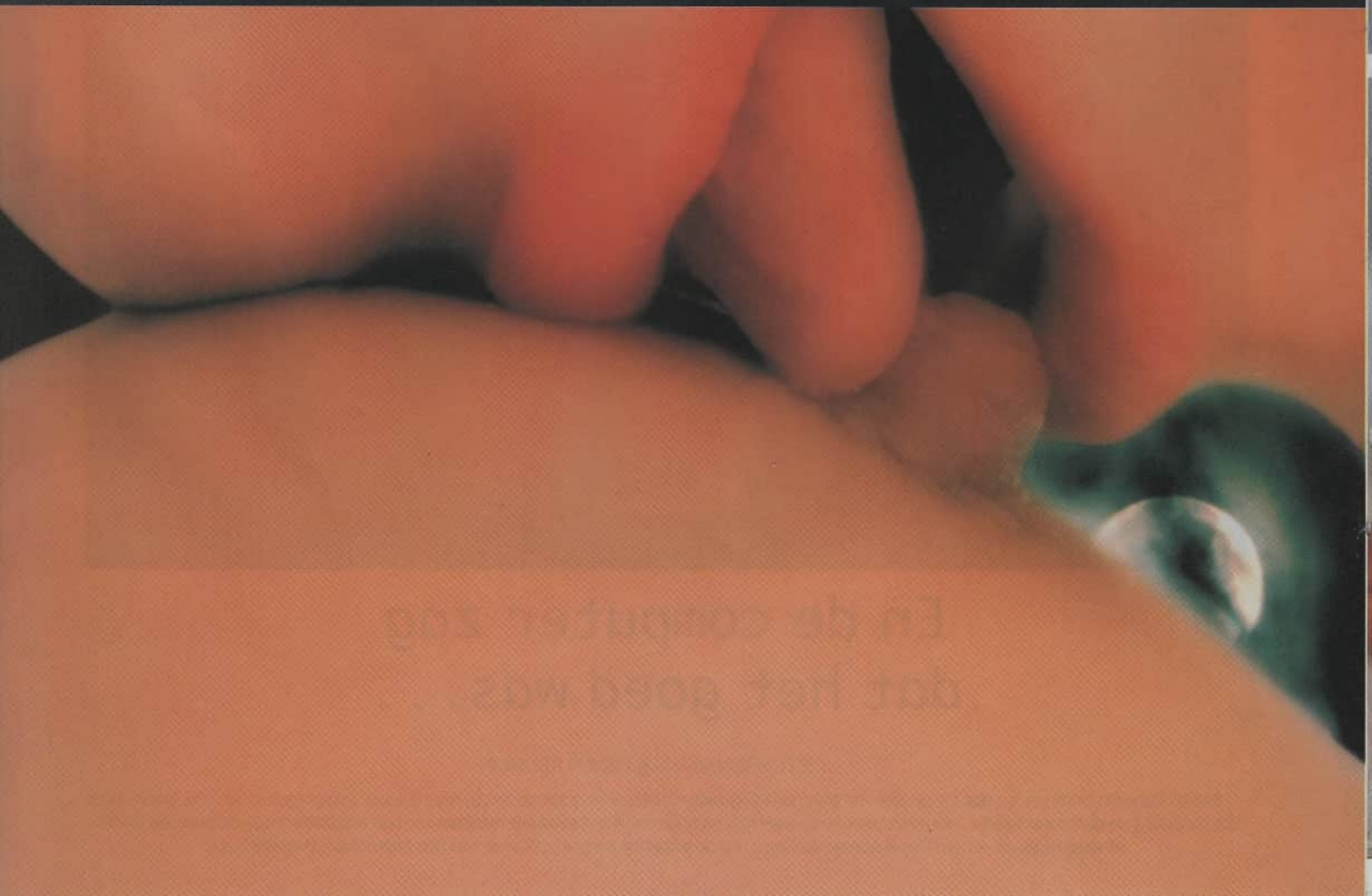

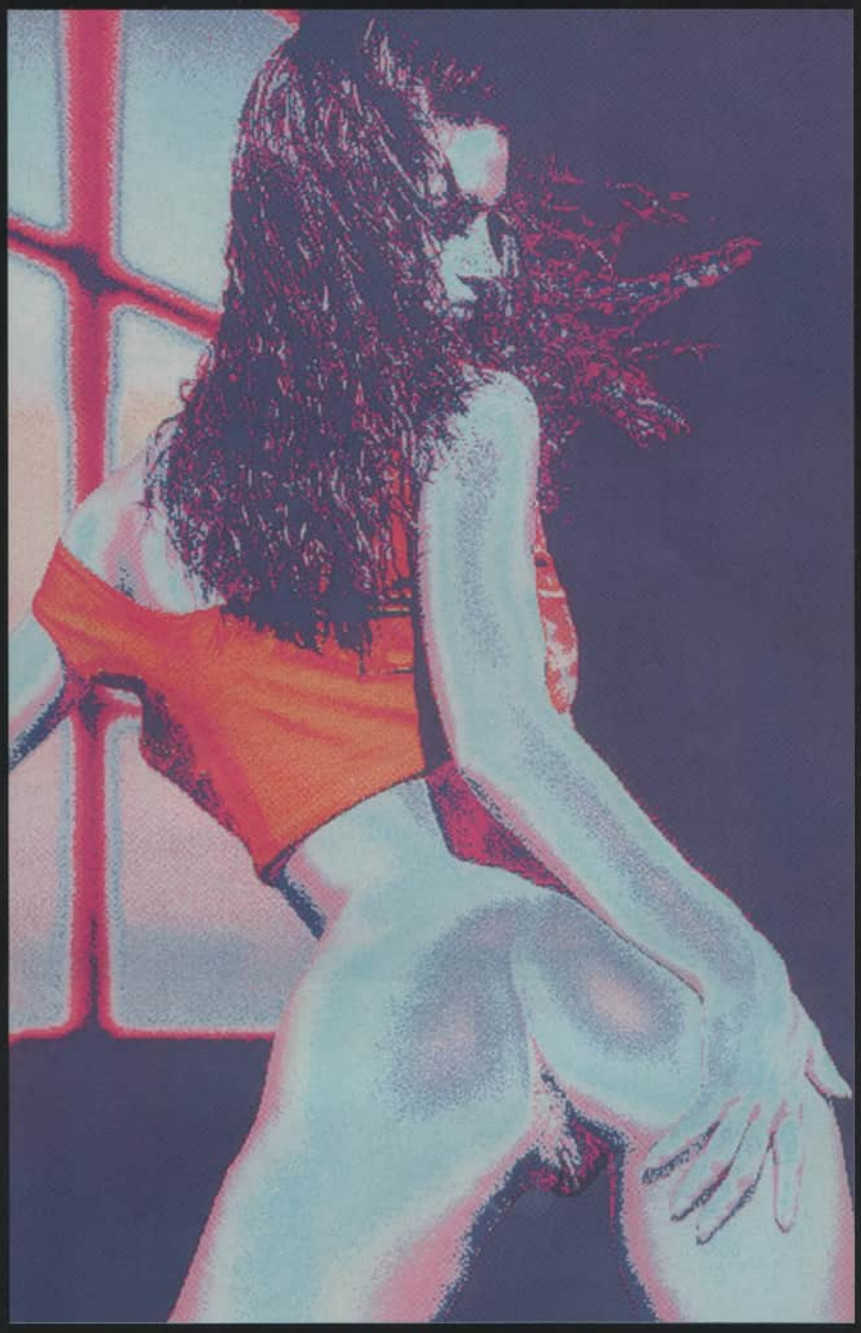

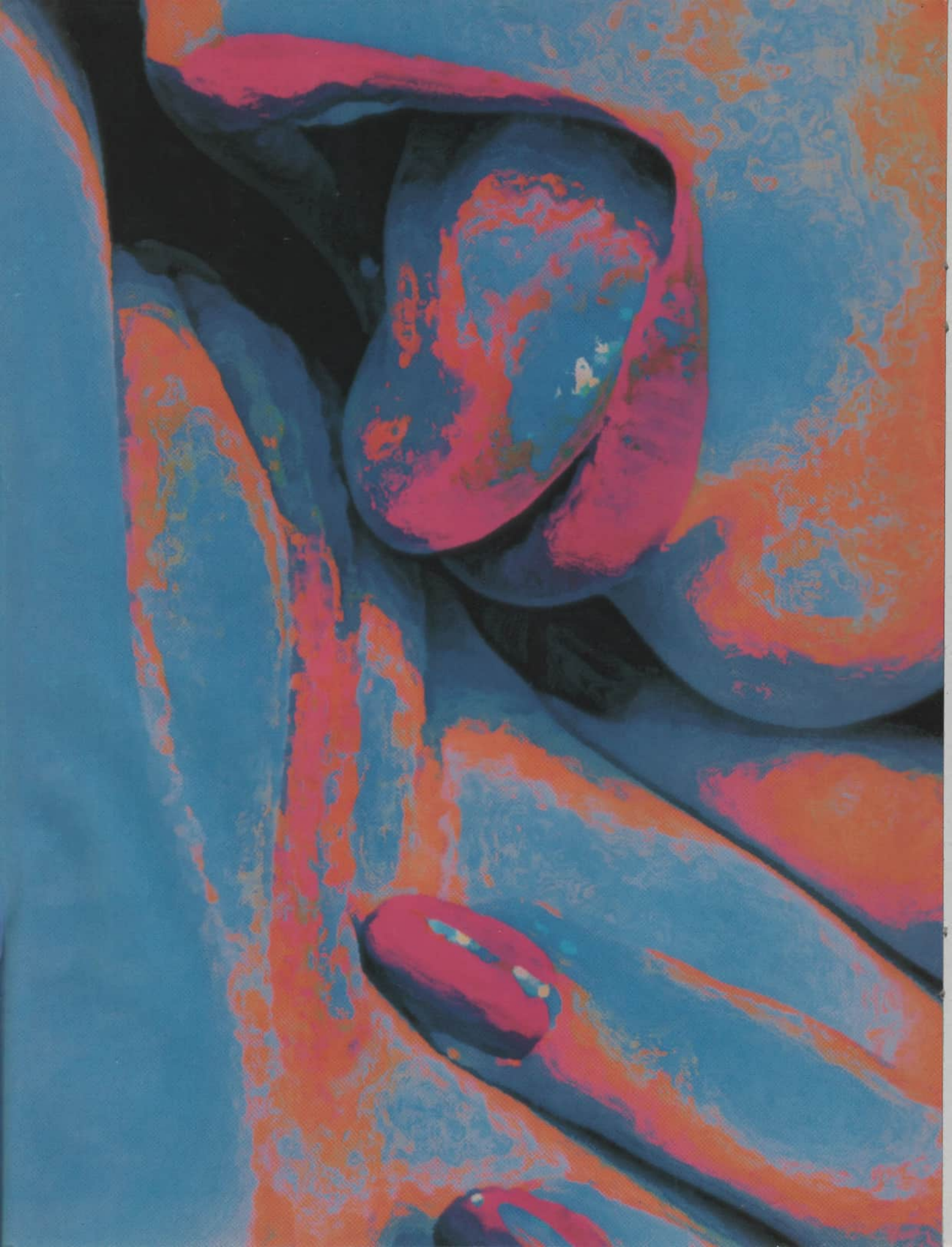

DE WAAN VAN DE WERELD

VOOR ZO LANG HET DUURT

Supermodel **Naomi Campbell** moge erg onberekenbaar zijn in de liefde – daarvan kunnen **Robert de Niro** en **Adam Clayton** van U2 getuigen –, nu lijkt ze dan toch het geluk gevonden te hebben. Ze verscheen in het openbaar met boutique-eigenaar **Luca Orlandi** en een ring vol diamanten. Geruchten over een echtverbinding werden gevoed doordat ze een uitnodiging om de avond ergens anders voort te zetten afsloeg met de woorden: "Ik moet me gedragen en naar huis gaan met mijn echtgenoot." Een woordvoerder redde zich er later uit met dit fraaie compromis: "Ze beschouwen zichzelf als getrouwd."

EN DE JOHAN CRUYFF-PENNING VOOR HET GROOTSTE EGO GAAT NAAR...

Hij staat graag in de aandacht, **Dennis Rodman**, één van Amerika's geliefdste – althans opvallendste, maar dat is in Amerika al gauw hetzelfde – basketballers. De boomlange speler van de Chigaco

Bulls dankt zijn bijnaam **the Worm** aan zijn ongrijpbaarheid en beweeglijkheid op het veld, en zijn bekendheid vooral aan zijn veelkleurige haardos. Het was dus een kwestie van tijd voor er een Dennis Rodman-lollie op de markt zou komen: de bovenkant heeft de kleuren van zijn haar en rond de onderkant kronkelt zich een worm.
Verder heeft hij zojuist een rol gespeeld naast actie-ster Jean-Claude VanDamme in *The Colony* en is nu reeds zijn autobiografie gepubliceerd. En hoewel het boek al een fikse bestseller is, laat hij zich nog wel strikken voor signeersessies, zoals onlangs in New York. Om te illustreren dat hij ging trouwen, verscheen hij in een lange witte bruidsjurk en met een koperkleurige pruik op. Wie de bruid wordt is onbekend – maar insiders fluisteren dat Rodman vooral erg van zichzelf houdt.

SCHAT, HEB JE DE WEKKER GEZET?

In de geruststellende wetenschap dat een gemiddelde bestaat bij de gratie van uitersten lazen wij dat een nieuwe studie heeft uitgewezen dat de waarschijnlijkste tijd waarop paren paren exact 22.34 uur des avonds is. Hoe meten ze dat soort dingen in godsnaam?

DAT VERKLAART ALLES

Cybill Shepherd is trouwens ook iemand die behoorlijk met zichzelf is ingenomen. Over haar reputatie als arrogant en moeilijk meesmuilde ze in een vraaggesprek: "Als je *echt* mooi en *echt* succesvol bent, is de jaloezie gewoon enorm."

BRENG ONS NIET IN VERZOEKING

Nee, dan is **Drew Barrymore** een stuk bescheidener (en niet ten onrechte, daar gaat het niet om). Hollywoods meest onvolwassen inwoonster (en dát wil wat zeggen daar) deed de opmerkingen over haar gebrek aan talent af met: "Ik neem geen toneellessen, ik heb geen techniek en als je me er ooit op betrapt dat ik het over 'mijn ambacht' heb, mag je me neerschieten."

ZEKER IETS VERKEERD GEGETEN

Wat zou deze rubriek zijn zonder een berichtje over **Tonya Harding**? De gevallen ijsprinses, die ooit naaste concurrente **Nancy Kerrigan** het ziekenhuis in liet slaan maar dat nooit met zoveel woorden heeft toegegeven, slaagt er hardnekkig in elke week weer ergens de media te halen. Onlangs zat ze in een bar, toen de 81-jarige Alice Olsen plotseling onwel werd. Doortastend belde Tonya om een ambulance en paste vervolgens mond-op-mond beademing toe.
Na afloop dankte ze God dat ze op de juiste tijd op de juiste plaats geweest was.
Aartsrivale Kerrigan zal meer belangstelling gehad hebben voor een ander deel van Tonya's persverklaring: "Ik was me héél, héél erg bewust van wat ik deed."

DOOR ROBERT-HENK ZUIDINGA

HET HOEVEN GEEN NATTE DROMEN GEWEEST TE ZIJN

Ook een vaste gaste op deze pagina's – en dat zal ze de komende vier jaar wel blijven ook – is **Hillary Rodham Clinton.** En geloof het of niet, twee schrijvers werken aan een boek over dromen die mensen gehad hebben waarin Hillary voorkwam. "Het idee dat je droomt over de *First Lady* lijkt misschien op het eerste gezicht vreemd, maar is eigenlijk volstrekt normaal," verklaarden de auteurs ter geruststelling. "Amerikanen dromen nu eenmaal graag over *powerholders,* mensen met macht, en dus natuurlijk vooral over Mrs. Clinton."

GA NIET LANGS AF! U ONTVANGT GEEN F 200,-

Gedróómd? Nachtmerries moet **Reinhold Aman** van Hillary gehad hebben. Dr. Aman is een gewaardeerd Amerikaans taalkundige en vooral bekend door zijn uitgave *Maledicta*, een halfjaarlijks tijdschrift over krachttermen, vloeken en andere onwelvoeglijke taal in de breedste zin van het woord (*maledicta* is Latijn voor 'lelijke woorden'). Doordat zijn vrouw tijdens hun echtscheiding over een ander soort humor bleek te beschikken dan hijzelf, kreeg hij twee jaar gevangenisstraf, een tijd die hij onder meer gebruikte voor het inventariseren van het specifieke taalgebruik – *lingo* – in de lik. En voor het niet geheel theoretische geval dat Hillary, als gevolg van *Whitewatergate* en *Travelgate* en dergelijke, daar ooit terechtkomt, heeft Aman daar een boekje van gemaakt, zodat ze zich alvast kan voorbereiden: *Hillary Clinton's Pen Pal – A Guide to Life and Lingo in Federal Prison.* Enkele voorbeelden: *all day* betekent levenslang (zoals in *She's doing all day*), bij een *blanket party* krijgt een gevangene een deken over zich heen gegooid, zodat hij (m/v) niet kan zien door wie hij in elkaar getremd wordt en *burn rubber!* is Rot op!, onder verwijzing naar de geur van een wegscheurende auto. Meer informatie over dit boekje, het tijdschrift en aanverwante zaken, zoals *Classic American Graffiti,* is te vinden op Internet-pagina *http://www.sonic.net/maledicta/penpal_contents.html.*

DE GROENE FLESSEN IN DE GROENE BAK...

Kon u ook een glimlach niet onderdrukken, toen u las dat de schoonmaker van een Amsterdamse art gallerie een hoop peuken en as bij elkaar geveegd en opgezogen had? En dat later bleek dat dat een kunstwerk was geweest, waar de maker vele maanden voor had moeten paffen? Schrale troost voor de kunstenaar is dat hij niet de enige is die een kunstwerk in rook ziet opgaan. Van **Larry Krone**, maker van interactieve beeldhouwwerken, werd een expositie geopend in New York. Toen hij de ochtend na de receptie langskwam om één van zijn werken op te halen, een verzameling flessen zonder drank maar mèt een boodschap, kon hij het niet terugvinden. Werklui hadden het aangezien voor overblijfselen van de receptie en verwezen de sprakeloze kunstenaar naar de glasbakken.

EN O.J. WORDT 'ECHTGENOOT VAN HET JAAR'...

In de VS werd **John McEnroe** door het *Nationale Vaderdag Comité* uitgeroepen tot 'de Vader van het Jaar 1996'. Het was het comité kennelijk ontgaan hoe McEnroe's huiselijke omstandigheden tegenwoordig zijn. De oud-tennisster, met veel bombarie gescheiden van **Tatum O'Neil**, met wie hij drie kinderen heeft, woont samen met een vriendin, die recentelijk van een kind van hem bevallen is.

OCH ARME...

Dat **Charlie Sheen** het buskruit niet heeft uitgevonden, wisten we al. Onlangs kondigde de zoon van Martin aan zich weer tot het Christendom bekeerd te hebben, als reactie op zijn "hedonistische levensstijl." Met een ernstig gezicht verklaarde hij dat er ook zoiets bestaat als "te veel lol." En dat kan gaan tegenstaan. Sheen: "...Ik bedoel, hoe vaak blijft het leuk om wakker te schrikken in een jouw volledig onbekende omgeving, naast een vrouw van wie je – hoe hard je je geest ook pijnigt – de naam totaal vergeten bent..."

COMMAND & CONQUER
ENGLISH PC CD-ROM
Westwood STUDIOS
HEXEN
BEYOND HERETIC
PRIVATE CD-ROM magazine
THE BEST HARD-CORE CD-ROM SEX MAGAZINE AVAILABLE - DIRECTLY FROM EUROPE!
The best of Privates HARD-CORE pictures & videos to arouse and give you MAXIMUM SEXUAL PLEASURE!
ADULTS ONLY PASSWORD PROTECTED USE
100 % HARD CORE CD-SEX
A PRIVATE MEDIA PRODUCTION
HIND
ADULTS ONLY PASSWORD PROTECTED USE
THE CLASSIC ADULT PC-GAME COLLECTION
PORNMANIA
2 CD'S INSIDE
A PRIVATE MEDIA PRODUCTION
Digital Integration

DE CD-ROM ALS VIRTUEEL ORGASME

SOFTWARE WAAR U HARDWARE VAN KRIJGT

Het multi-media tijdperk is aangebroken, de digitale revolutie op uw bureau een feit. Door razendsnelle Pentiums en kwalitatief hoogstaande software, heeft het computerspel de realiteitsgrens definitief overschreden. De diskette is van het commerciële podium verdwenen. Lang leve de CD-Rom, die u als gebruiker ongekende mogelijkheden biedt. Het digitale tijdverdrijf is er nog verslavender op geworden. Eén blik op het scherm, één haal aan de joystick en u bent definitief hooked, aldus de industrie, die zich beroept op een bloeiende miljarden-business. Zij overvoeren de markt met simulaties. De één nog mooier dan de ander.

De CD-Rom is het nieuwe opium voor het volk, het ultieme digitale orgasme! De opslagcapaciteit is vijfhonderd keer zo groot als een diskette (640 Mb in plaats van 1,44). Hierdoor is het bijvoorbeeld mogelijk om als technisch- en commercieel manager uw eigen nationaal elftal naar de wereldcup te leiden. Met een Apache-helikopter over Colombia te vliegen en in opdracht van de DEA precisie-bombardementen uit te voeren op cocaïne-laboratoria van het Cali-kartel. De gedaante van God of de duivel aan te nemen en hemel, hel of aarde te besturen. Jos Verstappen uit zijn Formule-1 bolide te drukken en hem bewijzen dat Damon Hill niet onverslaanbaar is in het aanstaande Grand Prix-seizoen. Een digitale wip te maken met een, door uw PC samengestelde, ideale minnares, die al uw verlangens vervult (en meer!). Dit alles in de beslotenheid van uw eigen woning. In virtuele simulaties en high-tech games; beeldschermvullend, met speelfilm-kwaliteit en realistisch hifi-geluid. Penthouse zet de laatste trends en de interessantste CD-Roms overzichtelijk voor u op een rijtje. Uw persoonlijke dosis escapisme, stress-release en verstrooiing binnen handbereik, voor in het kamertje achter. Uw specialisten achter de vreugdeknuppels, muizen, racestuurtjes, pedalen, flightsticks en toetsenborden: Mike de Leede & Johan Elings.

Racesims

Digitale auto's zijn allang geen voortjakkerende rechthoekige blokjes meer. Anno nu zijn het razend knap geprogrammeerde, technische hoogstandjes. Met game-motoren die zo high-tech zijn dat menig CAD/CAM-ontwikkelaar er een jaloezie-toeval van krijgt. Racesims zijn de graadmeter geworden voor de snelheid van uw digitale vriend; een turbolampje op minitower of desktop voldoet al jaren niet meer. Maar met de juiste Pentium-chip, videokaart en soundblaster racet u als semiprof in *realtime* over de wereldcircuits. Tussentijds uw reactiesnelheid scherpend met wilde dodemansritten door drukbevolkte steden, in onbetaalbare sportwagens of op *superbikes*. Alleen benzinedampen en de geur van verschroeid rubber ontbreken. Verder is alles levensecht! Het dichtslibben van 's lands wegen, de snelheidsbeperkingen en de hernieuwde populariteit van het F1-circus, maken dat deze games een bijna grenzeloze populariteit genieten.

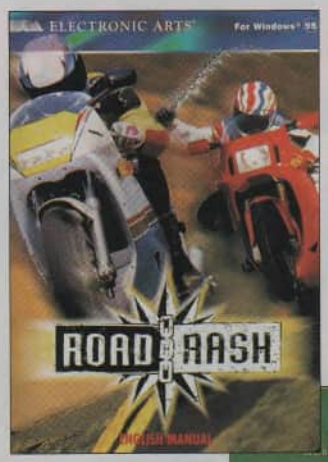

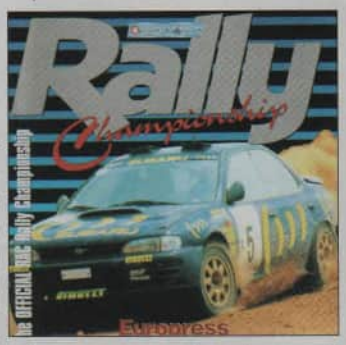

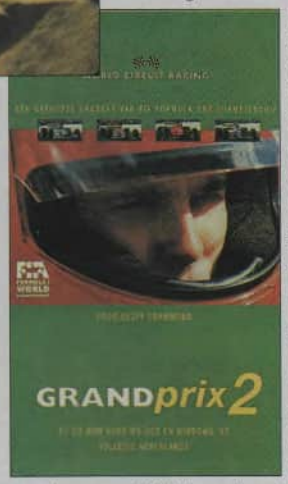

Het Engelse Microprose zette in 1991 de trend met *Formula One Grand Prix*, dat het predikaat *Game of the Year* verwierf. Het Amerikaanse Papyrus volgde met *Indianapolis 500*, waarvan de laatste versie, *IndyCar Racing 2* geheten, begin dit jaar uitkwam. 1996 leverde voor de fanatici sowieso een rijke oogst aan racesims op. Electronic Arts scoorde als eerste met *The Need For Speed*, nog steeds de lekkerste racesimulator van dit moment. Zonder ingewikkelde instellingen en moeilijke kwalificaties. U bestuurt 'gewoon' een sportauto uit de showroom. Of u nu een Amerikaanse, Japanse, Duitse of (het summum) een Italiaanse bolide wilt bestieren, uw natste droom zit er geheid tussen. Vervolgens is het instappen en racen geblazen. Tegen een heel legertje coureurs of slechts één opponent, in normaal verkeer. Zaak is hierbij wel om uit handen te blijven van de verkeerspolitie. Die kost u namelijk kostbare tijd; twee keer aangehouden worden, betekent onherroepelijk einde spelplezier.

Diezelfde oom agent, maar dan op een dikke Harley, komen wij tegen op de update van de 3DO-klassieker *Road Rash*. Dit spel der Grote Motoren is mooier en sneller dan de console-versie en houdt het midden tussen een simpele *shoot-'m-up* en een helse racesim. Op opzwepende rockklanken deelt u knietjes en elleboogstoten uit, dwingt u uw tegenstanders met een welgemikte trap op de baan van het tegemoetkomend verkeer of ramt ze met een ketting over de vangrail, het ravijn in. Dit asociale gedrag is puur preventief. Houdt u zich aan de verkeersregels, dan zijn de leatherboys en -girls niet te beroerd om een honkbalknuppel tussen uw spaken te steken. Alles mag bij deze US-rally. Lukt het u om als winnaar de finishlijn te kruisen, dan valt u een bonus ten deel. Daarmee kunt u een nog zwaarder racemonster kopen en naar een volgend niveau afreizen. Met meer bochten, kilometers, stoplichten, voetgangers, opponenten en essentieel geweld.

Bij *Network Q RAC Rally Championship*, samen met *Screamer 2* de beste off-road simulator van dit moment, gelden juist de omgekeerde regels. Tijdens deze proeve van bekwaamheid moet u juist obstakels *ontwijken*. De *British Royal Automobile Club*, de echte organisator, staat garant voor een natuurgetrouwe weergave. 28 etappes voeren u door schilderachtige plaatsjes in Wales, uiteraard onder typisch Britse weersomstandigheden. Het spreekt voor zich dat de juiste bandenkeus en afstellingen aan uw Subaru of Ford belangrijk zijn. Maar ook het opvolgen van waarschuwingen van uw bijrijder, de stem van BBC's *Top Gear*-reporter Tony Mason, kan schade en schande voorkomen. Vermoeiend is 't wel; sommige etappes duren 'n half uur! U weet zelf hoe gezellig 't kan zijn achter zwiepende ruitenwissers en beslagen ramen, terwijl de koplampen door de nacht priemen en u eigenlijk liever een parkeerplaats opzoekt om te bidden. Maar de seconden tikken genadeloos weg, terwijl uw adrenaline stokt. Actief blijven meedoen is de enige remedie en blijft oneindig veel leuker dan het bekijken van dit evenement op zoiets dufs als een tv.

IndyCar Racing 2 zou het Amerikaanse antwoord moeten zijn op al het Europese racegeweld, doch helaas. Het is misschien aardig voor de fans van Arie Luyendijk en het Indycar-racen. Maar net als in het echte leven is de Formule-1 intenser en spannender. Rondjes rijden op grote en kleine ovalen blijft slaapverwekkend, ook al zijn er genoeg Indy-circuits voor handen. De instellingen luisteren nauw, anders zijn de auto's moeilijk bestuurbaar en niet competetief genoeg. Daarnaast worden de circuits onoverzichtelijk weergegeven. Het geluid daarentegen is subliem. U kunt meerdere motoren hoorbaar maken. Als *Formula One Grand Prix 2* er niet was, zou dit een aanrader zijn geweest.

GP2 verslaat echter alles! Werd de eerste versie reeds door spelers en industrie als beste race-simulatie ooit beschouwd, *GP2* is zo realistisch dat profs als Jacques Villeneuve zich ermee op de echte races voorbereiden. Maker Geoff Crammond vestigt met deze simulator wederom een standaard. Het zal voor freaks onder u directe aanleiding zijn om een Pentium aan te schaffen. Zo alleen kunt u de snelheid van deze topper, die het kampioenschap van '94 simuleert, bijhouden. Compleet met álle teams, sponsors, coureurs, wagens en circuits. En met álle officiële FIA-regels. Uw bolide laat zich bedienen als een echt F1-monster. Veren, schokdempers, vleugeldruk, versnellingen, rembalans en chassishoogte zijn volledig instelbaar en beïnvloeden uw rijgedrag. Nieuw is het cockpitontwerp en het scala storingen en elektronische mankementen. Er is de mogelijkheid om snelle rondes te bewaren, te bekijken vanuit verschillende cameraposities en op prestatiegrafieken de effecten van verschillende instellingen te vergelijken. Dacht u dat u de eerst uitgave onder de knie had, met *GP2* kunt u weer van voren af aan beginnen. Het is moeilijker geworden om de snelste rondes te evenaren, laat staan te verbeteren. Veel oefenen is het credo, eventueel met een soortgenoot via nulmodem of telefoonlijn. Kruip in de cockpit en u bent voorlopig van de straat. Om ongestraft vanaf uw bureau de nacht aan gort te razen, met ruim 300 kilometer per uur...

RACESIM TOP-5

1. **Formula One Grand Prix 2 (Microprose)**
2. **The Need for Speed, Spec. Ed. (Electronic Arts)**
3. **Screamer 2 (Virgin)**
4. **Road Rash (Electronic Arts)**
5. **Daytona USA (Sega)**

Godsims

Vernieuwend zijn ze eigenlijk niet meer, maar nog steeds uiterst ingenieus en intellectualistisch. De fanatici (en dat zijn er miljoenen) moeten er inmiddels boekenkasten van vol hebben: *Godsimulaties;* games waarin u van alles bestiert en en passant een leerzaam lesje ruimtelijke ordening krijgt. Ondersteund door een dozijn strategie- en hintboeken. Ideaal om uit te vinden of macht u ook corrumpeert. Gezien de magere resultaten op dit vlak, zijn aan ons geen briljante beleidsbepalers en strategen verloren gegaan. Maar ach, om Amsterdam, het Romeinse Rijk of de hemel onder onze handen te zien verloederen tot een oncontroleerbare chaos, maakt veel goed.

Het moederspel heet *SimCity,* kwam ruim acht jaar geleden op de markt en is nog steeds populair. Als speler moet u vanuit het niets een wereldstad opbouwen, met als doel: bevolkingsgroei te stimuleren, overmatige vervuiling tegen te gaan, belasting te heffen, industrie op te zetten, commerciële en bestuurlijke districten te creëren, stijgende misdaadcijfers de kop in te drukken en recessie tegen te gaan. Daarnaast moet u alle andere verantwoordelijkheden die digitaal op u af komen naar behoren invullen. Er zijn zelfs een tiental scenario's voorgeprogrammeerd waarin u naar believen worstelt met allerlei hardnekkige rampen, die om een oplossing smeken: aardbevingen, overstromingen, UFO-invasies, kernrampen, terroristische aanslagen, orkanen, exploderende olietankers, bosbranden en (als u echt van uitdagingen houdt) het monster Godzilla dat vanuit zee aanvalt. Aan u de eer!

Inmiddels is met *SimCity 2000* de ultieme 3D-stadssimulatie verschenen; alle scenario's op één CD-Rom, goed voor een eeuw spelplezier. Mocht uw aardoppervlak eerder vol zijn, dan kunt u met het populaire *SimTower* het luchtruim in; 'stapelen,' grapt Simontwikkelaar Maxis. Uw eigen wolkenkrabbers bouwen tot 100 verdiepingen hoog! Uiteraard met een breed scala problemen: van insectenplagen, geluidsoverlast, faillissementen tot branden, vandalisme en leegstand.

SimEarth gaat nog een stap verder. Dit 'spel' is gebaseerd op de wetenschappelijke hypothese dat de aarde een zelfstandig organisme is dat een zelfregulerend mechanisme heeft ontwikkeld, als garantie dat het leven op de planeet zal blijven voortbestaan en zich continu zal blijven ontwikkelen. U moet trachten deze ontwikkeling te manipuleren, over een periode van tien miljoen jaar. Een opdracht waarvoor de speler bergen data moet doorspitten. Hoewel *Sim Earth* minder dan een mensenleven vergt om uit te spelen, waagt bijna niemand zich er meer aan.

Dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld *Settlers 2* (van softwarehuis Blue Byte), dat momenteel geldt als dé absolute top onder de Godspelen. Hierin moet u het aloude Leitmotiv van Julius Ceasar – veni, vidi, vici – weer eens in de praktijk toepassen: landje veroveren en beschavingen opbouwen in de beste traditie van *Realms, Powermonger* en *Populous*. Alleen komt, ziet en overwint u nu nóg spectaculairder, nóg gedetailleerder en nóg tijdrovender. Alsof er een historische film gedraaid wordt, waarin u regisseert en de hoofdrol vertolkt. Als despoot kunt u het vanaf uw troon opnemen tegen de computer of tegen één of meerdere medemensen. De uitwerking? "Nog verslavender dan coke," aldus het Engelse blad *PC Gamer*. U bent dus gewaarschuwd.

Wilt u, bescheiden als u bent, uw stempel drukken op de totale wereldbeschaving, zorg dan dat u de hit *Civilisation 2* ingeladen krijgt. Dan ervaart u aan den lijve of vroegere beschavingen aan decadentie, expansiedrift of bureaucratie ten onder zijn gegaan. Als dictator in spé begint u in het jaar 4000 voor Christus, uiteraard met niets. Met als uiteindelijke doel om voorbij het jaar 2000 te komen en het heelal in te flitsen om een ander zonnestelsel te koloniseren. In de tussenliggende periode wordt van u verwacht om opnieuw het wiel (en de rest) uit te vinden: het alfabet, het buskruit, de atoombom en al die andere zaken die tot vandaag de mensheid dienen. Ondertussen moet u uw groeiende bevolking in toom houden en afrekenen met barbaren, burgelijke ongehoorzaamheid en milieuvervuiling. Oorlog voeren mág, maar hóeft (voor de pacifisten onder u) niet. Zolang u de concurrentie maar weet te minimaliseren. Uiteindelijk wordt uw machtslust (en de grote hoeveelheid tijd die u erin steekt) beloond. Fascinerend!

Maar het kan nog gekker! Met *Afterlife* is het Woord definitief spel geworden. Het biedt u de mogelijkheid in de schoenen van de Schepper te staan en uw eigen paradijs, danwel duivelse vagevuur te creëren. U bent God, Creator en Opperheerser tegelijk. En onder het genot van Indiase sitarklanken, afgewisseld met katholieke hymnen en mystiek gedonder, raakt u binnen *no time* in hogere sferen. Het is aan u om u in deze extatische toestand te ontfermen over de uit het aardse leven genomen zielen. U maakt of breekt ze en geleidt ze naar hun laatste bestemming: de hemel of de hel. U begint met het plaatsen van hemel- en hellepoort en gaat vervolgens voor wegen en voor huisvesting zorgen. Dat klinkt simpel, maar blijkt allejezus moeilijk. De zielen in de hel reageren bovendien heel anders dan de heilige boontjes in de hemel. Daarnaast moet u ook nog reïncarnatie-mogelijkheden scheppen. Godzijdank wordt u bijgestaan door twee gidsen: een satanische gentleman en een lieve, naïeve engel. Desondanks zal uw digitale leven als God bepaald geen rozengeur en maneschijn zijn. Het is met recht een hondenbaan! De liefhebber zal echter heel wat devote uurtjes achter de helse computer doorbrengen. *Afterlife* is namelijk zo oneindig als het aardse leven zelf.

Wilt u nóg verder, dan moet u op planetair niveau via Internet de strijd om het bestaan aangaan in de hit *Deadlock*. Als despoot van een koppel snelgroeiende ruimte-koloniën. *Beam me up Scotty!*

GODSIM TOP-5

1. **Civilization 2 (Microprose)**
2. **Settlers 2 (BlueByte)**
3. **Deadlock (Accolade)**
4. **Afterlife (LucasArts)**
5. **SimCity 2000 & SimTower (Maxis)**

X-rated software

Porno consumeren tot u er blokogen van krijgt? De mooiste meiden van hun kleding ontdoen, om er daarna via uw muis vol vuur de liefde mee te bedrijven? Of kijkt u liever naar een *personal peepshow*, speelt u mee in een erotisch *adventure* of begluurt u via het digitale sleutelgat de opwindendste copulaties? Stilstaand of bewegend, passief of interactief, zwijgend of hijgend? Tot u er pijn van krijgt in uw *joystick*.

Voor de gelukkigen onder u met een snelle computer is vandaag de dag bijna alles mogelijk op digitaal sex-gebied. De PC lijkt een lustopwekkend hulpstuk geworden, dat garant staat voor de ultieme vorm van safe-sex. Er is echter veel kaf onder het koren.

Zo zijn er ontelbare, slecht gedigitaliseerde *slideshows* voor handen die voor weinig in het schap liggen. Doe uzelf een plezier: negeer ze! Als Penthouse-lezer bent u beter gewend, dus eis kwaliteit! Het kost iets meer, maar dan heeft u ook wat. Wilt u toch gedigitaliseerde films op uw PC bekijken, kies dan voor de CD-Roms van New Machine Publishing of de Video-CD's van het Amerikaanse Vivid- en het Zweedse Private-label.

De wondere wereld uit de Forum-rubriek bestaat ook op uw PC. Zij wordt werkelijkheid via een enorme stapel interactieve CD-Roms, waar u met de muis als verlengstuk van uw u-weet-wel de verleidelijkste dames tot bikkelharde actie kunt bewegen. Zo vliegt u in *Babe Patrol* in een helikopter boven een stad bij nacht, waar zich in diverse appartementen de wildste avonturen afspelen. Aan u de taak de heli naar de plekken des onheils te leiden, te landen en vervolgens relaxed achterover te gaan zitten om u de handelingen van Sandra, Debi, Heather, Traci, Bambi, Suzan en Lisa te laten welgevallen.

Meer van hetzelfde (maar dan opwindender uitgewerkt) valt u ten deel in *Nightwatch 2*, waar u over de schouders meekijkt van P.J. Sparxx, in de rol van manisch geile bewaakster. Gezamenlijk bekijkt u op de monitor wat er zich allemaal in de hotelkamers afspeelt.

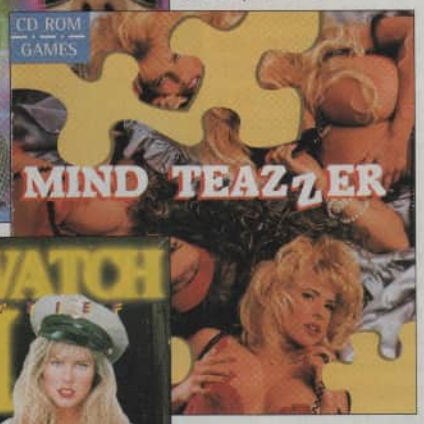

Waarna zij op commando steeds meer kleding uittrekt en interactief al uw sexuele wensen vervult. Als P.J. tijdens dit stouts betrapt wordt door haar baas (Peter North), moet zij bestaft worden. Drie keer raden wie dat mag doen...

Strip-poker, Black Jack en erotische puzzels mogen dan geliefd zijn op de PC, de markt wordt overvoerd met trieste versies van deze games. Zo zal onze Lieve Heer het echt niet bedoeld hebben, waarde programmeurs. Daarnaast zijn de meeste kaartspelen vooroordeelbevestigend; de opgevoerde dames zijn allen hitsig èn dom, laten zich binnen notime uit de kleren kaarten. Waarna ze zich vaak ook nog (laten) bevredigen, bij wijze van bonus. Uitzondering hierop vormt het futuristische *Turbo Black Jack* van Virtual Vegas, dat samen met het miss-verkiezingspel *Ms. Metaverse* (compleet met meedingende travestieten en cyborgs, ook leuk) in één package verkrijgbaar is. Bezienswaardige XXX-bonussen vallen u tevens ten deel bij het interactieve puzzelspel *Mind Teazzer* van Vivid. U lost één van de 36 eenvoudige Jigsaw-, Memory- of Slide-puzzles op, waarna u de actrice van uw keuze (o.a. Janine, Heather Hunter, Nicky Dial en Ashlyn Gere) in bikkelharde actie ziet. Van al dat puzzelen werden wij niet warm of koud, maar van die videofragmenten... Bloedheet!

Ook interactieve magazines zijn er in overvloed, maar niet één overstijgt de befaamde *Private CD-Rom Magazine*-reeks. Vormgeving, filmfragmenten, slideshows, expliciet gesproken beeldromans en de opdravende acteurs en actrices zijn zoals je dat van Private mag verwachten: kwalitatief perfect, schaamteloos openhartig en uitermate opwindend. Nederland spreekt ook een woordje mee, getuige het *Digi Tuk Magazine*. U krijgt sex-verhaaltjes, video-beelden, de onvermijdelijke Helen Duval (met scènes uit haar laatste produkties en geschreven belevenissen), foto's, (contact)advertenties, een puzzel en een 06-lijn overzicht. Niet onaardig, al bespeuren wij hier en daar wel een irritante spruitjeslucht.

Pornmania biedt u maar liefst 1.200 Mb aan pure Private-hardcore! Maar om daarvan te smullen, moet u wel het een en ander doen: doolhoven doorkruisen, puzzels oplossen en meer van die ongein. Dat terwijl u op allerlei levels achterna gezeten wordt door hoeren! Ook het Russische blokjesspel *Tetris*, waar met name vrouwen amoureus verkikkerd op zijn, komt bij Private aan bod. Zei het in een manvriendelijke uitvoering, *Porntris* genaamd, met dertig hormoon-tergende animaties. Dat de dames van Russische origine zijn, lijkt ons uitgesloten; daarvoor liggen ze er veel te tochtgevoelig bij.

Pleasurepark 2 is een digitaal *red light district*, naar beproefd Reeperbahn-concept, waar u goddelijk uw pik achterna kunt lopen tot uw geld op is. Terwijl *Private Investigator* u een X-rated detective-adventure biedt, dat u dagenlang aan uw computer zal ketenen. Net als *Leisure Suit Larry*, de beroemdste der erotische adventures, waarvan net deel 7 verschenen is (*Love For Sail* getiteld; de andere zes zijn verkrijgbaar in een vriendelijk geprijsde verzameldoos). De kreet *adult entertainment* impliceert de nodige expliciete actie. Deze interactieve cartoon is echter afkomstig uit de Disney Studio's. Dus alle sexuele escapades van anti-held Larry 'Leisure Suit' Laffer vinden 'gecensureerd' plaats. Als een pittige dame Larry bijvoorbeeld na het diner met haar mond een toetje geeft, doet zij dit onder de tafel. Alleen 's mans gelaatsuitdrukking doet vermoeden wat zich afspeelt. Onderhoudend ja, erotisch niet echt. Hooguit prikkelend.

Het is niet ondenkbaar dat software-ontwikkelaars in de toekomst hun know-how zullen koppelen aan de groeiende vraag naar (safe)sex-methoden. Al zal het digitaal opgewekte orgasme nog wel even op zich laten wachten. Tot die tijd zult u zich conventioneel moeten bevredigen met de voorlopers op CD-Rom, die allen lijken te appelleren aan de voyeuristische schooljongen in ons. Ondanks intellect-beledigende spelletjes, willen we het daarachter verscholene toch even zien. Ook al kost zo'n geintje meestal meer dan een Penthouse-abonnement. Gek hè?

X-RATED TOP-5

1. **Seymore Butts 2 & Nightwatch 2 (NMP)**
2. **Pleasure Park (Private)**
3. **Latex (Paradise Software)**
4. **Private Investigator (Private)**
5. **Babe Patrol (Romsoft)**

Flightsims

Prr, prr klonk het tien jaar terug uit 't speakertje van uw eerste XT of AT computer, terwijl de monitor schokkerig in zwart-witte puntjes een dashboard van een Cessna Pipercup weergaf. Ondanks het simplisme was die eerste versie van *Flight Simulator* vanaf zijn geboorte een succes. De eerste versies in kleur en stereo waren voor veel fans reden om destijds een Amiga aan te schaffen. Het illegaal kopiëren was voor de makers echter reden om voor deze computer nooit meer nieuwe versies te maken. Inmiddels is *Flight Simulator* op de PC een begrip en volwassen geworden, mede dankzij de huidige generatie video- en geluidskaarten.

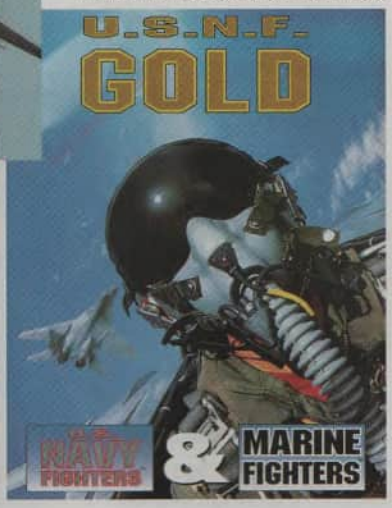

Met *Fight Simulator 5.1* voor DOS en het uitbrengen, afgelopen herfst, van de 6.0-versie voor Windows'95, blijft Microsoft marktleider in de virtuele burgerluchtvaart. De simulatie staat al meer dan tien jaar in de top-tien van best verkochte software. Niet in het minst door de activiteiten van ontwerper Bruce Atwick, die zowel onder Microsoft als onder zijn eigen BAO Publishing-label een hele serie aanvullingen (*add-on's* in vakjargon) op de markt brengt. Zo maken een tiental *scenerydiscs* het bijvoorbeeld mogelijk om over nagenoeg de hele wereld te vliegen. Met de Airbus- of Boeing *add-on's* voegt u een hele rits vliegtuigen aan uw vloot toe. En met het programma *Flightshop* zit er een complete vliegtuigfabriek in uw PC. Zo kunt u als een moderne Da Vinci met uw eigen ontwerp rondvliegen. In uw eentje achter het beeldscherm. Of via de telefoon met andere computer-piloten, waarbij er één verkeersleider speelt via het programma *Tower* (ook zo'n nuttige *add-on*). Via radiobakens, de automatische piloot of met behulp van de Grote Bosatlas.

Als u het computervliegen tot in uw kleine tenen beheerst, kunt u de eerste vlieglessen op Lelystad met een gerust hart overslaan.

Met het uitkomen van *FS 6.0* hoeven bezitters van *FS 5.1* en de diverse add-ons niet bang te zijn dat ze alles weer opnieuw moeten aanschaffen. Alle CD-Roms die de handtekening van Atwick dragen, zijn compatibel met al zijn geesteskinderen. Daarnaast kan de vijfde versie ook nog opgekrikt worden met behulp van het programma *FSFX* van Papa Tango. Dan beschikt u, net als in *FS 6.0*, standaard over een Boeing 737-300. Deze kan ook in de KLM-uitvoering gevlogen worden en beschikt bovendien over het uitgekiende dashboardontwerp van Jan Moon, in het dagelijks leven piloot bij Sabena. Alsof dat allemaal nog niet genoeg is, kunnen de echte freaks onder u met de CD-Rom *Shiratti Commander* van het Italiaanse Lago zelf sceneries ontwerpen en vluchtplannen afdrukken.

Als het spelen met radiofrequenties, weergeneratoren en aanvliegroutes u stierlijk begint te vervelen, kunt u altijd nog een militaire pet opzetten en u laten vastgespen in de schietstoel van een Stealth of in de geschutskoepel van een Apache. Ook op dat vlak valt er genoeg te beleven.

Weleens gedroomd om in opdracht een conflict uit te vechten in de lucht? Bruggen te bombarderen, vijandelijk gebied af te zoeken naar afweergeschut en strategische doelen? Een missie te vliegen met dat lekkere gevoel een scala aan bommen, granaten en geweervuur onder één hand te hebben, al dan niet computer- of lasergestuurd? En u wilt die droom eens botvieren zonder dat daar doden bij vallen? Dan moet u beslist *Silent Thunder* (*A-10 Tank Killer 2*) van Sierra eens bekijken, die zelfs niet-warmlopers voor dit genre kan bekoren. Dat komt mede door de eenvoudige besturing. U kunt vrijwel direct opstijgen. Dat laatste valt niet altijd mee. De moderne flightsims zijn zo akelig accuraat dat echt álle eigenschappen van het originele vliegtuig opgenomen zijn.

Zo is de CD-Rom *HIND* van Digital Integration op zich een fantastische helikoptersimulatie. Maar daar deze Rus in het echt een draak is om mee te vliegen, is de simulatie dat ook. En dat merkt u, zeker als u weinig virtuele vliegervaring heeft. In geval van nood kunt u dan altijd nog een scherpe bocht maken om zo een half peleton manschappen via de altijd geopende zijdeuren kwijt te raken, wat uw nukkige machine een stukje lichter maakt. *Apache Longbow* van dezelfde makers vliegt makkelijker en is volgens experts dé heli-sim van dit moment. Al is hier geen sprake van een fraai uitgewerkte wereld, waar u uw gevechtsmissies in uitvoert. Daarvoor moet u met machines vliegen die door *Jane's* op de markt zijn gebracht. Deze Engelse uitgever, bekend van het gelijknamige tijdschrift, heeft de CD-Rom als nieuw medium ontdekt en is een samenwerkingsverband aangegaan met het Amerikaanse Electronic Arts. Deze militaire flightsim-expert was ondermeer verantwoordelijk voor de hit *US Navy Fighters*. De samenwerking heeft tot nu toe geresulteerd in twee tot de verbeelding sprekende titels: *Advanced Tactical Fighters*, waarbij u als liefhebber likkebaardend zeven van de modernste Stealth-jagers en bommenwerpers mag bedienen. En het futuristische *AH-64D Longbow*. Beide sims blinken uit door een fantastische grafische vormgeving, goede vliegeigenschappen, realistische missies en een overvloedig wapenarsenaal.

Super EF2000 van Ocean is onbetwist de meest complete simulator. Met voor ieder wat wils: van simpele arcade-achtige settings tot complexe missies en volledige oorlogsscenario's. U vliegt in de Eurofighter. Zo natuurgetrouw en accuraat, dat de NATO ermee oefent op hun academies. Alleen bijtanken in de lucht vergt enig geduld. Wat is er nu heerlijker dan een verrassingsaanval te plegen via een sluiproute door de Noorse fjorden, u als een vos op zijn prooi te storten en met uw favoriete muziek op de achtergrond de aanval te openen met geleide projectielen. Op het scherm ontrolt zich een high-tech oorlog. En u zit er als aanstichter middenin! Het realisme giert de luidsprekers uit; explosies teisteren uw trommel- en netvliezen. Afweerraketten suizen rakelings voorbij. Als u zo elke dag één missie uitvoert, hebben vrouw en koters voorlopig geen kind meer aan u; de verslavingsgraad is hemelhoog!

FLIGHTSIM TOP-5

1. **FlightSimulator 6.0 (MicroSoft)**
2. **Super EF2000 (Ocean)**
3. **Jetfighter 3 (Mission Studios)**
4. **AH-64D Longbow (Jane's/Electronic Arts)**
5. **F22 Lightning II (Nova Logic)**

Sportsims

Het bestaat! Vanuit uw luie stoel actief een breed scala sporten bedrijven, zonder dat u daar enige aanleg voor heeft of noemenswaardig calorieën bij verbrand. Sterker nog: u wordt er zelfs dikker van, loopt in hoge mate stress op en krijgt er, bij te hoge doseringen, nog vaatvernauwing en hartverzakkingen van ook.

De wondere wereld der sportsims ligt bij de softwareboer overvloedig in het schap te glimmen. Werkelijk iedere sport valt vandaag digitaal op de PC te beoefenen. Ook die waar u in het dagelijkse leven geen enkele interesse voor heeft: korfbal, jetskiën, snowboarden, parapenten, kleiduiven schieten, beachvolley, hockey, snooker, klaverjassen, rugby, midgetgolf, sumoworstelen, driebanden en darten. Ja, zelfs sportvissen kan tegenwoordig vanaf uw bureau. In *Throphy Bass* van Sierra werpt u vanaf een bootje uw plug uit voor de bek van een hongerige snoek van zes kilo. Vervolgens is het met tact aanslaan geblazen en binnenhalen op slippende reel. U kunt kiezen uit duizenden virtuele stekken, 200 soorten kunstaas en diverse hengels en vismethoden. Alleen of in een heus toernooi, met of zonder commentaar van experts. Uiteraard staan een viszoekende boordcomputer, een dieptemeter, het weerbericht en zelfs een paraplu tot uw beschikking.

Schot voor open doel: de zwart-wit geblokte bal domineert reeds vanaf het begin van het digitale tijdperk, waarbij de nihilistische schietspelletjes al spoedig verleden tijd zijn. Daarvoor in de plaats komen superslimme games die met de nieuwste technieken reële bewegingen naar de computer vertalen. Uw eigen *digital dreamteam* creëren is daarna een fluitje van een cent, waarbij alle wereldranglijstspelers tot uw beschikking staan, popelend voor de aftrap.

Sensible World Of Soccer 96-97 (Mindscape), *EURO 96* (Gremlin) en *FIFA Soccer 97* van EA gelden als de absolute top in het genre. Stuk voor stuk adembenemend realistisch en in hoge mate verslavend, zelfs voor voetbalhaters. Dit is geen spelletje meer, dit is *oorlog*, net als in het echt. Alleen hebt ú nu de touwtjes in handen. EK of WK, compleet met kwalificatie-ronden en vriendschappelijke wedstrijden? Aan u de eer! Kom voor die buis vandaan en laat Van Gaal maar eens zien dat u het beter kan. Wat teams betreft, hebt u de keus uit alle nationale- en Europese elftallen, compleet met coaches, managers en reserves. U bepaalt opstelling en speltechniek. Verder is alles ingeprogrammeerd: alle profs (met de huidige rugnummers en plaatsing), elke weersgesteldheid, hoekschop, ingooi, rode en gele kaarten, buitenspelval, lamgeschopte spelers die per brancard verwijderd worden, enthousiast loeiende fans op de tribunes, vrije trap en penalty. Zelfs de *instant replay* bij elk doelpunt ontbreekt niet.

Met de joystick bestuurt u een volledig elftal, hetgeen wel de nodige oefening vereist. Moeilijk? Kom nou toch: Kluivert moet ook dagelijks trainen om in topconditie te blijven. U dus ook! Heeft u het na tijdje nog niet in de vingers, geen nood: deze simulatoren vervelen nooit. Ze spelen gewoon door, ook zonder u. Waarmee deze CD-Roms zich ontpoppen als geduchte concurrenten voor *Studio Sport*. Elke wedstrijd biedt immers puur topvoetbal en voelbare spanning; in één lange ruk ziet u een compleet kampioenschap.

Een geheel andere balcontrole vereist het aloude flipperen. Ook hier heeft het schokkerige vierkantje allang plaatsgemaakt voor een levensechte kogel. Was computer-pinball vroeger een beetje behelpen, tegenwoordig zijn de digitale simulaties net zo bevredigend als hun broertjes in automatenhal of café. Zo biedt het populaire *Pinball 95* (Maxis) u drie moderne kasten, met de thema's mythische monsters, space en piraten. Terwijl softwarehuis Amtex u mechanische Gottlieb-klassiekers aanrijkt als *Eight Ball Deluxe, Tristan* en *Royal Flush*. Compleet met het zo karakteristieke geluid en alle authentieke instellingen. Pure nostalgie; wij schoten er bijkans van vol! Ook zijn wij nog steeds erg gecharmeerd van *Pinball Fantasies* van Digital Illusions, dat in een DeLuxe-versie op CD-Rom verkrijgbaar is. Hij biedt u acht magnifiek uitziende kasten: van het clowneske *Party Land,* het snelle *Speed Devils* tot het creapy *Stones & Bones*. Met *ramps, loopings,* drie flippers, multibal, bonusrondes en de mogelijkheid van een extra bal op het eindgetal. Ook aanbevolen: de superbrede space-flipperkast *3D Ultra Pinball* van Sierra (met maar liefst 6 flippers!) en de nieuwste hit van Virgin: *Tilt 2*. Nieuwkomer Philips tot slot, verblijdt geflipten met een inventief stukje hardware: de hardplastic voorkant van een flipperkast, compleet met knoppen en afschietpook, *Virtual Pinball* gedoopt. Hiermee tovert u uw PC in enkele minuten om tot een levensechte flipperkast. De CD-Rom *Absolute Pinball* (van 21 Century) krijgt u er 'gratis' bij; vier attractieve kasten, compleet met videomodes. En weet u wat zo aardig is: alle bestaande Pinball CD-Roms zijn met dit grijze ding compatibel. Er verder over uitwijden is volstrekt zinloos: u moet deze noviteit gewoon gespeeld hebben! Dat heerlijke rock-'n'roll-gevoel ondergaan. Maar daarmee vertellen we de ware *Pinball Wizard* niets nieuws. Die heeft 'm allang!

Ook golf mag zich verheugen in een grote belangstelling. Niet alleen bij de *digital upperclass* (die uiteraard oefent op de echte greens), maar ook bij het computerende plebs, dat nog nooit een club in de hand heeft gehad. Waarmee de golfbal definitief zijn status verloren heeft. Er zijn vele goede golfsims in omloop, maar *LINKS LS* (van Eidos) en *PGA European Tour* (EA) zijn de onbetwiste marktleiders. Beide laten het balletje uiterst natuurgetrouw over het scherm rollen, op levensecht gedigitaliseerde banen. U ruikt bijna het versgemaaide gras! Het commentaar op uw verrichtingen wordt geleverd door de *Voice of Golf*, Peter Alliss. En u wordt ter zijde gestaan door negen toppers uit het circuit. Urenlange, leerzame pret voor rookies en professionals gegarandeerd.

Bijkomend voordeel: smokkelen is toegestaan (Joepie, alweer 'n *hole in one!*). En computergolf is anoniem beoefenbaar, zonder dubbele achternaam of ballotage. Uw digitale vriend maakt immers geen onderscheid.

SPORTSIM TOP-5

1. **Fifa 97 (Electronic Arts)**
2. **Hyperball (rollerball) (ActiVision)**
3. **PGA European Tour (Electronic Arts)**
4. **Virtual Pinball/Absolute Pinball (Philips/21 Century)**
5. **NHL '97 (ijshockey) (Electronic Arts)**

Wargames

Schaken, Zeeslag en Stratego. Oorlog voeren, zeeslagen uitvechten en landje veroveren. Het waren decennia geleden geliefde bordspelen, die na de digitale revolutie hun plekje hebben veroverd in bits en bytes. Wist u trouwens dat de schaakcomputer er eerder was dan uw PC? Maar nu is de PC aan zet en is zijn verouderde concurrent meedogenloos schaakmat gezet. Het strategisch zetten doen op het edele bord der confrontatie en aanschouwen wat de tegenstander doet, lijkt in eerste instantie ietwat saai op zoiets vernuftigs als uw computer. Maar niet als u de scenario's inlaadt van het ongelooflijk fraai vormgegeven *Chessmaster 5000* (van Mindscape) of *Virtua Chess* (Titus), dat de strategen onder u het krachtigste en meest geavanceerde 3D-schaakprogramma óóit voorschotelt. Het doorgaans zo zwart-witte speelveld verandert in no-time in een slagveld. Een wonderlijk schouwspel, dat zelfs voor niet-schakers, die doorgaans in slaap sukkelen bij de klassieke variant, een lust voor het oog is. Als adept zult u er geen genoeg van kunnen krijgen. Zeker als u uw talenten wereldwijd gaat meten op Internet; een optie die beide CD-Roms u bieden.

Wilt u levensecht oorlog voeren (*high-tech*, zonder dat u uw handen met bloed besmeurt), dan kan dat ook. Zo staat voor de duikbootgekken onder u het vier CD-Roms tellende *Silent Steel* van Ocean bovenaan het sterren-menu. Na het inladen ervan wordt u meteen opgeslokt door een spannende *techno-thriller*; een interactieve film waarin u als kapitein van de nucleaire onderzeeër *USS Idaho* de hoofdrol vertolkt. Als het schaakspel tussen de mogendheden losbarst, vind u zichzelf terug in een verbeten strijd op leven en dood. Niet alleen om uw schip te redden, maar ook om een spion te ontmaskeren. Aan u de eer op tijd een sinister plot te ontrafelen, dat de wereld op de rand van de afgrond had kunnen brengen. Als u dat lukt, maakt u redelijke kans het glorieuze einde te halen. Voortijdige eindes liggen echter

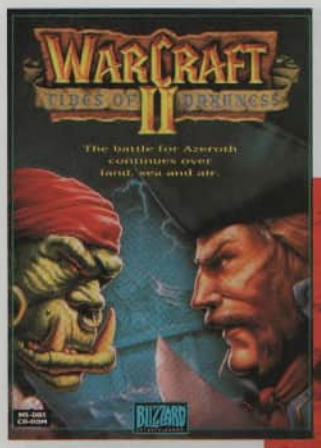

volop op de loer. In de vorm van vijandelijke onderzeeërs, die in de onpeilbare dieptes van de oceaan als snoeken op hun prooi wachten. Eenmaal ontdekt, kunt u 't schudden: één torpedo kan een einde maken aan uw hoop én uw spel. Er zijn duizenden scenario's mogelijk (die allen tussen de vijftien minuten en vier uur duren), met diverse einden en ontelbare manieren om die te bereiken. Eindeloos spel, letterlijk en figuurlijk.

Met *Populous* en *Powermonger* in ons achterhoofd aanschouwden wij tevens alle actuele hits op het landje-pikslagveld; het moderne Stratego. Oorlog in een notendop, voor thuis of op kantoor. Maar bezint eer u begint, want deze games vreten tijd! U denkt een uurtje aan het spelen te zijn, tot iemand uit de echte wereld vraagt wanneer u nu eindelijk naar bed komt. U speelt dan waarschijnlijk *Warcraft 2: Tides of Darkness*, waaraan u tot op het bot verslingerd kunt raken. Zo kan het gebeuren dat uw vrouw u voor de derde achtereenvolgende nacht mee naar bed moet sleuren. Niet bevorderlijk voor de relatie dus, dit soort games. Zeker niet als u ze speelt via de digitale snelweg, die u via uw bureau nog verder de virtuele wereld intrekt, richting al die andere verslaafden aan dit soort dope.

Command & Conquer, in '95 Europees Spel van het

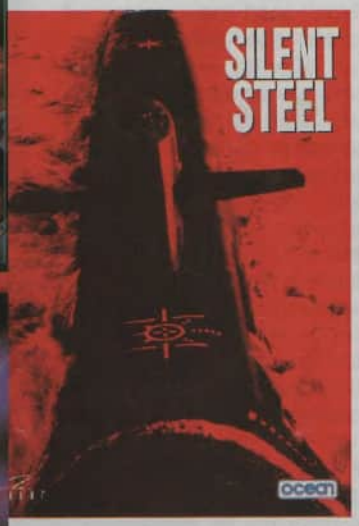

Jaar, is verreweg favoriet en zou zonder de komst van de *Warcraft*-serie zeker de alleenheerschappij in de *warfare*-markt hebben opgeëist. Onlangs verscheen deel twee: *Red Alert*, dat mooier is en nog meer *artificial intelligence* bevat dan zijn illustere voorganger. Deze winter verschijnt nog een speciale Internet-versie: *Sole Survivor*. De titel belooft een jarenlang Internet-abonnement en de bittere noodzaak uw ega in uw avonturen te betrekken, om nog grotere problemen te vermijden.

Als u de wereld van strategie en functioneel geweld nader wilt verkennen, kunt u met de moderne military-sims een heel eind komen. Veldslagen uit heden en verleden zijn na te bootsen en opnieuw te beleven. Zo gaat u via de simulatie *Z* een snelle, uiterst furieuze race aan. Enerzijds om de macht te krijgen over alle natuurlijke hulpbronnen, anderzijds om uw eeuwige territoriumdrift te stillen. Uw speelveld: vijf dodelijk vijandige planeten. U heeft de beschikking over meerdere robots, tanks, raketten en legers soldaten, die u helpen in uw streven alle tegenstanders over de digitale kling te jagen. Verbonden door diverse humoristische intermezzo's, biedt *Z* u een onderhoudend, doch gewelddadig verpozen.

Als uw agressie dan nog niet is bekoeld, moet u zich beslist eens aan het brute geweld van *Syndicate Wars* wagen. Vanuit het comfort van uw luie stoel ziet u hierin de bodycount tot apocalyptische hoogten stijgen. U voert het commando over een team moordlustige huurmoordenaars, die de schrik zijn voor de stad (en voor de bendes die u bestrijdt). Doe dit intelligent en met de nodige voorzichtigheid, want door teveel onschuldige burgers te treffen, druipt het bloed weldra uw monitor uit. Automatische geweren, lasers, daverende explosies, briljante strategieën en lange regenjassen; *Syndicate Wars* giet geweld in een kunstvorm. De *special-effects* zijn als in de bioscoop: oogverblindend mooi en oorverdovend hard. Noem het multimedia-vermaak in optima forma, via 46 extreem moeilijke missies op 15 verschillende niveaus. U vecht alleen, of met/tegen meerdere personen (via aan elkaar geschakelde PC's of Internet).

Maar 't kan altijd nog gekker. Zo kunt u zich in *Genewars* actief gaan bezighouden met genetische manipulatie en dito oorlogsvoering; puinruimen na een interstellair conflict, zeg maar. Dus geen oorlog voeren over wie de grootste genitalieën heeft, maar wat u zoal met zaad kunt doen: bomen planten, beesten fokken, ter meerdere eer en glorie van uw eigen ras. Om uiteindelijk uw suprematie in het heelal te vestigen. Een soort mix tussen *SimEarth, Populous, Lemmings* en *Command & Conquer*, maar dan veel gecompliceerder. Een dikke hit voor de komende winteravonden. Schep uw eigen *Brave New World* op de PC. Misschien, heel misschien blijkt dan dat uit iets kwaads en gewelddadigs ook iets moois kan groeien. *Peace!*

WARGAME TOP-5

1. **De Command & Conquer serie (Westwood)**
2. **Syndicate Wars (Bullfrog)**
3. **Warcraft 2 (Blizzard)**
4. **Z (Bitmap brothers)**
5. **Gene Wars (Bullfrog)**

Adventures

Bent u er zo één die gek is op het oplossen van grote en kleine mysteries? Een fan van het oeuvre van Agatha Christie, Ian Fleming en Robert Ludlum? Houdt u van *never-ending*-thriller-drama's als *Twin Peaks*? Of bent u een liefhebber van de macabere wereld van Orson Welles? Zo'n type dat absoluut niet weet wat hij met z'n vrije tijd, laat staan met de verplichte ATV-dagen aanmoet? Stort u dan eens in één van de vele interactieve adventures die op CD-Rom verkrijgbaar zijn. Barstensvol mystiek en hersenbrekers. Als optioneel tijdverdrijf.

Met het huidige aanbod worden saaie, regenachtige weekenden plotseling weer ware feesten; dagen om naar uit te zien. Actie, actie, harde actie moet u niet verwachten, daarentegen wel veel suspense, fantasie, humor en opwindende storylines. En puzzels, héél veel puzzels.

Toppers in het puzzelsegment zijn onbetwist *The 11th Hour,* opvolger van het alom geroemde *The 7th Guest* (beide van Virgin), en het fascinerende *Myst,* winnaar van twintig verschillende prijzen, waaronder de *Millia Palma D'Or '95*. Deze interactieve speurtochten door twee prachtig vormgegeven spookhuizen en een surrealistisch eiland kunt u nooit tot een goed einde brengen zonder onderweg meerdere raadsels op te lossen. Helemaal onbegonnen werk wordt het als u de puzzels niet kunt vinden, als u niet weet waar u naar zoekt. Voor velen maakt dat de uitdaging er alleen maar groter op. Dat verklaart tevens de motivatie om zo'n spel steeds weer opnieuw op te starten. Het blijft intrigeren; er moet toch van die verdomde computer te winnen zijn. Bij elke stap lijkt het alsof er een wereld voor u opengaat. Tot u bij een volgende stap weer hopeloos vast komt te zitten. Geen nood, want ook hier helpen talloze hintboeken u verder door de oneinig lijkende doolhoven, crytogrammen, orakels, enigma's en raadsels.

Blieft u meer actie, stort u dan in detective-adventures als *The Pandora Directive* en *The Ripper*. Twee produkties die het resultaat zijn van een symbiose tussen software-industrie en Hollywood. Beide zijn heuse interactieve speelfilms en beslaan zes CD-Roms: goed voor urenlang *full screen* video-plezier vol special effects, waaraan vele bekende acteurs meewerken en waarin de nieuwste compressie en opnametechnieken gebruikt worden. Dit alles om u te verleiden zich in de duistere wereld van samenzweringen en verdachtmakingen, moord en verraad te wagen.

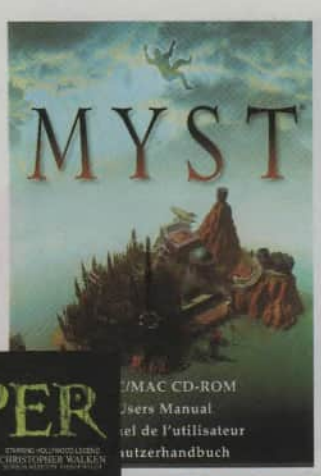

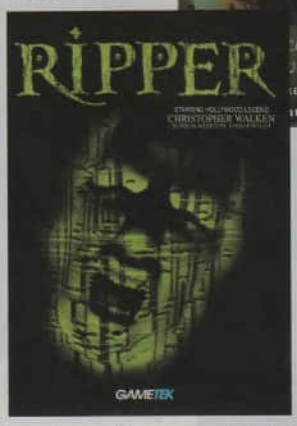

In *The Pandora Directive* speelt u Tex Murphy, *P.I.* en in bezit van alle diploma's. In deze rol raakt u toevallig betrokken bij het grootste geheim van de 20e eeuw: de UFO-crash bij Roswell, New Mexico, 1947. U volgt één van de drie paden naar zeven verschillende eindscenario's en wordt onderweg hardnekkig met uzelf geconfronteerd. Bent u de koppige speurder, vechtend tegen de krachten van hebzucht en corruptie? Of de cynische opportunist, bij wie niet alle principes heilig zijn (zeker niet als u De Grote Klapper kunt maken)? Of ergens daar tussenin? Deze keuzes zouden wel eens meer van uw ziel kunnen blootgeven dan u zelf wilt. Uw medeacteurs Barry Corbin, Kevin McCarthy en Tanya Roberts dwingen u daartoe, in deze door Adrian Carr geregisseerde thriller.

Een stuk eenvoudiger lijkt uw rol als journalist Jake Quinlan in *The Ripper* van Gametek, dat zich afspeelt in het New York van 2040. Een waanzinnige seriemoordenaar maakt de straten onveilig. De politie staat machteloos en het leven in de stad stagneert door angst, wanneer de gruwlijke details van recente moorden via de media naar buiten sijpelen. Het is aan u, de enige persoon via wie *the Ripper* nog communiceert, de wereld van deze zieke geest te verlossen. Maar doe er niet te lang over; u zou immers weleens de volgende kunnen zijn op Jack's lijstje. Voor uw medespelers hebben de producers ook hier een blik professionals opengetrokken, onder wie Christopher Walken. Blue Oyster Cult tekent voor de muzikale omlijsting.

Heeft u toevallig Umberto Eco's *In de Naam van de Roos* gelezen, of (recenter en eigenlijk nog toepasselijker) zijn meesterwerk *De Slinger van Foucault*? Bent u ook zo gegrepen door zijn theorieën over De Tempeliers? Over de vermeende invloed op de Paus, het moderne bankierswezen, de Vrijmetselarij, de Europese koningshuizen en alle andere machtsgroepen in de wereld die met elkaar samenzweren? Waarom zijn deze Tempeliers, die altijd in het middelpunt van de macht hebben gestaan, plotseling van de aardbodem verdwenen? Of zijn zij ondergronds gegaan en geldt hun invloed nog steeds?

Om deze en vele andere vragen te kunnen beantwoorden, moet u zich onderdompelen in de bizarre wereld van *Broken Sword: The Shadow of The Templars*. In deze interactieve mijlpaal wordt u minstens vijftig uur lang meegezogen in het mysterieuze verhaal van een geheime Orde, waar heden en verleden botsen (met alle explosieve consequenties van dien). De dialogen zijn informatief, handig en uitermate grappig en in goede harmonie met de muziek, die zich automatisch lijkt aan te passen aan de sfeer. Locaties, karakters en hulp-items zijn van absolute topkwaliteit. Het spel start met een waanzinnige animatie waarin u als de Amerikaanse toerist George Stobbart getuige bent van een bomaanslag op een bistro in Parijs. Waarop uw spel naadloos blijkt aan te sluiten! Aan u de eer om de puinhoop op te ruimen en alle geheimen te ontrafelen.

Nog zo'n hit, tot slot: *Discworld 2*, gebaseerd op de boeken van de wereldberoemde Terry Pratchett. De humor is typisch Brits en doet denken aan die uit Monthy Python en Blackadder. Eric Idle is uw gids en Nigel Planar (uit *The Young Ones*) een van de vele bekende stemmen in deze interactieve supercartoon, die bestaat uit meer dan 30.000 met de hand gemaakte animaties. De hoofdpersoon in dit alles-anders-dan-andere-spellen-spel is de mislukte tovenaar Rincewind. Deze moet De Dood zoeken, die de benen heeft genomen en weigert nog langer zijn werk te doen. Er wil al een tijdje niemand meer sterven en de tovenaar ziet zich genoodzaakt om als stand-in te fungeren. Uiteindelijk moet u in de rol van wizard zelfs het leven zien te redden van De Dood. U begrijpt 't al, hoe absurder het wordt, des te leuker u het achter uw beeldscherm heeft. De fantasie kent bij *Discworld* werkelijk geen grenzen meer.

ADVENTURE TOP-5

1. **Broken Sword: The Shadow of The Templars (Virgin)**
2. **Discworld 2 (Psygnosis)**
3. **Toonstruck (Virgin)**
4. **The Pandora Directive (Access)**
5. **Myst (Broderbund)**

Shoot & Kill-fun

Vroeger speelde u met plezier het kinderlijk vormgegeven, ééndimensionale *Pac-man*, waarbij u uit de klauwen moest blijven van lieve, doch hongerige spookjes. Als u deze tijdelijk op non-actief zette, kon u de etters opeten. Level na level het labyrint afstruinend, een zo hoog mogelijke puntenscore najagend. De spookjes schoten echter niet terug. Laat staan dat ze u bloeddorstig verminkten. Ze losten gewoon op in het niets.

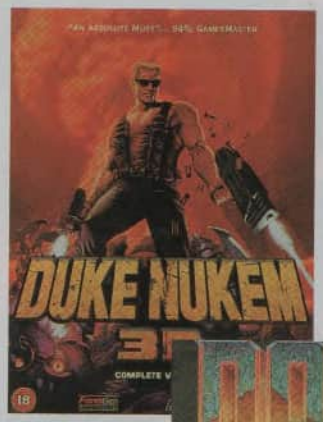

Met het verstrijken der jaren is het aloude doolhofspel gewelddadiger, gruwelijker en driedimensionaler geworden. Softwareontwikkelaars laten tegenwoordig een onuitputbaar leger *bad guys* opdraven, dat zich flankeert met een ongekend wapenarsenaal. Aan u de eer de sadistische gedrochten in het labyrint uit te roeien, met een overdaad aan machinegeweren, mortieren, granaten, hakbijlen en vlammenwerpers. Met slechts één regel: *kill them, before they kill you.* Werd lijfelijk geweld vijf jaar terug louter gesimuleerd (een ongeschreven wet destijds), tegenwoordig is alles expliciet genietbaar en overgoten met een fel-realistisch sausje. Uit elkaar spattende zombies, rondspuitend bloed, afgehakte ledematen en rottende lijken. Compleet met bijbehorende geluiden. Eet smakelijk. Welkom in de hel!

De Grote Slachting begon ooit met *Wolfenstein* (van ID software), vol Gestapo's in regenjassen, SS-ers en smal besnorde bruinhemden. Het bleek de voorbode van het *Doom*-tijdperk. Onder het genot van kreten als: *Die, you allied Schweinhund!*, vond de instinctieve moorddrift zijn uitweg in een virtueel geschapen doolhof. In de spectaculaire finale, een ontmoeting met de *Führer himself*, kon eindelijk definitief worden afgerekend met het verleden. Dat deze *first person perspective game* vele navolging zou krijgen, was onmiddellijk duidelijk bij het uitkomen ervan.

Wie *Doom* zegt, zegt John Romero; de oprichter van ID-Software, die met een nieuw spelprincipe hele volksstammen verslaafd maakte. Het is simpel: Wie *Doom* gespeeld heeft, houdt ervan. Romero ontwierp het merendeel van de levels en eerlijk is eerlijk: de hel was nog nooit zo lekker genietbaar als in dit 3D-meesterwerk. Onder het motto 'pijn is fijn en bloed is goed', gaat u op zoek naar sleutels en geheimen. Onderweg komt u de meest moordlustige monsters in computerland tegen. Aan u de taak deze van hun miserabele leven te beroven. Waarbij een compleet wapenarsenaal tot uw beschikking staat, van simpele boksbeugel tot kettingzaag. Doel van het spel? De onderwereld zuiveren van gedrochten en de geheime kamers van het labyrint ontdekken. De ultieme kick van de *Doom*-speler bestaat uit de wetenschap dat alle geheimen uit het level zijn blootgelegd en de monsters het hiernamaals zijn ingeknald. U zult merken dat het niet eenvoudig is om ongeschonden de uitgang te bereiken. De verbandtrommels staan er niet voor niets; weldra druipt het bloed uit uw oren en belemmert het lillende wenkbrauwvlees uw zicht.

Kent de eerste versie geen geheimen meer voor u, dan bent u klaar voor het zwaardere werk: *Doom 2*! Hierin meer levels, een leger nieuwe gedrochten en nog meer wapens. U bent nu in staat nog effectiever dood en verderf te zaaien. Hoor ik daar nu de baby? Schat, de ploertendoder!

En herinnert u zich deze nog: *Heretic*? Uw oog ontwaart hierin een schitterend schouwspel van middeleeuwse fantasie met vuurvogels, tovenarij en kruisbogen. Waarbij u zich een weg zoekt door een labyrint van kasteelgangen, kerkers en kloostertuinen. Tolkien verbleekt bij het zien van al dat fraais. *Heretic* zal voor velen een *all-time-favourite* blijven, ondanks dat de actuele games oneindig geavanceerder zijn. Zo begint de CD-Rom *Hexen* waar *Heretic* ophoudt. Deze opvolger biedt liefhebbers meer van alles; dus meer genieten, maar ook meer irritatie en meer moeilijkheden. U kunt een uur in een kamer zitten zonder ook maar een stap verder te komen. Dat is waarschijnlijk de reden dat ID de suïcide-mogelijkheid heeft ingeprogrammeerd. Schiet alles wat op uw pad komt aan flarden en ken geen pardon voor de fraaie glas-in-lood-ramen (daar bevinden zich vaak gangen en voorwerpen achter). O, en vergeet de kerkklok niet te luiden!

Software-huis 3D Realms wist met *Duke Nukem 3D* als enige de hegemonie van ID Software te doorbreken. Deze *Doom-alike* werd ontworpen door een een Amerikaanse nerd (inmiddels multi-miljonair), die er op z'n 17e mee begon en het karwei in drie jaar klaarde. De eerstejaars student informatica overtrof daarmee zijn professoren. In *Duke Nukem 3D* blijkt hoe verdorven de jeugd van tegenwoordig is. Onderweg pept u uzelf op met een dosis amfetamine (letterlijk), klettert u uw kleine boodschap in de toilet (*Aah, that's a relief!*) en pleegt u 'euthanasie' op een in doodsstrijd verkerende prostituée (en niet met een spuitje). U doet zich te goed aan weergaloze graphics, terwijl u acht-armige kwallen ontwijkt, eventueel in de *shrinking-mode* als lilliputter. U kunt ze spectaculair laten exploderen! En dat is wat *Duke Nukem 3D* zo leuk maakt: bizarre effecten, humoristische details en de stem van onze relaxte vriend Duke.

Met *Quake* is een hoogtepunt in de *Doom*-reeks bereikt: lavameren met bliksemschietende monsters, onderwatergangen, unieke lichteffecten en de schaduwvijand Oi maken dit spel tot een absolute topper. Om een basiliek van binnen te bewonderen, hoeft u slechts met uw vinger de *pagedown*-knop te beroeren, waarna u zich vergaapt aan de schitterende glas-in-lood ramen en middeleeuwse koepels. Doe dit niet te lang, want ook de monsters in *Quake* zijn mobiel en ruiken net als haaien bloed op grote afstand. Geen ontsnappen aan dus. Het is dan ook raadzaam het spel regelmatig te saven. Dan hoeft u niet steeds zwaar gefrustreerd opnieuw te beginnen. Daarnaast kan in de hitte van het spel uw hartslag flink oplopen. U maag trekt samen als vanuit het niets ineens een bloedkwijlende rotweiler op u afvliegt, om uw strot door te bijten. Het grootste gevaar bevindt zich echter in eigen huis: in de vorm van uw liefhebbende partner, die u met een onverwacht klopje op de rug een rolberoerte kan bezorgen. Dan wordt het hoog tijd een schuilplaats te zoeken, om even bij te komen. Uit is pure noodzaak. Anders bent u 'gedoomd' om tot het bittere einde achter uw *joystick* te blijven zitten...

SHOOT & KILL FUN TOP-5

1. **Quake (ID Software)**
2. **Duke Nukem 3D (3D-Realms)**
3. **Syndicate Wars (Bullfrog)**
4. **Tomb Raider (Core)**
5. **MDK (Murder Death Kill) (Shiny Ent.)**

Genotsvergroters

Een ordinaire witte tweeknops-muis voldoet tegenwoordig allang niet meer voor de game-freak; een tijgerhuidje, drie toetsen en een hoop ondersteunende software is wel het minimum tegenwoordig. Ook de joystick is van eenknops-peuter uitgegroeid tot een flinke potente jongen; een uiterst pienter pookje. Programmeerbaar, met een woud aan knopjes en mogelijkheden. Een volwaardig verlengstuk van uw... computer. Daarnaast is het aantal bureau-accessoires voor de virtuele piloten, coureurs en flipperaars onder u flink opgekrikt. Dat terwijl het bureau toch ooit bedoeld was om achter te werken. Ja toch?

1 PILOTENGELUK

U vliegt er net zo makkelijk een Cessna mee als een Boeing 747: de *Virtual Pilot Pro* van CH-Products (f 219,-). Het ideale stuur voor *Flightsimulator 5.1* en *6.0*. Met twee vierwegschakelaars, zes actieknoppen, gashendel en trimmers. Ideaal te combineren met de *Pro Pedals*-set van CH (ook f 219,), voor het betere roer- en remwerk. In noodgevallen eventueel ook voor al uw autosimulatoren te gebruiken.

2 MILITAIR VERTIER

Daarnaast ziet u de Thrustmaster-serie; de absolute top waar het gaat om de besturing van geavanceerde militaire flightsims. Regelrechte kopieën uit de real world, voor de gevorderde straaljagerpiloten onder u. De *F22 Pro* (f 379,-) is bijna oneindig programmeerbaar, bezit vier vierwegschakelaars, drie commandoknoppen en een dubbelwerkende trekker op een met glas gevuld handvat. Voor perfectionisten valt hij te combineren met het weapon control system/gashendel *F-16 TQS* (f 299,-), die uw gevechts- en navigatie-instrumentarium nog verder uitbreidt. De *RCS*-pedalen (f 289,-) maken uw cockpit compleet.

3 VIRTUAL PINBALL

Philips verblijdt de Pinball Wizards onder u met een inventief stukje hardware: een robuuste, hardplastic voorkant van een flipperkast, compleet met knoppen en afschietpook. Op ware grootte! Inpluggen, een Pinball CD-Rom in de drive, achter uw bureau gaan staan en spelen maar! Maar niet te enthousiast tegen de kast aanrijden; het ding kan namelijk daadwekelijk op tilt! Voor f 249,- kunt u er ook totaal geflipperd van raken. De CD-Rom Absolute Pinball (vier kasten!) krijgt u er gratis als bonus bij.

4 MANUSJE VAN ALLES

De uiterst geavanceerde Logitech *WingMan Warrior* (f 159). voor de Doom-familie, haar klonen en alle andere behendigheidsspelletjes. Een

stick van het principe: inpluggen en spelen maar! Voorzien van een unieke *SpinControl;* een 360 graden draaiende knop om om uw tegenstanders heen te draaien, terwijl u met de actieknoppen uw wapens wisselt en met de vierwegs-panoramaknop om u heen kijkt. Door zijn zware uitvoering en stabiliteit is-ie ook zeer geschikt voor de computer-piloot. Hij gaat overigens vergezeld van een fraaie verzameling ondersteunende software, zoals we dat van Logitech gewend zijn.

5 VIRTUELE COCKPIT

Wij durven te stellen dat de Thrustmaster *Formula T2* (bijna) de ideale set is voor de gevorderde autocoureur: stuur, versnellingspook èn pedalen. Met een tennisbal onder het rempedaal wordt de remdruk oplopend nog zwaarder en is de set volmaakt. Ondanks zijn pittige prijs (f 299,-), valt hij niet aan te slepen; bij het verschijnen van *Grand Prix 2* was de gehele voorraad bij Computercollectief Amsterdam (de importeur) binnen één week uitverkocht! Het Formule-1 virus woedt weer in alle hevigheid.

6 KWALITEITSFALLUS

De *Flightstick Pro* van CH biedt voor f 129,- veel waar: een vierwegschakelaar, drie actieknoppen, een trekker en een gashandel. Hij valt redelijk eenvoudig te programmeren en is de abslute topper waar het gaat om de besturing van Russische vliegtuigen (die hebben altijd maar één pook, in 't midden). Daarnaast is het de enige joystick die ook voor linkshandigen geschikt is. Ondanks zijn stevige kwaliteit is deze joystick toch heel flexibel en daardoor uitermate geschikt voor alle andere behendigheidsspelen. Onze favoriet!

7 IDEAAL COMBO

De CH *F-16 Combatstick* (219,-) is in combinatie met de CH *Pro Throttle* (f 219,-) voor meer dan twintig functies te programmeren. Voor zowel digitaal als analoog gebruik is deze set ook met de *Pro Pedals* te gebruiken voor nagenoeg alle flightsimulators. Voor een nog realistischer beleving van het spel. Behouden vlucht voorwaardelijk gegarandeerd uiteraard.

• *Met speciale dank aan Meike de Bruin.*

VERKOOPINFORMATIE

• *CD-Roms, hintbooks en Thrustmaster-apparatuur: Computercollectief, Amstel 312 in Amsterdam, 020-6223573, of via Internet www.comcol.nl.*

• *CD-Roms en tijdschriften: De Schijfwereld, Voorstraat 26 in Utrecht, 030-2333509, of via E-mail: schijfwe@euronet.nl. De Top-5-jes werden gemaakt door Marcel van Driel, die met softwarehuizen en distributeurs een CD-Rom heeft samengesteld, barstensvol speelbare demo's van actuele games (Tomb Raider, de Pinball Construction Kit en vele andere). Deze CD-Rom is voor Penthouse-lezers* **gratis** *te bestellen of af te halen bij De Schijfwereld.*

• *Informatie over CH-Products, CD-Roms en verkooppunten bij u in de buurt: distributeur Homesoft in Haarlem, 023-5311241, of via Internet: www.homesoft.nl.*

• *Logitech Wing Warrior: 0346-566644, Philips Virtual Pinball: 06-8406.*

PENTHOUSE FASHION

Waar de vrouw als het op kleding aankomt voor elke gelegenheid keuze te over heeft, is de man in de regel veroordeeld tot dodelijk saai, te weten het twee- of driedelig blauw of grijs. Eén van de weinige accessoires waardoor hij zich op zulke momenten van zijn net zo uniform geklede sexegenoten kan onderscheiden, is de stropdas. Het tijdperk van de quasi-grappig bedoelde – liefst van polyester vervaardigde – dassen met prints van striphelden is gelukkig passé.
De stropdas is terug op een klassieke, soms retro-achtige manier. Penthouse strikte voor u een aantal topdassen op een manier zoals alleen Penthouse dat kan.

FOTOGRAFIE: KATO TAN
PRODUCTIE: ALEXANDRA DE JONG EN MADDY STOLK
MODEL: LILLY

VERKOOPINFORMATIE
Façonnable, Prochownick,
bij Oger: 020-6768695
Versace,
bij Konig Men's Fashion: 020-6717935
Valentino,
via Twill Agency: 020-6693311
Kandismann,
via C. Kramer Agenturen: 020-6154685
Shorts: Claesen's (075-6845201)

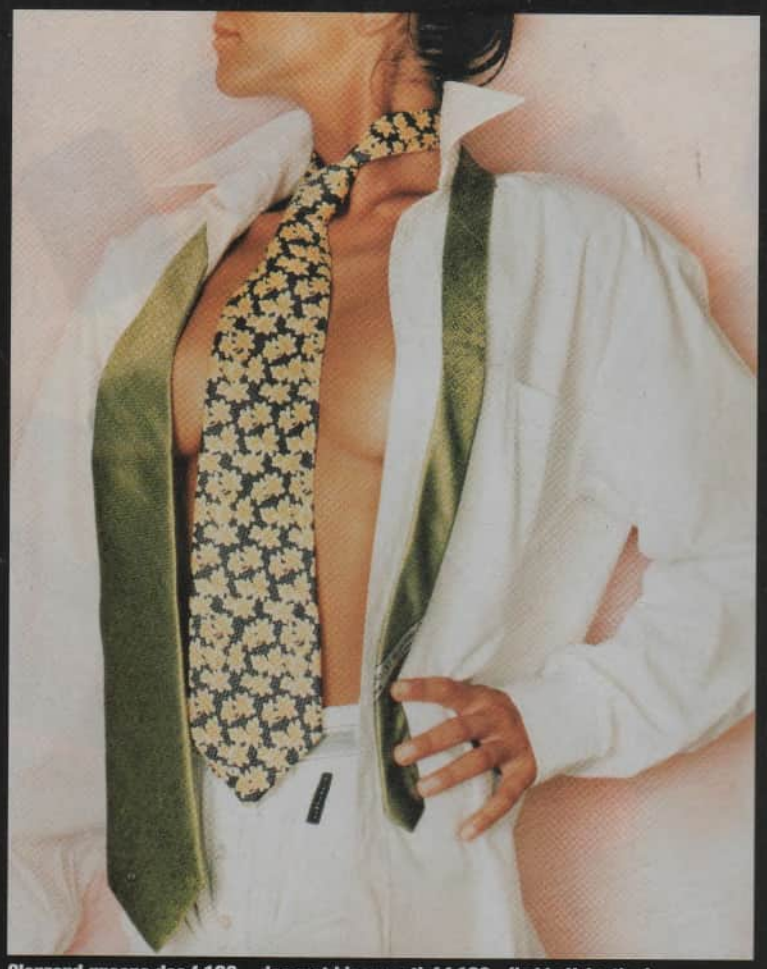

Glanzend groene das f 129,-, das met bloemmotief f 129,- (beide Valentino)

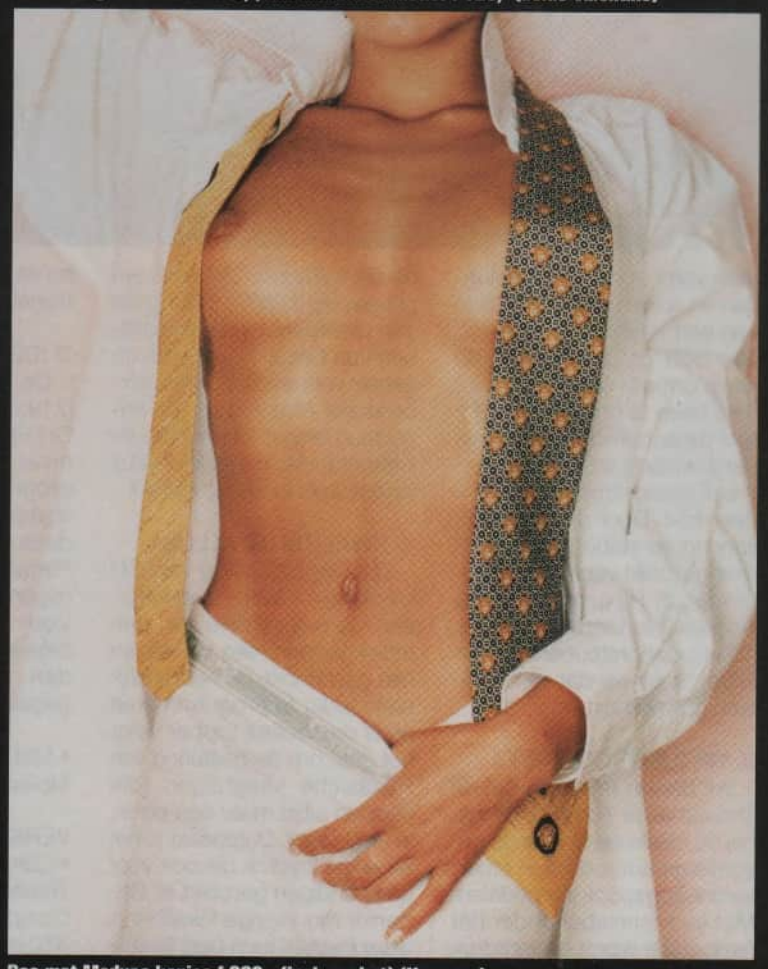

Das met Medusa kopjes f 269,- (incl. pochet) (Versace)

Dieprode das 'stars and moons' f 158,- (Façonnable)

Klassiek donkerblauwe das met horizontale streep f 158,- (Façonnable); oranje met wit geblokte das met bloemmotief f 129,-(Valentino).

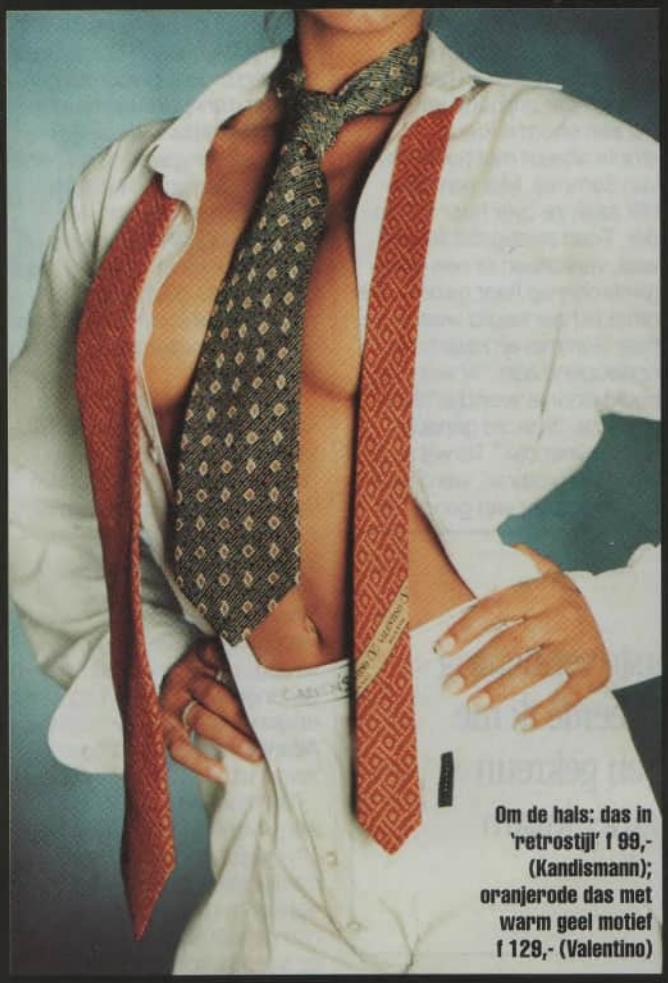

Om de hals: das in 'retrostijl' f 99,- (Kandismann); oranjerode das met warm geel motief f 129,- (Valentino)

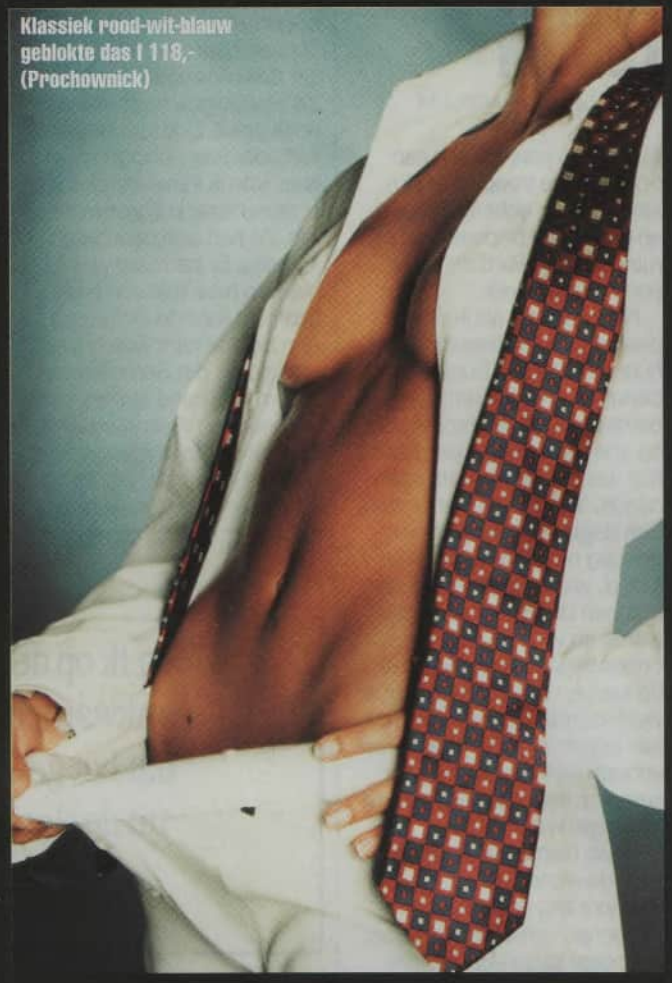

Klassiek rood-wit-blauw geblokte das f 118,- (Prochownick)

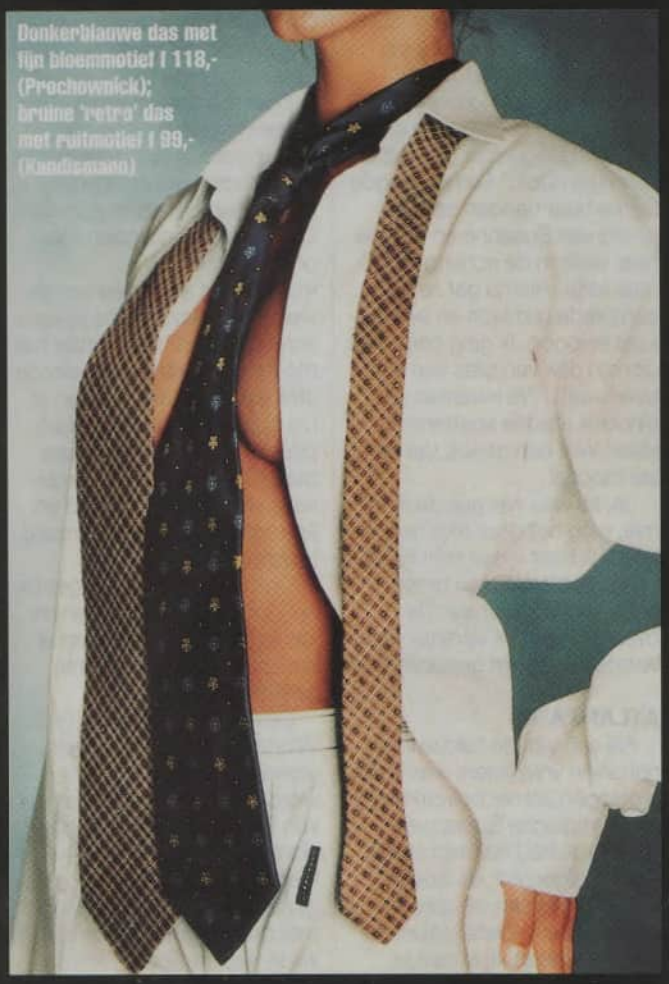

Donkerblauwe das met fijn bloemmotief f 118,- (Prochownick); bruine 'retro' das met ruitmotief f 99,- (Kandismann)

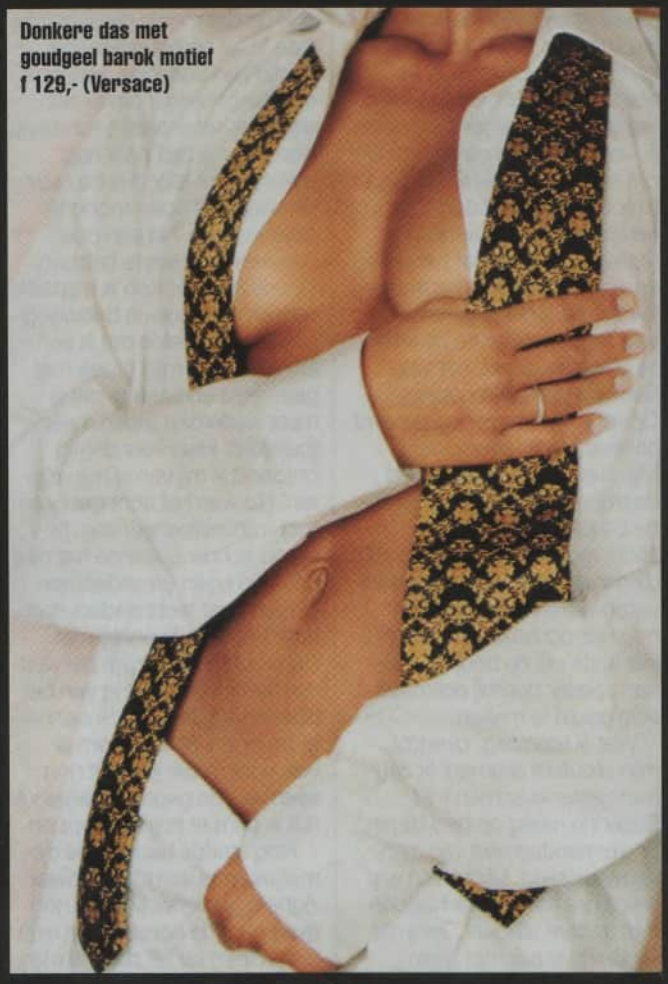

Donkere das met goudgeel barok motief f 129,- (Versace)

FORUM

VERVOLG VAN PAGINA 14

ik wel zag, was dat het een ontzettende troep was. Susanne is een echt feestbeest en houdt niet bepaald van opruimen – dat werd mij weer eens al te duidelijk.

Nieuwsgierig als ik was, besloot ik mijn alleenzijn in dit huis van de geile Susanne te benutten om stiekem een beetje rond te neuzen. Ik ging op zoek naar iets, maar ik wist niet wat. Misschien iets spannends. Veel kon ik niet vinden. Een dagboek waar jammer genoeg niets onthullends in stond, veel liefdesbrieven van mannen die idolaat van haar waren en voor de rest wat onbenullige meisjestroep. In de keuken daarentegen trof ik wel iets interessants aan. Een half opgerookte joint die ik niet zomaar kon laten liggen. Hij smaakte niet slecht. Ik merkte dat ik geil werd.

Ik liep hierna via de gang naar de wc toe. Op dat moment zag ik ineens de schoenen van Semmie staan. Ze moest dus in ieder geval thuis zijn. Doordat ik mijn nieuwsgierigheid niet kon bedwingen, liep ik zachtjes via de trap naar boven toe. Ik hoorde gekreun. Het gekreun werd steeds harder naarmate ik verder de trap op kwam. Op dat moment bonkte mijn hart flink in mijn keel. Toen ik op de eerste verdieping aankwam, realiseerde ik mij dat het gehijg en gekreun uit de slaapkamer kwam die recht tegenover de trap lag. Ik herkende de intense geluiden direct, het was Semmie die lag te genieten. Opeens hoorde ik nog iemand anders. Haar vriendinnetje! Mijn nieuwsgierigheid werd daardoor nog groter. Ik opende de slaapkamerdeur zo zacht mogelijk, in de hoop dat diegenen die in de kamer aanwezig waren mijn glurende oog niet op zouden merken. Het lukte mij de deur te openen zonder daarbij ook maar enig geluid te maken.

Wat ik toen zag, overtrof mijn stoutste dromen. Ik zag mijn Semmie samen met Susanne naakt op bed liggen. En ze merkten niks van mijn aanwezigheid. Misschien wel omdat ze het te druk hadden met andere dingen. Semmie lag op haar rug met haar benen wijd en opgetrokken. Tussen haar prachtige dijen zat Susanne voorover gebukt. Ze bevredigde haar vriendinnetje oraal. Doordat Susanne half voorover gebogen bezig was, kon ik vanaf de plek waar ik stond haar kutje bewonderen. Ze had een beschaafd spleetje. Er zat maar weinig haar op haar lipjes en haar geslacht toonde mooi rose. Aan de ene kant was ik best wel jaloers dat Semmie sex had met iemand anders dan ik, maar aan de andere kant werd ik opgewonden van het tafereeltje. Ik had uitzicht op de lekkere borsten en het geile gezichtje van Semmie maar ook op dat mooie glinsterende rose kutje en het prachtige kontje van Susanne. Het was echt fenomenaal om te zien, alsof het het mooiste schilderij was waar ik ooit naar had gekeken, zo stond ik de meisjes daar met open mond te bewonderen. Na een paar minuten genoten te hebben van de aanblik, kon ik mijn hormonen niet meer in bedwang houden. Ik voelde dat ik een flinke stijve in mijn broek had gekweekt en besefte dat ik meer wilde dan alleen maar toekijken. Heel voorzichtig ontdeed ik mij van al mijn kleren. Nu was het echt gebeurd met mijn zelfbeheersing. Ik kroop achter Susanne het bed op. Mijn ogen en gedachten gingen naar niets anders dan haar kutje uit. Ik pakte met mijn rechterhand mijn pik vast om hem in de richting van het poesje van de wilde Susanne te brengen. Ik hield hem er vlak voor, maar genoot nog even van de gedachte alleen al dat ik hem er in ging stoppen.

Nog steeds hadden de dametjes niets van mijn aanwezigheid gemerkt. Ik keek nog even naar de borsten van mijn Semmie maar liet daarna mijn aandacht weer naar haar vriendin gaan. Ik sloot mijn ogen en stopte mijn harde lul snel in haar drijfnatte kut. Ze gaf een enorme kreun en stopte abrupt met het beffen van Semmie. Met een geile blik keek ze over haar schouder. Toen ze zag dat ik het was, verscheen er een geil glimlachje op haar gezicht. Ze draaide haar hoofd weer terug naar Semmie en keek haar ondeugend aan. "Ik word geneukt door je vriendje," fluisterde ze. "Ik word geneukt door je vriendje." Terwijl ze die woorden uitsprak, werd haar kut nog natter van genot. "Ik zie het," hoorde ik Semmie zeggen. "Eigenlijk hoor ik nu kwaad te zijn, maar ik hoop voor je dat hij je net zo geil neukt als hij dat normaal bij mij doet. Ik vind het eigenlijk ook wel een geil gezicht om te zien hoe hij je naait." Semmie legde hierna haar handen op het hoofd van Susanne en duwde haar weer in de richting van haar klitje. Hierna gaf ze me een brede glimlach en een lekkere knipoog. Ik ging compleet uit mijn dak van alles wat mij overkwam. We kwamen uiteindelijk alledrie spetterend klaar. Wat een genot, dat eerste triootje!

> ‘Toen ik op de eerste verdieping aankwam, realiseerde ik me dat het gehijg en gekreun uit de slaapkamer kwam’

Ja, ze was wel geil die Semmie, ging het door mijn hoofd terwijl ik haar – met mijn hand op de bobbel in mijn broek – observeerde daar aan de overkant van het vijvertje. *Op verzoek anoniem gepubliceerd*

ATLANTA '96

Als een van de talloze internationale vrijwilligers was ik de afgelopen zomer betrokken bij de Olympische Spelen van Atlanta. Ik had net mijn studie Engels afgerond; de Spelen waren ideaal om de spreekvaardigheid in deze taal intensief te oefenen. Ik kwam te werken bij de vervoersafdeling van het Olympisch dorp. Onze afdeling moest ervoor zorgen dat het transport van de atleten op rolletjes verliep. Bij mij op de afdeling werkte ook ene Sharon, een aantrekkelijke Amerikaanse van een jaar of vijfentwintig. Sharon kwam uit de keurige staat Vermont, had psychologie gestudeerd en wilde net als ik een beetje freewheelen voordat ze een baan ging zoeken.

Sharon was het toonbeeld van Amerikaanse zelfverzekerdheid. Ze handelde snel en doortastend bij het oplossen van de vele transportproblemen, iets wat haar veel bewondering opleverde. Verder was ze één en al properheid. Haar lange blonde haar was keurig opgestoken in een wrong, en aan het einde van de lange werkdagen zag ze er, ondanks de klamme hitte van Atlanta, nog altijd fris en verzorgd uit.

Wij mannen constateerden opgewonden dat haar keurige Olympische mantelpakje de contouren van een welgevormd en gespierd lichaam niet geheel kon verhullen. De jarenlange sporttraining op college was haar aan te zien. Op deze Spelen zou ze letterlijk geen slecht figuur geslagen hebben, vonden wij.

Sharons omgang met zowel de collega's op de afdeling als de sportdelegaties bleef onder elke omstandigheid vriendelijk doch zakelijk. Desondanks waagden vele onverschrokken macho's uit alle delen van de wereld het deze trofee te veroveren. Sharon hield echter het mooie hoofd koel en poeierde stoïcijns de brutale helden af. De boodschap was duidelijk: deze dame was niet op sex belust. Toch bleef de combinatie van afstandelijkheid en schoonheid mannen onrustig maken.

Ook ik voelde mij aangetrokken tot haar, maar gezien de vernederende afgang van al die anderen, maakte ik mij geen illusies.

De dagen gleden voorbij. Winnaars vierden hun zege, verliezers dropen af. En ik werd steeds heter. De aanblik van Sharons strakke lijf, haar vibrerende borsten en de krachtige dijen als ze heupwiegend rondliep, maakten mij met de dag geiler. In de laatste week van de Spelen nam ik

CULT VIDEO & ANDERE VREEMDE VERSCHIJNSELEN

Wat moet je een hardcore cult-liefhebber in godsnaam cadeau doen met de feestdagen? Met een paar sokken of een horloge hoef je niet aan te komen. Een geurtje dan wellicht? Of een goede fles whisky? Zou kunnen, maar waarom niet eens iets echt toepasselijks?

Jan Doense

Bijvoorbeeld Michael Weldons *THE PSYCHOTRONIC VIDEO GUIDE*, de lang verwachte opvolger van *The Psychotronic Encyclopedia of Film* (1983). Hèt ultieme naslagwerk op het gebied van obscure horror, science fiction, sexploitation, blaxploitation, kung fu en andere B-filmgenres. Dè permanente tv-gids voor mensen met een onconventionele smaak. Dit nieuwe boek is niet zomaar een ge-*update* versie van het oorspronkelijke naslagwerk. Weldon behandelt 'psychotronic' films die in Amerika op video verschenen zijn, maar dat zijn er ruim 3.000 en vele daarvan zijn ook in Nederland wel op de één of andere manier te zien. Dus wanneer titels als *Alice in Acidland, Demented Death Farm Massacre: The Movie, Linda Lovelace for President* of *Humanoids from Atlantis* u wel aanspreken, dan is *The Psychotronic Video Guide* een welbestede investering. (*The Psychotronic Video Guide:* 646 pagina's/geïllustreerd/f 50,-/ondermeer verkrijgbaar bij The American Book Center, Kalverstraat 185, Amsterdam en Spuistraat 72, Den Haag, en de betere boekhandel.)

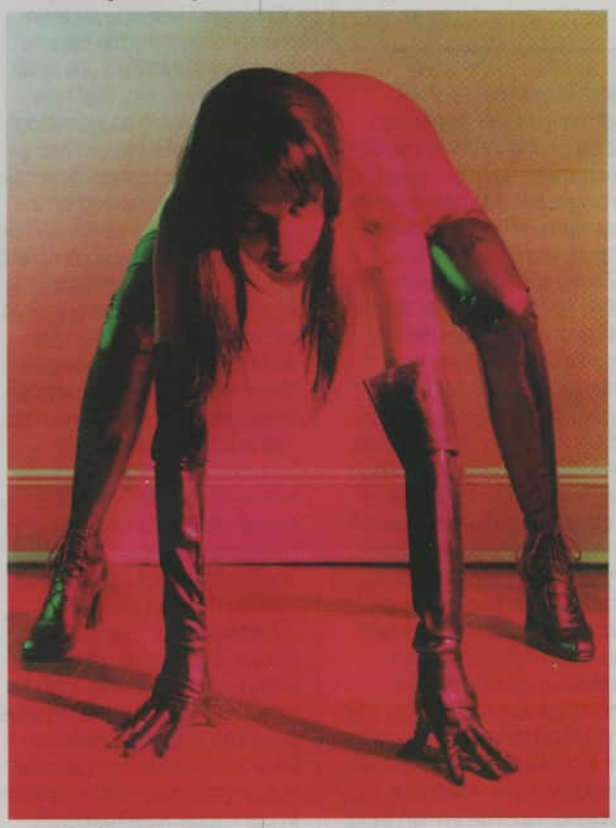

***New York Girls*: geen Penthouse Pets maar wél erg geil *en* artistiek verantwoord.**

Ook een leuk boek voor cult-liefhebbers, maar van een geheel andere orde, is *NEW YORK GIRLS* van filmmaker/fotograaf Richard Kern. Begin jaren tachtig was Kern één van de kopstukken van de gerucht-makende underground-filmstroming *Cinema of Transgression* en verzorgde hij bloederige performances als voorprogramma bij optredens van punkdichteres Lydia Lunch. Daarnaast specialiseerde hij zich sinds 1979 in het portretteren van vrouwelijk naakt, maar verwacht van hem geen doorsnee glamourplaatjes. Kerns vrouwen zijn over het algemeen niet van het soort dat het snel tot Penthouse Pet zal schoppen; daarvoor ogen ze te ongenaakbaar en zijn ze net iets *te* royaal voorzien van tatoeages en piercings. Hetgeen *New York Girls* overigens tot een aanrader voor fetisjisten maakt (ook liefhebbers van lak, leer, plastic, naaldhakken, riemen, kettingen, touwen, pistolen, dildo's, extreme make-up en kaarsen worden trouwens op hun wenken bediend). Technisch en artistiek zijn de foto's in elk geval dik in orde. (*New York Girls*: 208 pagina's/kleur en zwart-wit/f 54,-/Nederlandse distributie: Idea Books, Nieuwe Herengracht 11, 1011 RK Amsterdam, tel. 020-6226154)

Iedere rechtgeaarde cult-liefhebber, tot Quentin Tarantino en Michael Jackson aan toe, weet de weg te vinden naar de hoofdstedelijke Cult Videotheek. Exclusief voor Nederland verkoopt men daar alle banden uit het rijke assortiment van het Amerikaanse videolabel *SOMETHING WEIRD VIDEO. Something Weird* legt zich toe op de distributie van obscure films uit de jaren '50, '60 en '70. Kort maar krachtig: zo'n beetje alles uit die periode wat in de *Psychotronic Video Guide* besproken wordt, van de films van Dave Friedman *(The Lustful Turk, The Acid Eaters, She Freak)* en Harry Novak *(Caged Virgins, Confessions of a Frustrated Housewife, Frankenstein's Castle of Freaks)* tot Braziliaanse en Mexicaanse horror, Japanse fantasy *(Attack of the Mushroom People, Dagora: The Space Monster)*, grote borsten-compilaties, nudistenfilms, 'twisted sex', 'bizarro sex loops' en 'drug movies'. Alleen al de uit twee delen bestaande, rijkelijk geïllustreerde catalogus is een aardige cadeautip *(Something Weird Video:* verkrijgbaar bij de Cult Videotheek, Amstel 47, 1011 PW Amsterdam, tel. 020-6227843/f 50,- per stuk/catalogus f 17,50).

Een aardige tip voor muzikale cult-liefhebbers is ten slotte de dubbel-cd *THE CULT FILES*, een compilatie van ruim tweeëneenhalf uur muzikale thema's uit in totaal veertig cult-achtige televisieseries en films. Uiteraard geïnspireerd op het succes van *The X-Files* (tweemaal vertegenwoordigd) bevat de cd voorts muziek van series als *The Saint, The Avengers, Doctor Who, Kojak, Ironside, Mission Impossible* en *Star Trek*. Op de film-cd staan thema's van zulke klassiekers als *2001: A Space Odyssey, Alien, The Omen, Halloween, Blade Runner* en *Taxi Driver*. Vermeldenswaard is dat een aantal van de thema's op *The Cult Files* met toestemming en medewerking van de componisten opnieuw werd opgenomen. Dat resulteerde bijvoorbeeld in een fraaie, verlengde versie van het Oscar-winnende thema *Ave Satani* uit *The Omen*. (*The Cult Files:* adviesprijs f 39,95/verkrijgbaar bij de betere platenzaak/Nederlandse importeur: VIA, Postbus 2277, 1200 CG Hilversum, tel. 035-6211255).

schoorvoetend maar stoutmoedig mijn toevlucht tot het enige wapen dat ik had om in de strijd te werpen. Op een kalme middag ging ik aan een bureau in Sharons buurt zitten werken, en wel zo dat ze vrij zicht op mij had. Terwijl ik haar uit mijn ooghoeken in de gaten hield, masseerde ik subtiel mijn kruis. Mijn vingers kneedden door de stof van mijn pantalon mijn al halfharde lul. Vrijwel direct voelde ik hoe het bloed zich in mijn pik stuwde en hem centimeter voor centimeter deed opzwellen. Een geweldige bolling in mijn broek was aan het ontstaan.

Toen ik uit mijn ooghoeken naar Sharon keek, constateerde ik tot mijn vreugde dat ze mijn activiteiten had ontdekt; al die tijd had ze toegekeken hoe mijn paal groeide. Haar troebele blik verraadde dat ik een manier gevonden had om deze koele schoonheid sexueel te prikkelen.

Na dit intermezzo was Sharon opvallend vriendelijk tegen mij. Verdacht vaak schuurde ze in het voorbijgaan tegen mijn lichaam met steeds die verwachtingsvolle blik in haar ogen. Kansen voor een afspraakje kregen we echter niet vanwege alle drukte.

Op de laatste dag van de Spelen moesten alle deelnemers naar het stadion worden vervoerd om de sluitingsceremonie bij te wonen. Ook wij werden verwacht. Vanuit het coördinatiecentrum vertrokken wij per bus naar het stadion. Natuurlijk gingen we naast elkaar zitten. De spanning tussen ons was voelbaar. Toen de bus zich eenmaal in beweging had gezet, trok ik haar naar me toe en terwijl ze haar lichaam tegen mij aandrukte, kuste ik haar onstuimig. Ze perste haar lippen op de mijne en drong haar vochtige tong diep in mijn mond. Ze liet er geen gras over groeien; ongeduldig leidde ze haar hand direct naar mijn kruis, betastte mijn paal en kneedde hem. Toen ik haar dijen beroerde, spreidde ze gewillig haar benen. Ik schoof mijn hand onder haar rokje en wreef stiekem tegen haar kruis dat bedekt werd door haar slipje. Vervolgens wrong ik mijn hand onder het stukje katoen en vatte haar kut. Mijn tastende vingers kroelden door haar schaamhaar en wrijvend tegen haar schaamlippen vond ik haar vochtige gaatje. Ze zuchtte heel voorzichtig, zodat de andere passagiers niets van ons onderonsje merkten.

Toen we bij het Olympisch stadion waren aangekomen, bleven we rustig in de comfortabele bus zitten. Nadat iedereen weg was, ontdeden wij ons van onze kleding. "Ik wist dat je een grote lul had," zei ze hongerig. Wacht maar, dacht ik, je zult nog wat beleven. Wat mij betrof waren de Spelen nog niet afgelopen.

Zoals gewoonlijk ging Sharon voortvarend te werk. Ik moest op de achterbank gaan liggen en zij ging op haar knieën naast mij zitten. Haar zachte lippen sloten zich om mijn eikel. Haar tong bewoog zich rond de omtrek van mijn pik die dank zij deze traktatie steeds groter werd. Steunend op haar knieën boog ze zich even later wat voorover om beter bij mijn paal te kunnen. Haar vochtige mossel openbaarde zich nu voor mij. Ik kon nu haar volle kutlippen strelen en stak een vinger in haar natte spleet. Haar gladde tong cirkelde ritmisch om mijn lul terwijl haar vingers mijn ballen zachtjes masseerden. Vervolgens bewerkte ze met tong en lippen de gehele lengte van mijn penis van de eikel tot aan de wortel. Ze pijpte zeker niet slecht voor een keurige Amerikaanse! Mijn ballen stonden weldra op springen. Terwijl ik haar billen omklemde, bewoog ik mij steeds sneller in haar gulzige mond. Voelend dat ik klaar ging komen, trok Sharon haar hoofd op het juiste moment terug. Terwijl ik mijn heupen omhoog duwde, spoot de eerste straal krachtig naar buiten. Hij trof Sharon in het gezicht. Vlug pakte ze mijn spuitende lans beet en richtte hem tegen haar borsten. Ruk na ruk spoot ik zo mijn ballen compleet leeg tegen haar mooie lijf.

Terwijl we even later naakt op de achterbank van de bus lagen bij te komen, dacht ik aan de metamorfose van deze ogenschijnlijk keurige Amerikaanse. Mijn geslacht lag er uitgeteld bij terwijl ik dit alles overpeinsde. Sharon kon er niet van afblijven. Traag streelde ze mij. *"We Americans like it big, did you know that?"* fluisterde ze. Ik bedacht mij dat al het geklets dat de grootte er niet toe doet alleen maar bedoeld was om de ongelukkigen niet meer te frustreren. Ik wist wel beter: *"Size matters, you bet!"*

> ‘Terwijl ik mijn heupen omhoog duwde, spoot de eerste straal krachtig naar buiten. Hij trof Sharon in het gezicht’

Zacht streelde Sharon mijn ballen die onmiddellijk samen trokken en hard werden. Ik vond het heel lekker maar ik wilde nu ook wel eens haar begeerlijke spleetje proeven. Als een atleet in de startblokken knielde ik neer voor haar kruis. Uitnodigend spreidde ze de lange gespierde benen en strekte dat naakte strakke lichaam willig voor mij uit. Ik snoof de heerlijke geur van haar vrouwelijkheid en werd wild. Haar volle kutlippen spreidend, perste ik mijn mond op haar natte roos. Mijn tong gleed langs haar plooien omhoog en draaide rond haar gezwollen klitje. Haar zilte sap slurpend, boorde ik mijn tong diep in haar roze gleufje. Ze kronkelde heftig. Terwijl de Olympische vlam in het stadion werd gedoofd, ontbrandde deze Amerikaanse nu pas goed.

Mijn middelvinger glipte in haar natte grotje en terwijl ik hem heen en weer bewoog, beroerde mijn tong haar klit. Sharon werd nu helemaal wild. Ze kreunde hard en duwde haar heupen gretig tegen mijn gezicht. Geraffineerd bespeelde ik haar gevoelige plekjes door met draaiende bewegingen met mijn vinger steeds dieper in haar heerlijkheid te boren. Met luide genotskreten reageerde ze op deze sensatie. Toen werd het te veel. Ze gilde het uit en sleurde mij direct na haar orgasme boven op zich. *"Fuck me, sweet boy. Give that big thing to me,"* riep ze hees.

Ik kroop op haar trillende lichaam. Uitnodigend spreidde ze haar benen en omklemde mij stevig met haar armen. Ze was ongeduldig, merkte ik. Plagend wreef ik mijn lul tegen haar natte spleetje en ik zorgde er voor dat ik haar nog niet penetreerde. Op het moment dat ze voelde dat ik de ware Olympische vorm had bereikt, nam ze resoluut mijn spijkerharde hamer tussen de vingers en leidde hem in haar poesje. *"Oh Lord,"* kermde ze toen mijn enorme erectie haar volledig opgevuld had. Ze sloot hierna haar ogen, hief haar benen omhoog en spreidde die tot het uiterste om het gevaarte zo diep mogelijk in haar toe te laten. Soppend en zuigend trok ik mijn lul tot aan de gezwollen eikel terug om hem vervolgens weer genadeloos diep in haar sappige spleet te stoten. Sharon hapte naar adem. Haar nagels sloegen zich in mijn rug. Haar heupen bewogen met mijn ritme mee. Telkens als ik toestootte, kreunde ze van genot. *"Fuck me, wild stallion,"* hijgde ze terwijl ze steeds heftiger bewoog met haar heupen. Ik voelde hoe haar heerlijke kut zich om mijn lul spande.

Terwijl de sluitingsceremonie van de Spelen gaande was, besloot ik tot een eindspurt. Steeds geiler kronkelde ze onder mij. Toen hield ze haar adem in. Ik voelde haar kut om mijn knuppel spannen. Ik gaf nog enkele harde stoten. "Yes," hijgde ze bijna juichend. Toen ging er een siddering door onze lichamen. Haar samenknijpende kut perste al het zaad uit mijn keiharde erectie. Mijn kloppende pik kwam pas tot bedaren toen mijn ballen helemaal leeg waren. Ik voelde mij alsof ik zojuist Olympisch goud gewonnen had. *Krishna S.*

VIDEO X-RATED

Sommigen houden van een lekker lang voorspel, ook in pornovideo's. Of van een verhaal met humor en een leuk plot en zo. Anderen geven echter niets om al dat gedoe. Die willen actie! Drie voorbeelden: twee zonder franje maar met veel platte sex. En één met platte sex èn een goed verhaal.

HENGSTENBAL
Stud Finders
(Shiva) ca. 78 min.

Ex-pornodiva Ona Zee heeft nogal wat vriendinnen die er allemaal dezelfde levensovertuiging op nahouden: liever een goede beurt dan een goede vriend. Bovendien blieven zij allen een *stud*, ofwel een *dekhengst*. Samen met Ona gaan de dames op jacht naar zo'n kanjer. Eenmaal gelokaliseerd, wordt-ie mee naar huis gelokt om aldaar al hun zinnelijke lusten te bevredigen. Elke keer als dit spel sexueel escaleert, neemt Ona de benen. Met manlief Frank staat ze namelijk achter de camera en neemt daarnaast de regie voor haar rekening. Zij plukt ook eigenhandig geile kerels uit het park, lokt potente joggers van de weg, haalt de kanjers werkelijk overal vandaan. Zangeres Madonna verbleekt bij Ona tot de Heilige Maagd Maria en mannen worden gedegradeerd tot simpelweg een *grote lul*.

De dames (Sydney St. James, Kim Kataine, Sahara Sands, Valeria, Davia, Emily en London) maken in deze produktie de dienst uit, waarbij hun perverse lusten voorop staan. Zij willen even flink genomen worden en zijn blij met zo'n fijne vriendin als Ona. Ze krijgen stuk voor stuk wat ze willen, ook anaal of een *dptje* (dubbele penetratie); niets is hen te dol of te pijnlijk. En de heren (Jay Ashley, Richie Razor, Alec Metro, Alex Sanders en Shawn Ricks) voldoen, getuige hun bijna atletische prestaties, maar wat graag aan al die verdorven verlangens. ♙♙♙

SODOMIETERS
Executions on Butt Row
(Shiva) ca. 130 min.

Joey Silvera schittert als acteur in vele pornoprodukties. De afgelopen jaren bespraken wij zeker een twintigtal films waarin Silvera een potige glansrol vervulde. Desondanks blijft deze proleet ietwat naïef. Zo hoorden wij hem in de video *Back Door Babes,* van de anaal gefixeerde Buttman, oprecht verbaasd vragen: "Mag ik al die wijven echt allemaal naaien?"

In zijn vrije tijd blijkt Silvera al even vuilgebekt en sexueel hyperactief. Is hij door de week reeds de godganse dag bezig dames in hun behoefte te voorzien, in het weekend trekt hij er als regisseur met zijn camera op uit om vrienden en vriendinnen tot ongekende hoogtepunten te bewegen. Sommigen doen het voor de allereerste keer (voor de camera dan). Dit leidt regelmatig tot zeer opwindende, dan wel uiterst komische situaties. Zoals bij 'n bloedmooie boerentrien uit Oklahoma, die, nadat ze door drie heren ongekend stevig is uitgewoond, doodleuk meldt dat het zo wel welletjes is geweest. Zoveel multi-orgasmes heeft madammeke nog nooit achter elkaar gehad. Een korte pauze helpt haar er echter weer helemaal bovenop. Waarna zij met ongekend enthousiasme het naaidraad weer oppikt en met een euforisch "Ik slik alles!" de heren voor de zoveelste keer leegsabbelt.

Andere meiden zijn wat terughoudender. Vooral 'standje rectaal' is voor sommigen even wennen. "Oh, van achteren, dat heb ik nog nooit gedaan. Zou-ie wel passen?" vraagt de debuterende Aziatische Blake Young zich angstig af. De koffiebruine Sean Michaels zou echter geen dek-profi zijn als hij daar geen aalglad antwoord op had. Hij bevet overvloedig haar strakke rectum, waarna hij er met grof geweld zijn monstrueuze *Black Adder* in parkeert.

Verwacht twee uur lang ultra-korte voorspelen, met een leuke invalshoek als *appetizer*. Gevolgd door bikkelharde sex als hoofdgerecht. Silvera schotelt ons volgens deze receptuur zes ultrageile dineetjes voor, met in de hoofdrol ondermeer Stacey Valentine, Lea Martini, Ember Haze, Margo Stevens, Lea, Kandace, Don Fernando, Courtney Cameron en Tony Stallone. "Oh yeah," gilt Joey voortdurend, terwijl-ie zijn camera inzoomt op de sappigste details. Het zal je vriend maar wezen! ♙♙♙♙♙

HONGAARSE ORGIE
Sins (Private Gold, Nr. 10)
ca. 90 min.

In tegenstelling tot de vorige video's, bespeurt u in *Sins* veel voorspel, lange sexscènes en zelfs een verhaallijn! Dit alles gesitueerd in een fraai historisch decor. Monika (gespeeld door de pittige starlet Roxy, die u zich misschien nog herinnert uit *The Private Dancer*) viert met vriendje John (Zenza Raggi) haar achttiende verjaardag in een kasteel in het Hongaarse stadje Keszthely, waar John zijn jeugd doorbracht. Als alternatief cadeau toont John haar de specialiteiten van het huis. De SM-kamer bijvoorbeeld (waar een in leer gehuld kwartet elkaar stevig verwent), de bibliotheek vol stoffige erotische klassiekers (die uitnodigen tot een modern nummertje) en de maagdelijk geschoren kutjes van het gewillige, bedienend personeel. U begrijpt: Monika leert heel wat bij in dit weekendje sexueel onderricht.

De eigenaresse van het kasteel, een manisch geile barones, belooft onze Hongaarse heldin een extra zondige vorm van vermaak. Terwijl vriendlief twee hofdames in vrolijk gekleurd rubber krijgt toegewezen, mag Monika samen met een heer in driedelig grijs de barones verwennen. Waarna het hoogtepunt van dit gekostumeerde bal plaatsvindt: een massale orgie van negentien (!) mannen en vrouwen, met ondermeer vele inkijkjes in adellijke genotsspieren.

Private lijkt de laatste tijd kind aan huis te zijn in het voormalige Oostblok. Logisch: hier spreken niet alleen de modellen tot de verbeelding, maar ook de exotische locaties. Het kasteel was tijdens de opnamen gewoon geopend voor het publiek. Zo werd er vlak voor de massale orgie in dezelfde zaal nog een huwelijk voltrokken. En terwijl Monika door John hard gillend genomen werd in de spiegelzaal, vond in de kamer ernaast een cockailparty plaats voor tweehonderd nietsvermoedende bezoekers. ♙♙♙♙♙

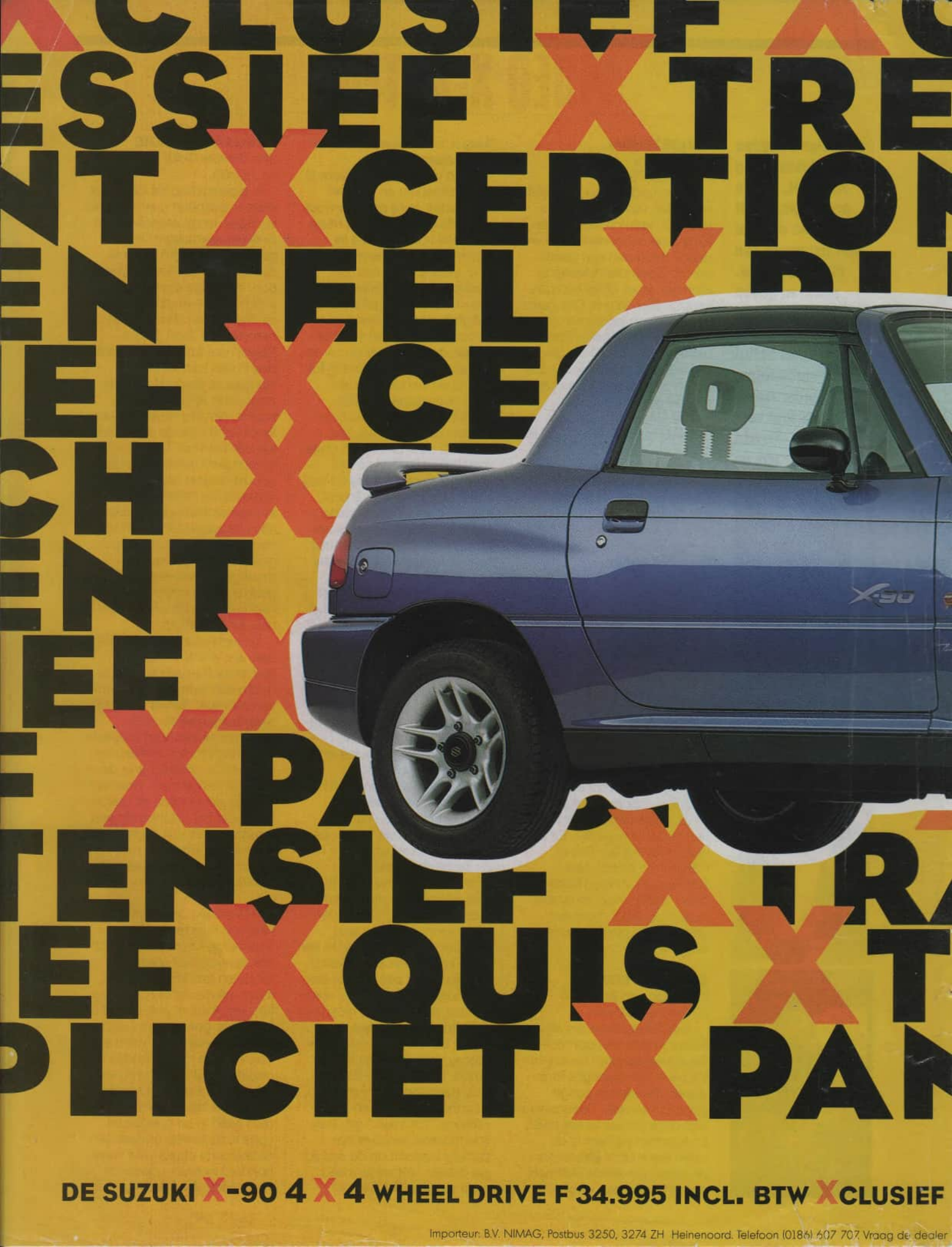
DE SUZUKI X-90 4 X 4 WHEEL DRIVE F 34.995 INCL. BTW XCLUSIEF
Importeur: B.V. NIMAG, Postbus 3250, 3274 ZH Heinenoord. Telefoon (0186) 607 707. Vraag de dealer

EM
NEEL
CIET
TRA
AVERT
RAVAGANT
NSIEF
ORBITA
PERIM
PLOS
OTIS
CELL
ORAT
STIE
IEF
CLUS
X-90
KOSTEN RIJKLAAR MAKEN.
FEEL FREE, FEEL SUZUKI
naar de gunstige financierings-, lease en verzekeringsvoorwaarden. Zijn adres vindt u in de Gouden Gids.

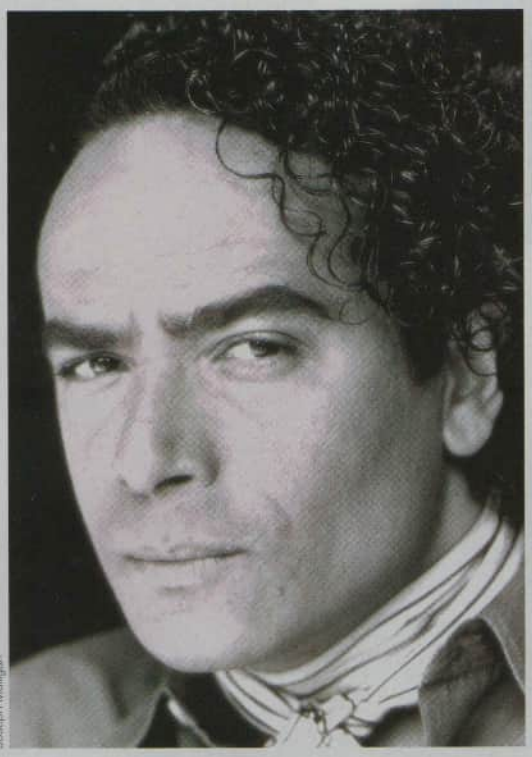

Joseph Mulligan

TONY WARD

De ambities van fotograaf Tony Ward liggen veel diepgewortelder dan die van talloze andere vakgenoten. "Fotografie is mijn 'heilige moeten'. Door middel van mijn werk probeer ik de gebaande paden in de erotische fotografie open te breken en een nieuwe stroming in de erotische kunst te creëren," vertelt Ward. "Ik houd er van om sociale en politieke barrières – die in de maatschappij waarin wij leven nog steeds bestaan – te doorbreken." Ward woont in Philadelphia en geniet succes in de Verenigde Staten, Japan en Duitsland.

Momenteel is Ward bezig met het regisseren van films. "Het creëren van personages in een fictieve wereld, moedigt de kijker aan om zijn eigen fantasie de vrije loop te laten. Dat vind ik een mooi gegeven, en dat is tegelijkertijd ook de reden dat ik mijn werk zelden toelicht."

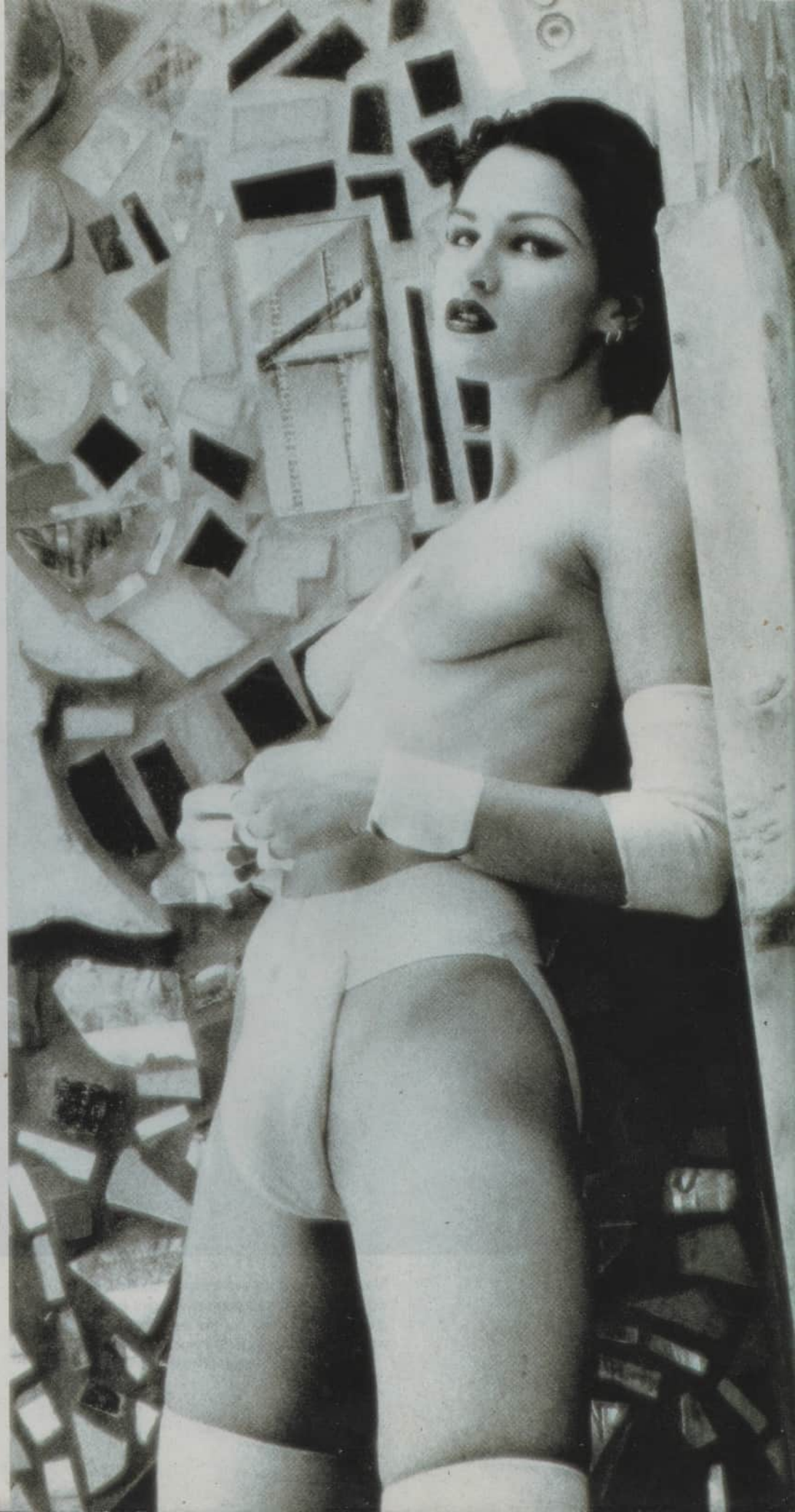

"Wanneer fotografie explicieter of controversiëler wordt," vervolgt de fotograaf, "begint een grote groep mensen zich er al snel een mening over te vormen zoals die gebezigd wordt op het gebied van politiek, religie en rassenstrijd."

Ward heeft alle vertrouwen van zijn modellen, en behoudt dat vertrouwen ook keer op keer. Dat gegeven stelt hem in staat om erotiek en intimiteit een nieuwe, geheel eigen definitie te geven.

In artistiek opzicht zoekt Ward de provocatie. Die provocatie komt in elk persoon op weer een andere unieke manier naar voren... gevangen in een fractie van een seconde.

PARDON LUL VIERT KERST '96...

2

MEIN "FUK" DEKORT..

ENFIN: EIND GOED ALLES DOOR DEWAR!!

SUPER AANBIEDING

Ga mee met Michael Zen naar het jaar 2000 en beleef in zijn futuristische exotische trips de

climax of the year!

Twee erotische top-producties op video of video-dubbel-cd. Deel 1 & 2 samen in één pakket nu voor slechts **ƒ 69,95**

Excl. ƒ 8,95 verpakkings- en verzendkosten

Stuur de bon in en ontvang de Knights Top-erotic catalogus '97 **GRATIS**

2 films samen ƒ 69,95 ook verkrijgbaar bij alle filialen van **Free-Record Shop**

☐ **JA**, ik maak gebruik van de speciale Climax-aanbieding en kies voor

☐ deel 1 op video + deel 2 op video
☐ deel 1 op dubbel-CD + deel 2 op dubbel-CD

en ik ontvang de Knights Top-erotic catalogus GRATIS!

☐ ik wil alleen de Top-erotic catalogus GEHEEL GRATIS ontvangen.

Naam: .....

Voorletters: ..... m / v

Straat: .....

P.code: ..... Plaats: .....

Datum: .....

Handtekening: .....

(Ik verklaar tevens 18 jaar of ouder te zijn.)

In gesloten envelop, voldoende gefrankeerd zenden aan

KNIGHTS

Postbus 71, 5050 AB Goirle.

U krijgt automatisch een acceptgiro toegestuurd. Films worden geleverd na betaling.

PENTHOUSE

HET FEBRUARI-NUMMER VAN PENTHOUSE IS TE KOOP VANAF 22 JANUARI

DAVID BAILEY

Geregeld publiceren wij portfolio's van 's werelds beste fashion- en glamourfotografen. We zijn er trots op dat wij ditmaal David Bailey kunnen presenteren, op wie Antonioni's controversiële cultfilm *Blow-Up* (1966) gebaseerd is. Hij wordt beschouwd als de eerste mode-fotograaf die de nadruk legt op de sexuele essentie van de modellen, in plaats van op de kleding. In Penthouse een selectie uit zijn nieuwste boek: *The Lady is a Tramp.*

HARD BOILED

Andrew H. Vachss, advocaat in New York, is gespecialiseerd in gevallen van kindermishandeling, incest en kinderpornografie. Behalve in de rechtszaal, bestrijdt Vachss de misdaad tegen kinderen door er *hard-boiled* thrillers over te schrijven. Gideon van Aartsen, die voor o.a. *Terre des Hommes* en *2Vandaag* de zieke, georganiseerde wereld van pedofielen verkende, legde zijn vergaarde kennis voor aan Vachss, en komt met een indringend interview.

MACHA'S

Dit decennium dreigt te worden afgesloten met een grootscheepse vertwijfeling bij het mannelijk geslacht. Niet alleen in het sexspel, maar ook in de sociale omgang zijn de dames veeleisender dan ooit. De weg naar haar bed is ingewikkelder geworden. Zij maakt nu zelf uit hoe ze aan prooi komt. Penthouse gluurt in het leven van de macha's van de jaren negentig en onderzocht waar zij hun kicks vandaan halen.

POWER STATION

Begin jaren tachtig scoorden ze met *Some Like It Hot.* The Power Station was toen nog een gelegenheidsformatie. Een liaison tussen leden van Duran Duran en Chic en zanger Robert Palmer. Nu zijn ze weer bij elkaar. Penthouse strikte de band voor een gesprek waar de sex, drugs & rock 'n' roll ouderwets vanaf spatten. Ook ter sprake kwam *Mr. D(eath)*, want bassist/producer Bernard Edwards stierf onlangs aan een geheimzinnige virusziekte.

SUCCES KOMT NIET TOEVALLIG!

De Steenweggroep is in haar 12-jarig bestaan razendsnel gegroeid tot
NEDERLANDS GROOTSTE VIDEO-TV-HIFI-FOTO- EN COMPUTERSPECIALIST!

Waar vindt u immers onder één dak zo'n grote sortering, zoveel specialistische kennis en zo'n perfecte service in een speciaalzaak die absoluut goedkoper is dan welke discounter, vakzaak, groothandel-met-pasje of wie dan ook? Steenweg geeft u als enige zwart-op-wit de laagste prijs, van Antwerpen tot Delfzijl: altijd de moeite méér dan waard! Wij zijn zelfs blij als u ons helpt onze concurrenten in de gaten te houden. Schroom daarom niet het ons te laten weten als we niet de allerlaagste prijs zouden hebben! Wij zijn u daar heel dankbaar voor en belonen u met een beter aanbod!

Kom kennis maken met één van onze gezellige speciaalzaken in Leiden, Alphen a/d Rijn, Zeist of met onze superwinkel in Utrecht, waar ook een zeer groot assortiment computers en montage-systemen voor u staan opgesteld! Kortom; welkom bij één van de onderstaande specialisten of bij één van de honderddertig andere collega's in het Steenweg-team!

STEENWEG VESTIGINGEN:

UTRECHT: SUPER-WINKEL
STEENWEG
VIDEO-TV-HIFI-FOTO-COMPUTER SPECIALIST
Steenweg 31-33
Tel. 030-2310740

ZEIST:
DUIKER
VIDEO-HIFI-TV-FOTO SPECIALIST
Slotlaan 164-166
Tel. 030-6920685

ALPHEN A/D RIJN:
SPEET
HIFI-FOTO-VIDEO-TV SPECIALIST
Van Mandersloostraat 51
Tel. 0172-424384

LEIDEN:
SPEET
HIFI-FOTO-VIDEO-TV SPECIALIST
Haarlemmerstraat 196
Tel. 071-5127560

CULTURE

BY TABAC

NIEUWE WERELDEN ONTDEKKEN.